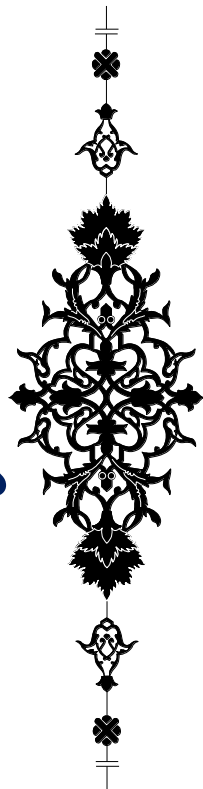

بسم الله الرحمن الرحيم

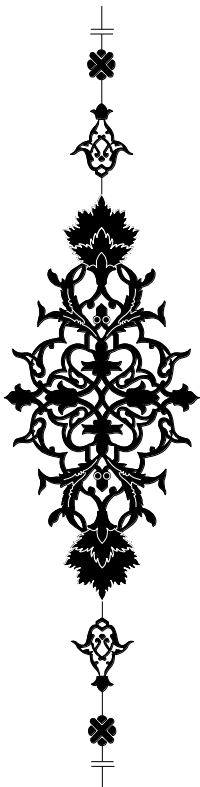
دویتی های باباطاهر

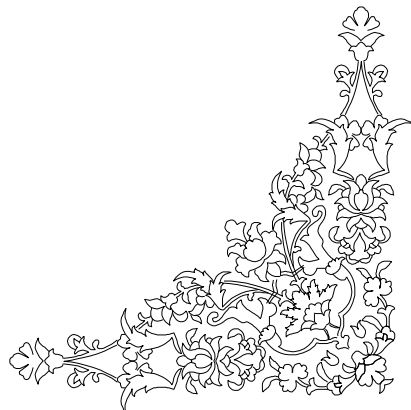

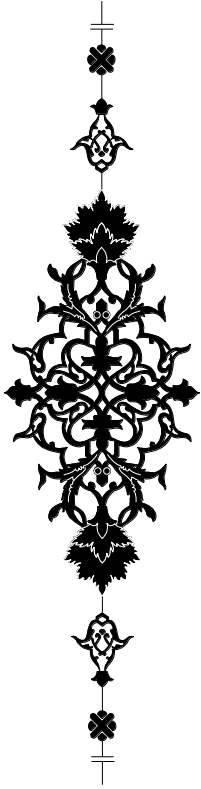
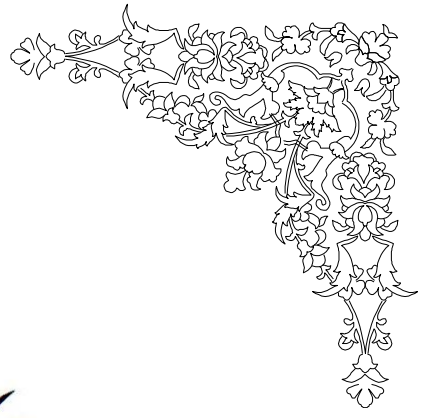
تهیه شده توسط

وبلاگ قاصدون

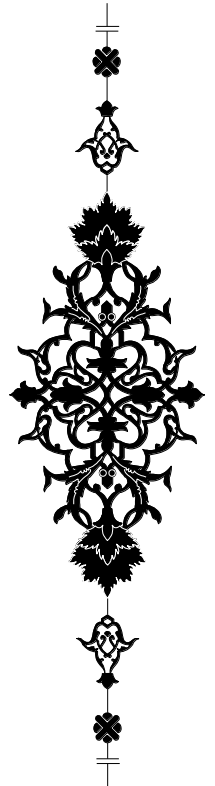
Ghasedoon.blog.ir

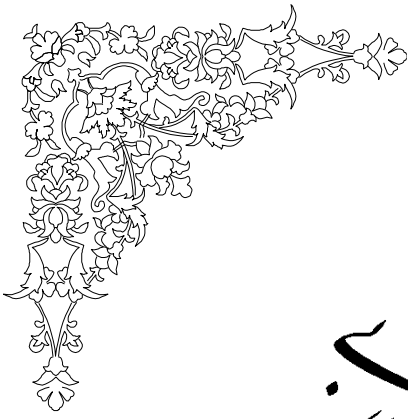

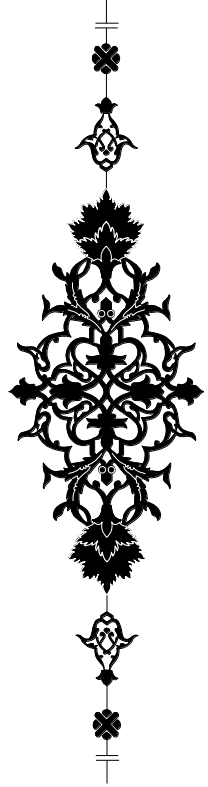

حکایت کنیم
حکایت کنیم درایت کنیم
هر جا حکیم کوه درود است
نشان از قامت رعناست و نیم

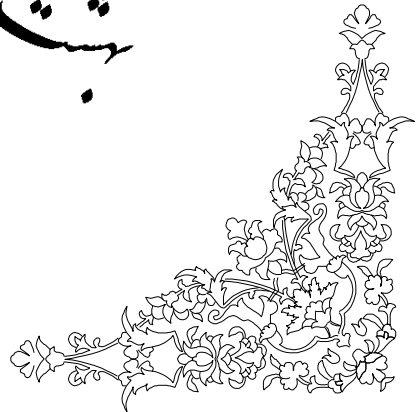
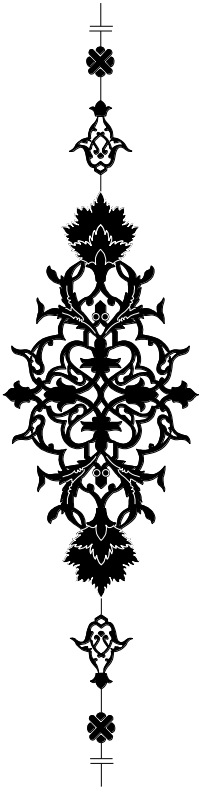

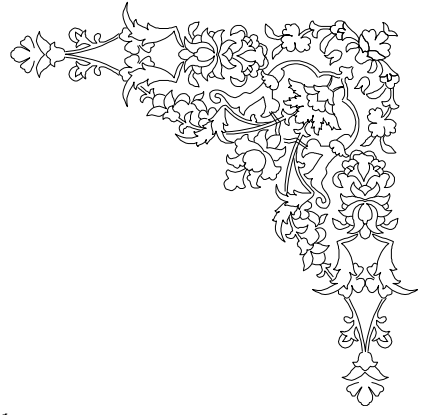

خوسا امانگہ اللہ پارسان ہے
بھرو قفل ہوائے کارسان ہے

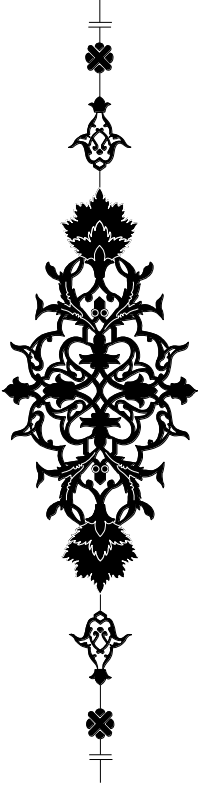

خوسا امانگہ دایم درنہ سازند
ہشت جاودان بازارسان ہے

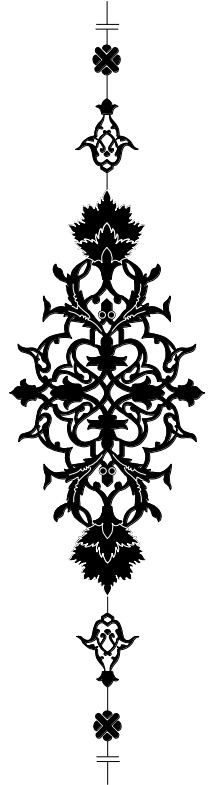

شیرینی ای دل
 شیرینی ای دل
 شیرینی ای دل
 بود اینم

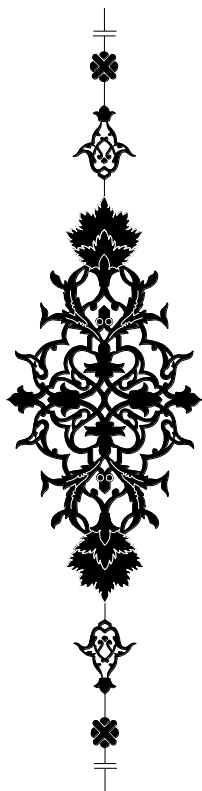

گردش می خونی
 شیرینی ای دل
 شیرینی ای دل
 بود اینم

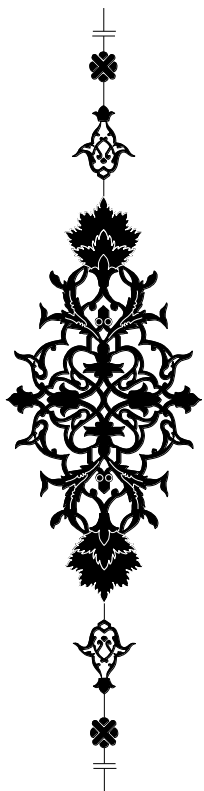

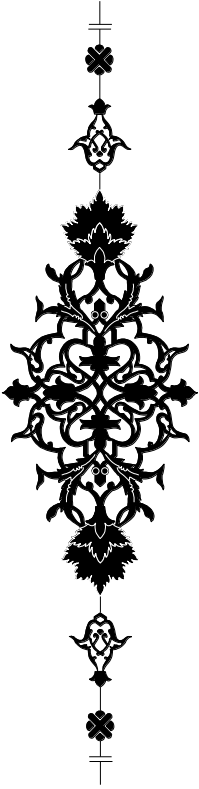
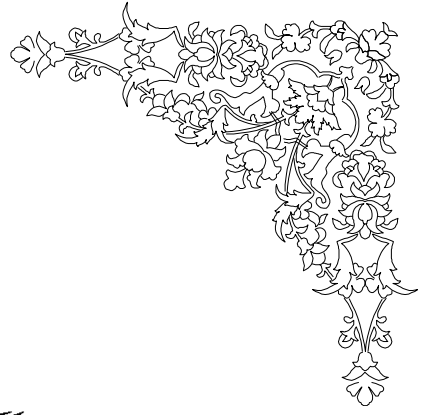

غم و درد موار عطار و ارس
درازی شب از بیمار و ارس

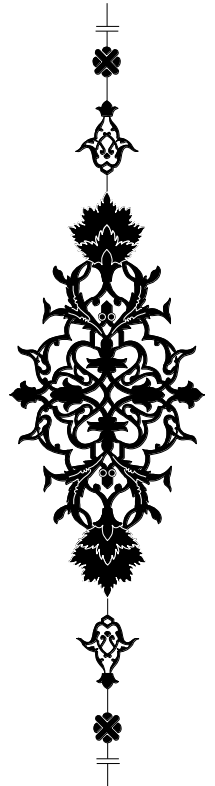
خلاق بر یکی صد بار پرسند
تو که جان و دلی یکبار و ارس

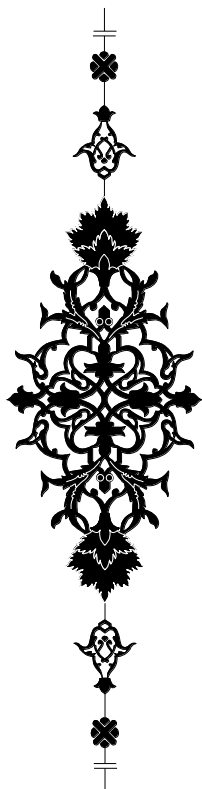
دلت ای سگدل برمانوجه
عجب نبود اگر خار انوجه

سوختم تا سوخا نم آید دلت را
در آرزوی چو بر رخ انوجه

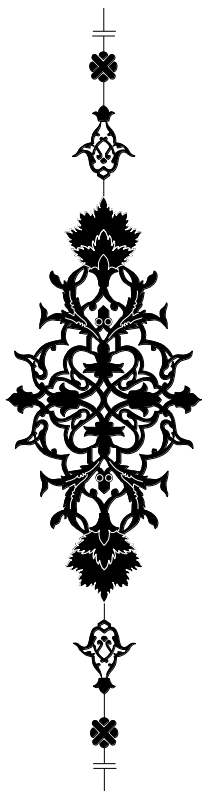

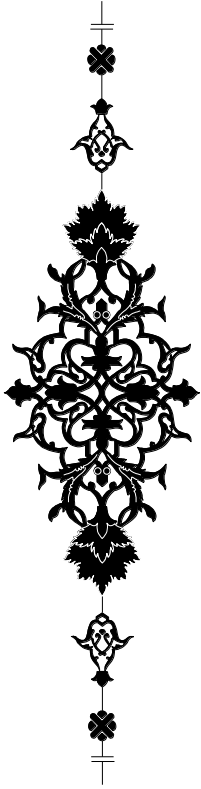
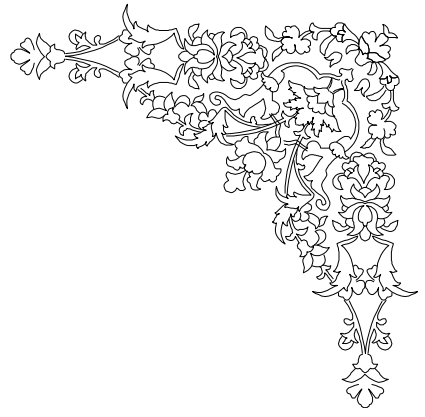

خوشا آنکه که از نعم بهره‌وری
بر آنکه که از نعم بهره‌وری

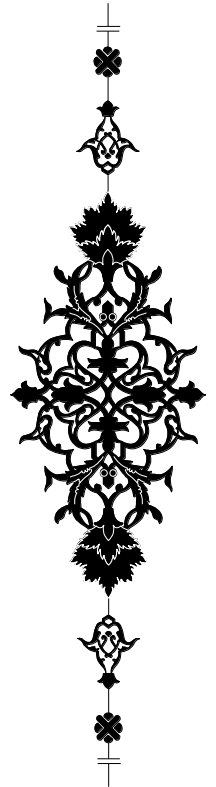
یکه که از نعم بهره‌وری
یکه که از نعم بهره‌وری

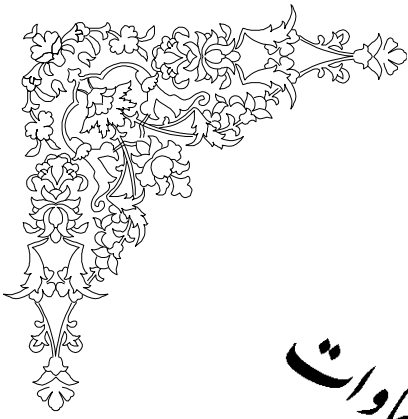

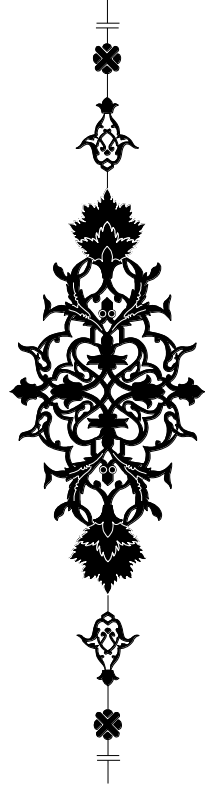
کیمی در دویکی درمان پند
کیمی وصل و کیمی حیران پند

من از درمان و درد و وصل و حیران
پندم آنچه را جان پند

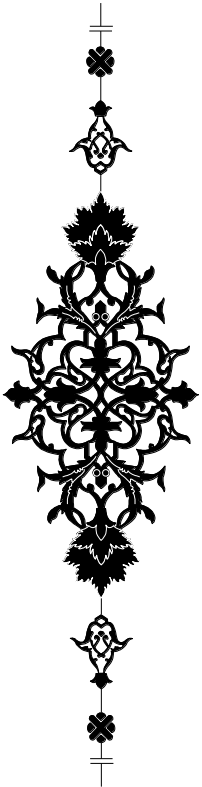

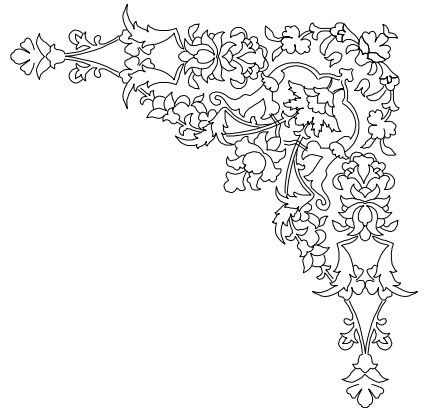

تہ کہ ما خواندہ علم سماوات
تہ کہ ما بردہ رہ در حیرات

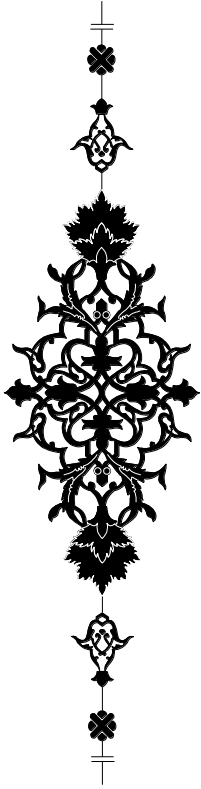

تہ کہ سود و زبان خود دانے
پاران کی رسی، یہاں بہاں

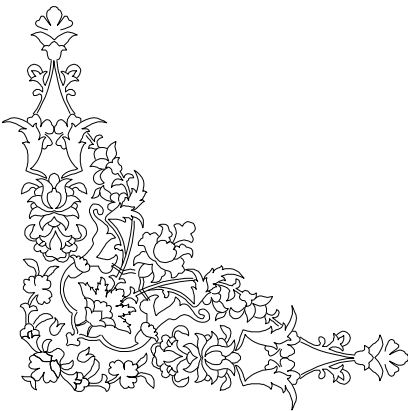
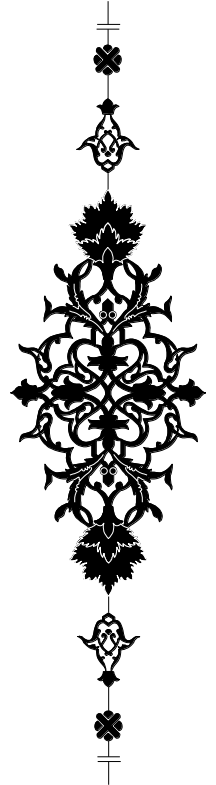

خداها داد از این دل داد از این دل
سزایم یکیمان من ساد از این دل

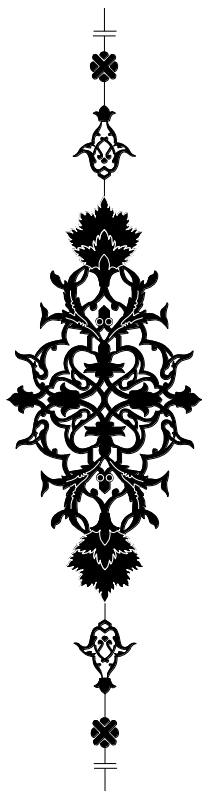

تو سر داد داد خواهان داد خوانند
بر از من دو صد بر یاد از این دل

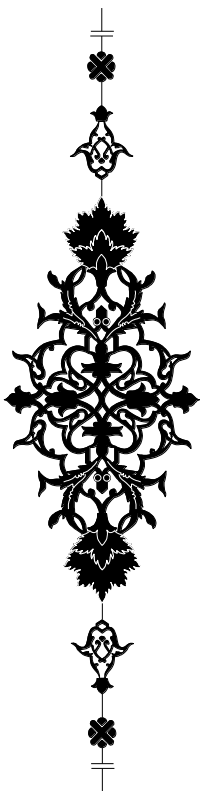

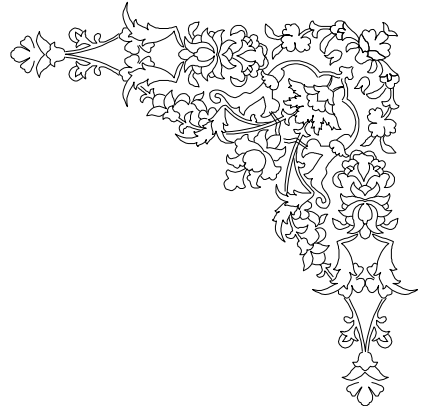

دلا بوسه
نعمت جامه نین
هم داغ نعمت چون لاله بر دین

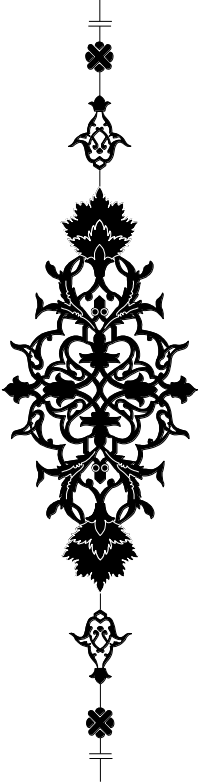

دم از نمرت ز نم، چون دم آج صح
و در آن دم تا دم صور این

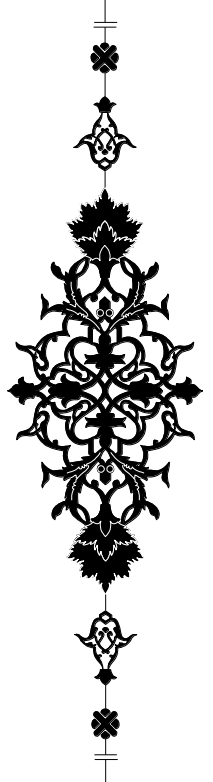

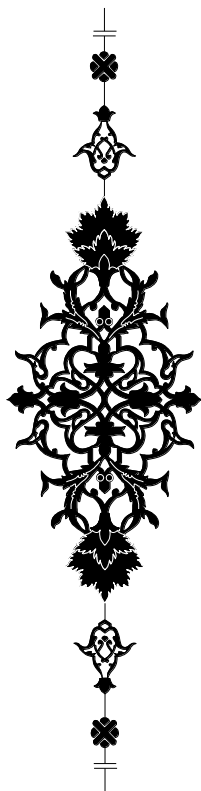
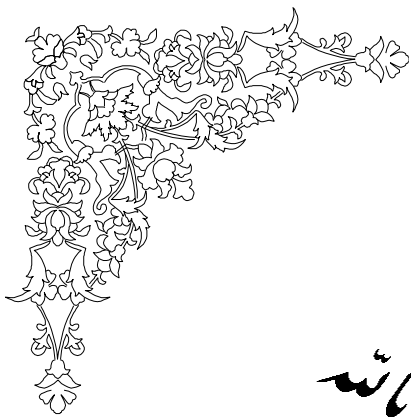

میا پینھل ایس دم بی بر ایو
شکر ز مرگان تر ایو

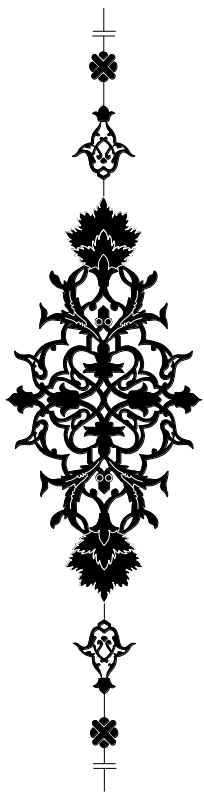

میا پینھل ایس دم بی بر ایو
سرخ تنهالی شب و روز

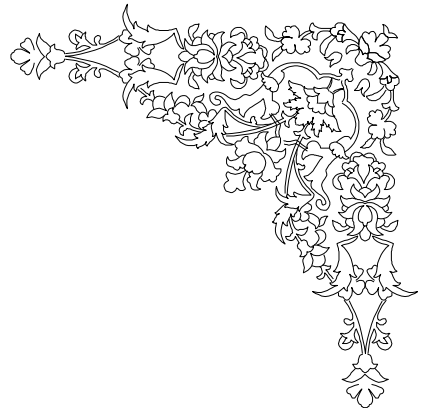

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِاللَّهِ وَبِاللَّهِ
وَبِاللَّهِ وَبِاللَّهِ
وَبِاللَّهِ وَبِاللَّهِ

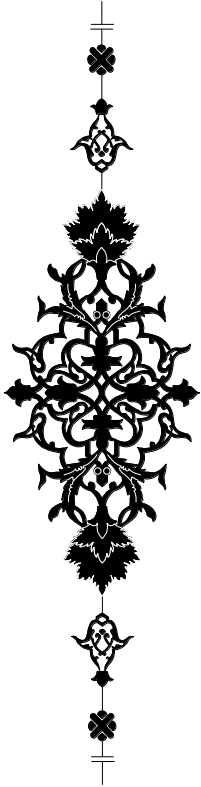

که دست از دانست من بردارم
چو چو چو چو چو چو چو
چو چو چو چو چو چو چو
چو چو چو چو چو چو چو

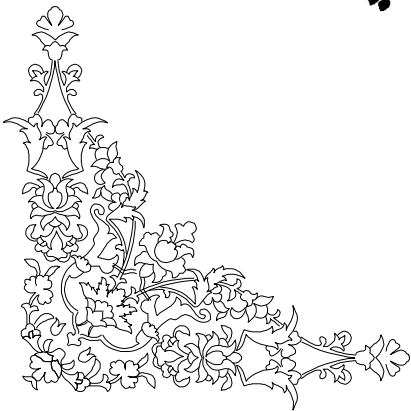
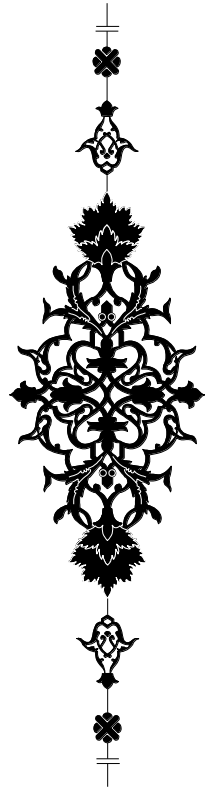

دلیں چوں دل مالان مونہ
نعمی چوں نعم ہجران مونہ

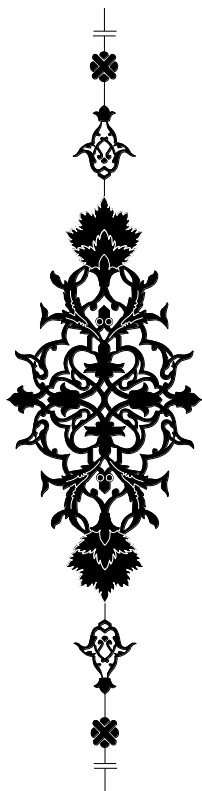

اگر دریا اگر ابر بہت اران
تریب دیدہ کریان مونہ

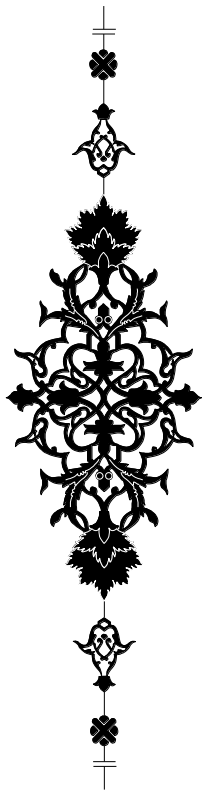

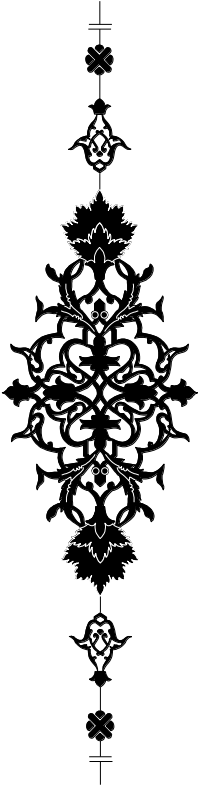
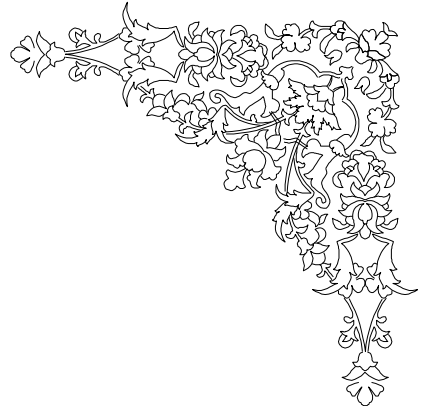

من آن سکنین درو بی پریم
من آن سوزنده شمع بی پریم

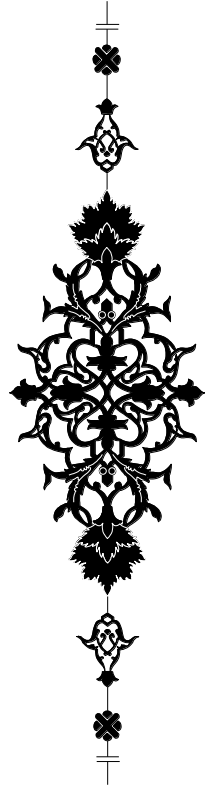
نکار آخرت کردم ز دنیا
کیمی حکیده خنل بی پریم

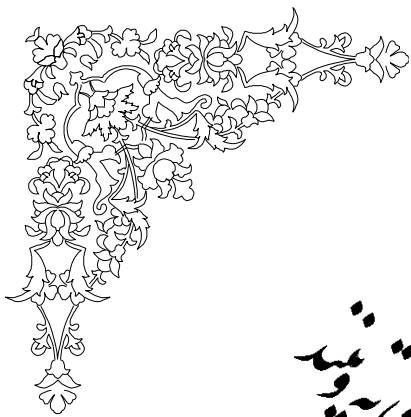

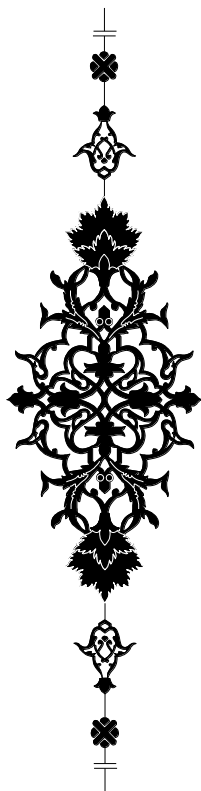
کمن کاری که با پرستش آید
جهان با این فتنه است آید

فوس در نامه خوانان نامه خوانند
تو وی نامه خود پرستش آید

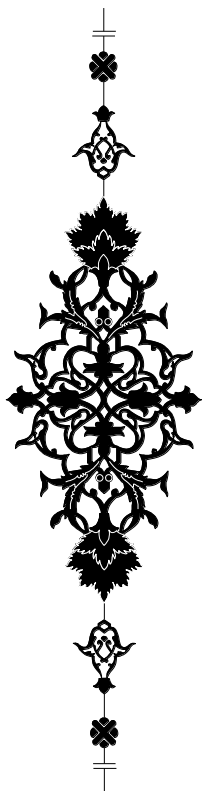
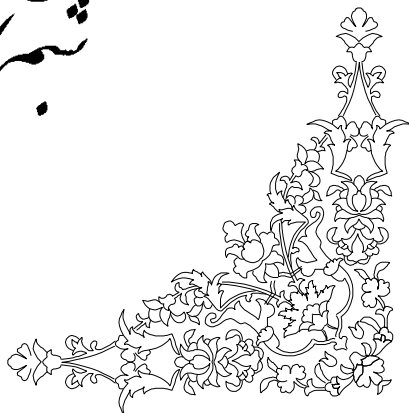

خوشا آنکه سر سامان بیرونند
بخن بابه کرد بابه بیرونند

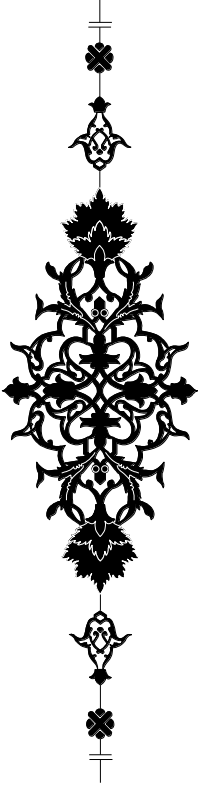

موی که با هم نبی کامیرونند
بسم امان بوم که بیرونند

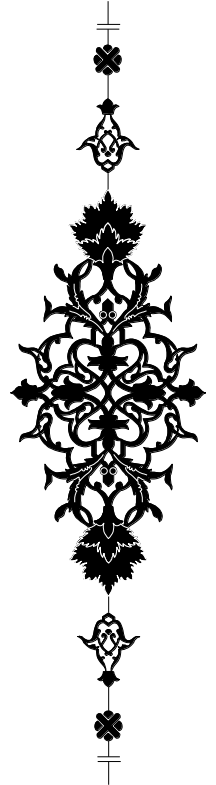

دوزخانت کرم تازبانم
چه خواهی ازین حال خرابم

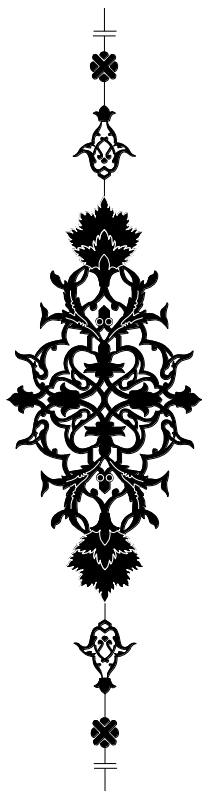

یکه با موسی مار یکسنداری
چرا که نیمه سوانی خواهم

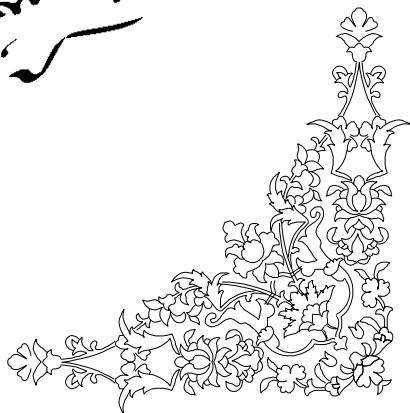
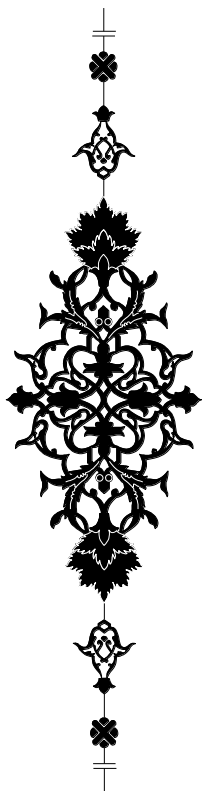

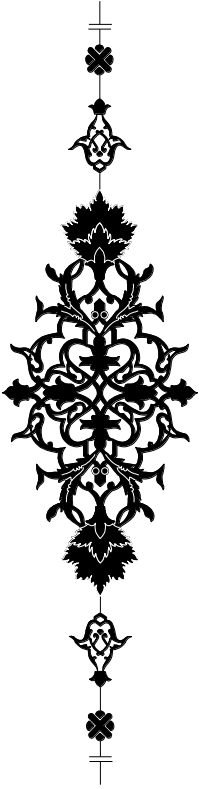
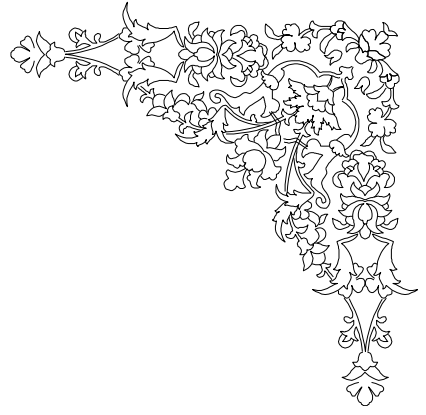

سایه تو مشور کن احاطه
مهل در محنت و درد تو هم

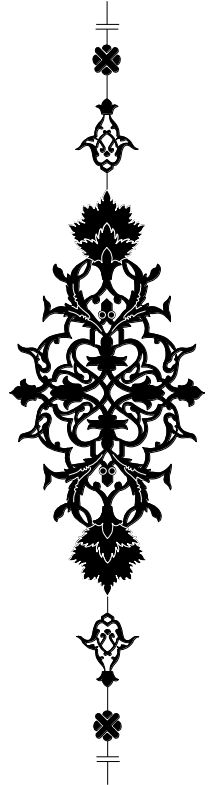
طاف، محنت ابروی تو سوزند
شکر، محنت غم تا از تو طاف

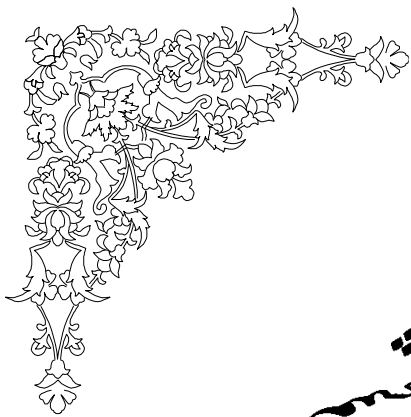

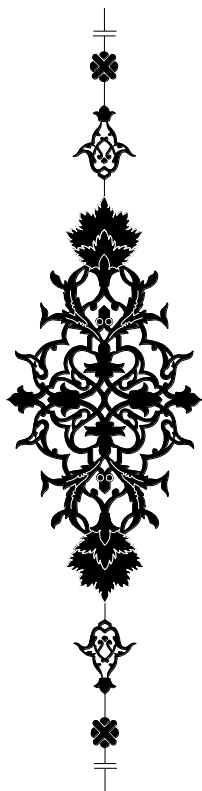
دو چشم در جهانیت چو سیاه
 مویز می که در پی

شند مردم رقی و یاری گرفتی
 اگر که تو چشم

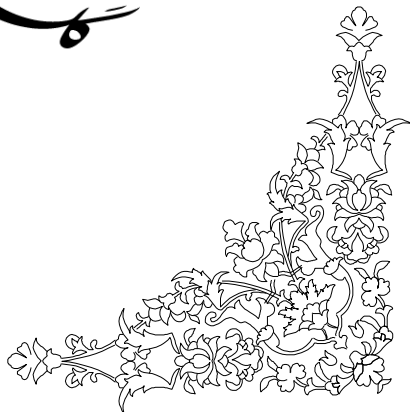
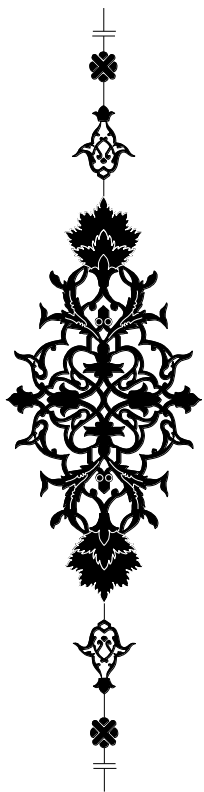

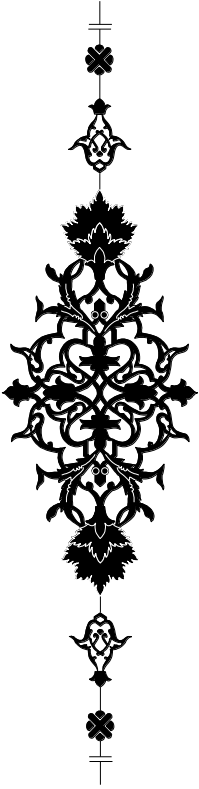
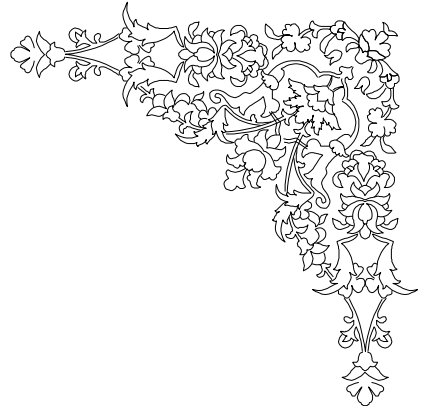

تیه باین
روح روشن
سوزان
تیه باین
سوزان

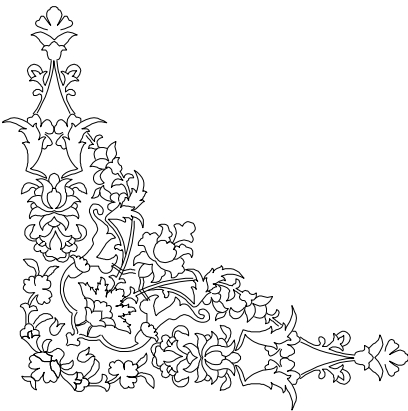
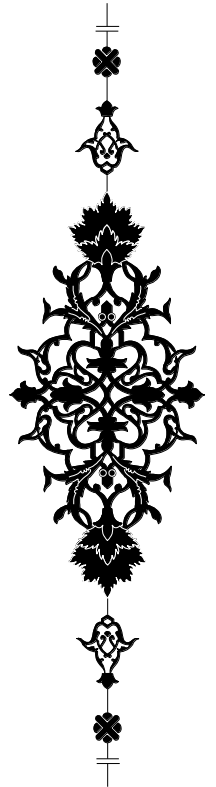
تیه ای نوکل باغ
گلستان
سیر حار
تیه ای نوکل باغ
سیر حار

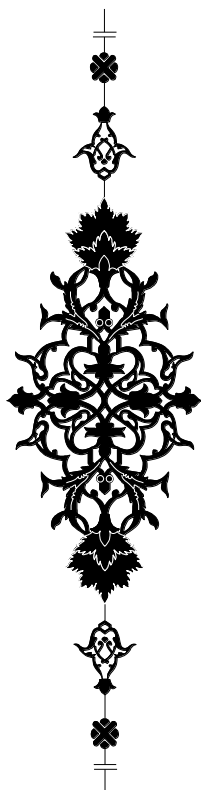

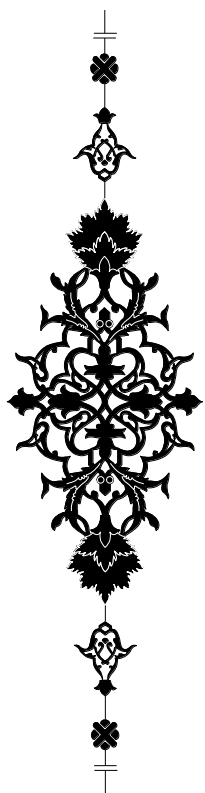
کیمی بزرگی گرن مالان دین و
نخون دیدگان آلاسه سیت

گفت و همی گفت اندرنا
سیت و سیت و سیت از سیت

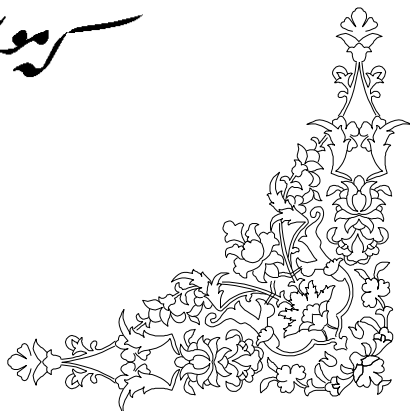

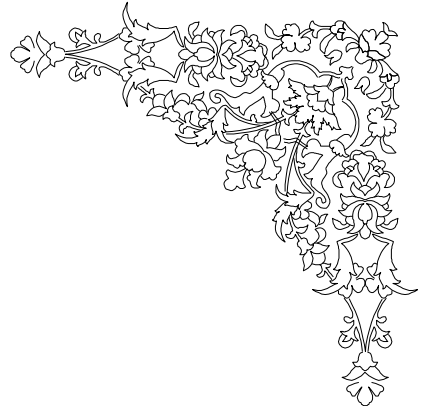

کرمه
 کرمه کرمه کرمه کرمه
 کرمه کرمه کرمه کرمه
 کرمه کرمه کرمه کرمه

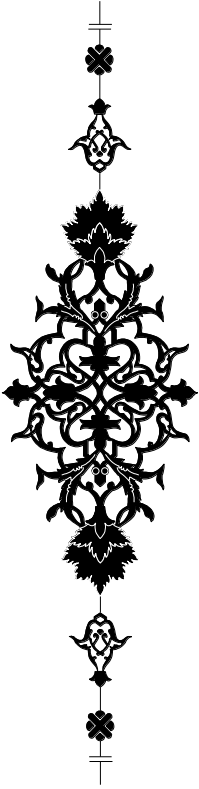

کرمه کرمه کرمه کرمه
 کرمه کرمه کرمه کرمه
 کرمه کرمه کرمه کرمه
 کرمه کرمه کرمه کرمه

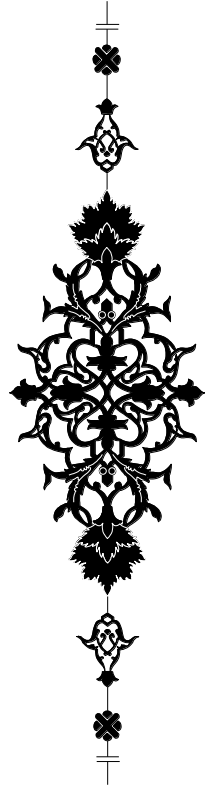

کر دل و بسری دگر که می
 کرد بسری دل را چه با می

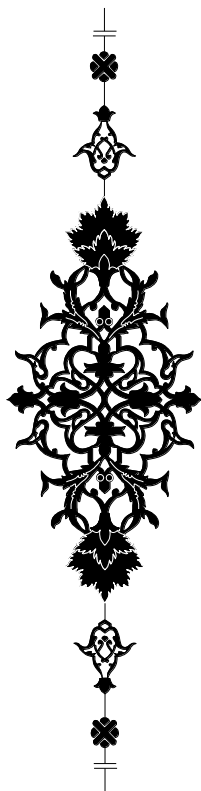

دل و بسری هم آینه دریم
 ندانم دل که و بسری که می

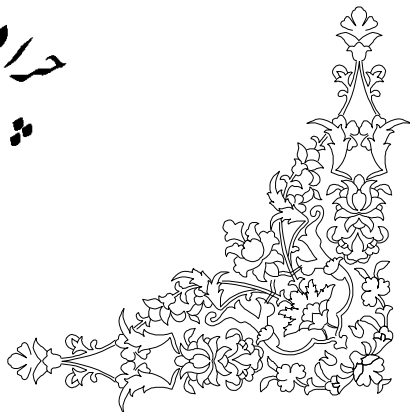
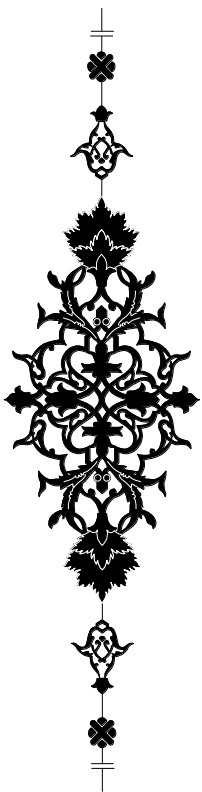

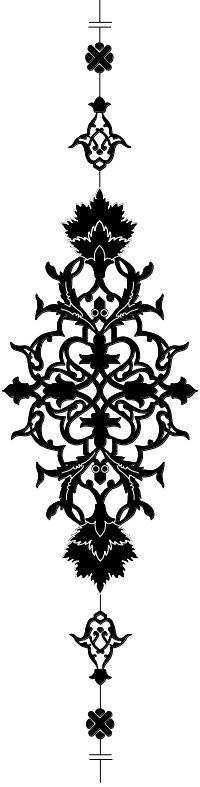
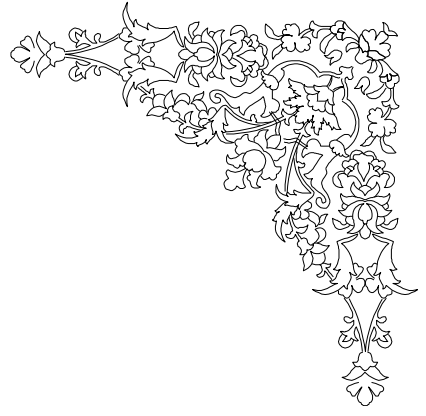

گر آن ناممهربانم مهربان بی
حیرت از دیدگانم خون روان بی

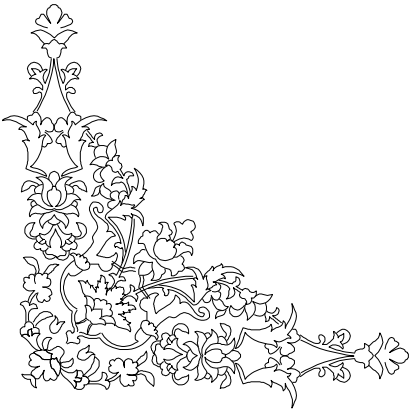
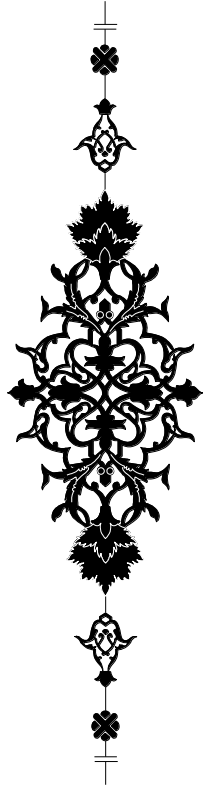
اگر کس بود بجز محمود لاری
ترا درین مرازه دل نه جان بی

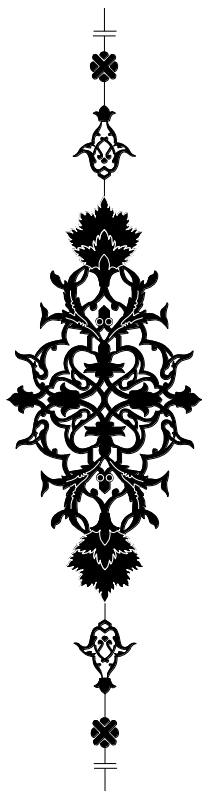
ترادایم خوب ہے ایدل ایدل
زعم در اضطراب ہے ایدل ایدل

سزنی شین شکر خدا کن
بورہ پنی شین شکر خدا کن
کر پید کام پابی ایدل ایدل

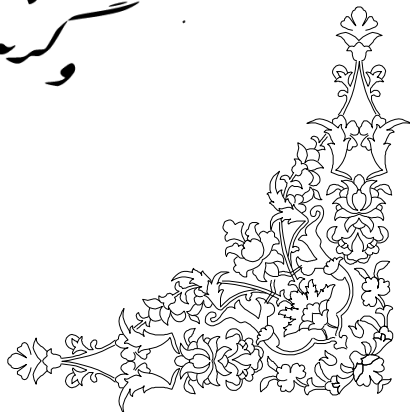
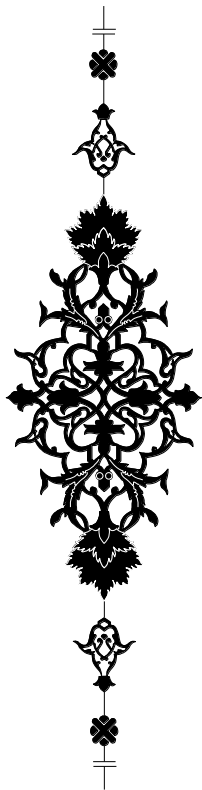

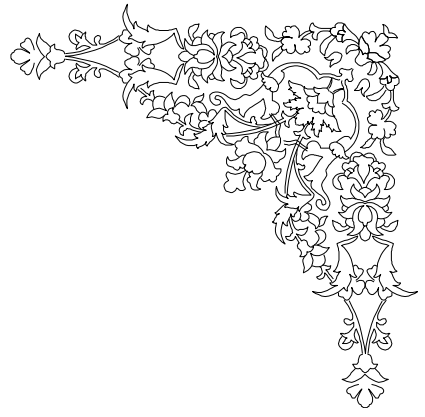

شب بار یک و گسبان و موت
قدح از دست موافق او است

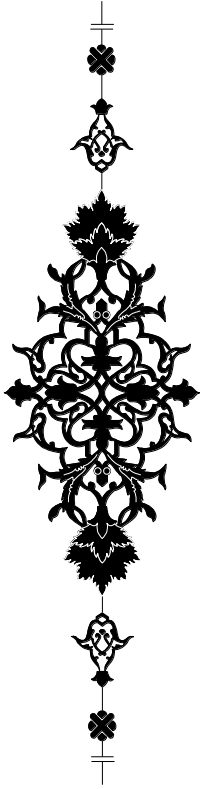

گمده از ده اش سبکو گمده است
و گمده صد قدح تصاده است

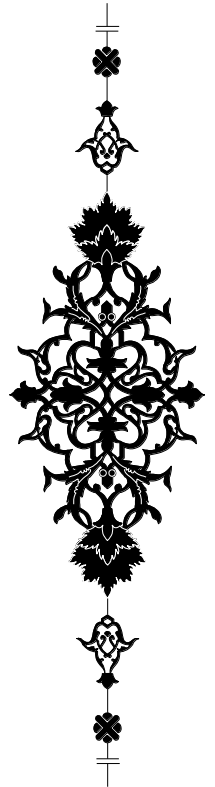

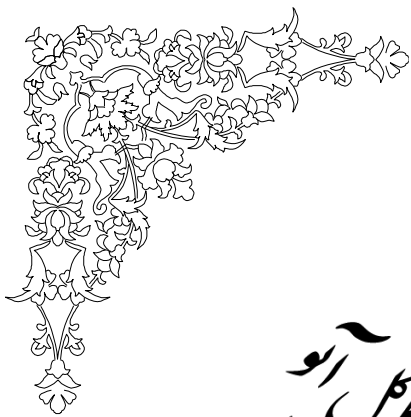

تسب بار و سیاهان پرور کن بی
در اینزه رویش ای کشته کن بی

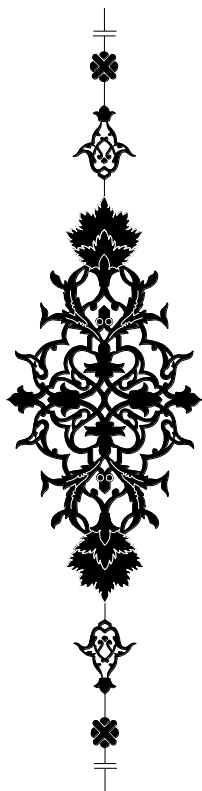

گر از دست بر آید پوست ازین
سپن ما که بارت

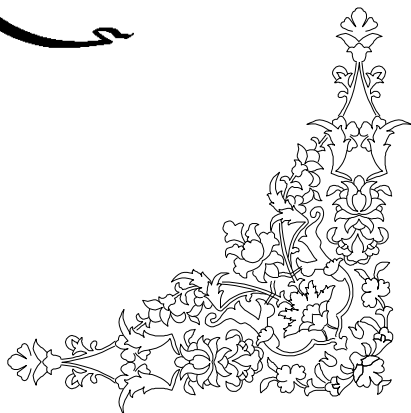
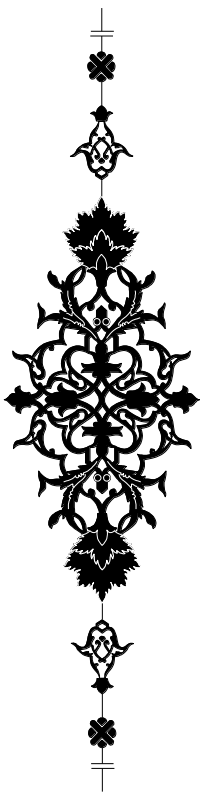

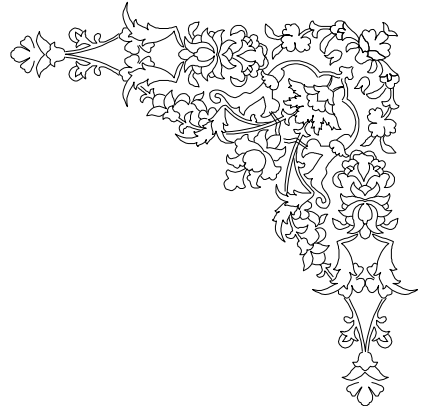

مراغوش
پیشی کزین ان سنبل آو
کاکل آو

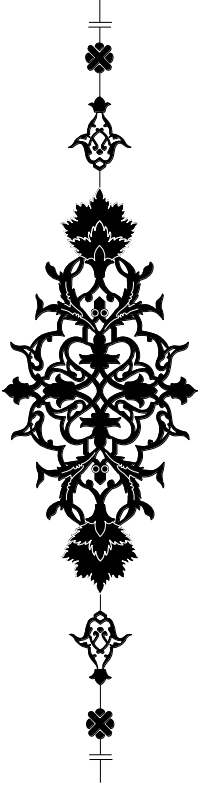

چو کرم خپاش رادراغوش
چو سوزن بزم بوی گل آو
حار

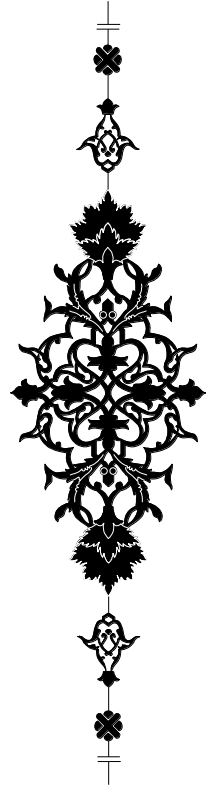

چه خوش بی وصلت ایامه اشک بی
مرا وصل تو آرام دکن بی

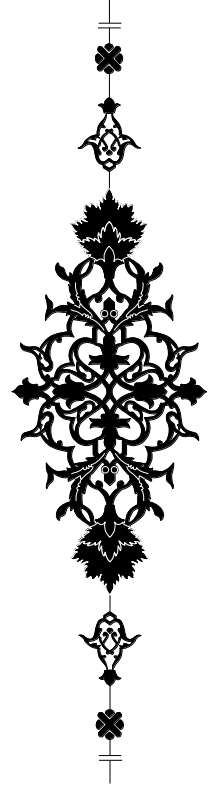

ز منت ایامه شیرین حالاک
مدام دست حسرت بر سر بی

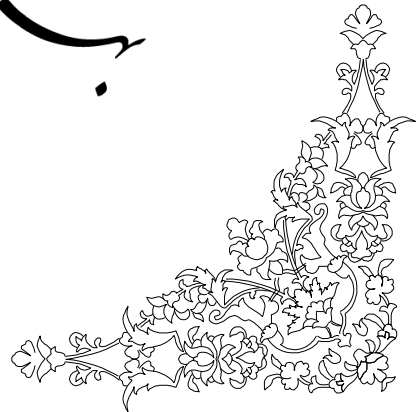
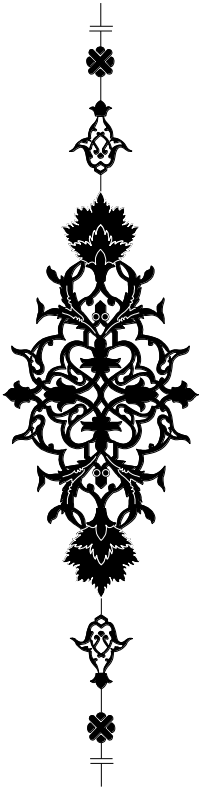

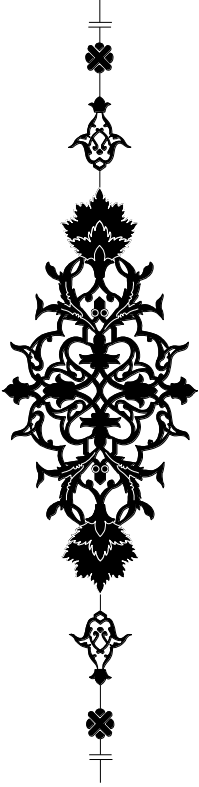
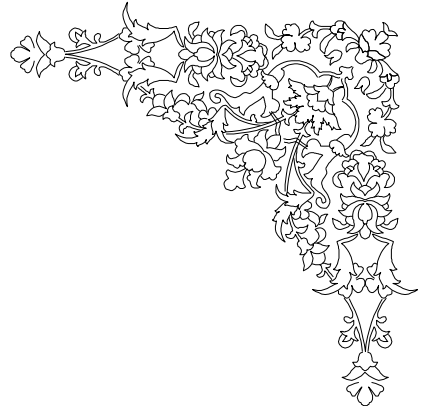

مسلسل زلف بر رخ ریشہ دریا
گل و سنبل ہم آئینہ دریا

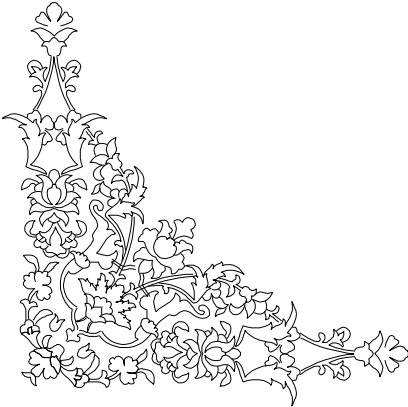
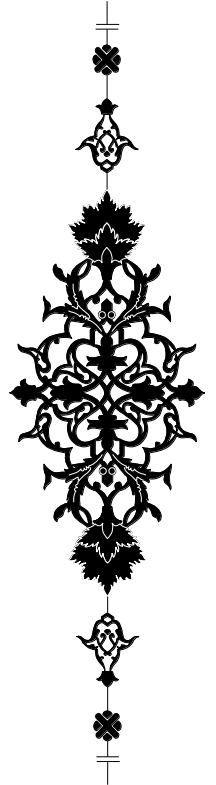
پیشان چون کمری زلف دو مارا
بہر تازی دلی آویںہ دریا

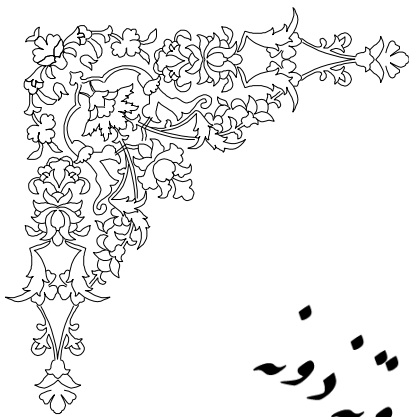

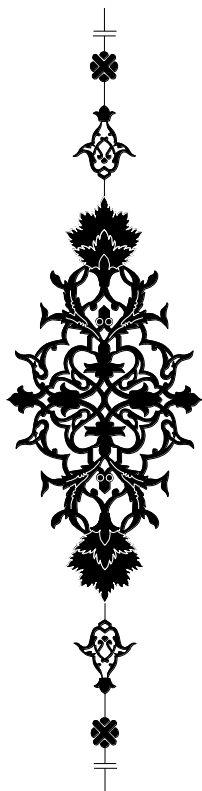
مستقیم از ایمان
گردد گریبان
و کرمی باودندیم

گردد گریبان
مستقیم از ایمان
برکت

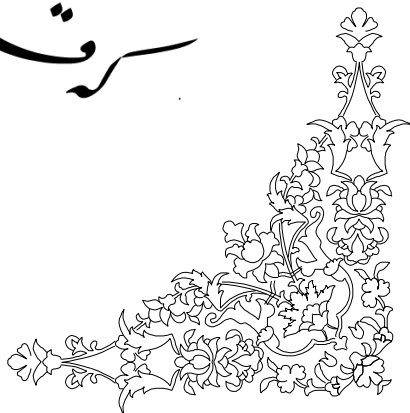
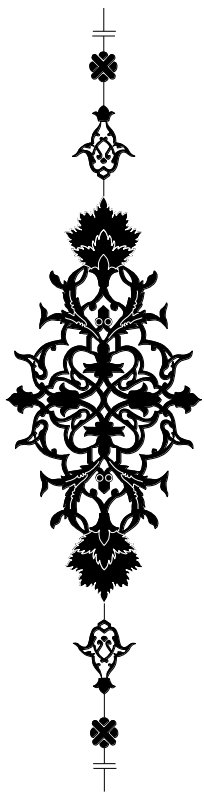

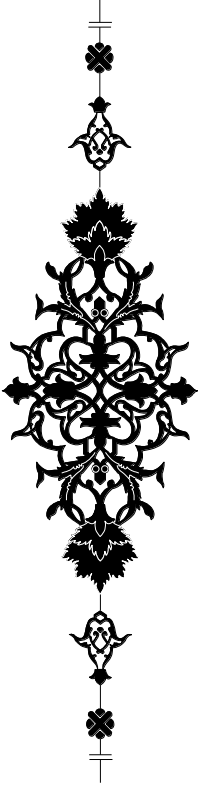
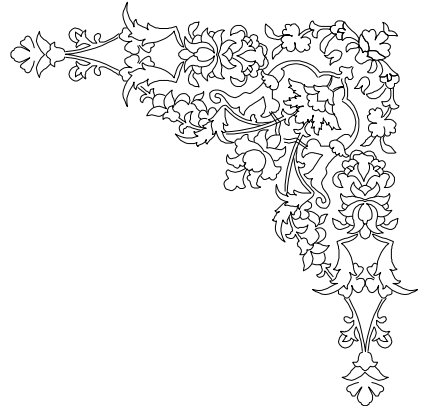

نواهی ناله غم از دونه دونه
عیار قلب و حاصل بویه دونه

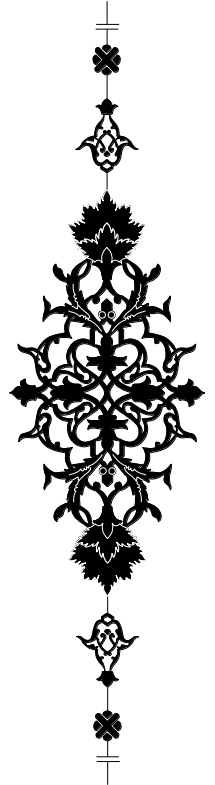
کریه در سینه دل با هم نسیم
سایه دلان با هم نسیم

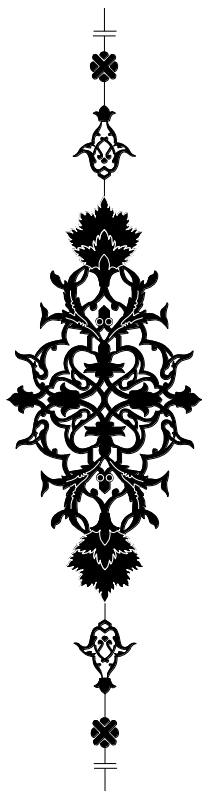
موان. م که در طرف ادم
حرف ادم
نو نقطه بر

بهر النبی الف قدسی را او
الف قدم که در الف ادم

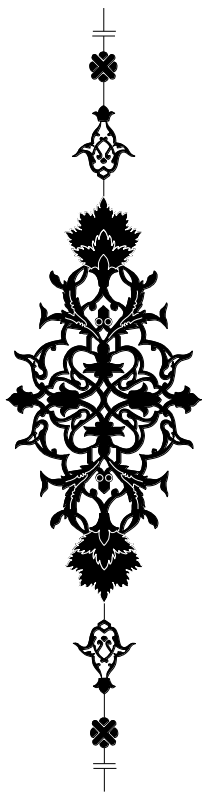

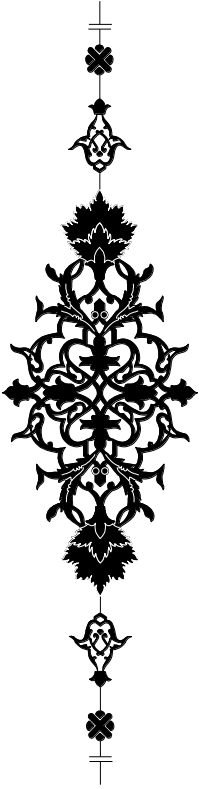
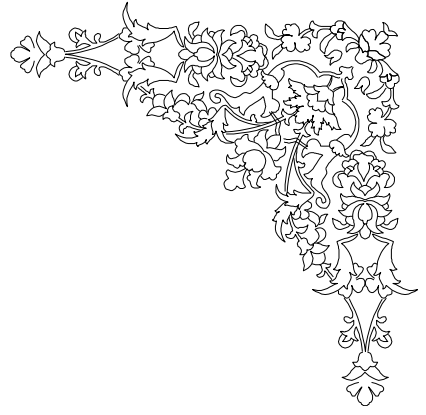

زبانم جز خاطر من است
زبانم جز خاطر من است
زبانم جز خاطر من است

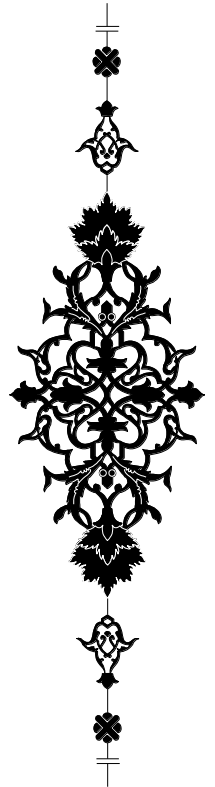
زحمتی که در دل پیوسته
زحمتی که در دل پیوسته
زحمتی که در دل پیوسته

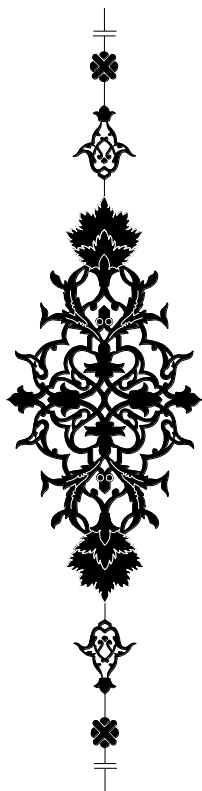
رغبت آتشی در بونہ دیرم
در آن آتش دل و جان سوہ دیرم

سکت اربابہند در چشم ایدوست
بمکان خاک را پیش روئہ دیرم

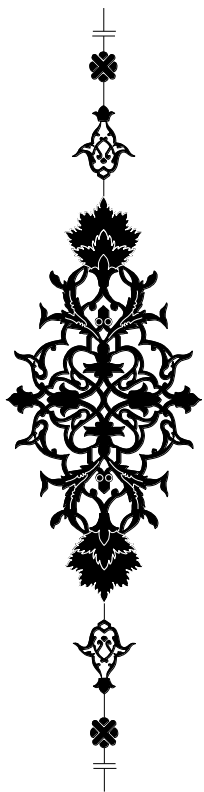

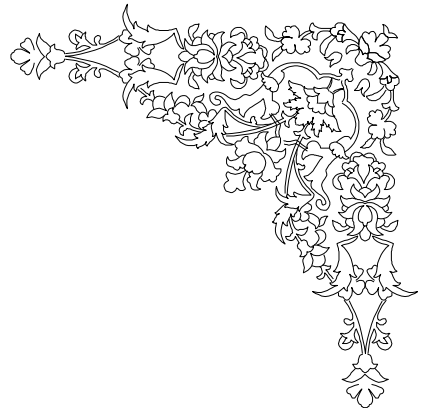

کلی شمس ماین الوند دمان
آوش از دیده دادم. صبح سامان

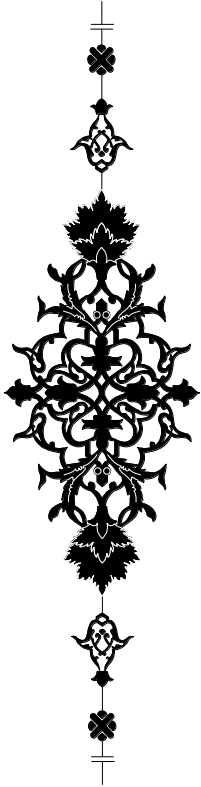

خروج ایوکه نوش و این آکو
بر بادش سر و سامان سامان

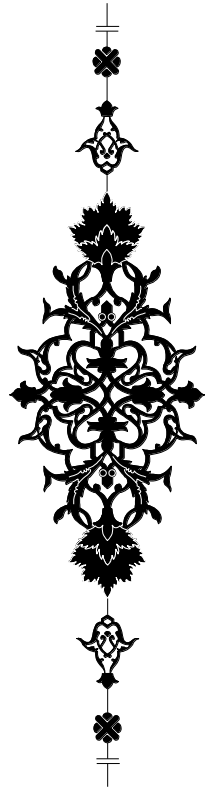

دو چہانت پچاس سالہ سرزمی بی
خراج ابروانت ملک رسی بی

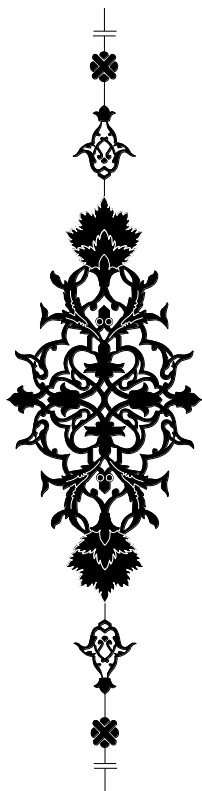

بھی وعدہ کرسی امروزوں در
نمیدام کہ فدا ای تو کی بی

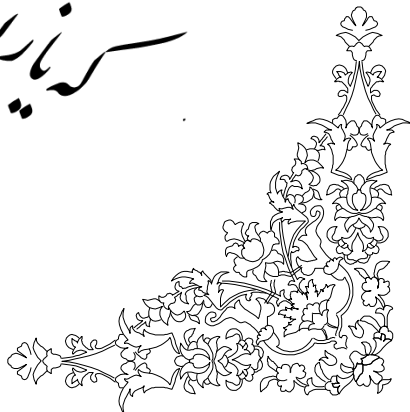
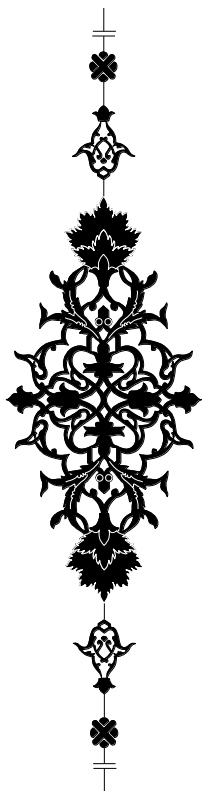

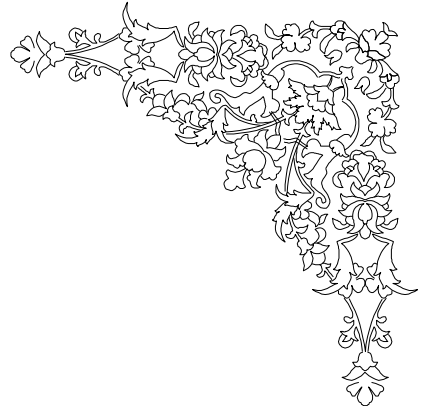

دیم کیب عندی لب خوشوائی
کرمی بالید وقت صبجکاهی

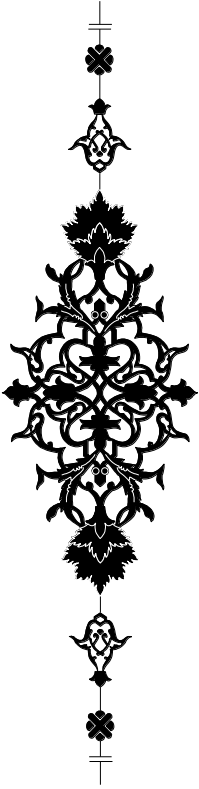

شبح سنی گل می سبقت
که یار ایوفانی

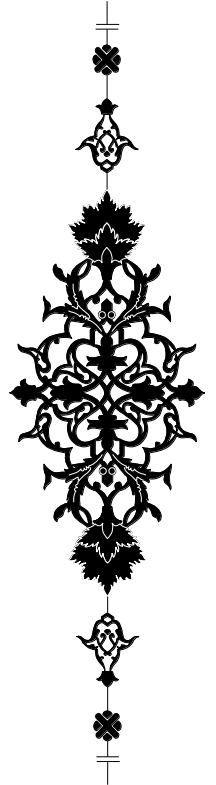

تفرستان گذردم صبا
شنیدم ناله و افغان و آبی

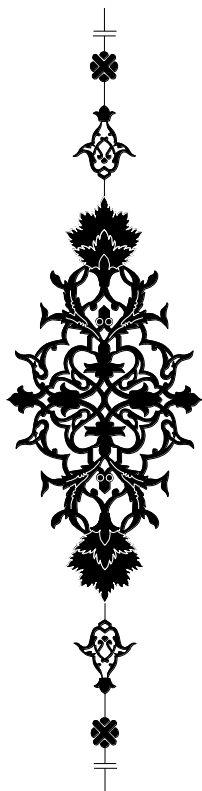

شنیدم گله باجان سبقت
که این دنیا نسیار ز دکاهی

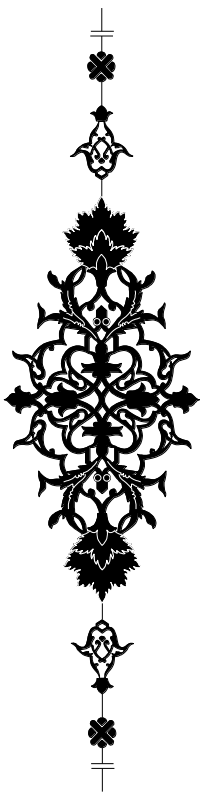

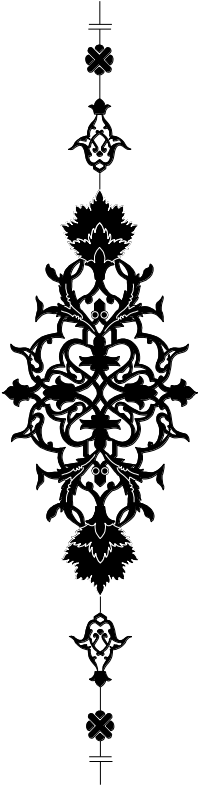
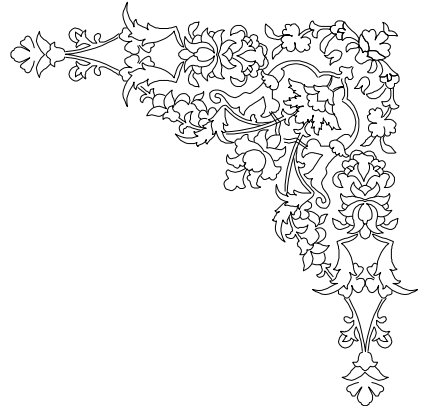

هر کس عاشق است از جان نترسد
تصن از کس دو از زردان نترسد

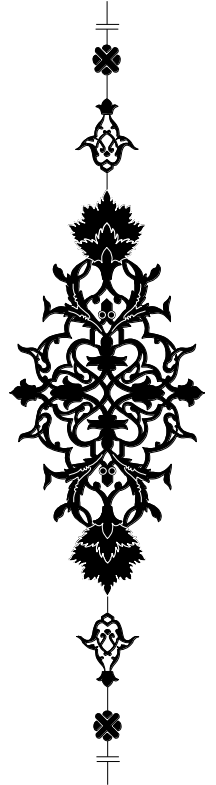
دل عاشق بود گرگ گرسنه
گر گرگ از هیای چوپان نترسد

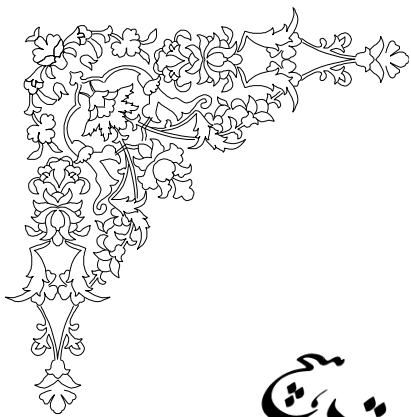

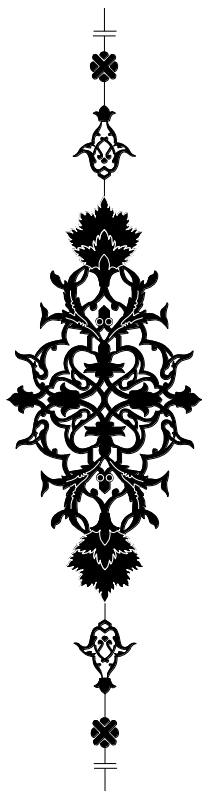
هزاران دل بعارف برده و سپید
هزارانست بدم که خون کرده و سپید

هزاران داغش زویسم آثمرد
هوشم ده از آسمان کرده و سپید

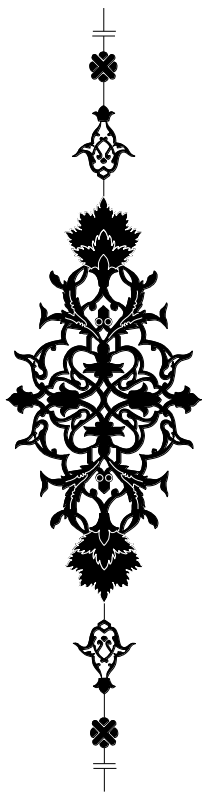

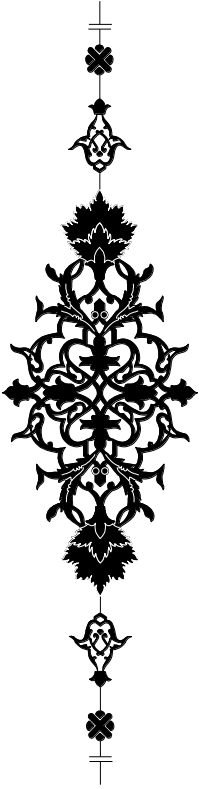
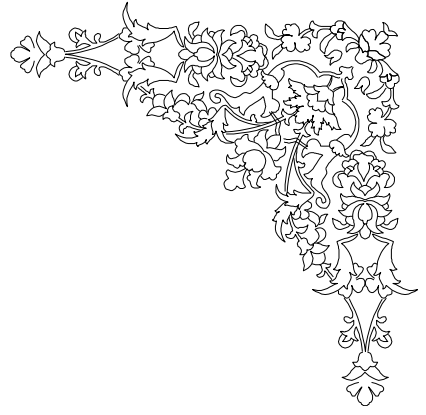

اگر زرین کلای عاقبت هیچ
اگر خود پادشاهی عاقبت هیچ

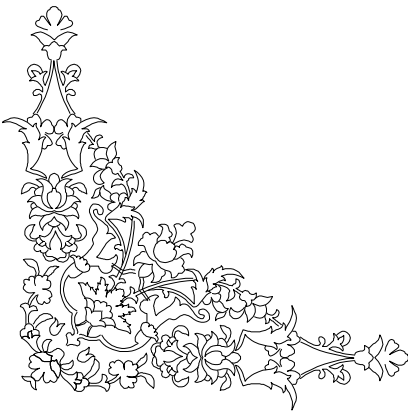
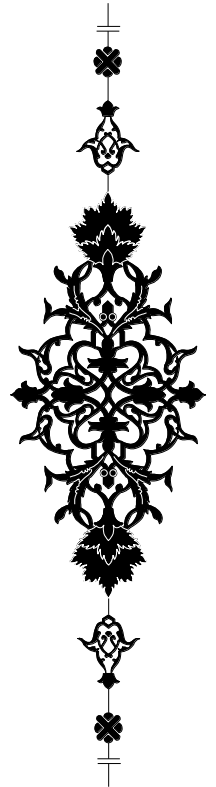
اگر ملک سلیمانست
در آخر خاک راهی عاقبت هیچ

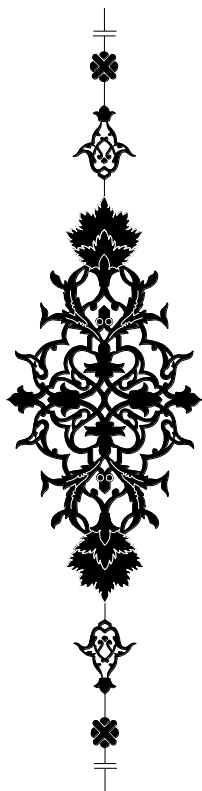
نعمت تو کی بر سر او
جانی کہ جس بوم و بر او

ز عشق سر فرز ان کامیابند
کر نور اول سبک ان بر او

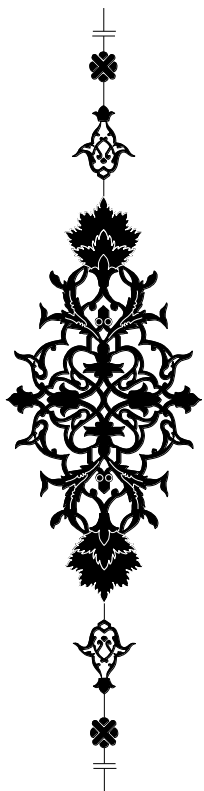

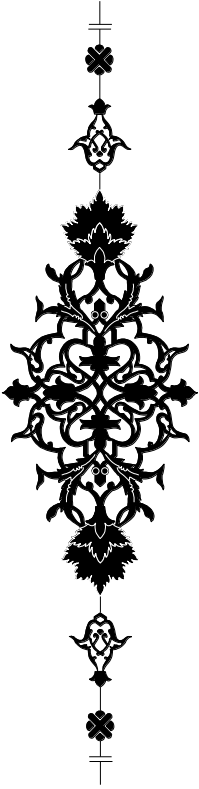
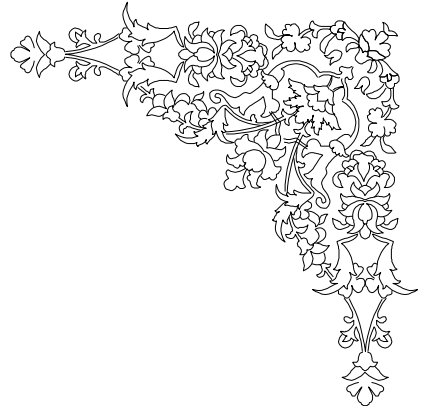

سخاوت
گر بیا مرادید که
سکوا می . سوفا می . سروت

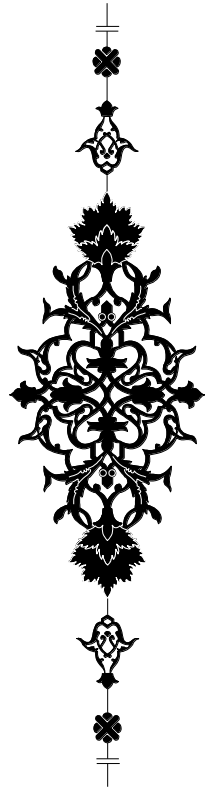
گر بیایم ز دست جان چاکو
سخاوم دوست ما رو رقیامت

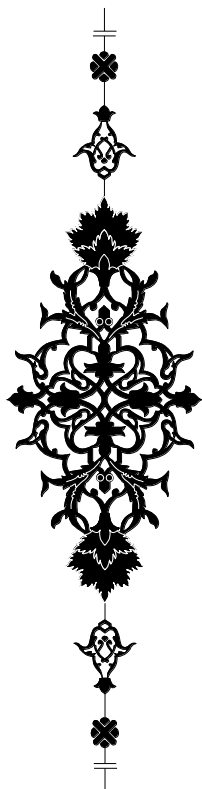
فلک ز بهم سری دارد نه هم کف
بخون ریزی دیش اصلاً گفت اف

پیش پسته سوه کارش،
پس عرد و دمانر کندت

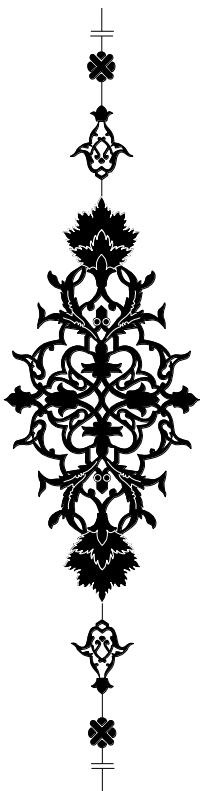

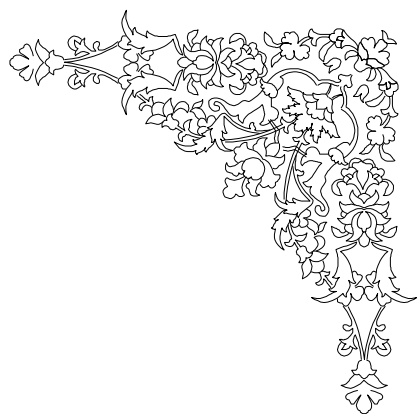

ز دل نقش حالت درسی یار
خیال خط و حالت درسی یار

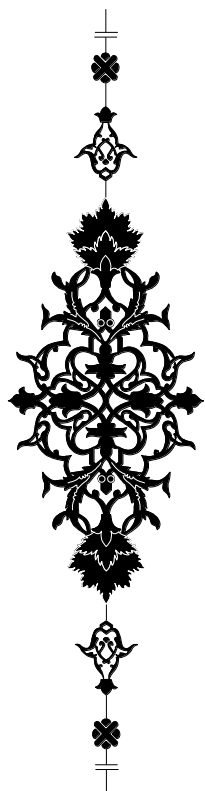

مزه از مبدور دیده در صن
که تا ویم خیالت درسی یار

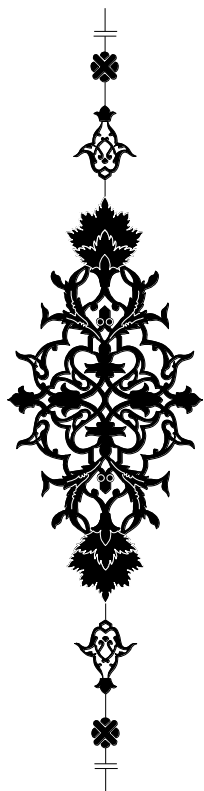
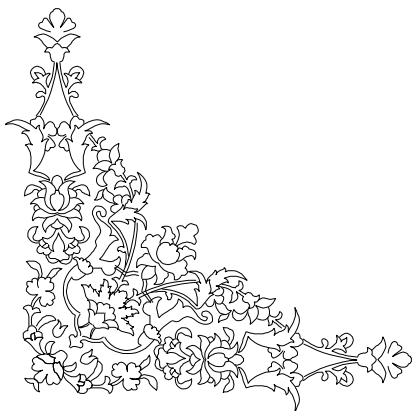

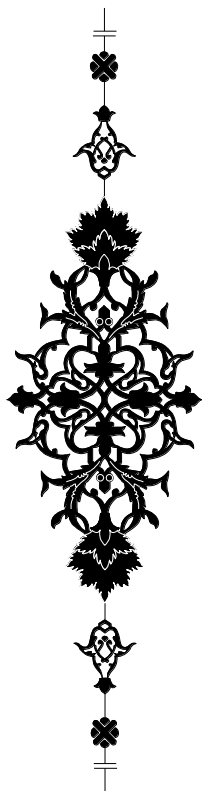
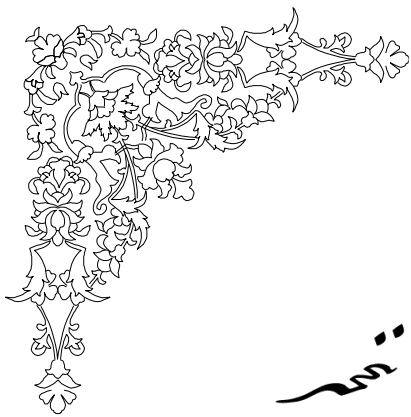

پرسن سندان پر تاب که
پیرین بر آن پر خواب که
خارین

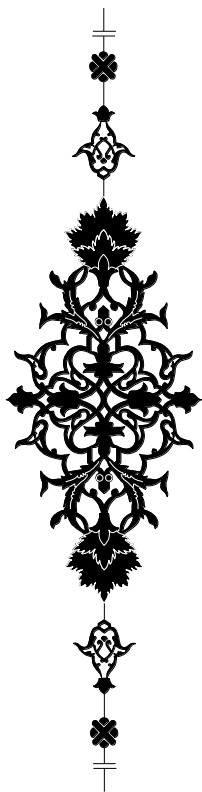
برای که دل از ما بر گشته
ریشه روزگار را شتاب که

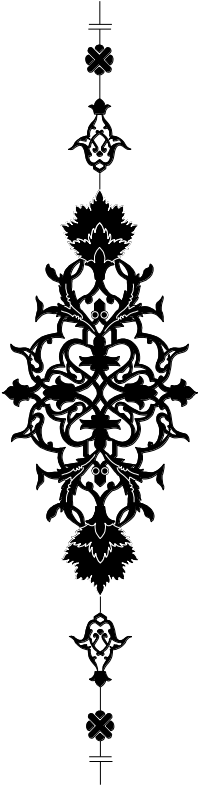
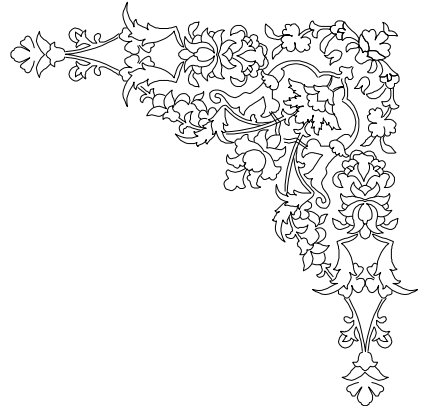

حُرّه باز می‌بدم ز قفسم پسته
سبب دسی بود بر بال من پسته

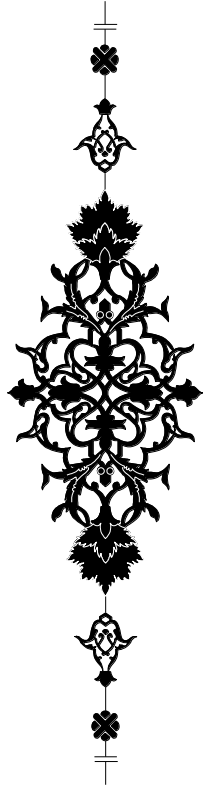
برو غافل محب در کو ساربان
بران غافل چه در غافل خوردین

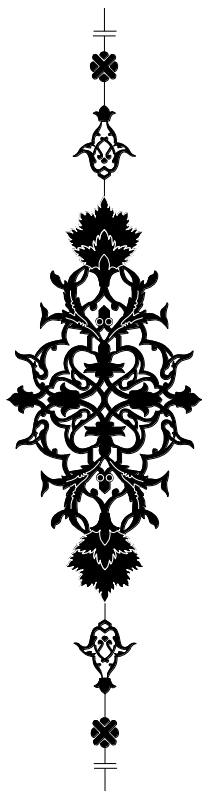
قندر
 موان زدم که نامم بی قدر
 زجان دیرم زمان دیرم

گردد گیتی
 هر که بودم گسار
 چو پستی و انجم
 چو پستی و انجم

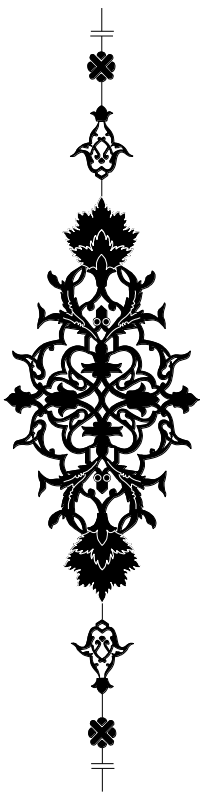

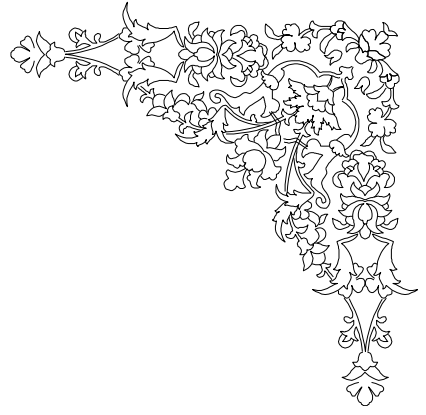

مرازمه سامان آفریدید
ریشم رسان آفریدید

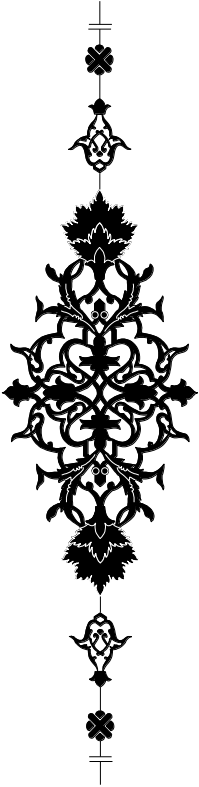

ریشان خاطران رشتند در خاک
مرا از خاک ایشان آفریدید

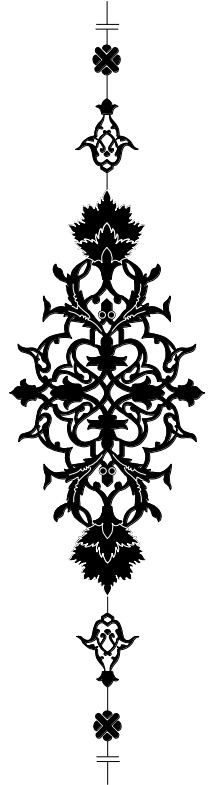

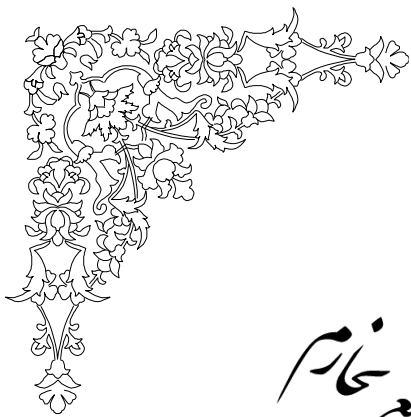

پیشانی تو سر من سر باش او
 حوی از اسخوام باش او

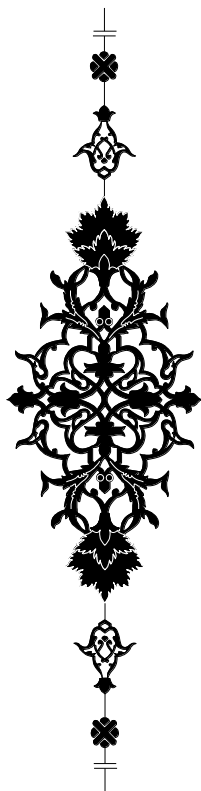

شب هجران بجای است قسم
 زمرگان باره های است او

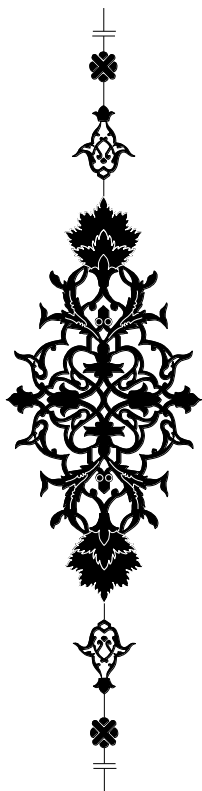

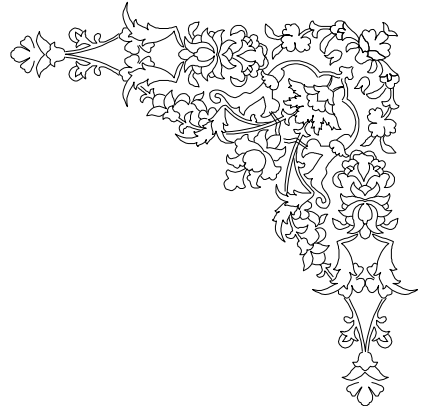

مویچون شیران قانع، خام
هارم چوب و خرواری، یارم

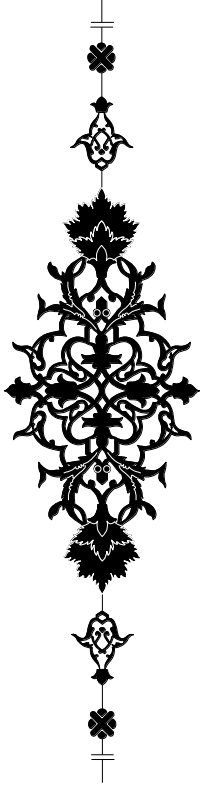

دین مزدقیل و رنج، سار
هوراروی مالک، سرسارم

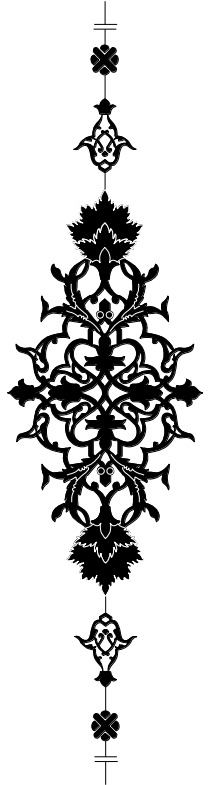

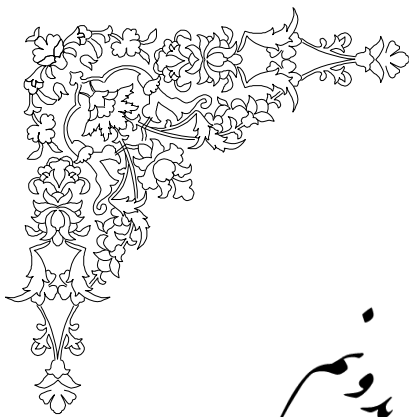

ساززده حالی ایدیل ایدیل
تفکر و خیالی ایدیل ایدیل

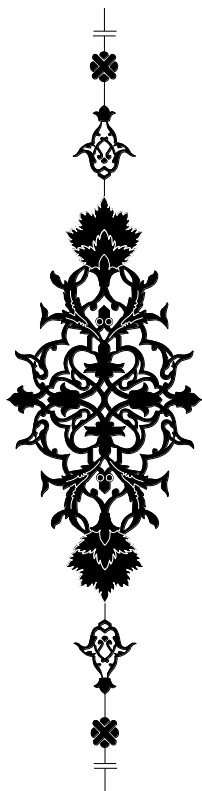

ساحتم خبری دل را بر آرام
نوم تا چه حالے ایدیل ایدیل

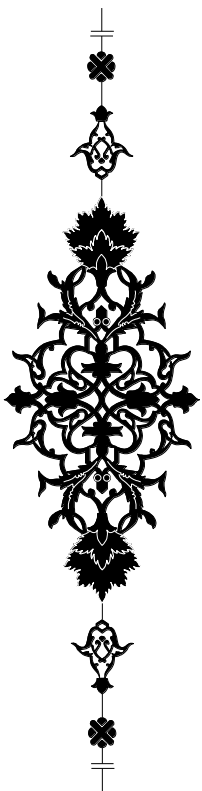

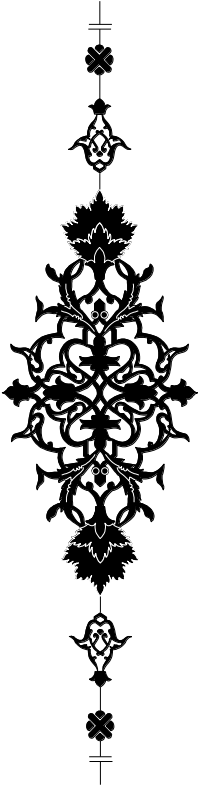
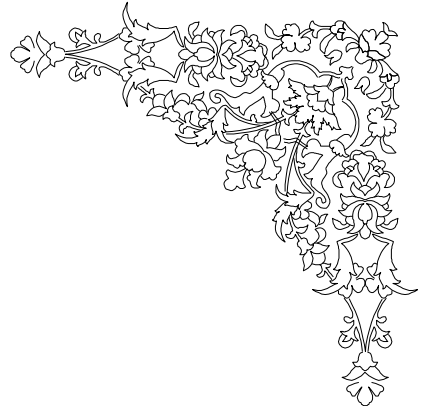

موان زندگی که ما را
زندگی میزند
سرپائی . . .

دل آرامی که از دل
نفس از سانی
که در آرام

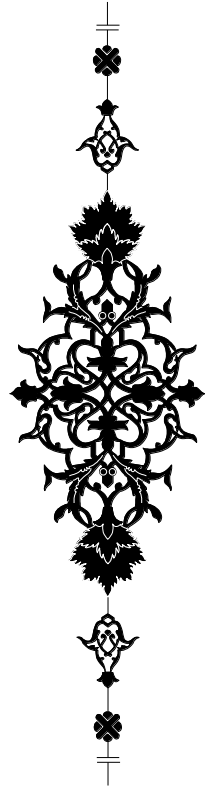
عفت زجان آذر براره
میکد است حاکم براره

بمال مهرت از دل گریزند
هزاران ساعه دیگر براره

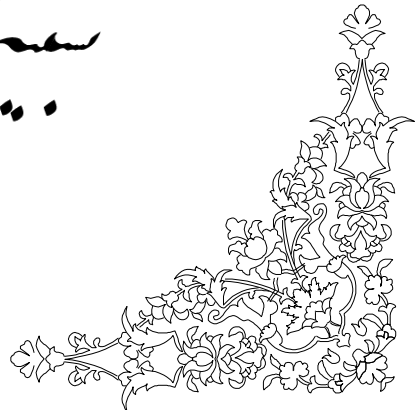
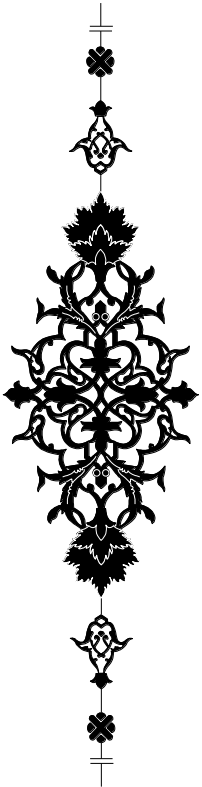

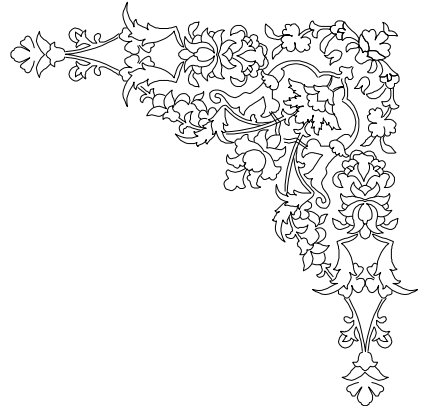

تن محنت کسی دیرم جدایا
دل باغم خوشی دیرم جدایا

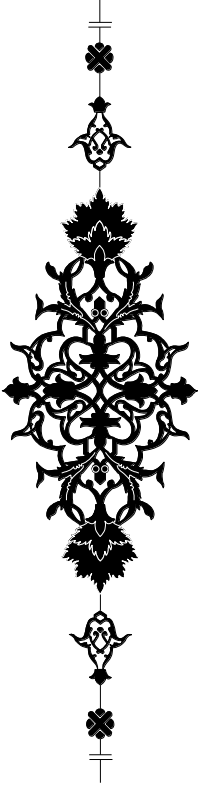

رسوئ مسکن و جور غریبی
سید بر کسی دیرم جدایا

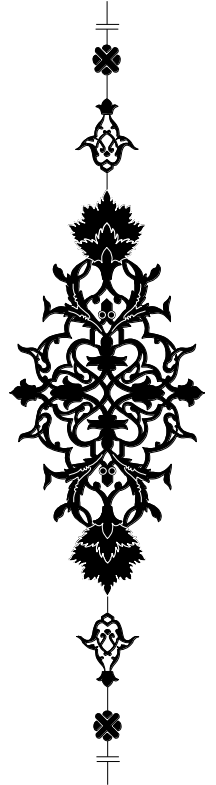

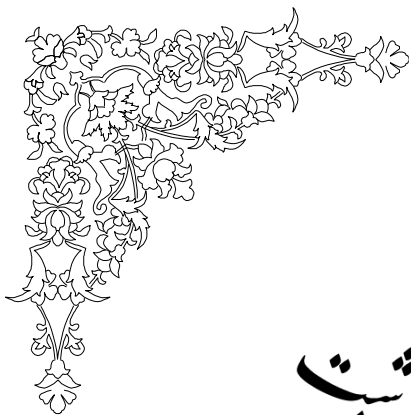

بود درد موود در نامم از دوست
بود وصل موو هجر امم از دوست

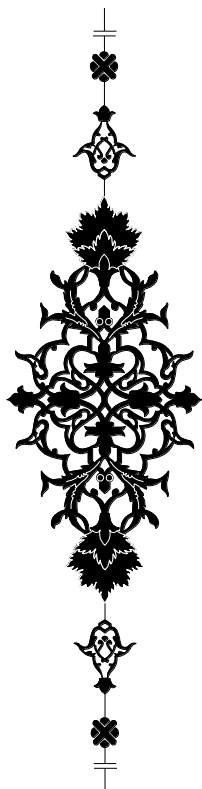

گر قصامم ازین واکره پوست
خدا هر گری کردد جامم از دوست

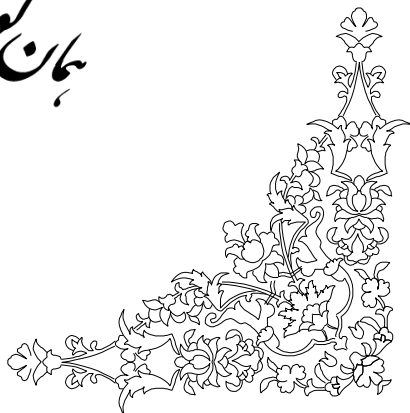
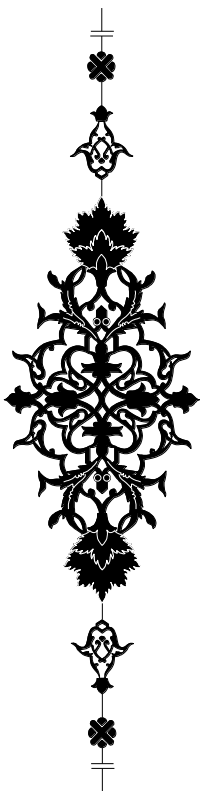

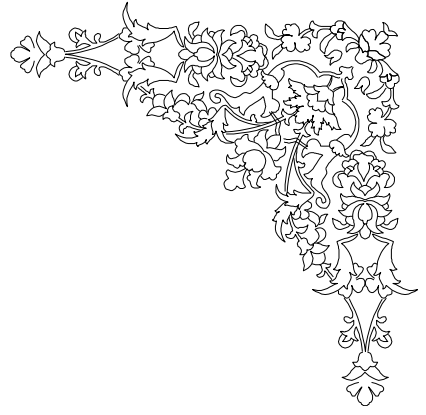

حرم کوه و حرم صحرا حرم دست
حرم آنکه این اراکلیان
حرم

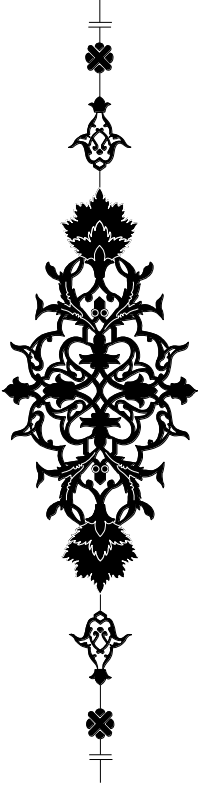

سی، سیدوسی شدند و سی پند
همان کوه و همان صحرا همان دست

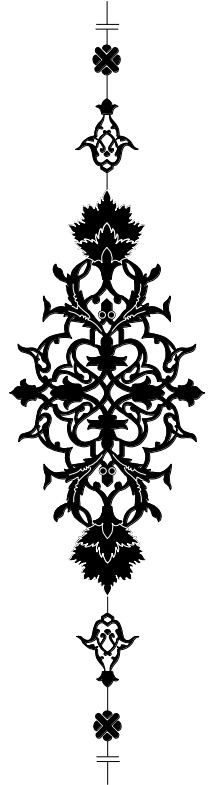

نعمت پیمان پرورم کرد
 فراقت مرغ بی بال پرورم کرد

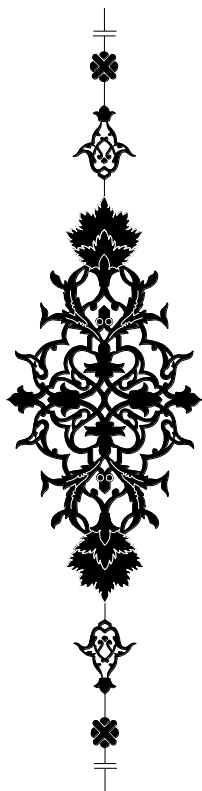

بمواجی صوری کن صور
 صوری طره خاکی بر سرم کرد

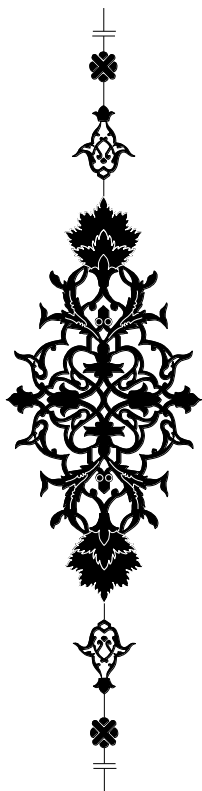

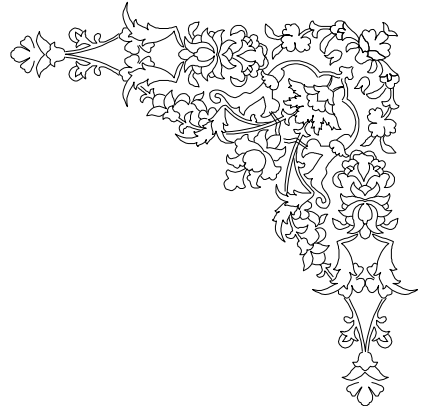

توئی آن شکرت لب یاسین
مهر آن احسن دل دیدگان

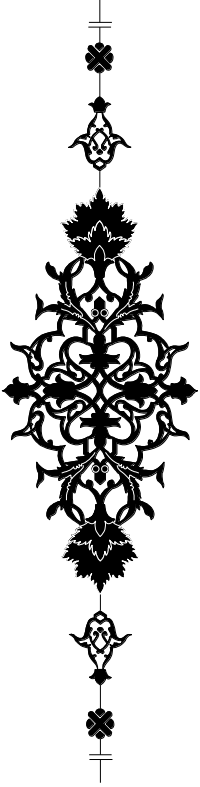

از آن رسم که در انجمن آبی
گدازد است بر آب سکه

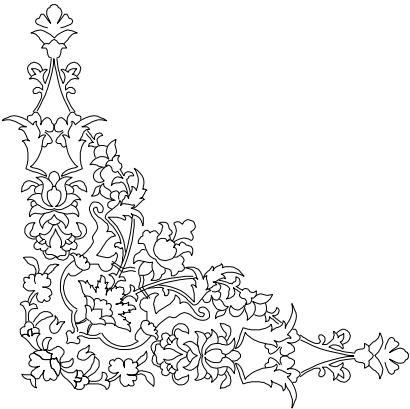
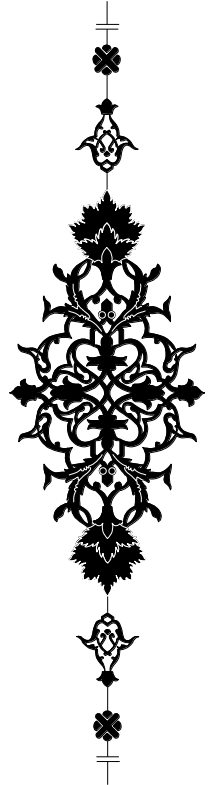

خوشامان که ما از سریدوند
سال شده خاک و سردوند

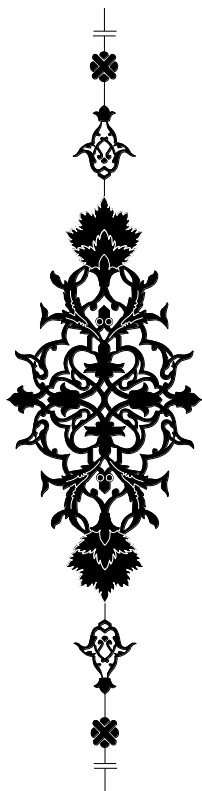

گشت و کعبه و خانه و در
سرای حالی از دست سردوند

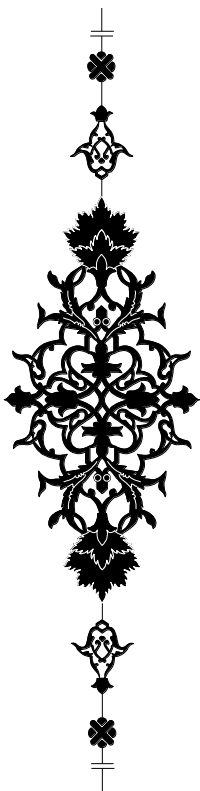

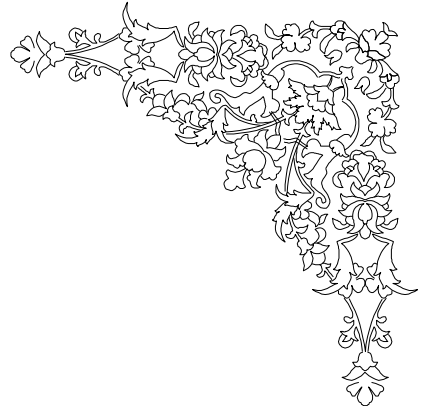

نوشت از زمان که سودای پی به درید
که سر پیوسته در پای پی به درید

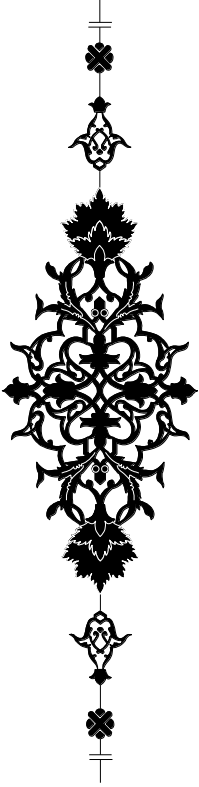

تمت ای کسانی
دل دریم ای پی به درید
کز دل درول

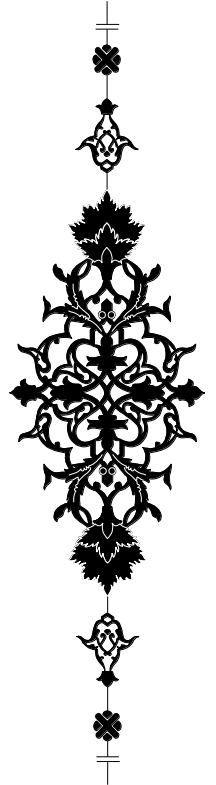

کردن شود خرد
الهی کردن
که فرزندان آدم را همه برد

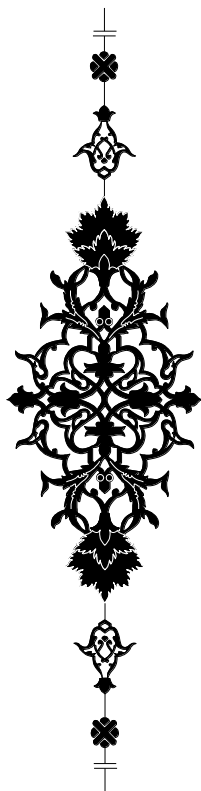

یکی ناکه که زنده پیشانی
بم گویند فلان ابن فلان

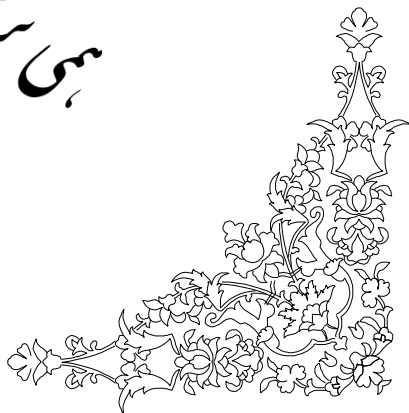
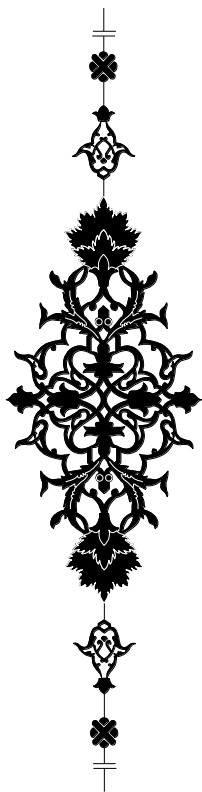

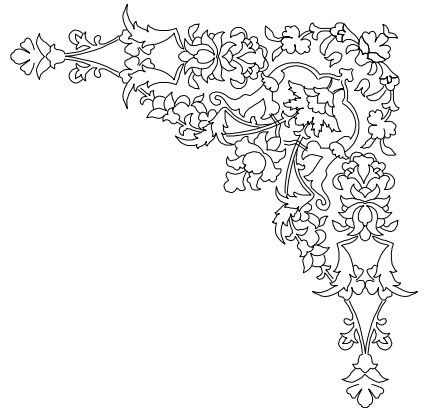

در شوقی که موجانم بسوزد
گر کربان باید امانم بسوزد

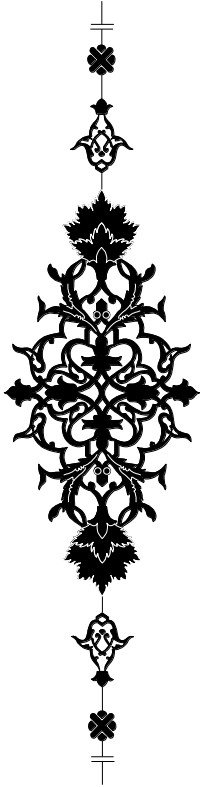

کفر زلفت ای پیر رخ
برای رسم که ایامم بسوزد

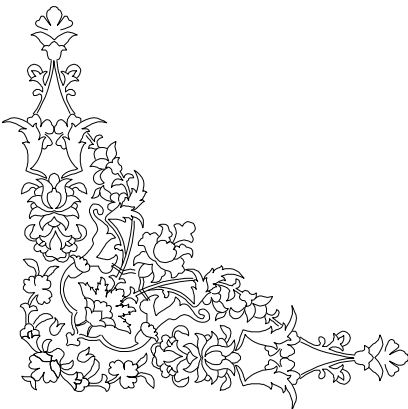
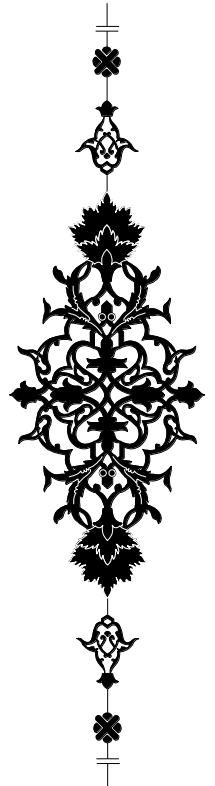

فلک زار و نزارم کردی اختر
بدا از کلمه نزارم کردی اختر

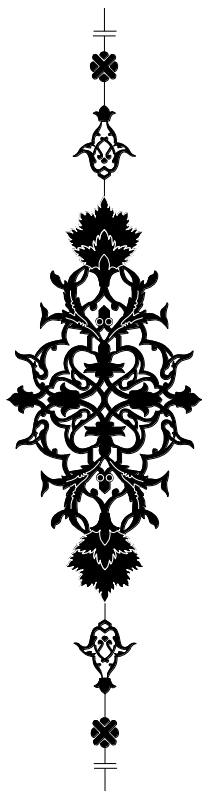

تخت زرد محبت
میان پیش و حی کارم کردی اختر

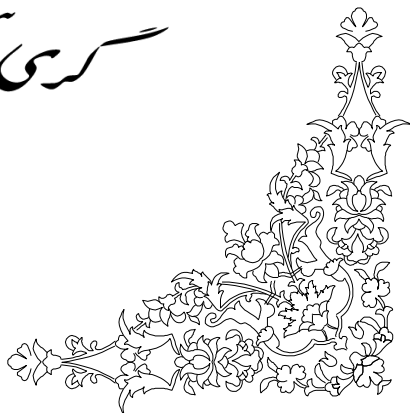
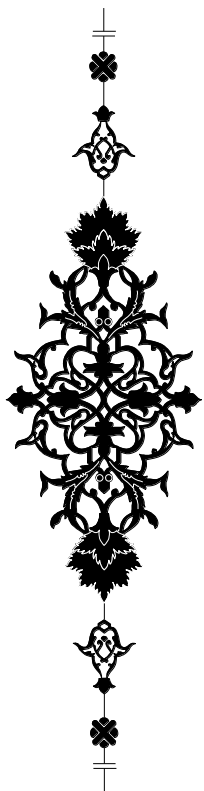

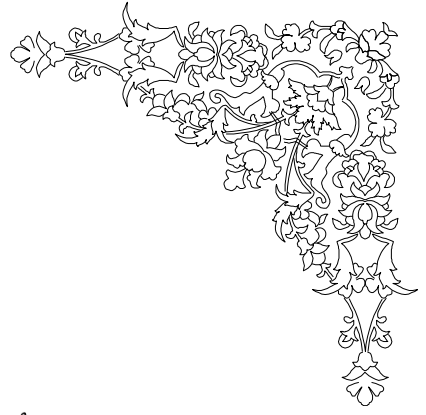

پسندی خوار و زارم تا کی و چند
پیشان روزگارم تا کی و چند

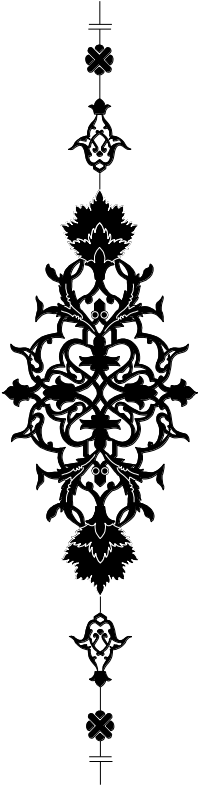

تکه باری زد و شوم بر کناری
گری ستر بار بارم تا کی و چند

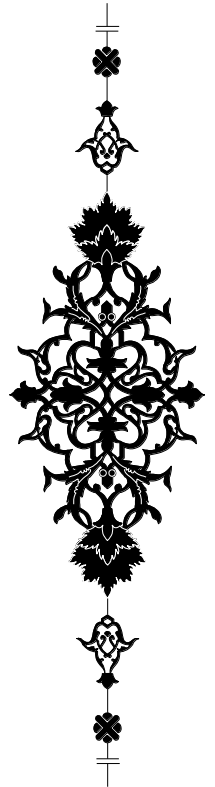

دلاغافل ریحانی چه حال
مطیع نفس و شیطانی چه حال

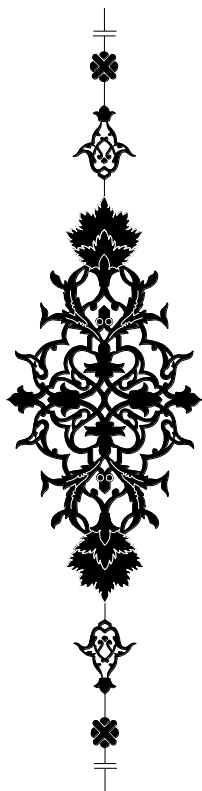

بودت در تو افزون از ملائک
نی قدر خود نمیدانی چه حال

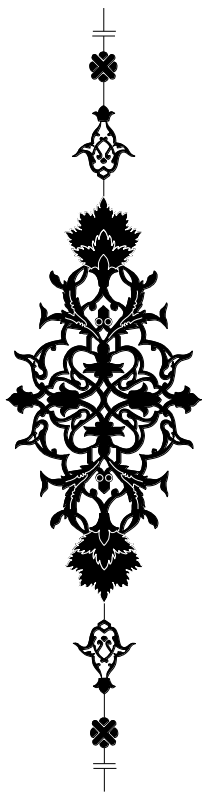

خور از خورشید رویت شرم دارد
مه نوز ابرویت از رزم دارد

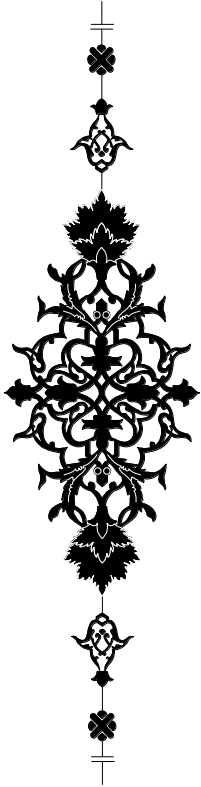

شیر و کوه و صحرای بر کبیری
زبان دل بدگرت کرم دارد

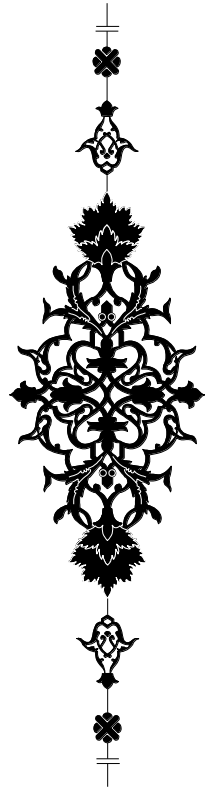

گر شیر می آید بری اگر کور
سراجا نیست بود جادیه کور

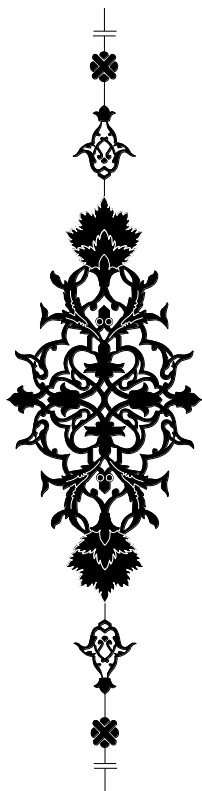

تنت در خاک باشد سرفه گشته
سکبدش موش و مار و عقرب و مور

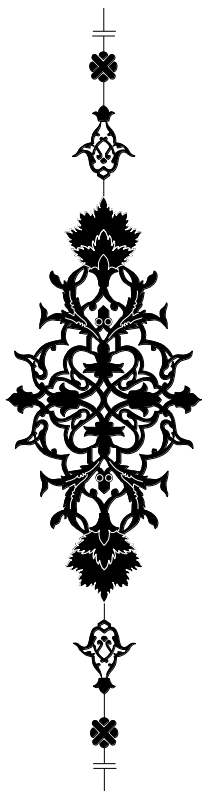

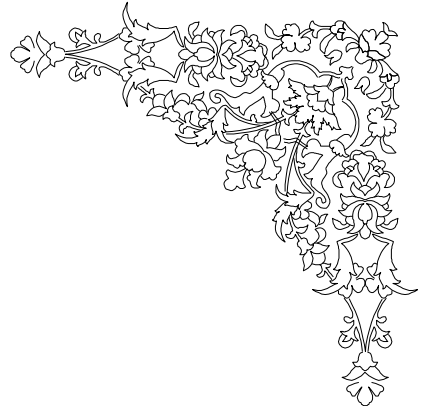

عزیزا گرفتار دودردیم
یکی عشق و دگر درد هر دو دریم

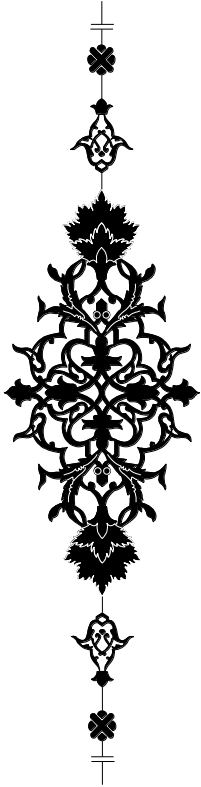

نصیب کس سواد این نعم که ما را است
حالت یک نظر ما دیده مردیم

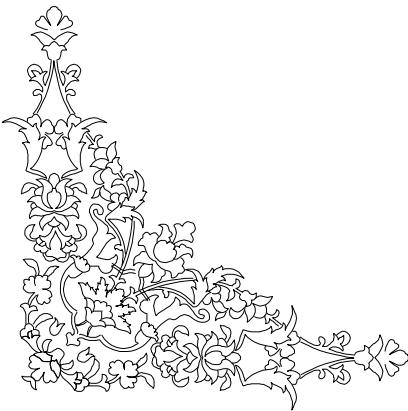
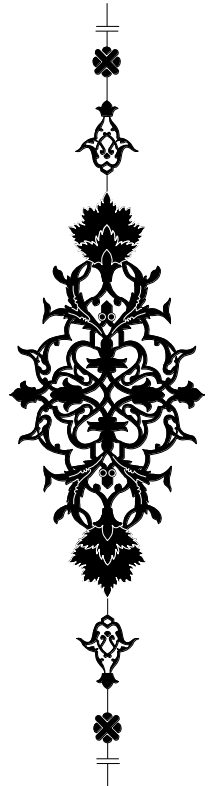

ز دل مشت تو ایامه رقیب منی
نعمت بر من گرفت منی
عمر

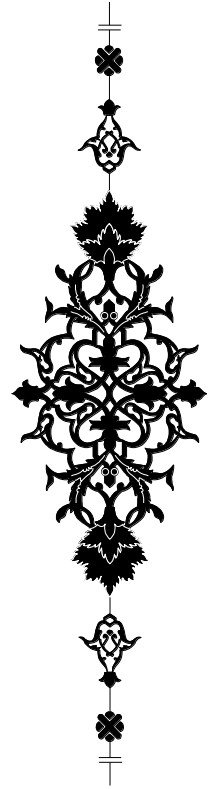

و کین شعله مهر و محبت
میان مردمان نهفت منی

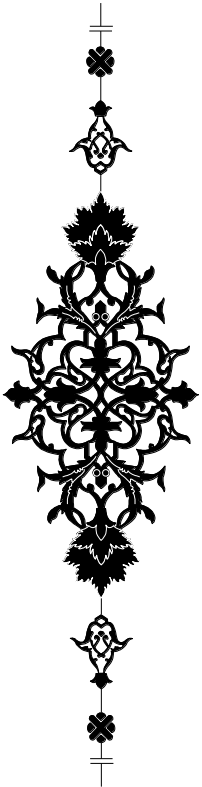

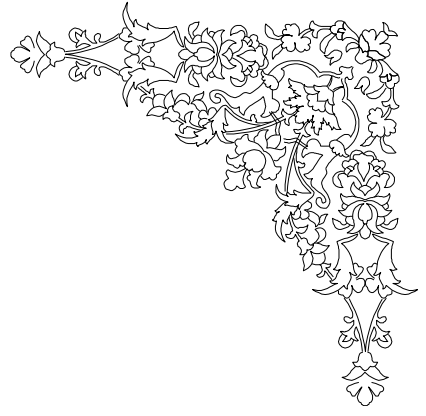

دلا اصلا نیشری از ره دو
دلا اصلا نیشری از ره دو

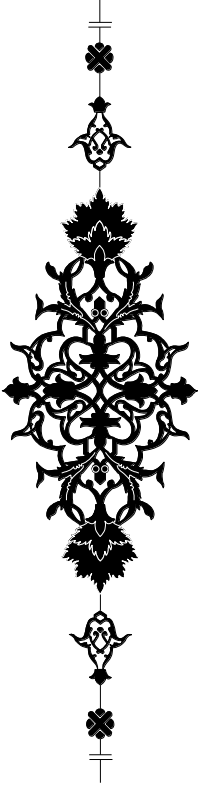

دلا اصلا نیشری که روزی
شویکے سگاہ مار و لاله نور

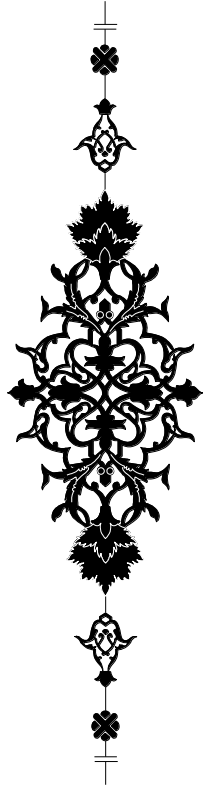

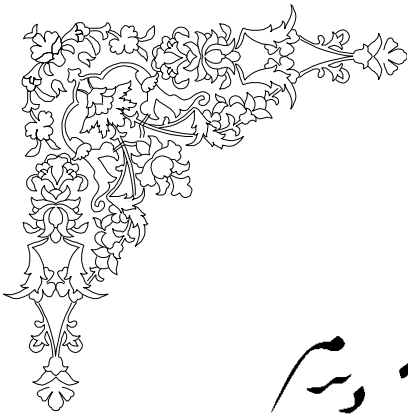

حرامِ بی‌نی‌بی‌آکالہ و سکل
حرامِ بی‌نی‌بی‌آواز بس

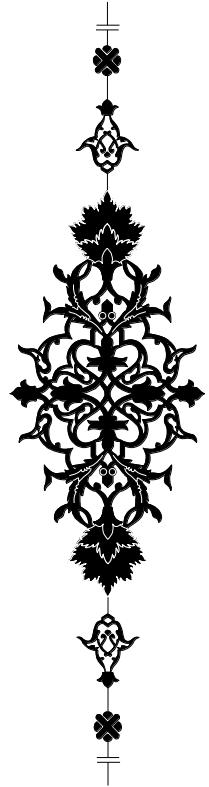

حرامِ بی‌اگر بی‌شیم
کشم در پای گلبن

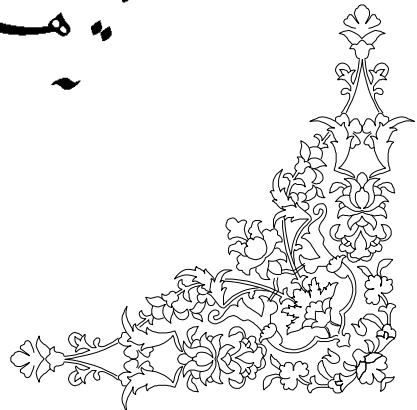
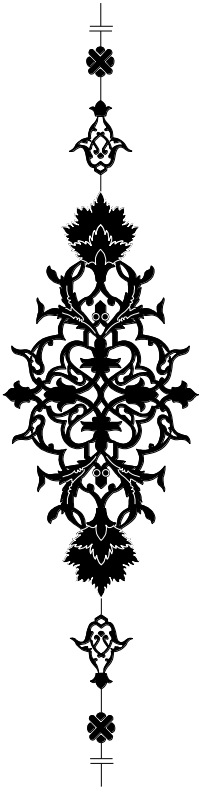

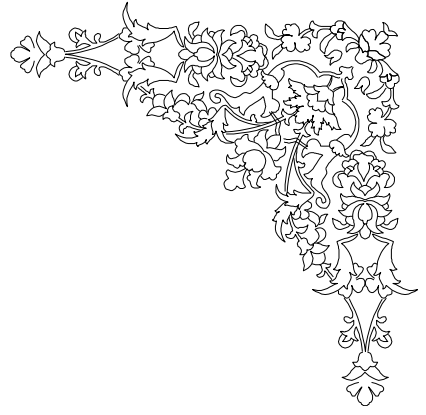

شوق کوی به دیرم
بیل محرابه روی به دیرم

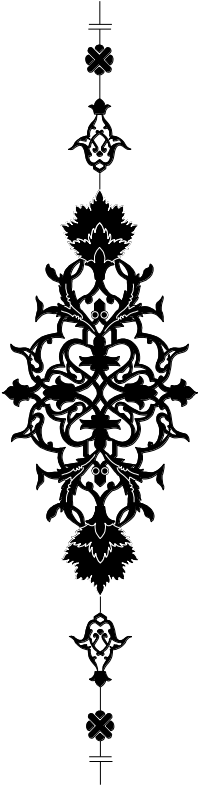

شمن کعبه من قله من
نیمه سوتر سوی به دیرم

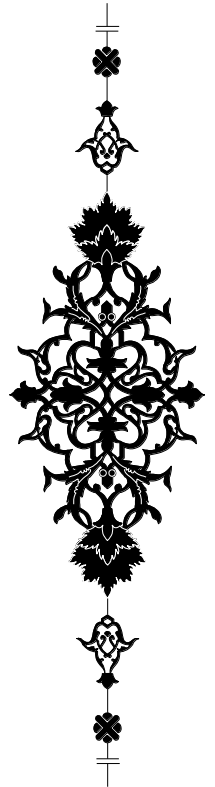

سَر رَاهِست
دِشَادِی بروی ما کِشائی
شِیم تا یائی

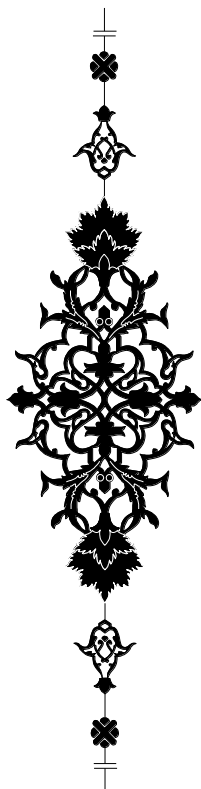

شود روزی بروز منیشی
کَر تا وی چه سخت بیوفائی

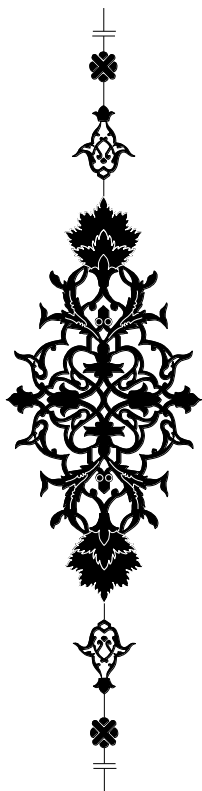

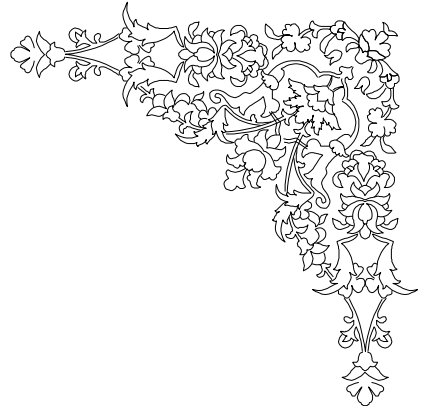

تسبیح سوره سوره
بن تو ش و توانائی ماده

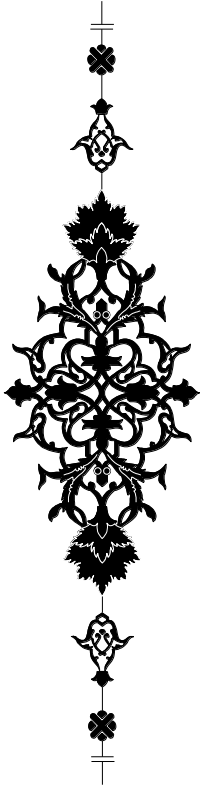

سوره احیاء
سوره سوره
سوره سوره

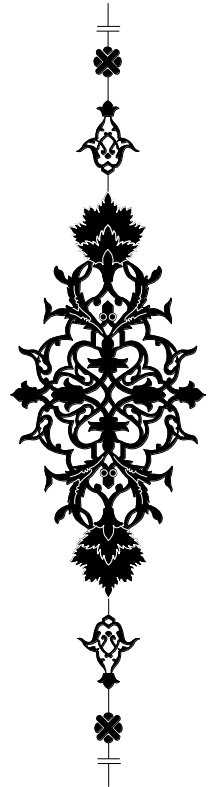

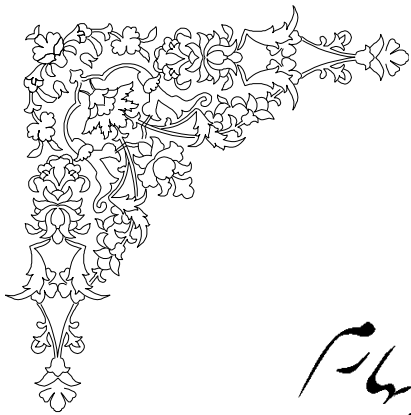

صدای دل ز موستان براری
نماید ز موبیا رداری

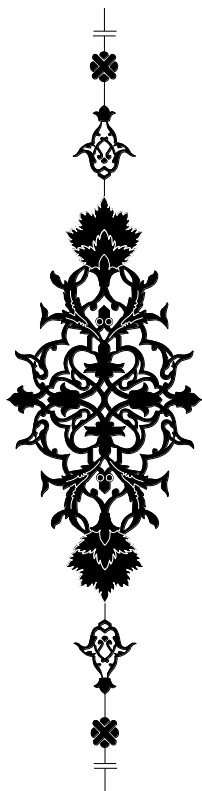

نمیدروم لب لعلش بخوم
حرانست با این ابدار

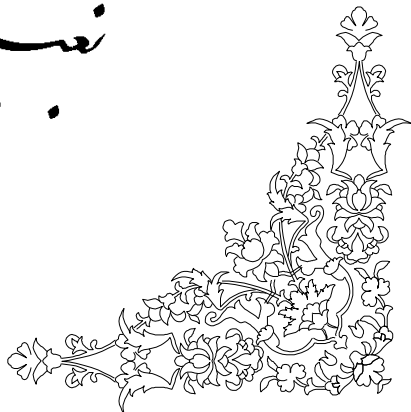
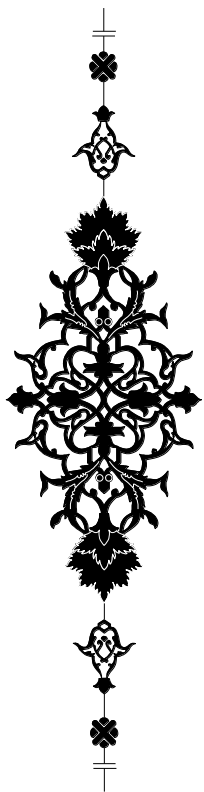

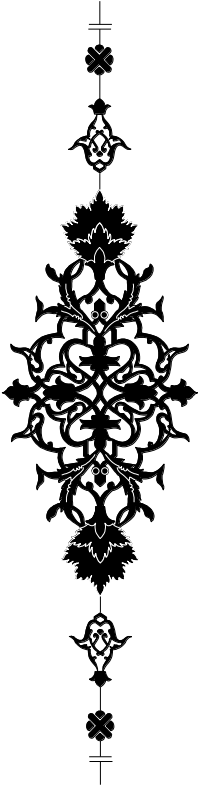
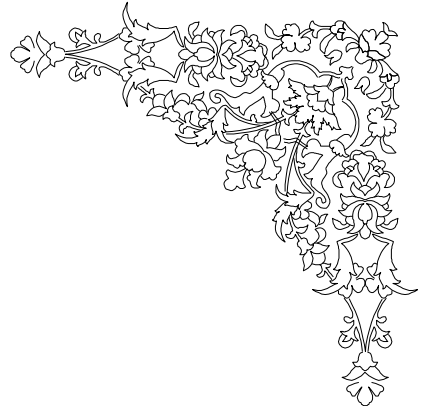

نورده ای روی تو باغ بهارم
خیالت مونس شبهای تارم

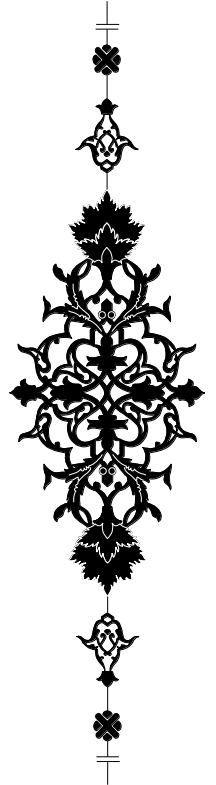
خدا دونه که در دنیای فانی
غیر عشق به کاری ندارم

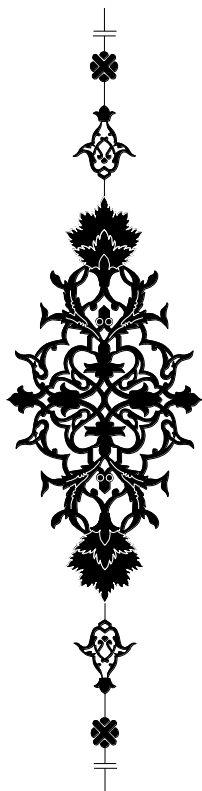
بهر نفس تو سودا می دیدیم
بهر چشم تو مسامی دیدیم

خدا دونه که در بازار عشقت
بخر جان، هیچ کالائی دیدیم

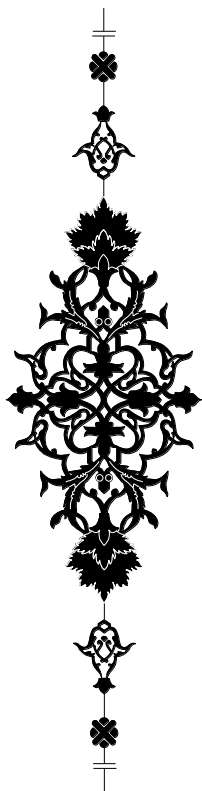

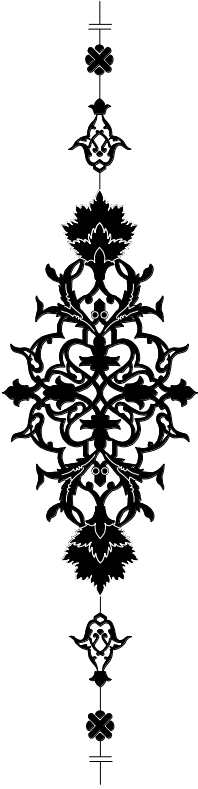
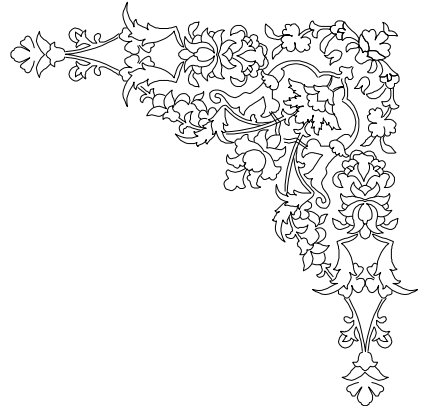

هزاران غم بدل اندوخته داریم
هزار آتش جان افروخته داریم

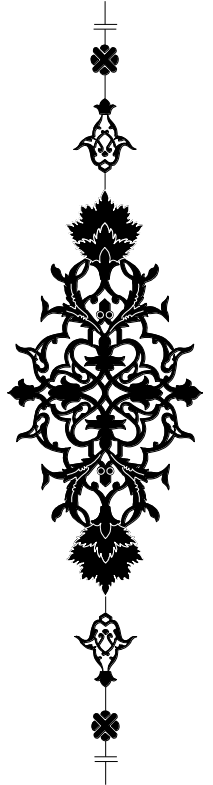
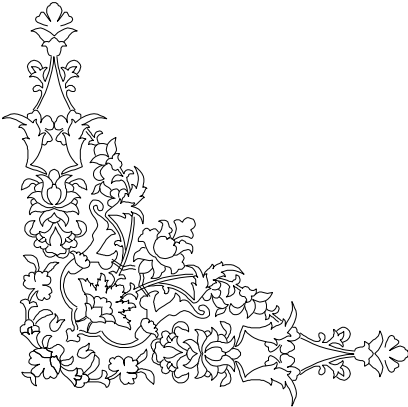
یک آه سحر کردل بر آرم
هزاران مدعا را سوزه داریم

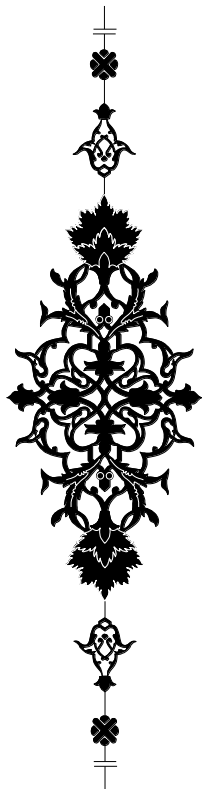
دین گفتم
بسیار گفتم
و این گفتم
و این گفتم

گفتم
گفتم
گفتم
گفتم

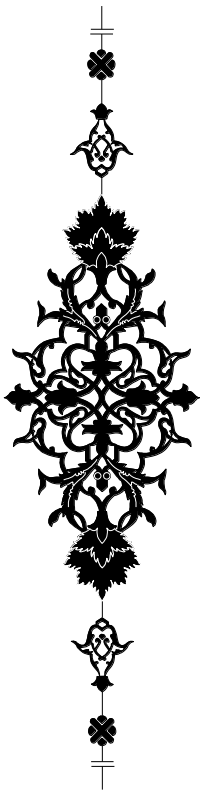

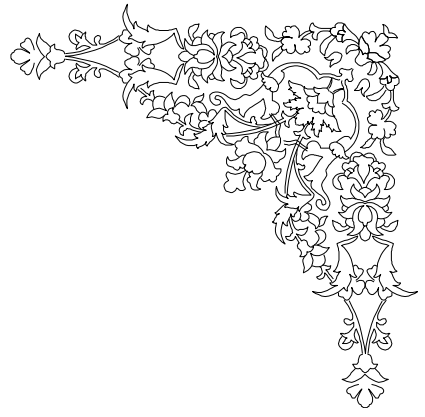

عمیقیت زنج را بکان به
وصال تو ز عمر جاودان به

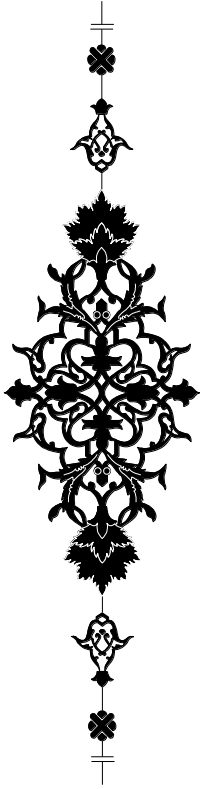

کفی از خاک کویت در یقینت
خدا دونه که از ملک جهان به

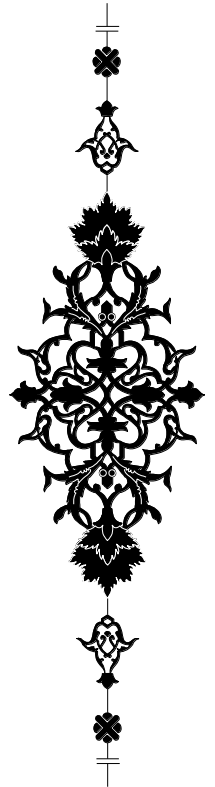

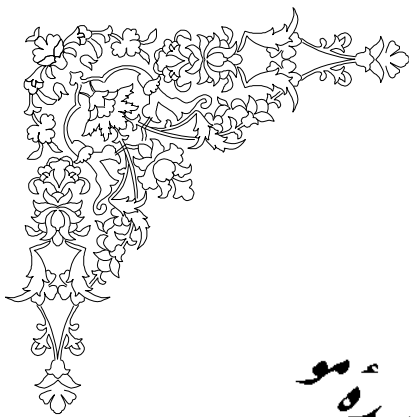

شسته ام سلمان نداره
شسته ام درمان نداره
دل خون

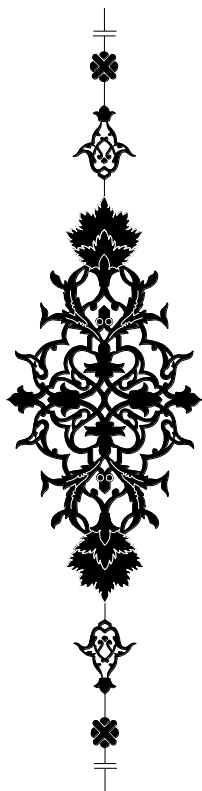

کافر مذهبی دل شسته دیرم
کز در هر مذهبی ایمان نداره

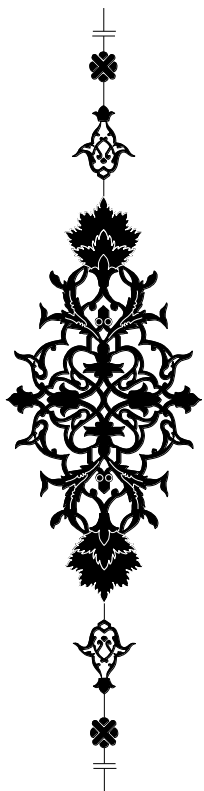

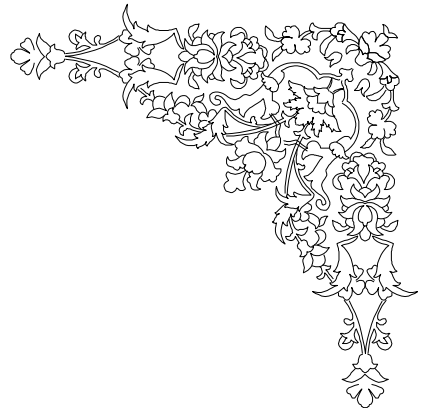

ایمان از آنست که نپسوریده مو
فغان از آنست که بر کرده مو

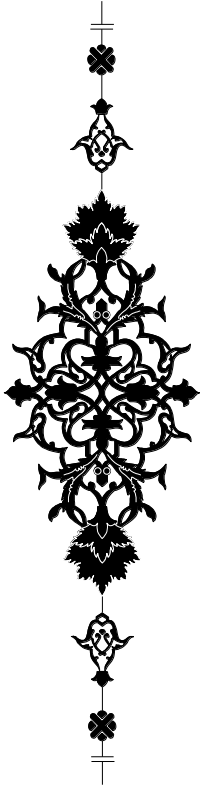

فکات از آنست که ورزی کی گذاره
رود خون از دل غم بریده مو

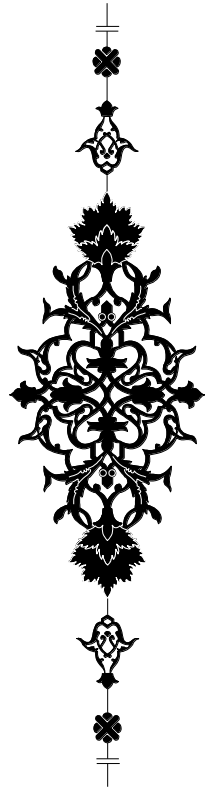

بهارش هر کسی دستی بر آرد
نهالی کان سر از باغی بر آرد

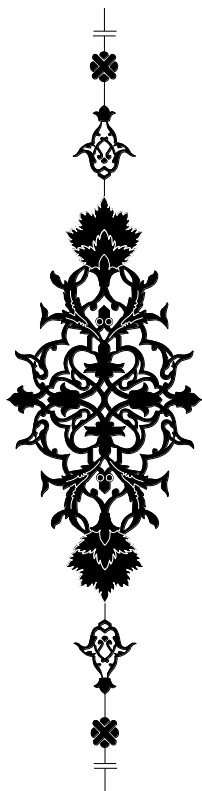

سر آرد باغبان از پیخ و از بن
شکر بر جای موه کوهر آرد

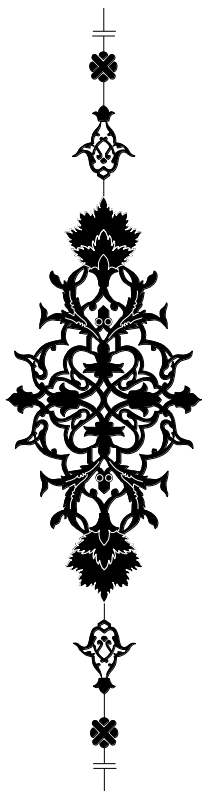

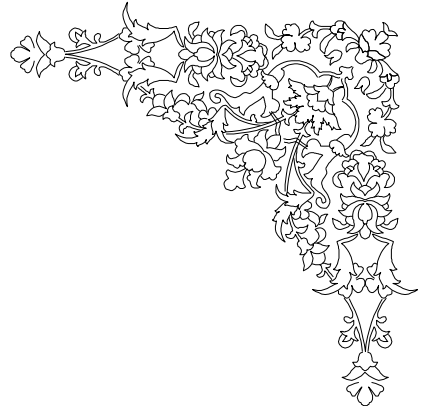

نعمت در سینه موخانه دیره
چو بخت در می جای در ویرانه دیره

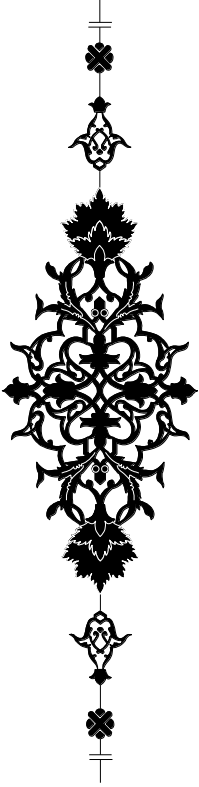

فلک هم در دل تنگم همدبار
هر آن آنده که در آینه دیره

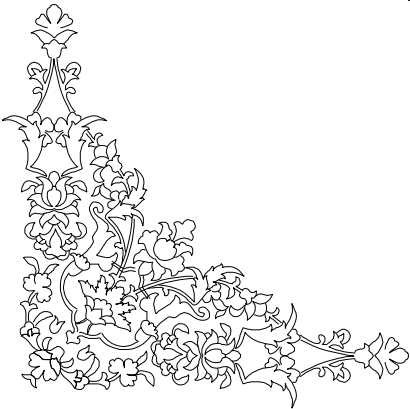
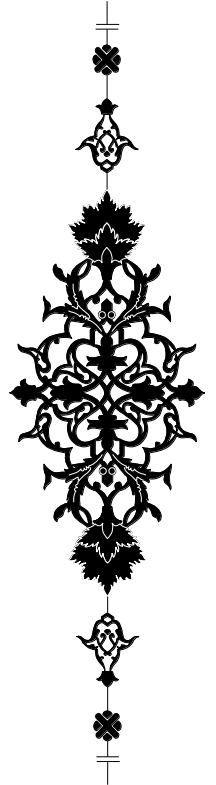

کشم آہی کہ گردون پر سر
دل دیوانہ ام دیوانہ کر

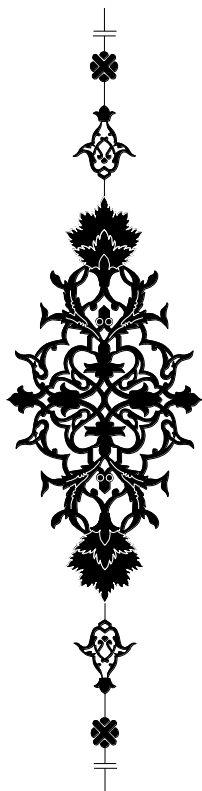

شکس از بین آہ سوہ دیلان
کر آہ سوہ دیلان کار کر

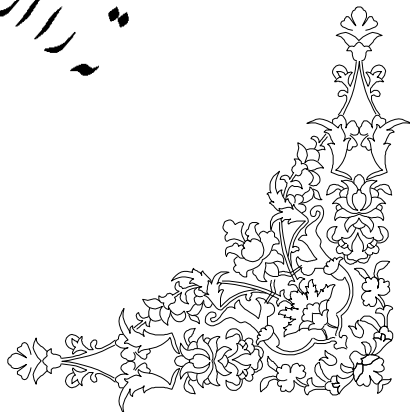
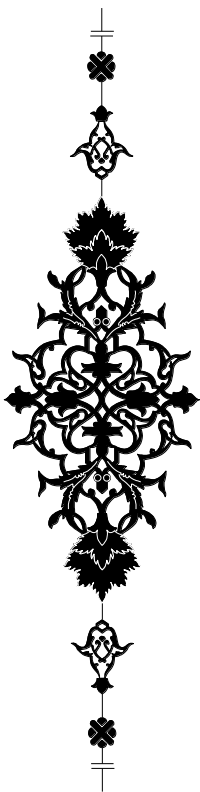

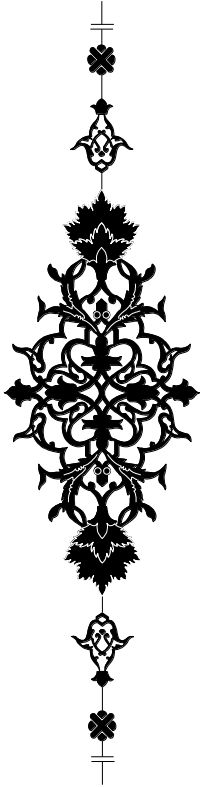
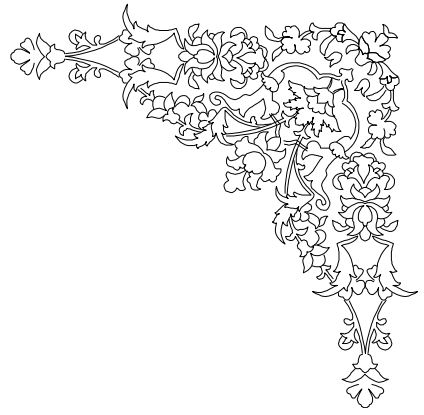

بی‌ناید از شکم دیده‌ی منی
هر شکم جاری از خون جگر منی

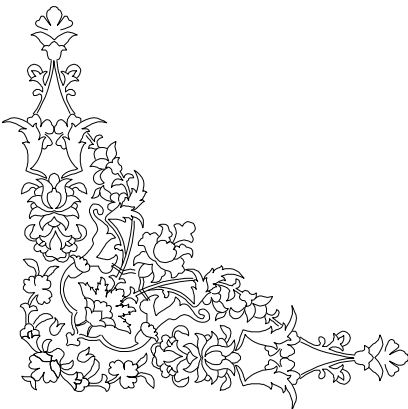
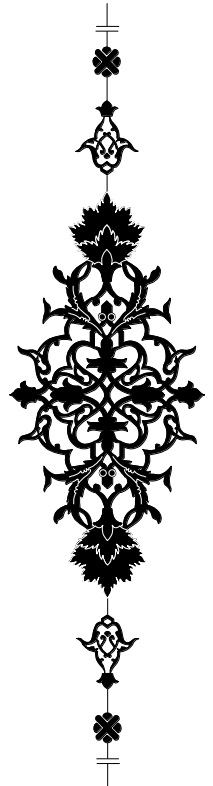
شور و حشم رود با ماه زار
تیر از حال زار موی منی

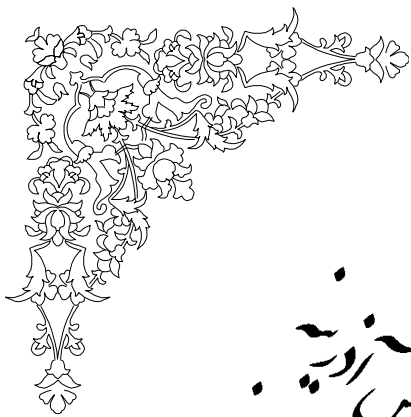

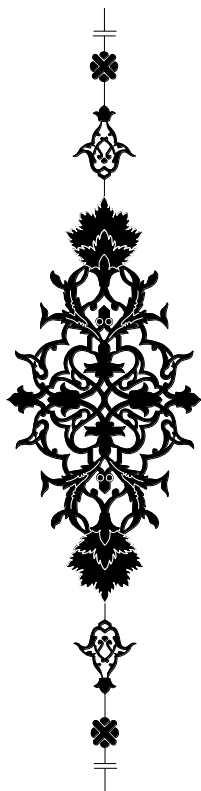
از ویرسم که این چنین است و آن چون
اگر دستم رسد بر چرخ گز کردون

یکی را امید بی به جو الوده در خون
صدا گز که نعمت

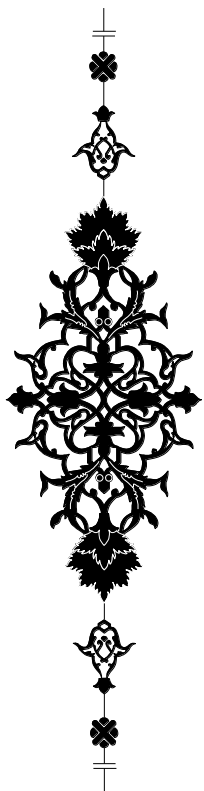

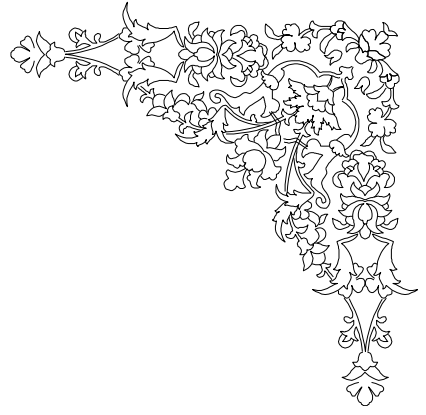

چو دست است ای که تو حواری
چو باغ است ای که داری
از پینه

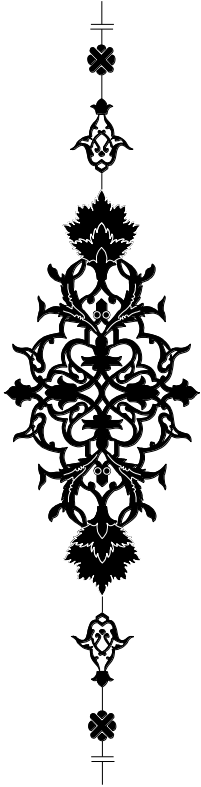

گم که بوم و برین کین دلانست
صحرای عشق بازینست
گم

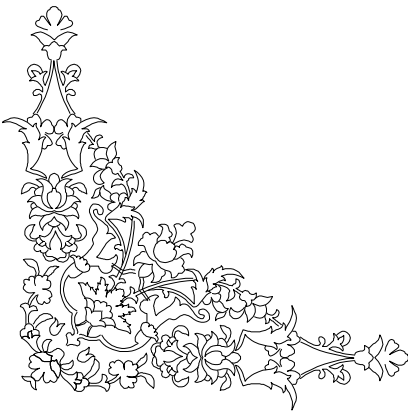
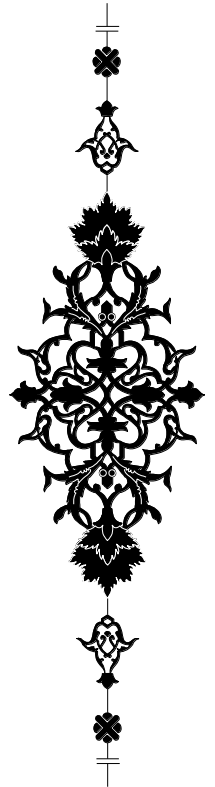

کجا بی جای نه ای بر
 سر موایم دیدار از همه راه

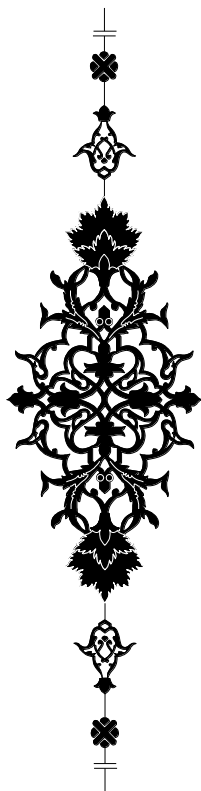

بمجا بی جای نه
 سر کتم غلط
 موی کور باطن

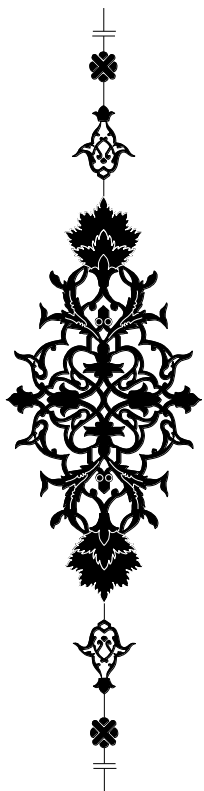

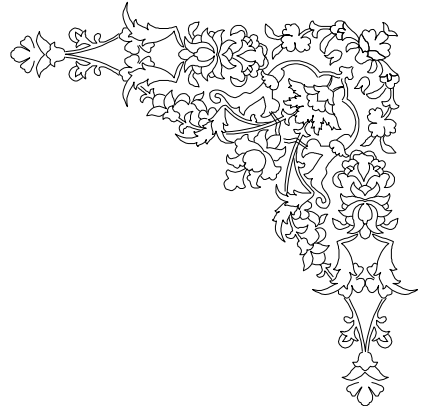

سمن زلفا سری چون لاله دیری
ز زکس باز در دنیا لاله دیری

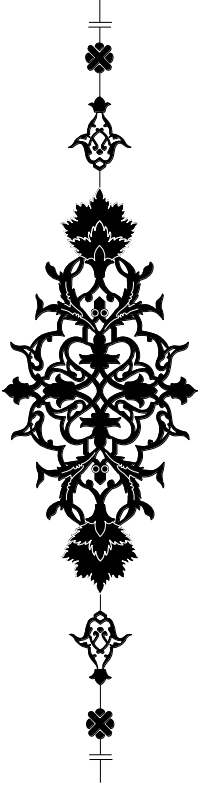

از آن روز که مهربانی
کرد سر ما ز چیدن لاله دیری

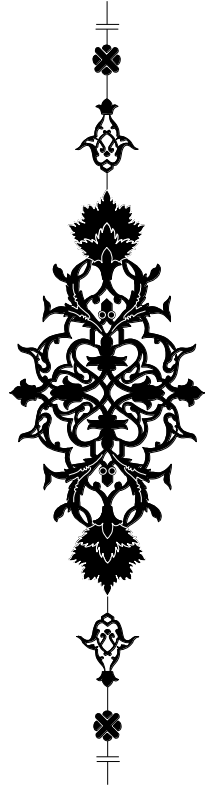

وای آن روزیکه قاضی مان جدایی
میزان و صراطم با حجابی

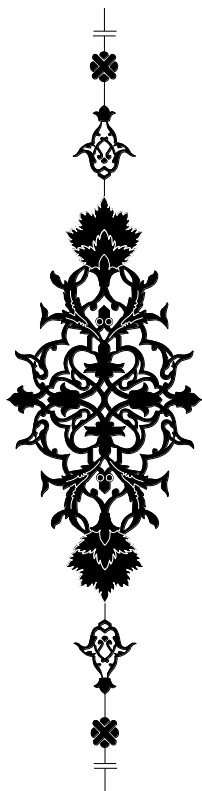

نبوت می روند پیر و جوانان
وای از ساعت که نبوت زان ما بے

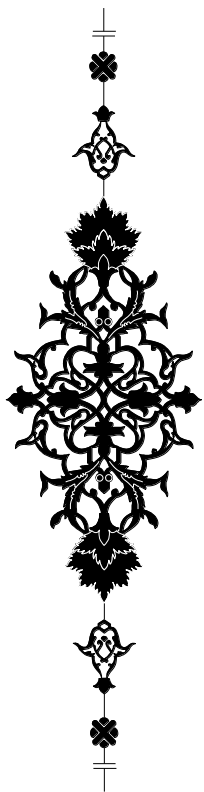

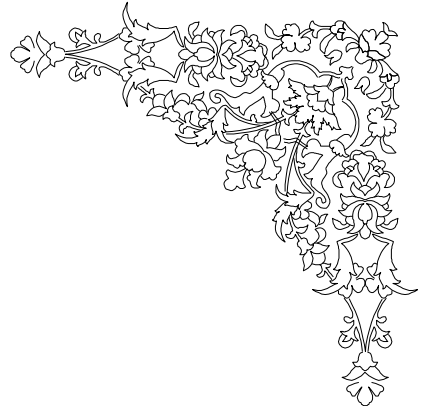

برویت از جانخوی رسه دیر
دو ابرویت مبارامه دیر

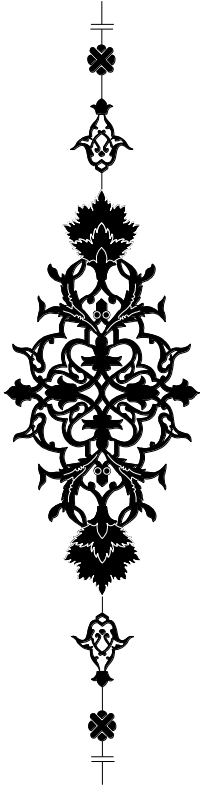

سحر دیده در چاه ز نخندان
بی مارت دل او سه دیر

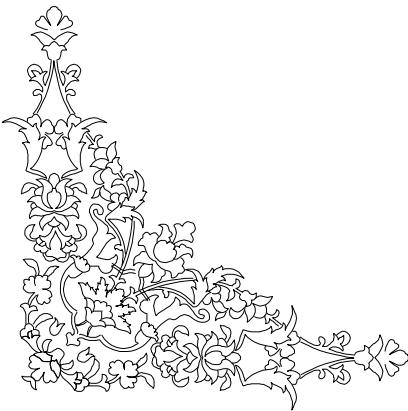
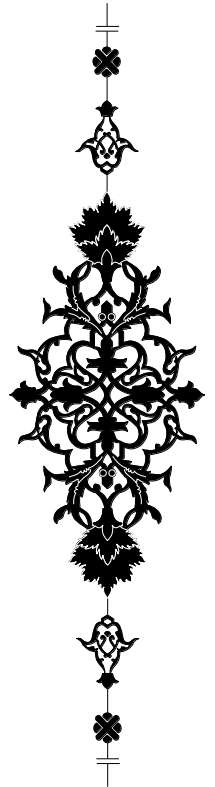

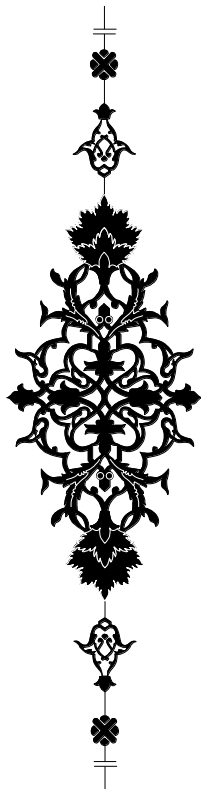
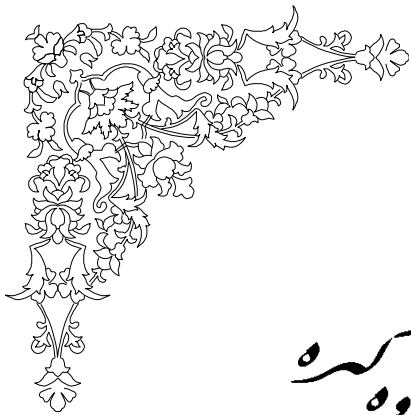

شیرینی
بهر نیت کردون پس کرب
ز مرام روان خون
ز مرام کام

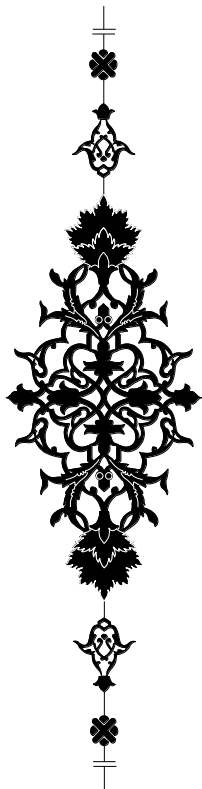

یکه هرگز دولت از عنان نوحه
کجا از سوه دیدار نیست خبری

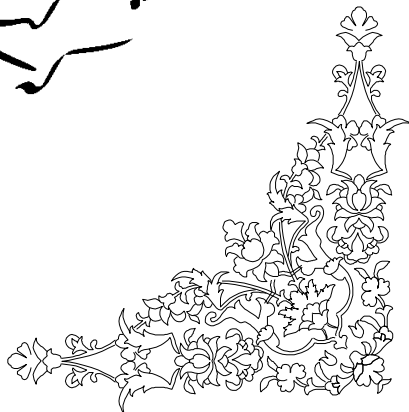

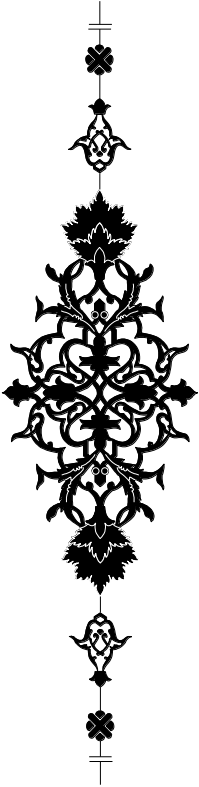
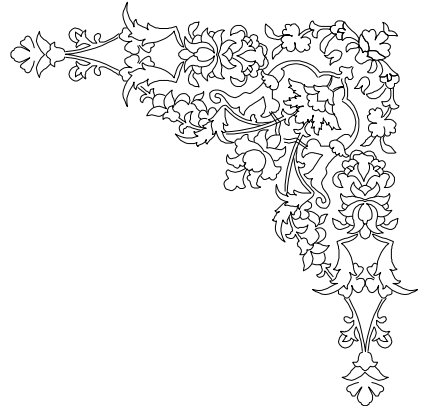

حکایتان که اشکم لاله کبره
 زانم، نفست چرخ الاله کبره

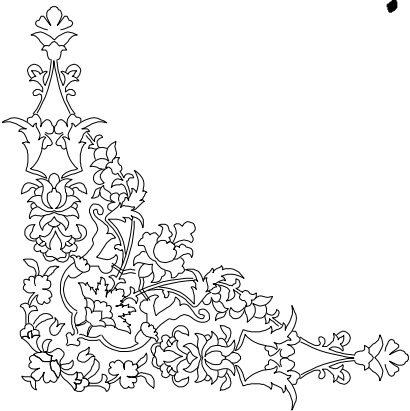
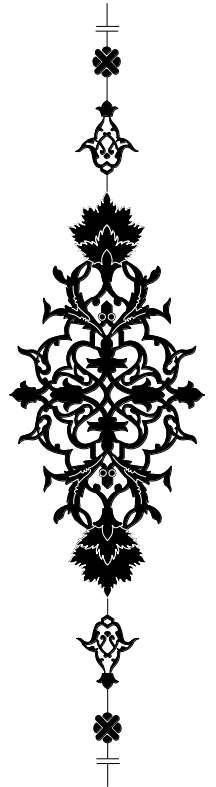
جان از دیده ریم اشک خونین
 کسب سیر سیر سیر سیر

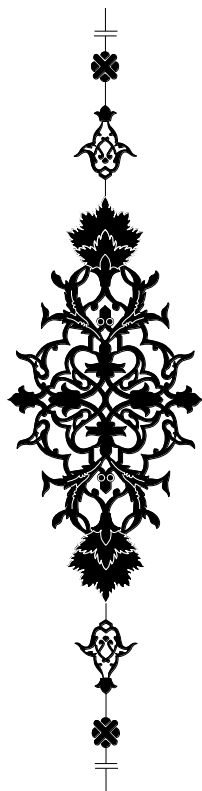
عمرین موسم خوش بهاره
چمن پر به صحرای لاله زاره

دمی فرصت غنیمت دان در این فصل
که دنیای دنیایی است عجب بهاره

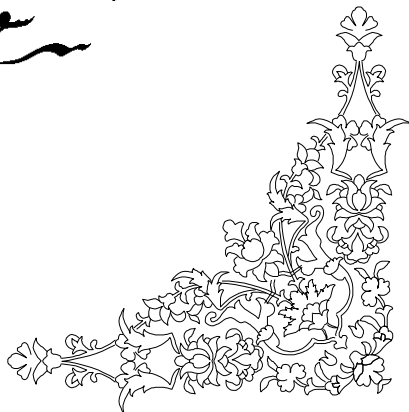
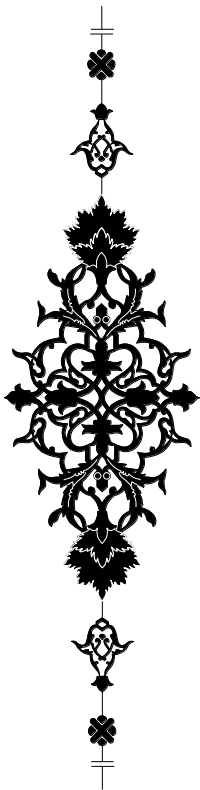

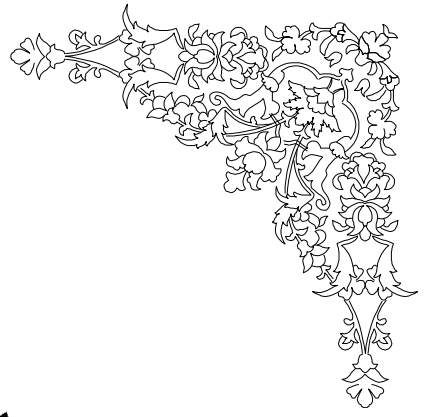

مراد آموه و درمان چه حال
مراد صل آموه و بحران چه حال

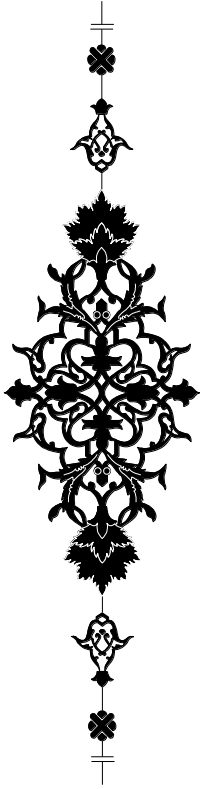

سوی بی گل و آلاله
سوی سکه یار آن چه حال

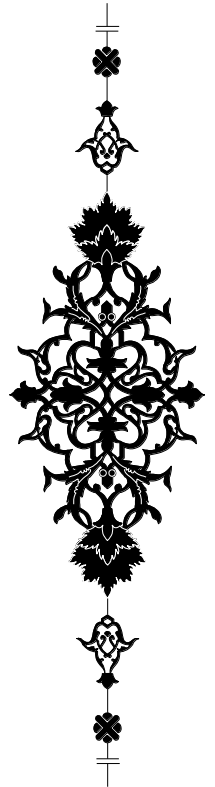

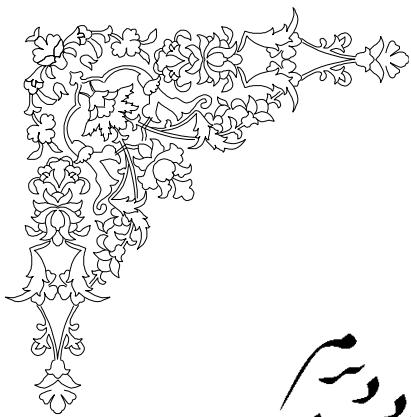

دلدار دست نهائی جامم
ز راه و مال خود در فاسم

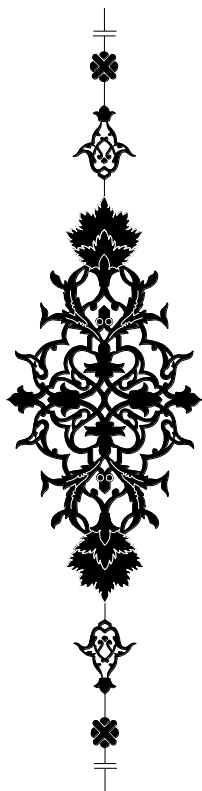

شان مار از درد حدائی
سز و فیر یاد معرا سخوام

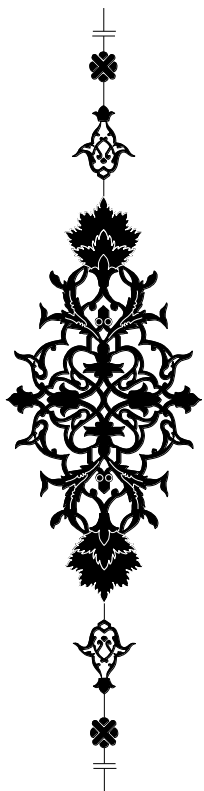

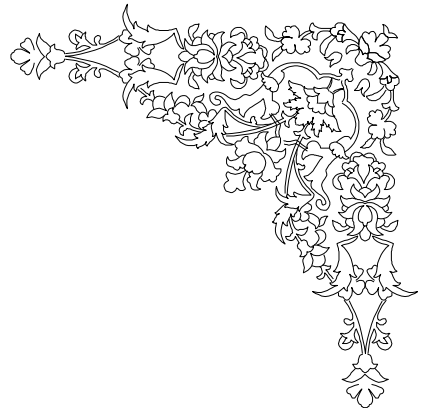

عشق تو مادر زاد داریم
بزار آموزش استاد داریم

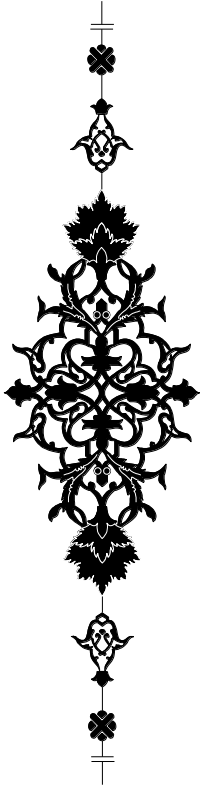

بدان سادم که از زمین عشق تو
خراب آباد دل آباد داریم

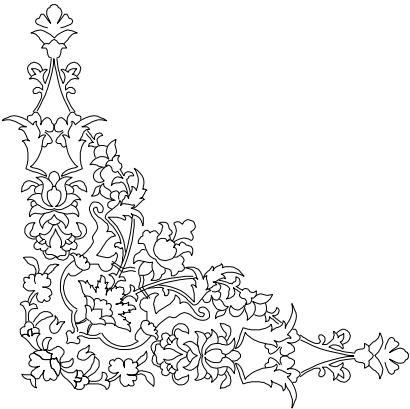
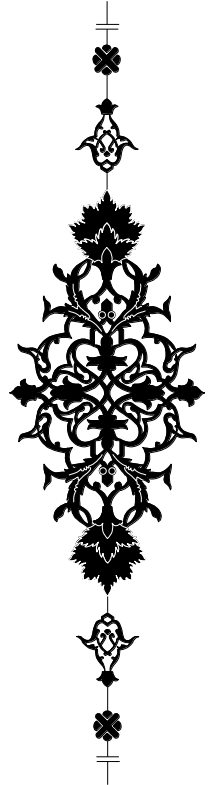

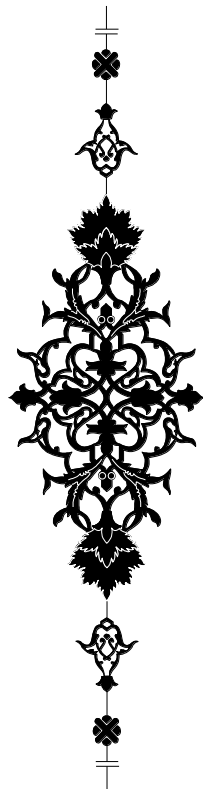

عزیزان از غم و درد جدائی
پس ما هم ملده رویشنائی

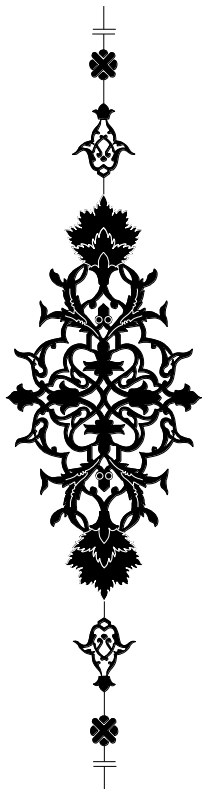

بدرد غمت و همگرا گرفتار
بیار و بدمی راهشنائی

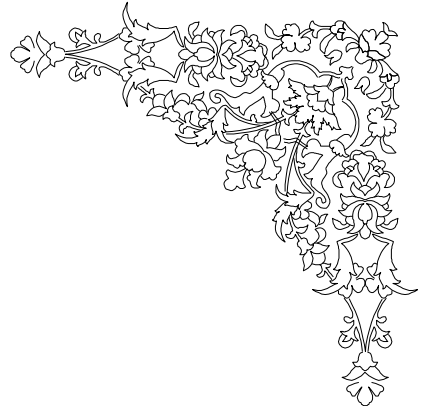

سر مری
بلا مردم مکان دینش تاج سر مری
نخهای نو

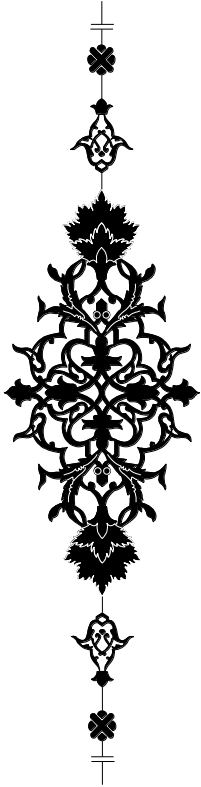

شراز
اگر سامه ز چش ملک شراز
چهار
جان

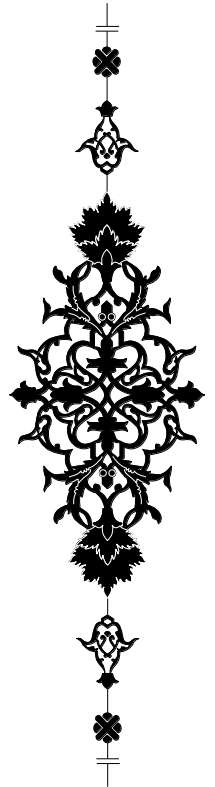

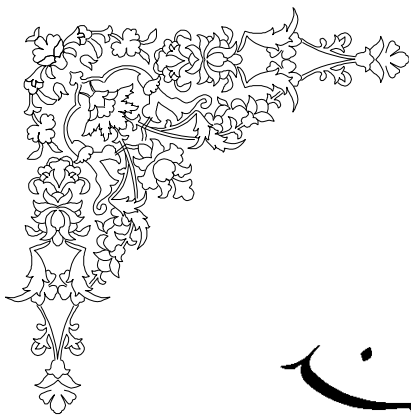

دلی دیرم
کز او که مست بازار محبت
خسیدار محبت

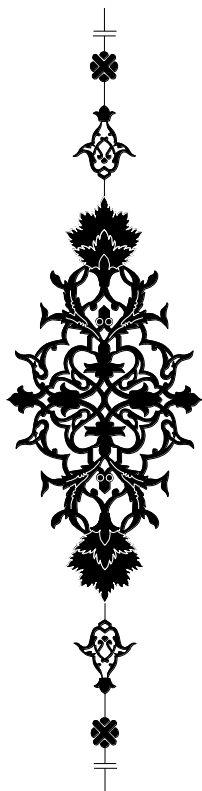

کسی دو چشم رفاقت دل
ز بود محبت و ما محبت

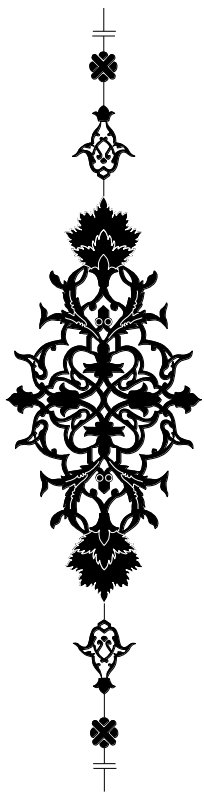

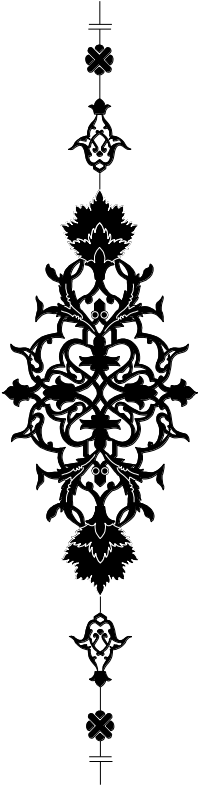
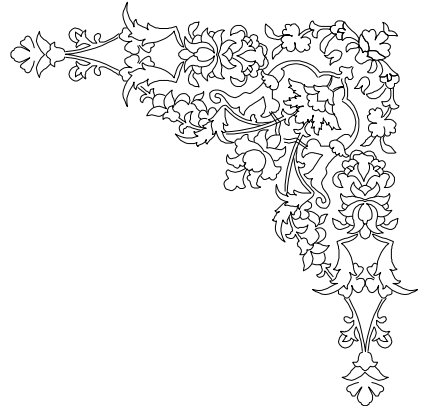

خوشترانه تن از جان بداند
تن و جالی . . .

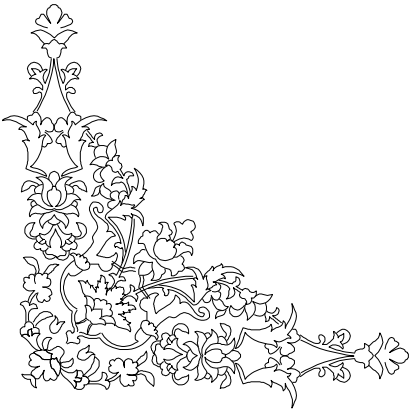
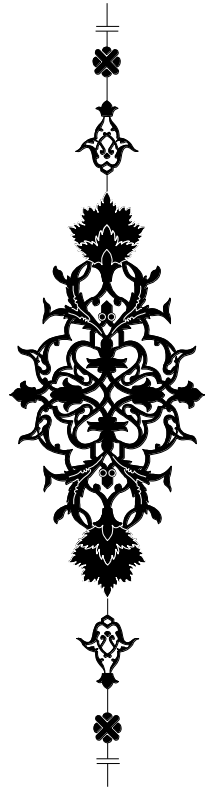
بدردش گوگرد سالان و ماهان
بدرد نویسن درمان بداند

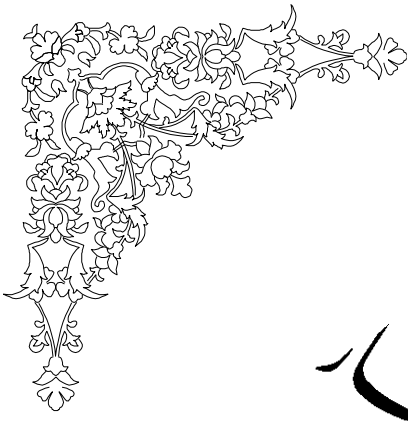

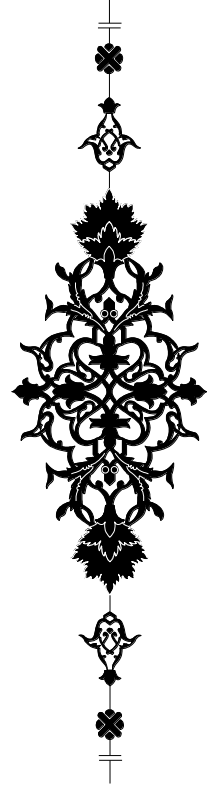
نورده بین باقیم از سوز
نورده آه سحر از مویس موز

تو از بهر گلی ده روز نالی
مواز بهر دل آرامم سود روز

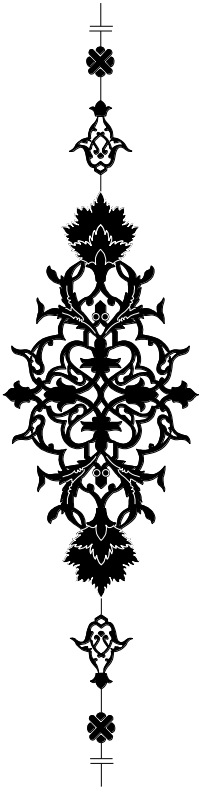

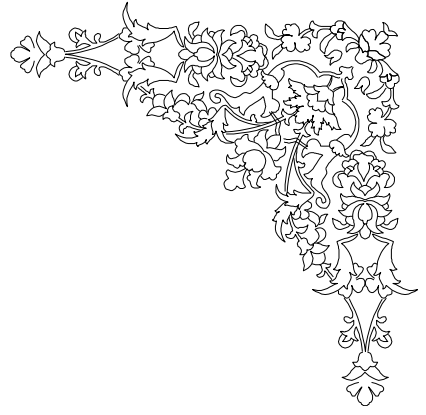

دوم آلاء و درامن حار
وامم آلائی کی پیوسته بار

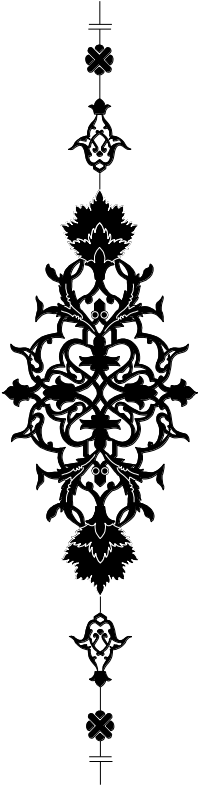

گفت باغبان معذور میدار
درخت دوستی دیر اور دبار

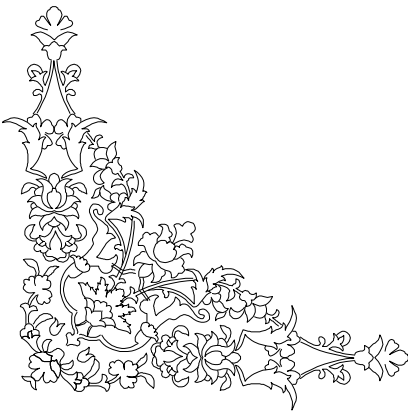
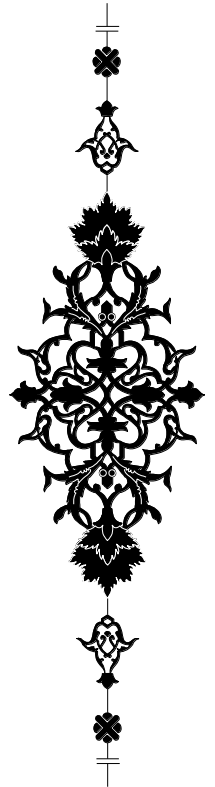

خوش آن دل که از خود خیر بی
نزد در میاید خیر بی

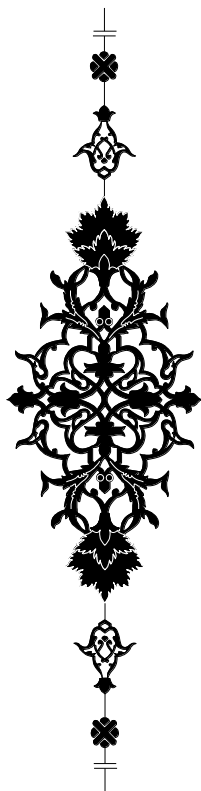

کبوه و دست و صحرای پیر بی
پس کی دوان با پیر بی

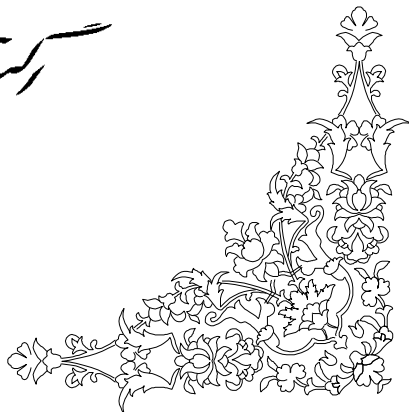
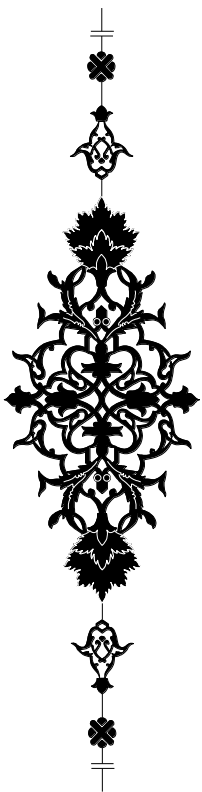

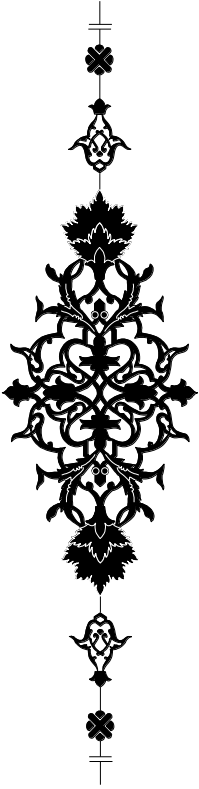
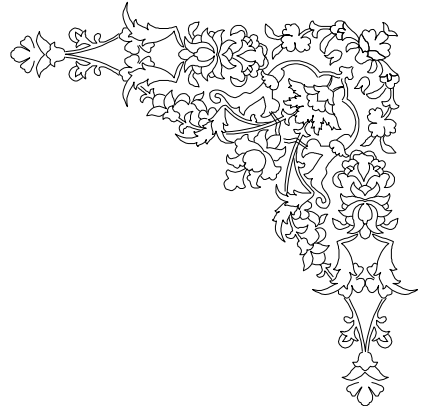

بمه دل ز آتش غم سوختی بی
بهر جان سوز، بحب افروختی بی

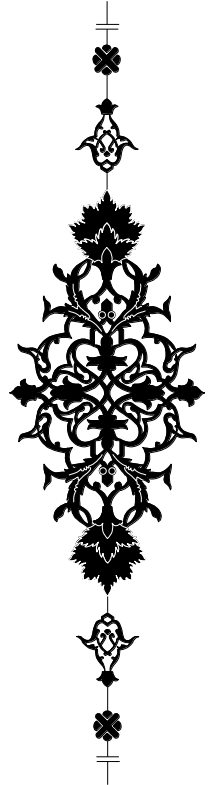
که از دست اجل برین قمانی
گر شاه و کدائی دوستی بی

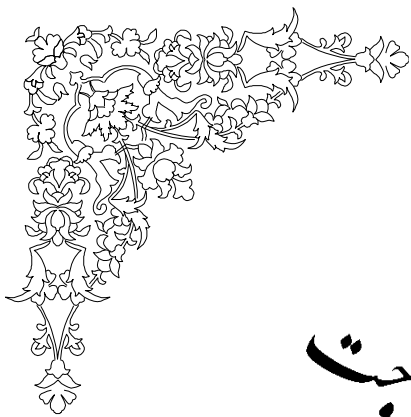

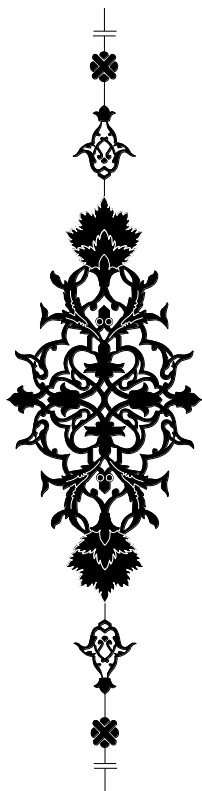
تقصیر ترا
میرب
از هر آنچه
میر از خون
میر

گم می کند
میر از سرده دل
میر
میر
میر

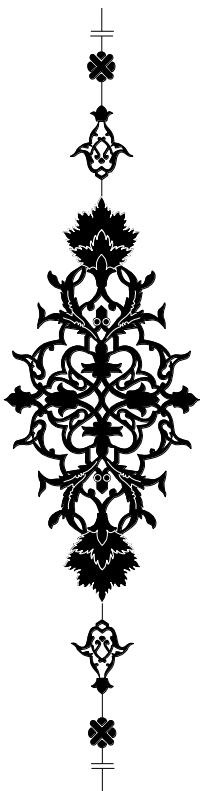
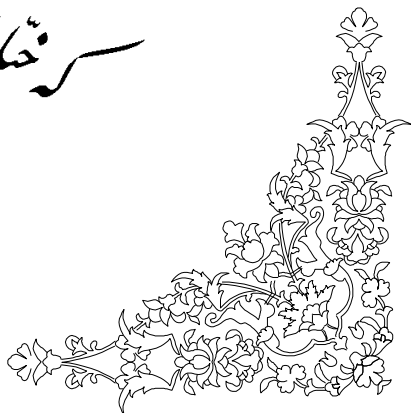

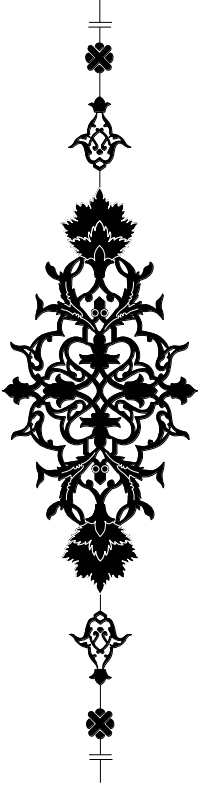
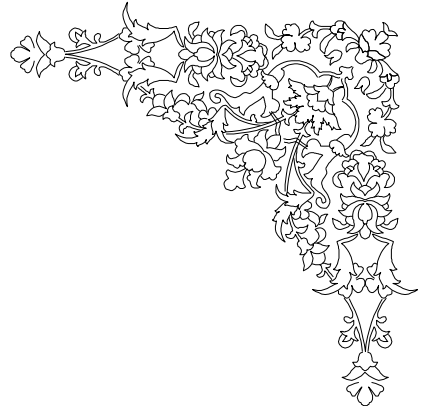

محبت تویی در جام فروخت
که ما دامان محبت ما دیدم فروخت

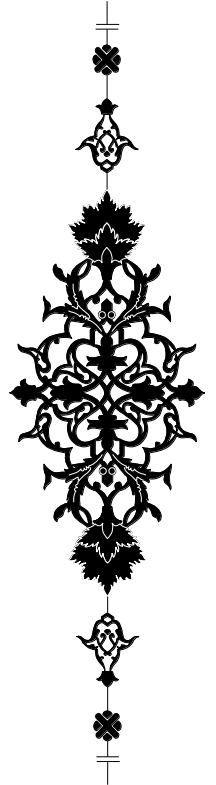
عجب تویی سر اسی بجزم آید
که خطاط اعلیٰ ما دیدم فروخت

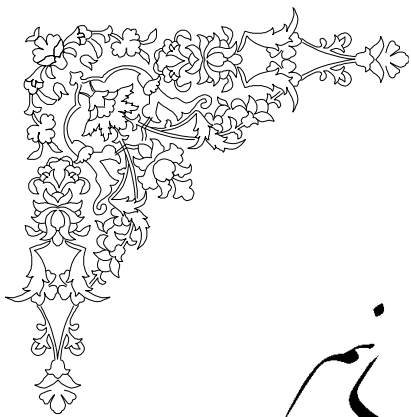

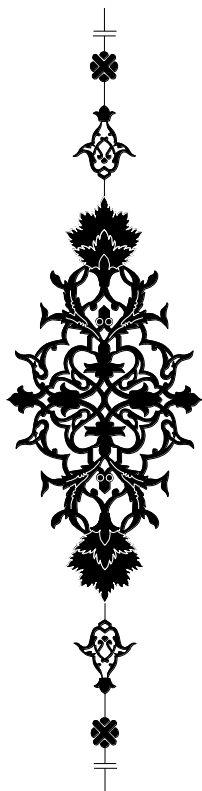
آہی ارواحم
تیرانی حاجت
در نواہم
را موچہ واہم

گر بنوازم حاجت روا ہے
وگر محروم سازی موچہ ساہم

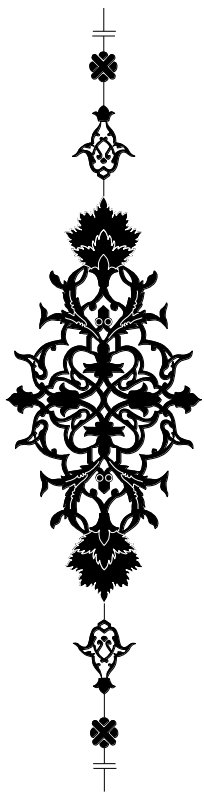

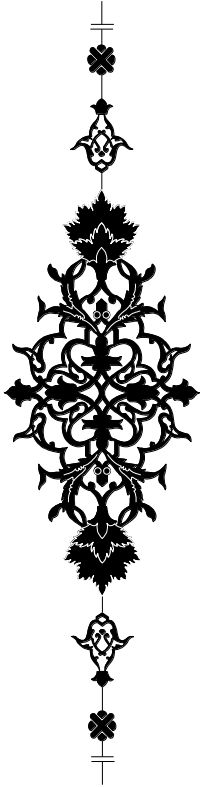
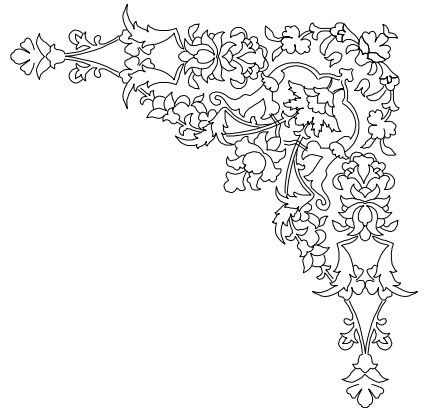

موان دلدادۀ بی خانم نام
مخت نصیب تخت جام
موان

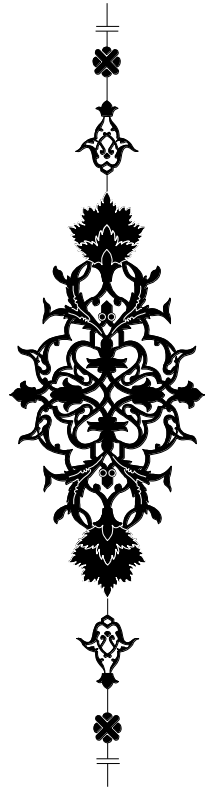
موان سرشته خارم در میان
که چون بادی وزد هر سود دوام

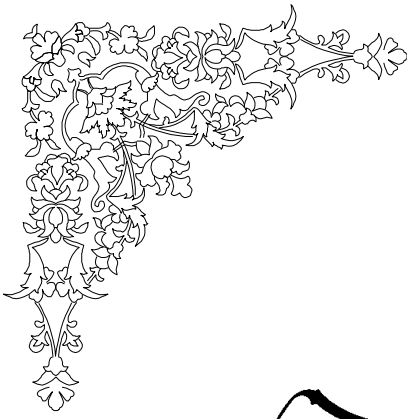

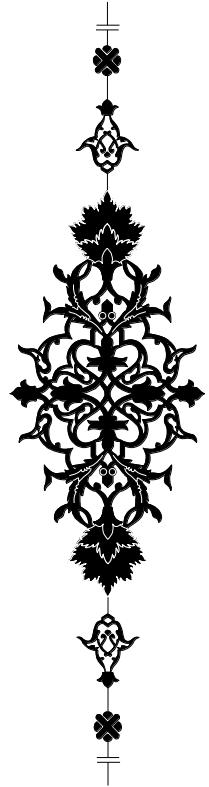
نمیدانم که رازم با که و با
عشقم و سوزم که رازم با که و با

چه و با حم که که دونه پیکره فاش
در راز و نیب رازم با که و با

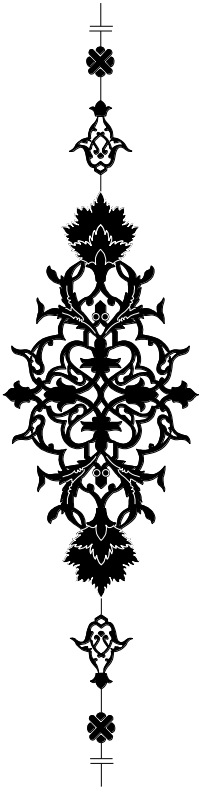

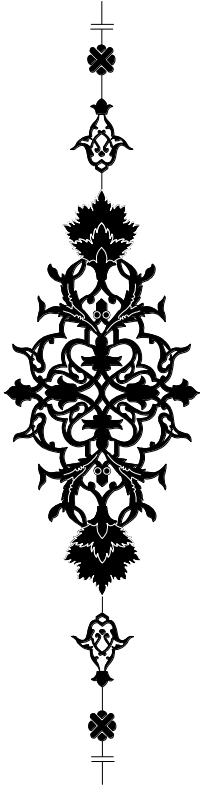
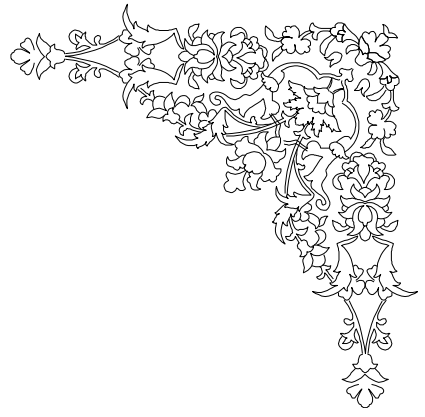

یگانه خوردان. چشم
نیت ازستان. چشم
گمان

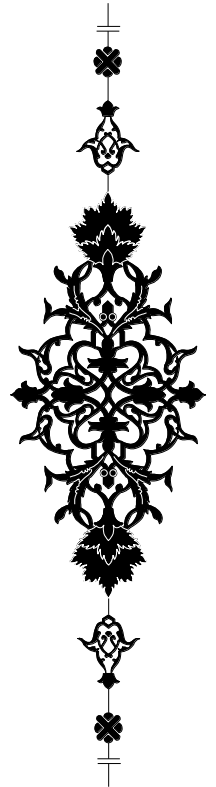
پرام و عمر و زندگانی
په خواب. ريسان. چشم

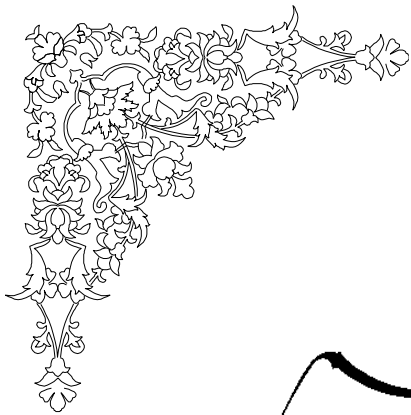

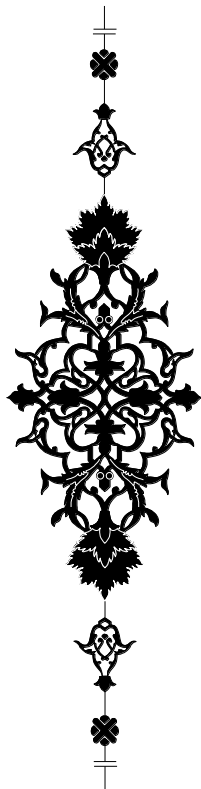
شویا تو ایسه سینه پاره
روز از درد و غم چاره بام

تو داری در دستم خود فراری
موم که در جهان آواره بام

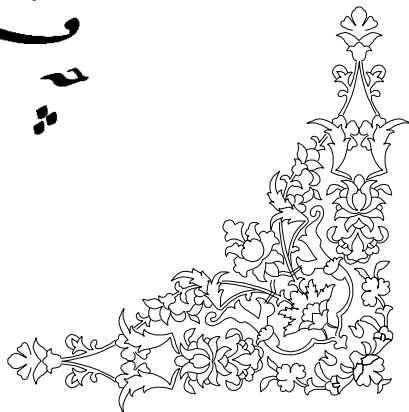
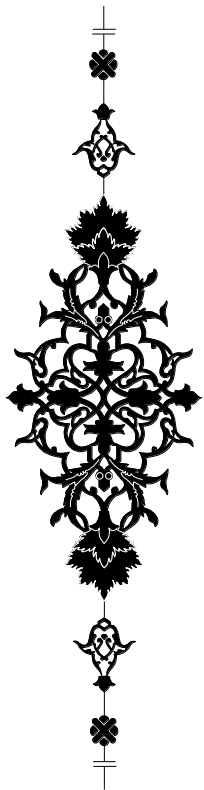

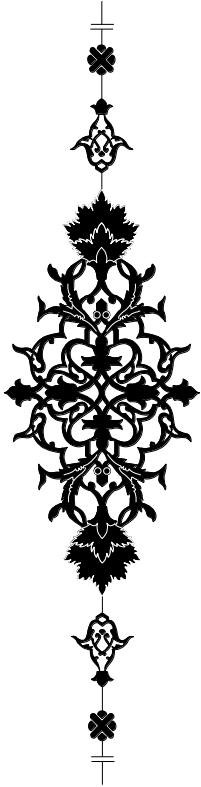
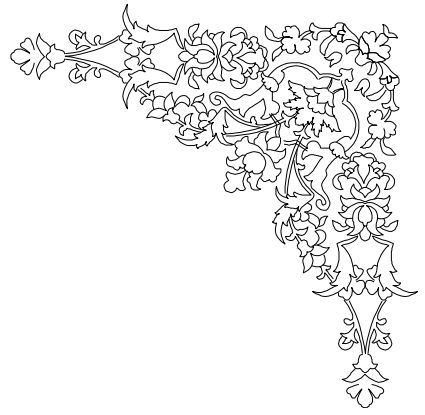

سنگد خضر بوی
باهی
فک را جمله

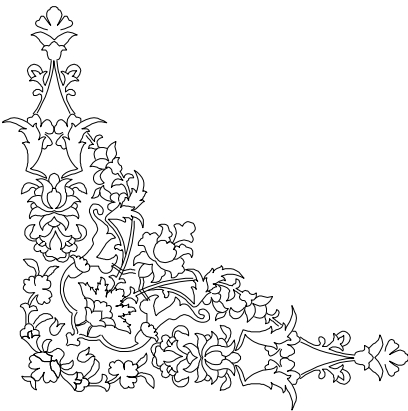
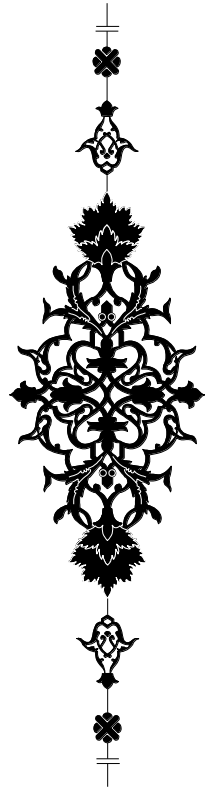
سوجم از نه کارم را باهی
په بانی باهی با سوجم

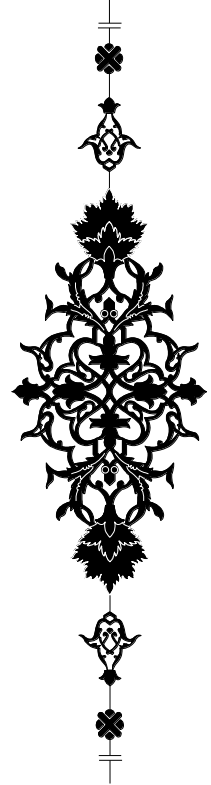
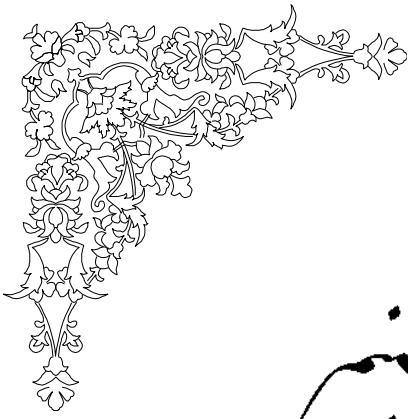

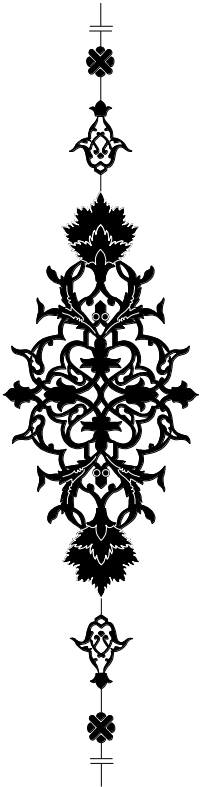
اگر چه سوزی سوزم
اگر چه سوزی سوزم
اگر چه سوزی سوزم
اگر چه سوزی سوزم

اگر با غم سوزی تا کن
اگر با غم سوزی تا کن
اگر با غم سوزی تا کن
اگر با غم سوزی تا کن

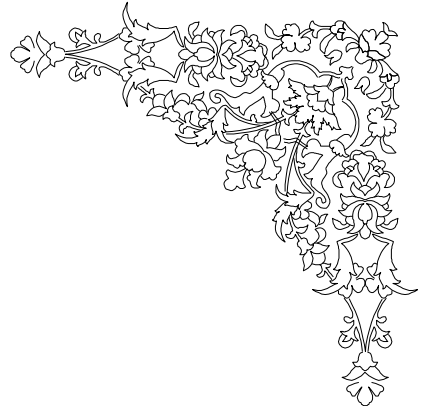

کوه بلند خندان
که لاله سر بر آره بو چو

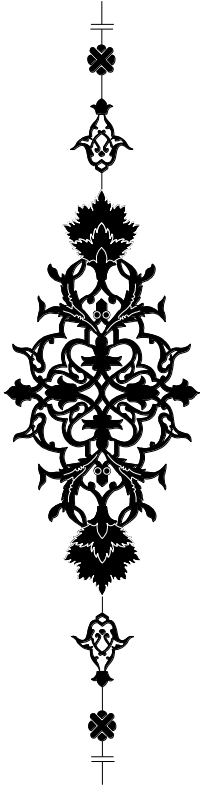

الاله سوفا
سکار سوفا خون مو کز سوفا بی

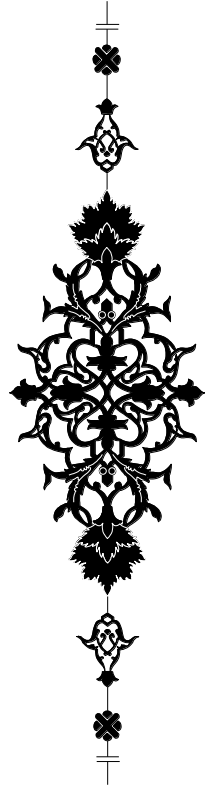

ز وصلت تا کی فدا ایم و هم
جگر سوز و درد ایم و هم

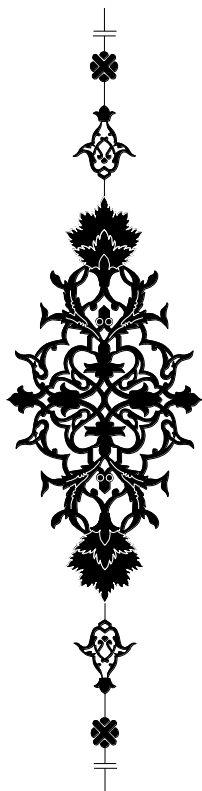

موی که در کومینا
موی بارخ زرد ایم و هم

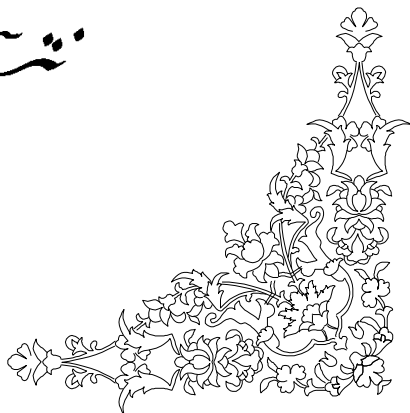
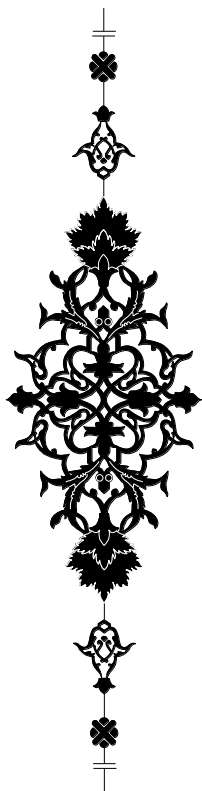

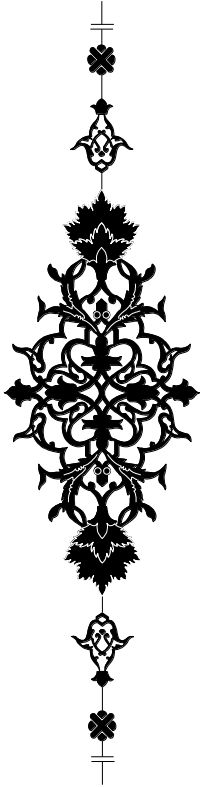
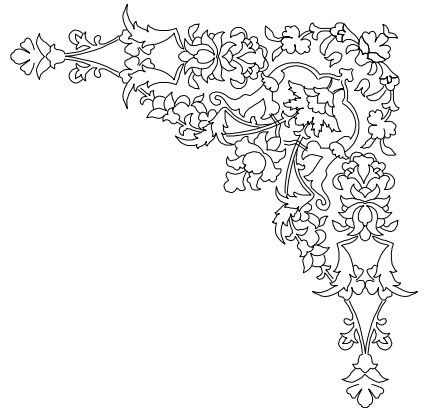

کبوت سباحت را میروم
ز وصلت بسواحد امیروم

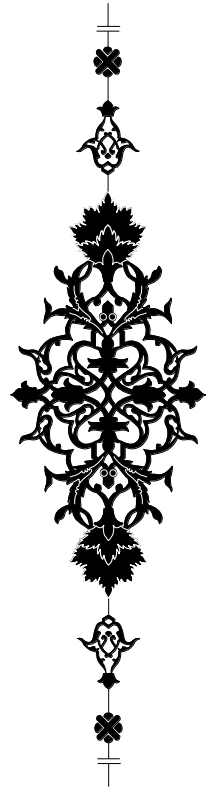
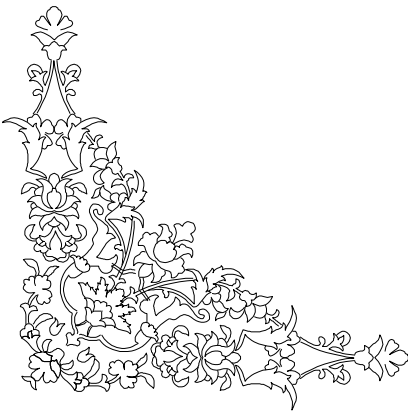
کبوت ماه پند دیده پوت
نشری از خند را حد امیروم

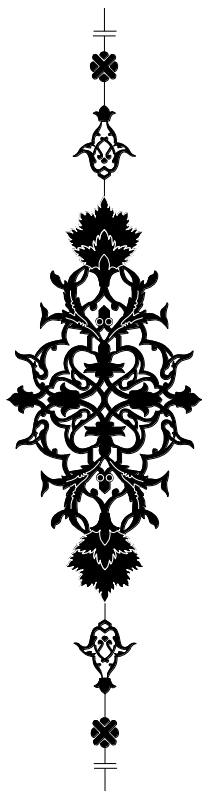
نور کز دیده چو نی سازیم
نور کز محبتی سازیم
نور لیلی و .

فریدون عزیزم رقی از دست
نور کز نو فریدونی سازیم

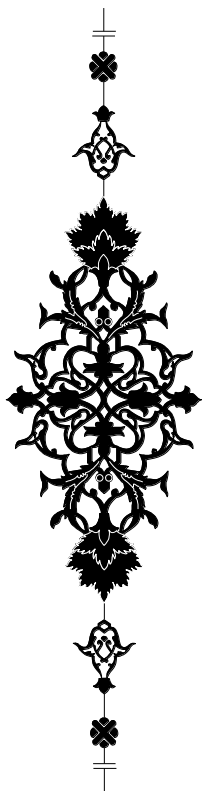

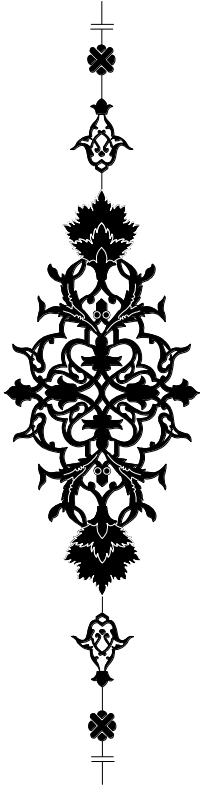
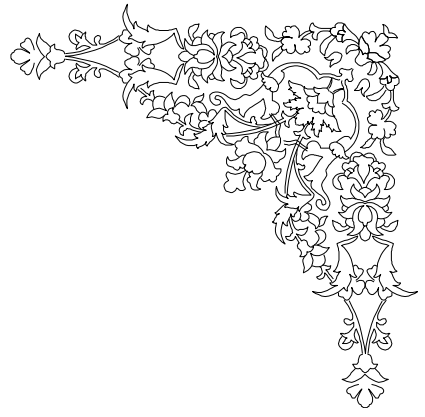

گهی که خود بدادم چو پایش و تاش
باشد دیدگام دادم آیش

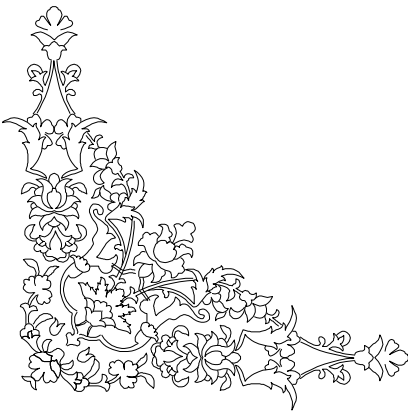
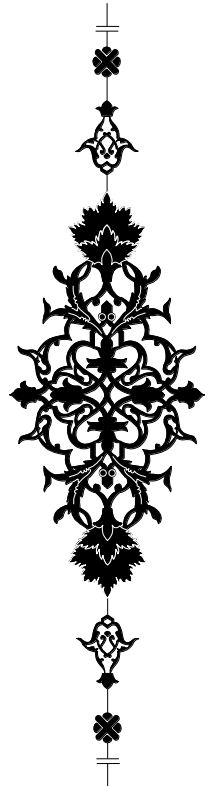
در این گشتن خدایا کی روابی
گل از مو دیکسی در کلاش

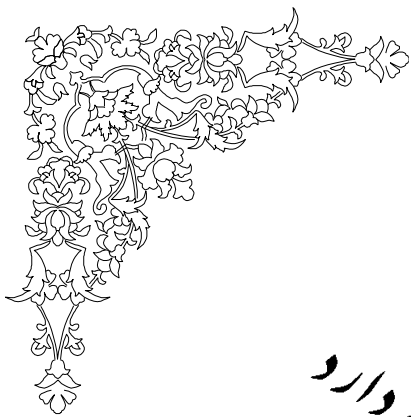

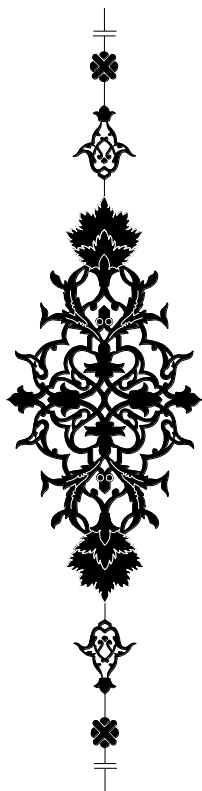
بخت آتشی در نوبه داریم
 در آن اس دل و جان سوره داریم

سکت کربان خد بر چشم ایدوست
 بهر گمان پاک باش روزه داریم

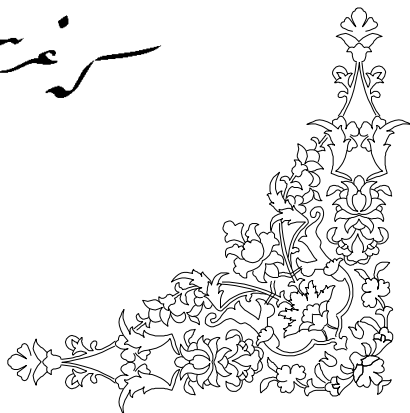
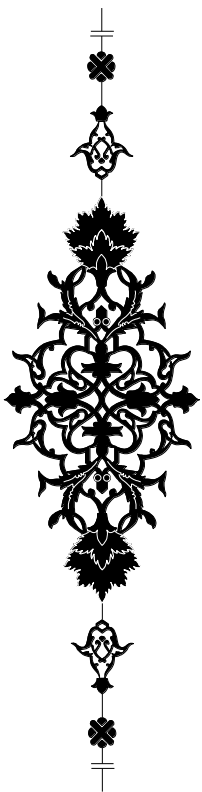

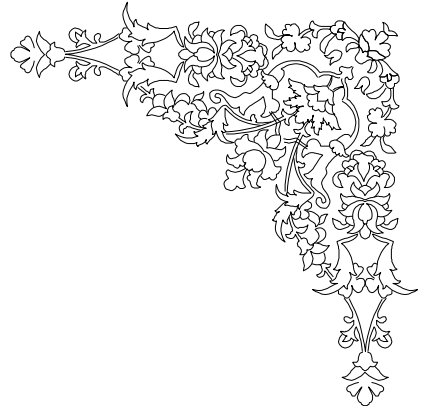

گستر دارد
غریب مراد
پس بحیر دارد
فک از کردم

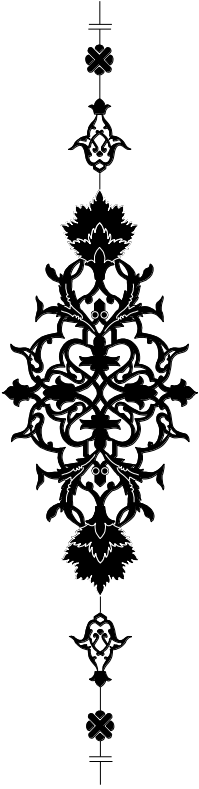

فک از کردم
ز بحیر بردار
که غریب خاک دا
سکیر دارد

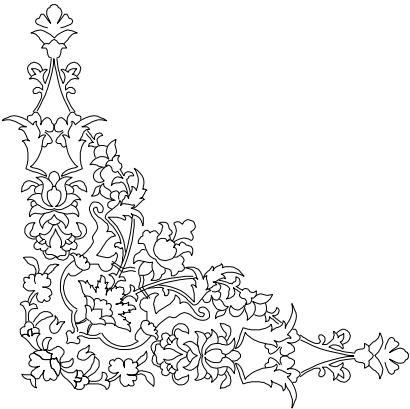
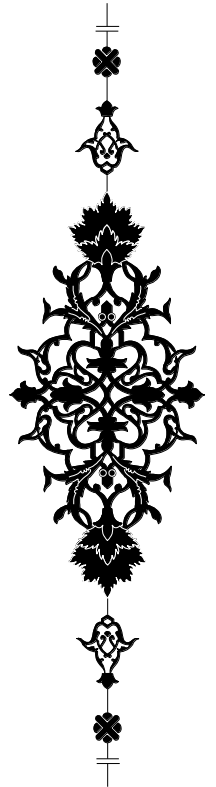

هر آن که چشمش دیره
هر آن دل چو مویست دیره

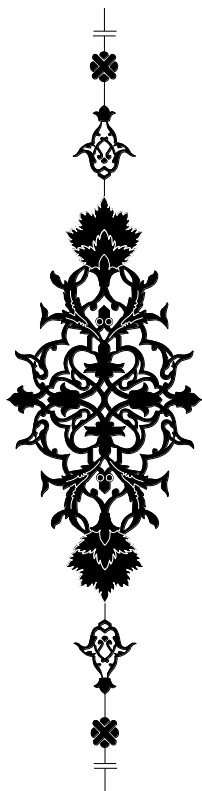

سنان عاشقان آماه
چو مویست دیره

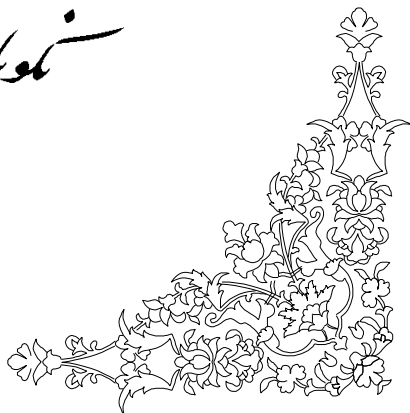
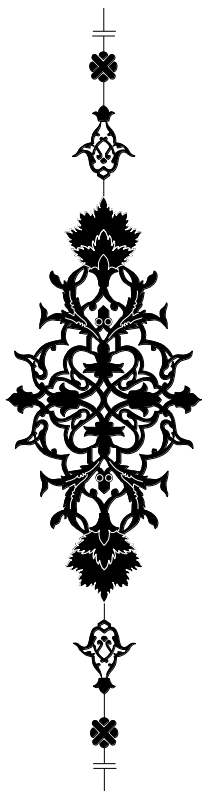

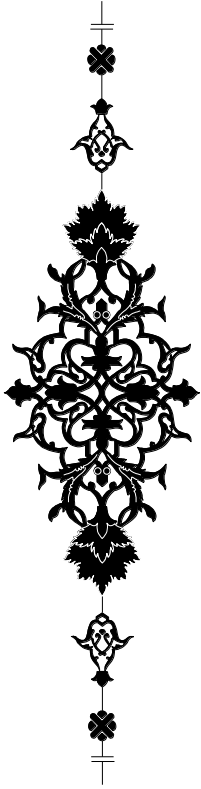
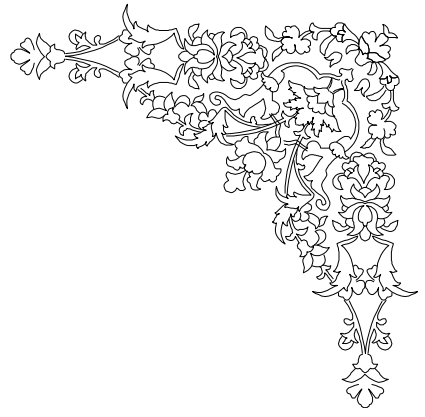

فشار مری ز پیمان خمارش
قدر ستری ز زلف مشکبارش

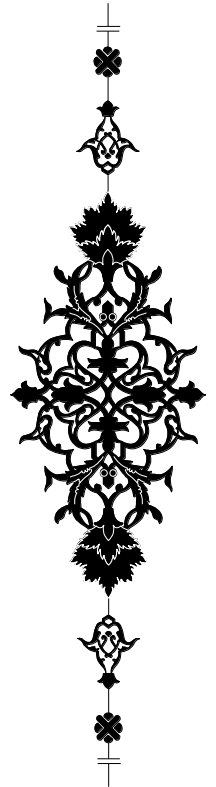
مه و مهر ای ز آسروی زیبا
سکویان جهان آینه دارش

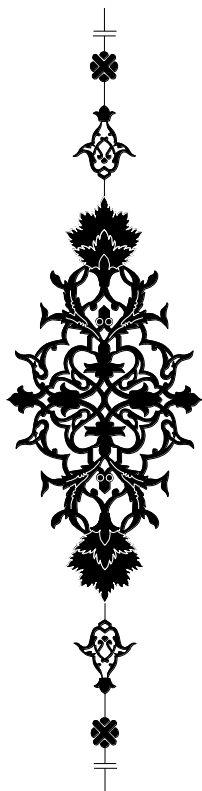
شبی کان مار چشم در آوی
گردن چشمم از نو بر آوی

بمب شودیده موها حرا گاه
بره باش که یارم از در آوی

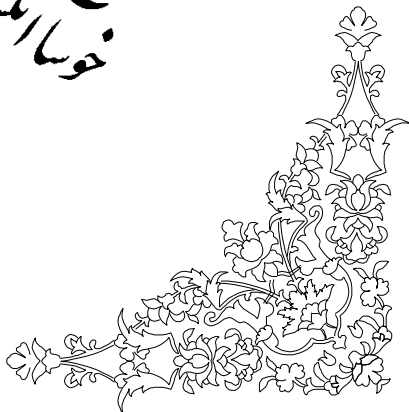
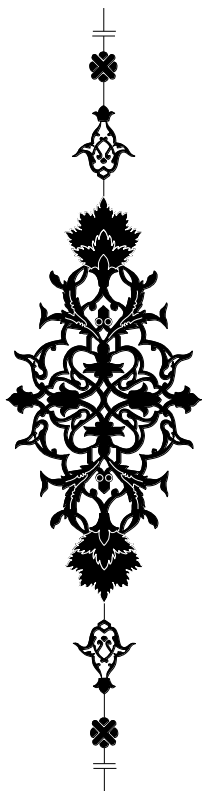

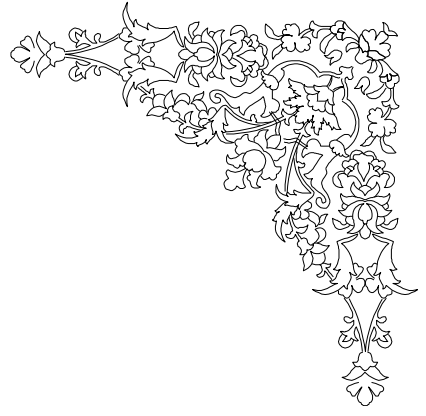

دلار است پراز خار و خسک بی
گذرگاه تو بر اوج فلک بی

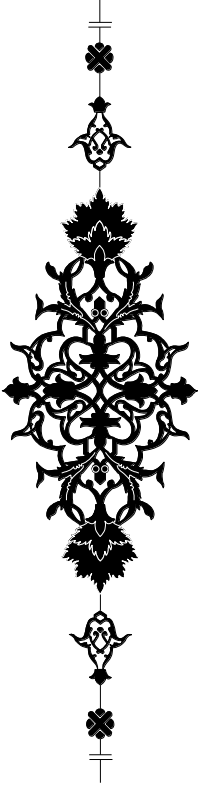

شب بار و سیاهان دور منزل
خوسا اکنس که بارش کشته کن بی

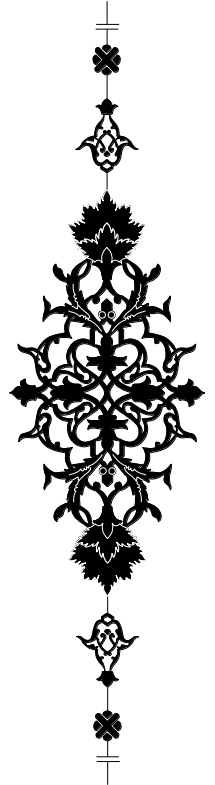

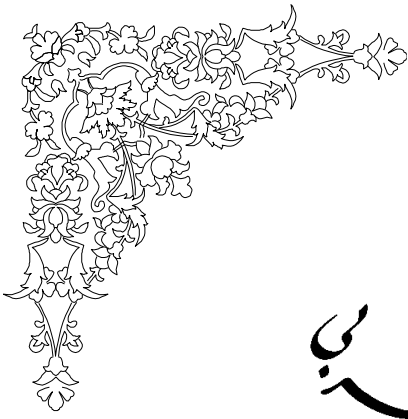

دلی پہ خون مویں امدوئی نی
زر سی پہ خون جان مودر بوئی نی

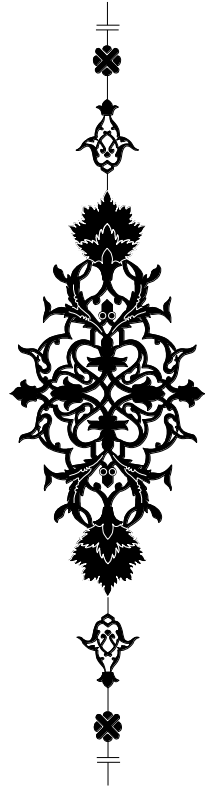

چہرہ تسمہ مہ پالین ہمدی نہ
کہہ پار سوئے دل سوئی نی

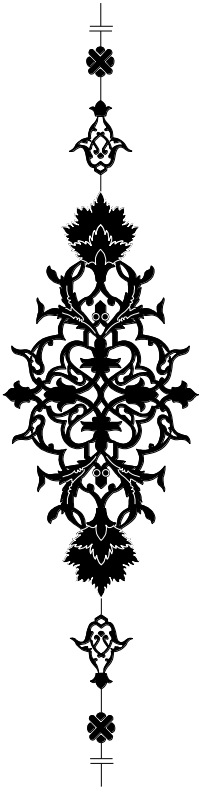

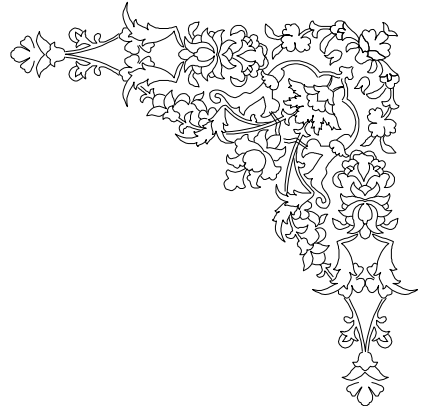

شماره روز روز از تو بی
دل شفت ام زیر و زبر
بی

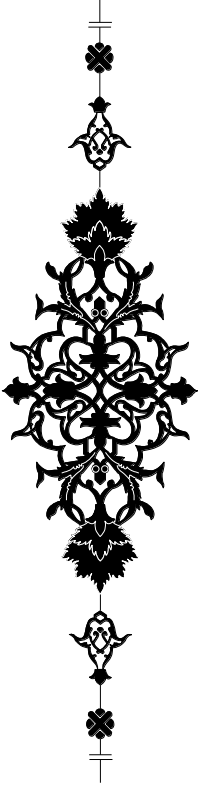

سو روز از وقت مالک مو
خواه سو به جان پر سر
بی

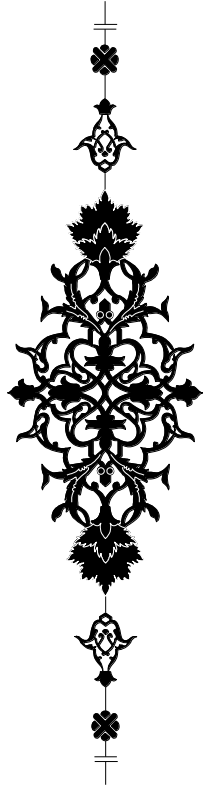

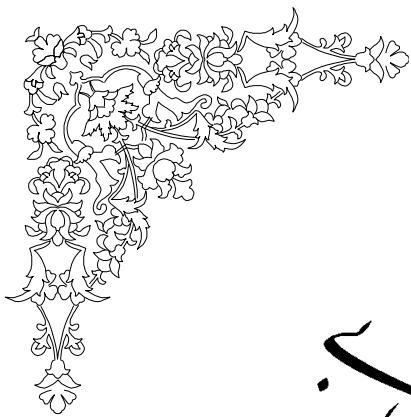

خورشین پیوستہ اموات افروزہ ربیہ
جامہ بر عصمت دورہ ربیہ

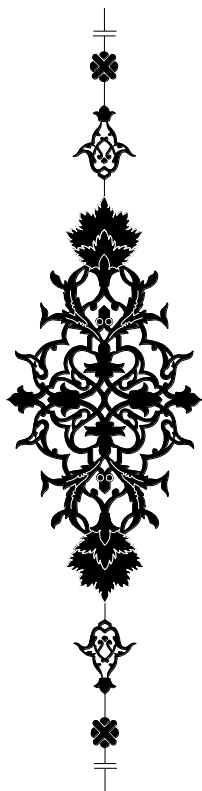

حرا حال رخت دولی سیارہ
ہر آن بزدیک نور بی سوہ ربیہ

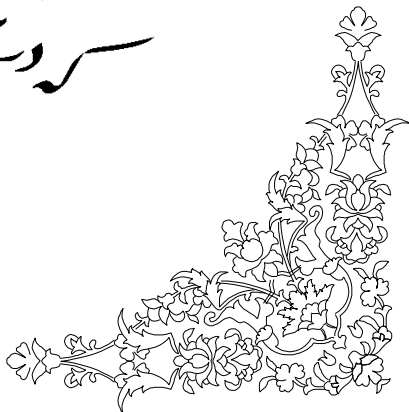
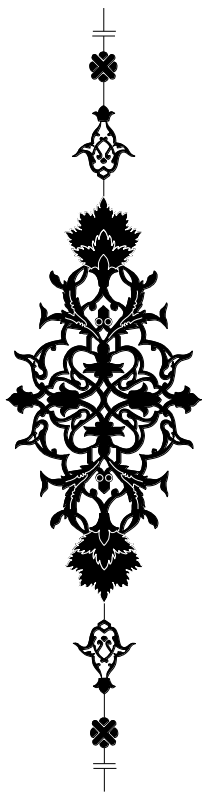

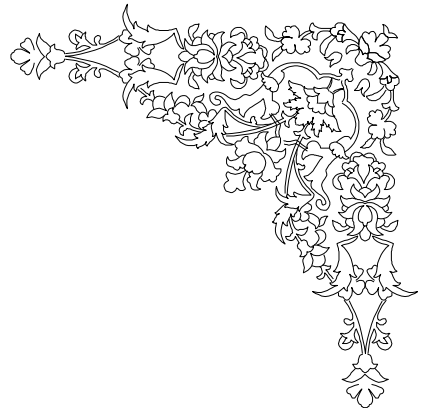

صفا، تو هم صفا، تو هم چه جاب
که هر یاری صفا گرفتیم
یوفایی

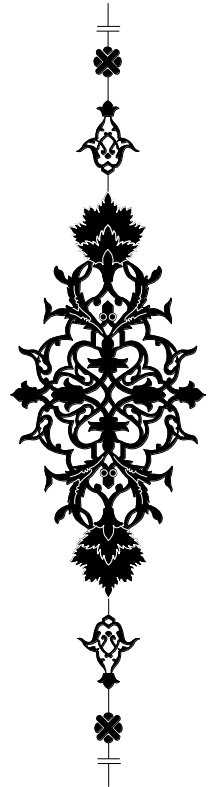
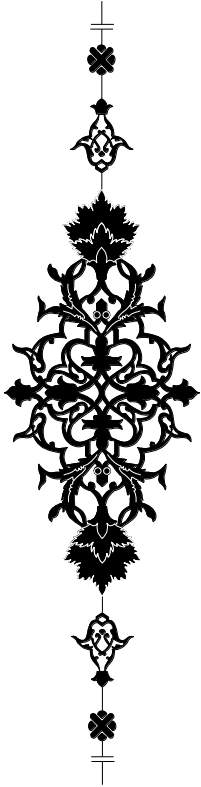
شکر تو که تازم تا شراز
کرد هر نفسی صد آسایی

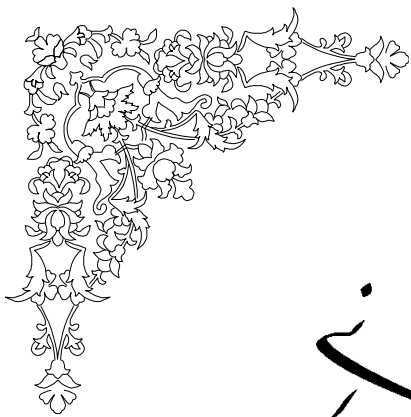

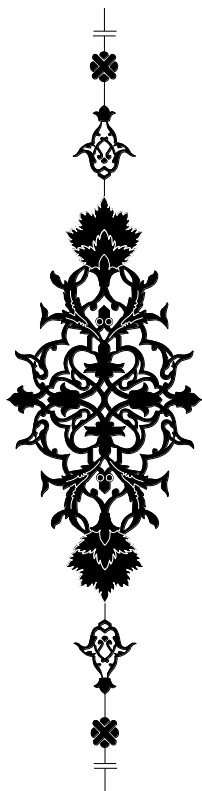
مرداچی ٲٲ سراری
ٲٲ کل سرورده باد بهاری

مرا کردی بکوه و دشت و صحرا
ٲٲ جان او دارم اخیتماری

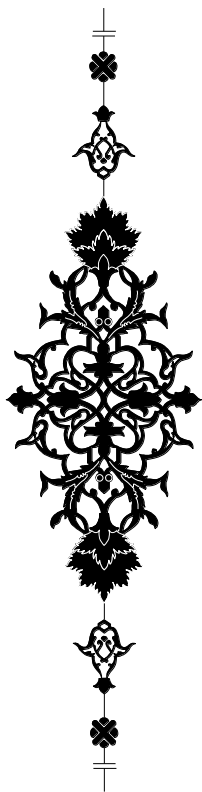

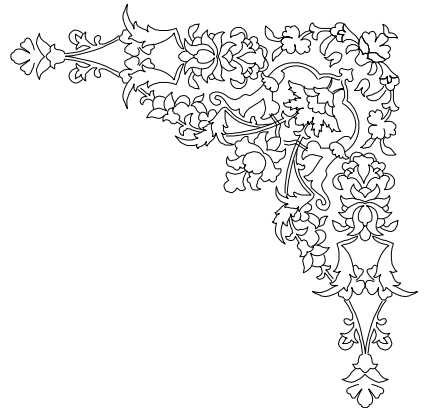

موان باز نسف درم هدا
لازه در کوه دارم سایه بانی

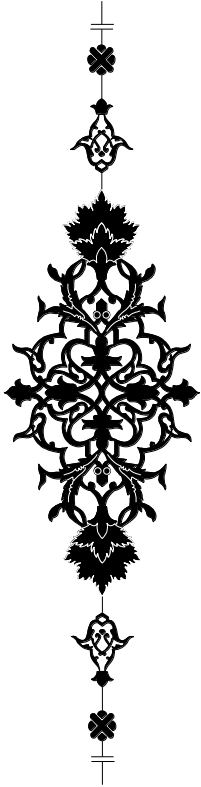

سپال خود پریم کوهمان
چک خود کرم خنجر بانی

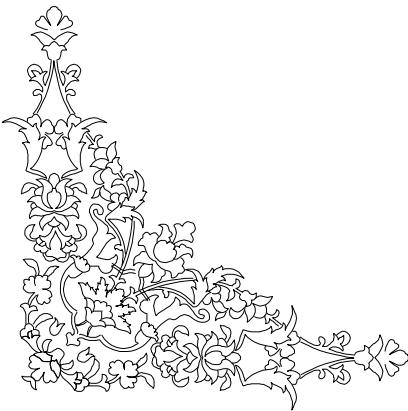
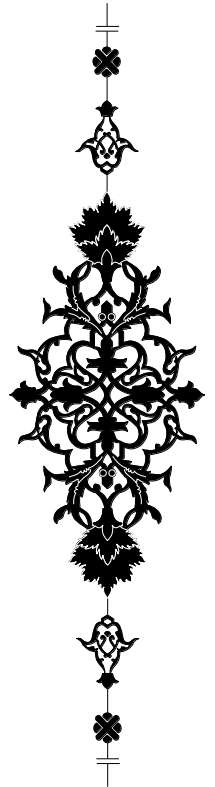

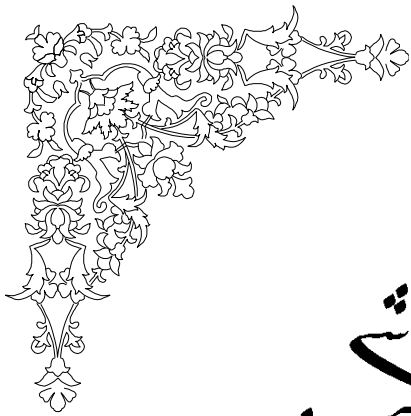

تسلا بی
بدام و بسری دل پیش بلا بی
کر حشرش بلا و صلس بلا بی

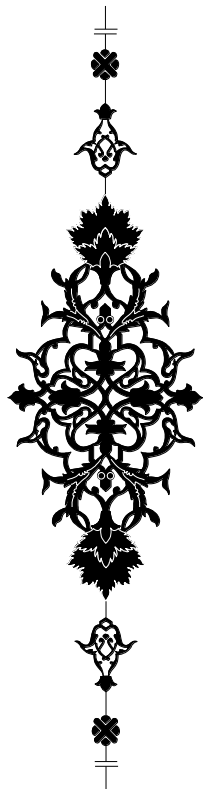

در این ویرانه دل بر خون ندیدیم
ز دل گوئی که دست کربلا بی

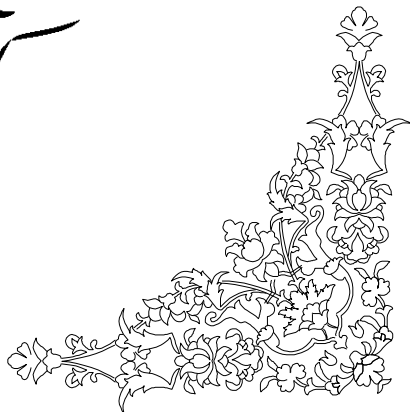
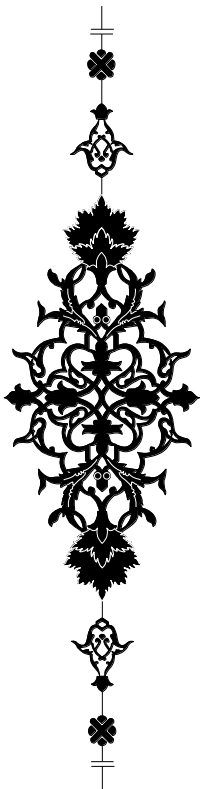

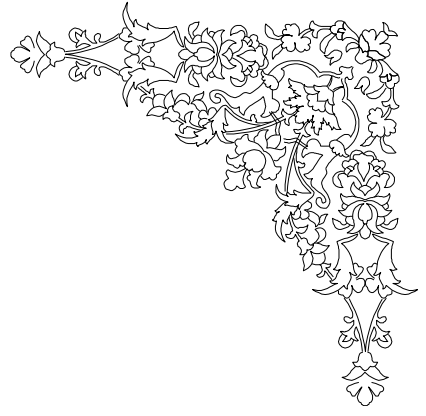

دل دیوانہ ام دیوانہ رہے
حسرتیہ جاہ ویرانہ رہے

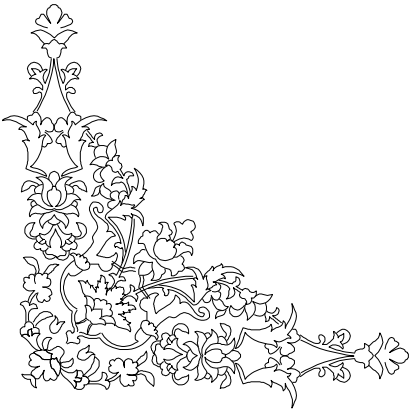
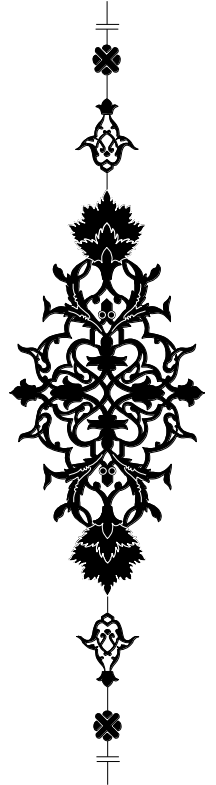
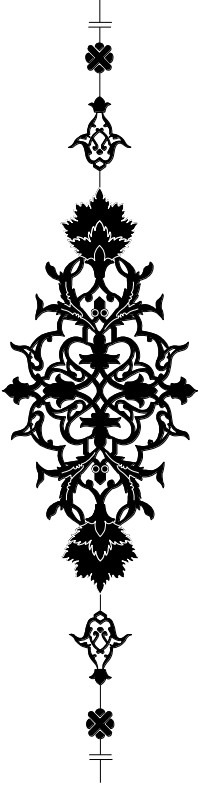
کشم آہی کہ گردون را سو ہم
کہ آہ سوہ دیلان کار کسی

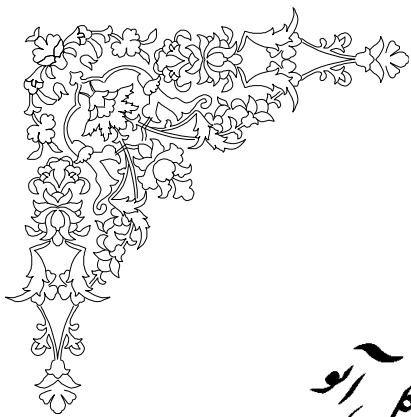

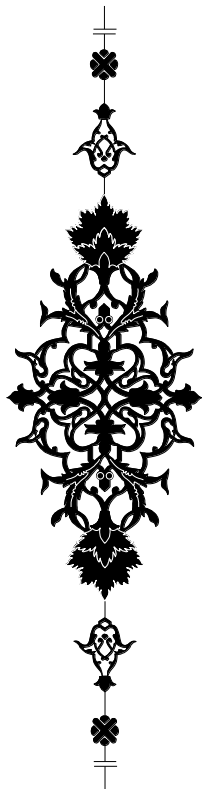
جہان خوان و حلاق مسلمان
نکل امروز موفرا حران ہے

یہ چالی کہ نامش زہند کور
با واجن کہ اینت حمان ہے

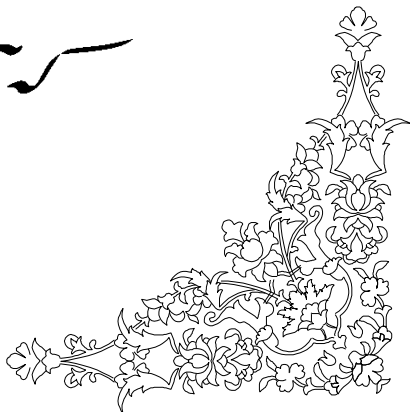
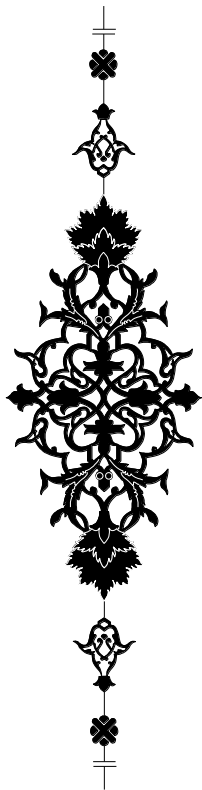

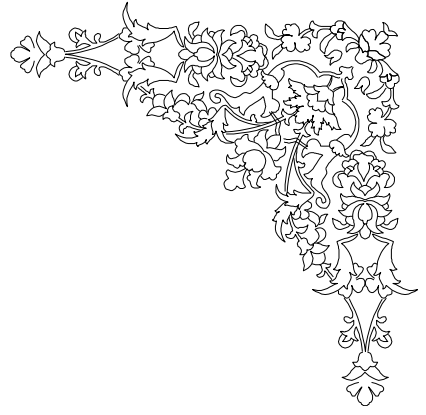

حجر کا پیمان کہ بسک بر گل آو
بد امان است چشم گل آو

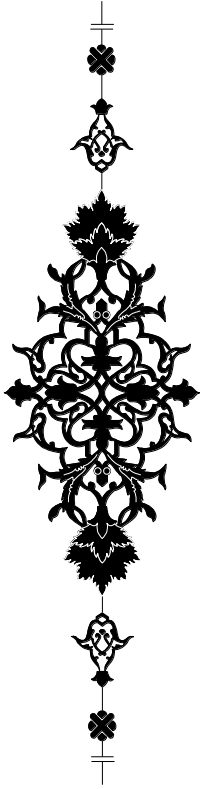

روم در پامی گل افغان کس نه
که بر سوز دلی در غافل آو

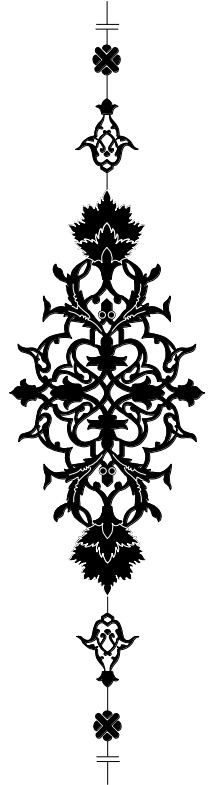

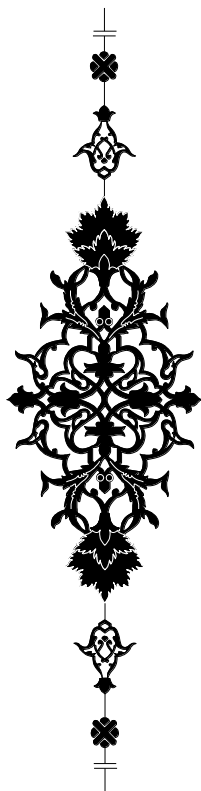
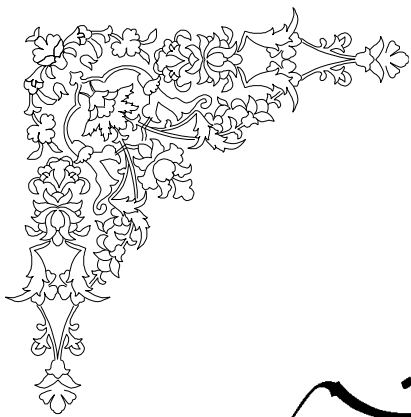

گلان فصل چهاران، بنتی بی
زمان وصل یاران، بنتی بی

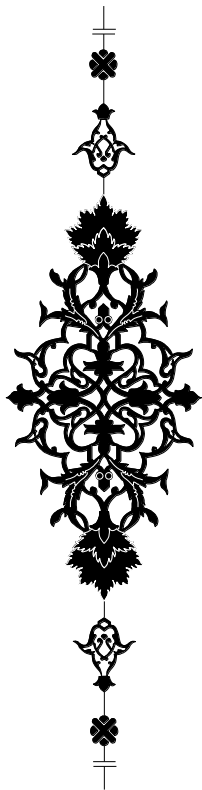
غمست دان وصال لاله رویان
سرگمل در لاله زاران، بنتی بی

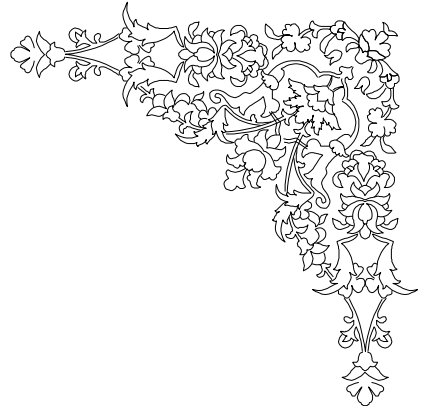

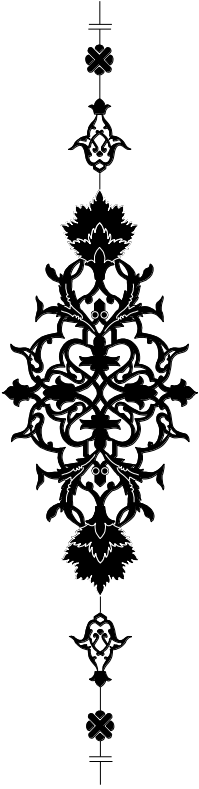
بی خواهم که چو پند
دمی باستانی کوریم

کبرم در نعل قمارضارا
دران شگفتن کلش او می پندم

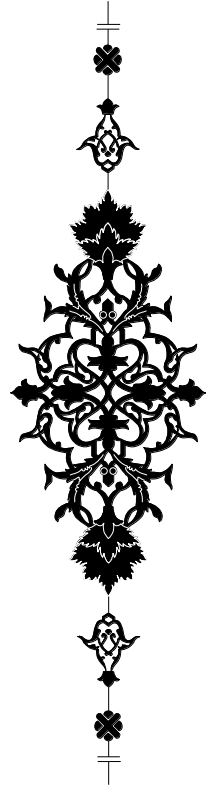

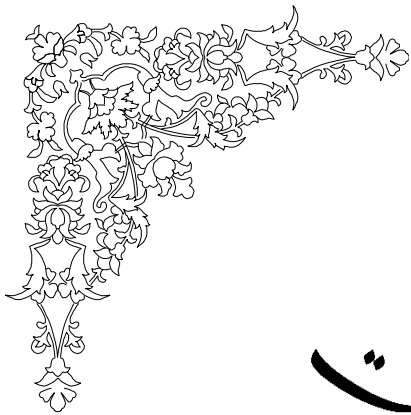

زینت ترسیر نسبت بی
هزاران دل اسیر کلت بی

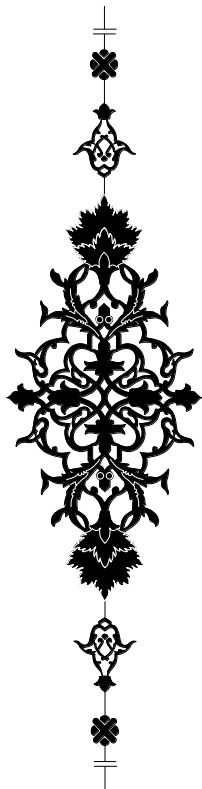

زاه و ناله ما شری ندیدم
ز حاراحت رو یادت بی

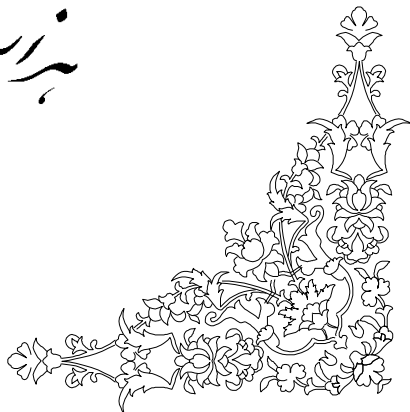
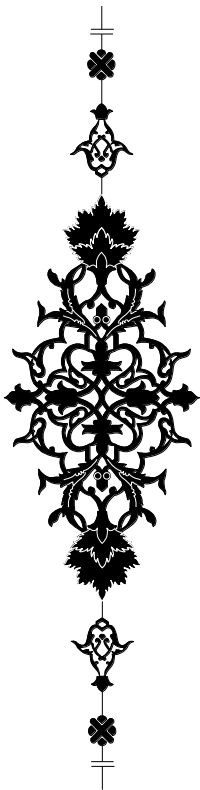

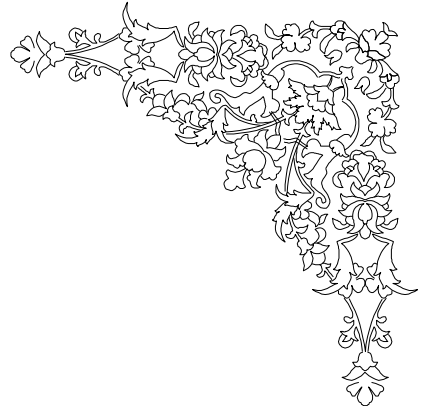

نرسی حال یار و لعلکارت
گر هجران چون کند بار و زکارت

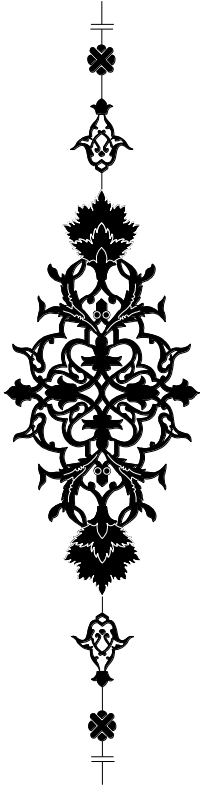

یکه که روز و سوان در یاد مومی
هر ازت عاشق با موج و چکارت

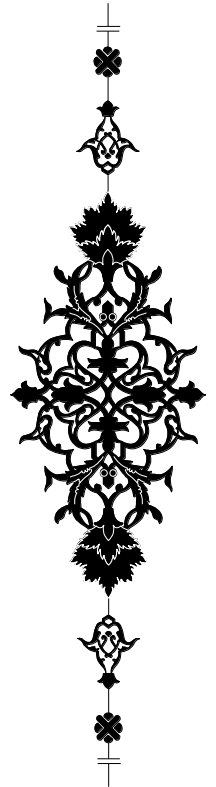

شما سواد خست شمارم
که ماه رویت او در کنارم

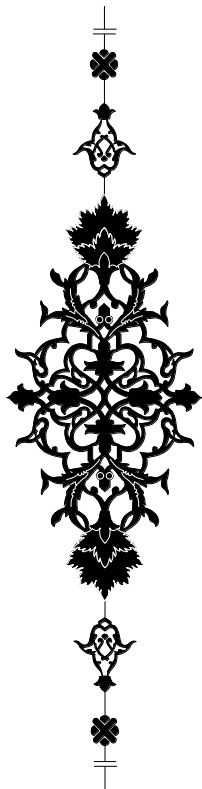

شوان گوتم بدر چشم بر است
گذاری تا یکی در است

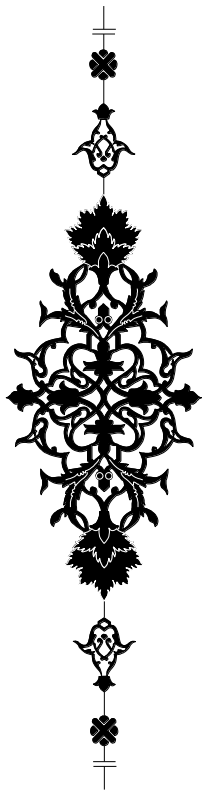

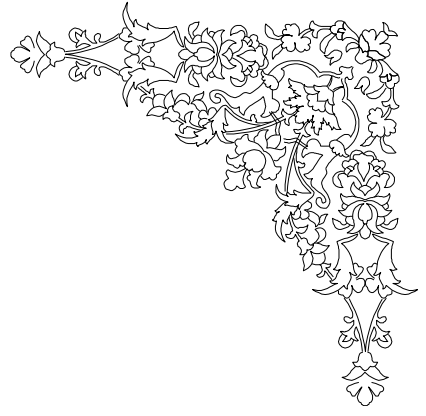

ای ای فلک تو نموزبون سی
دست، همچون دل موعرفه خون سی

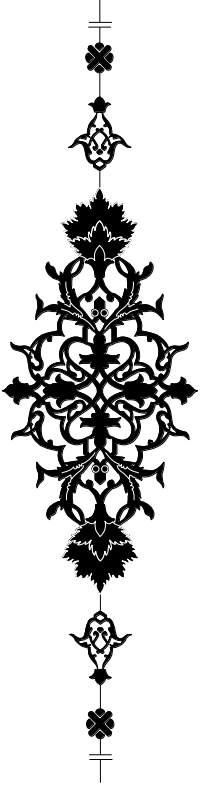

اگر یک خط ام بی غم تو سی
تصن دامن بسزین غم سی

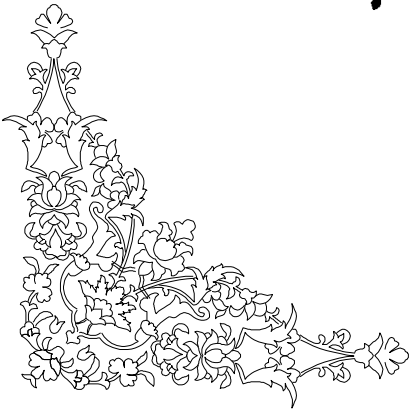
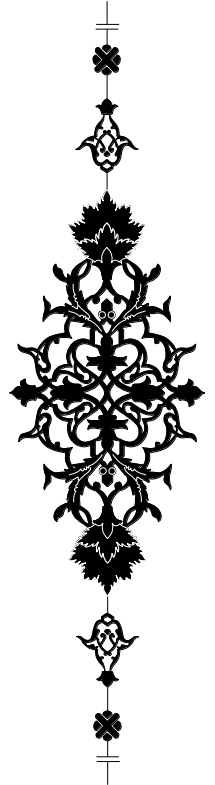

مدام دل پر ز خون جگر بی
چو شمع آتش جان و دیده بر ہے

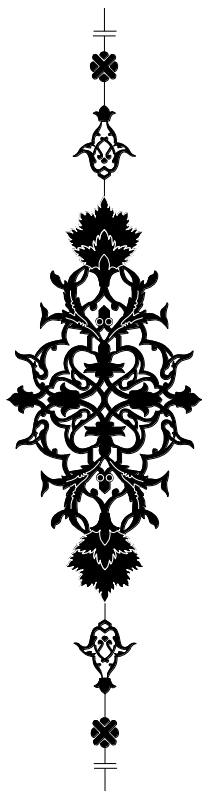

ششم سر را بہت شور روز
کہ ہا روزی برابر ہو گذر ہے

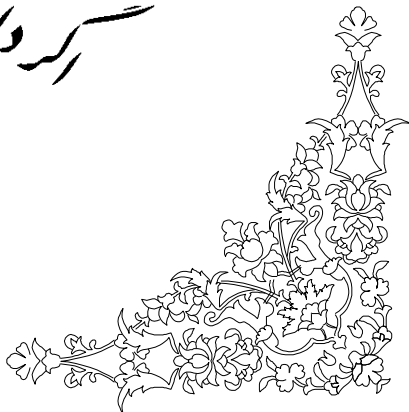
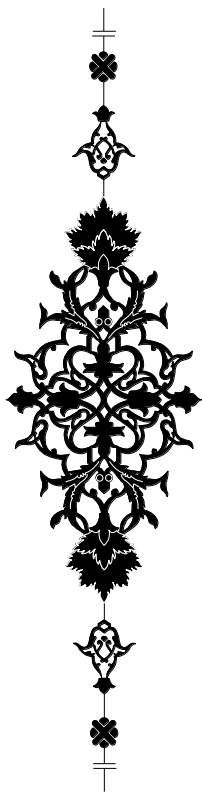

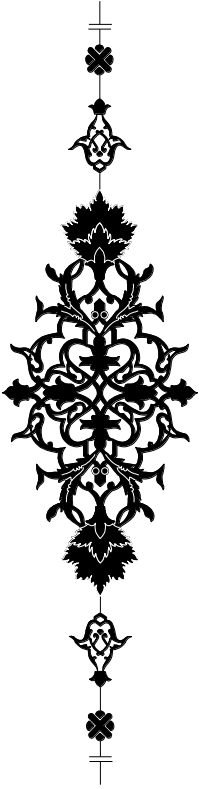
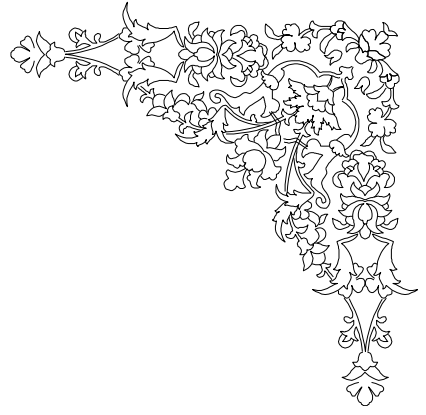

من آن زدم که گریسم از سهان باج
یو شم چون و بر بنم تاج

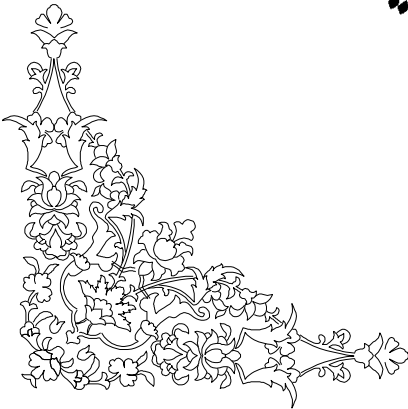
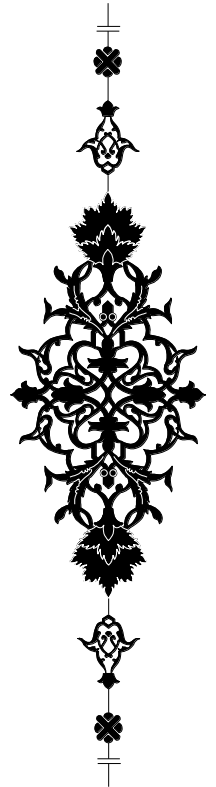
من و ماید سر مردان بنامرد
گر دستند مانند حلاج
اگر دارم

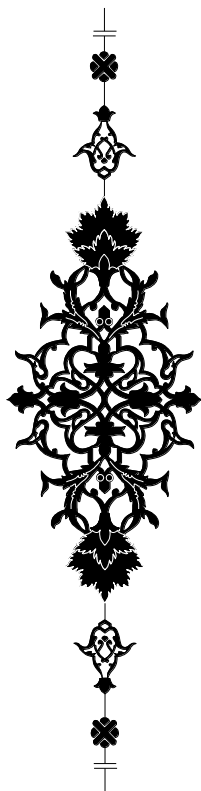
دلی دیرم چومرغ ما شکسته
چو کسی بر لب دریا نشسته

تو کوئی طاهرا، سحرچون تمارنواز
صدراچون میددماز کسسته

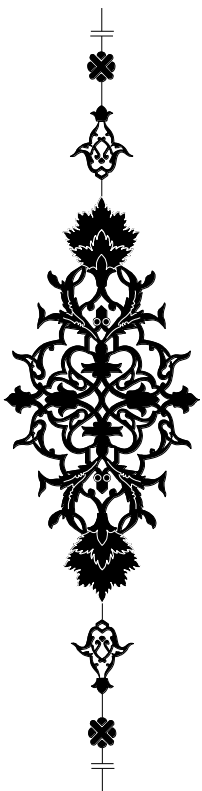

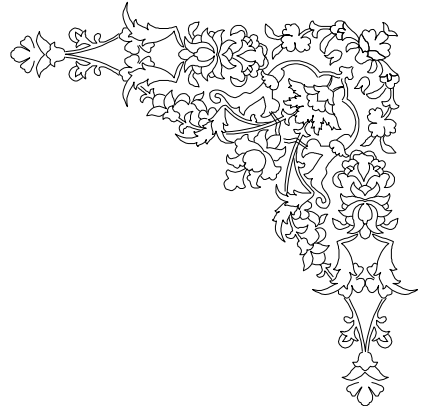

موان دل داده یکبار
که جام سرن و خودی
پیش

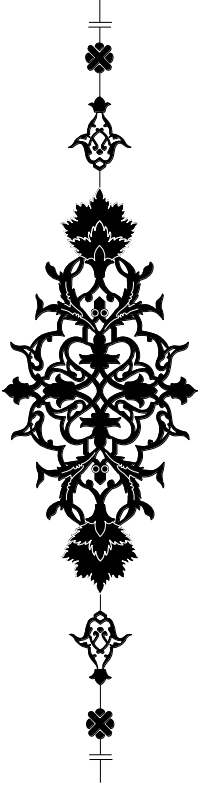

مغز حاکم
که در بر من
محمّد را

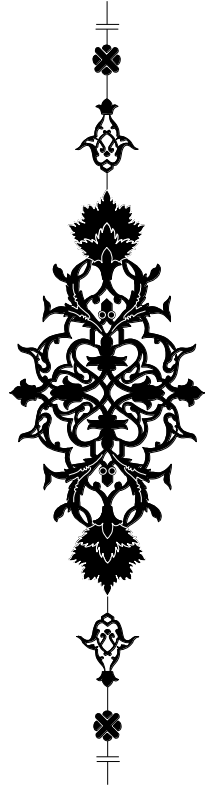

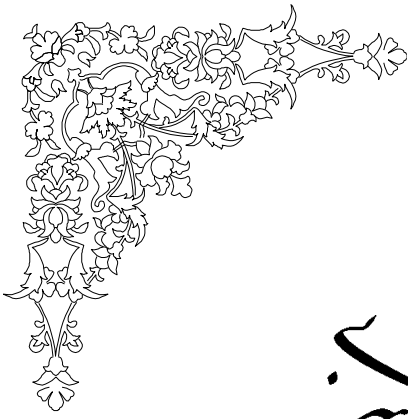

نگار تازه خیر کجائی
چرخه ریز با کجائی
حسان

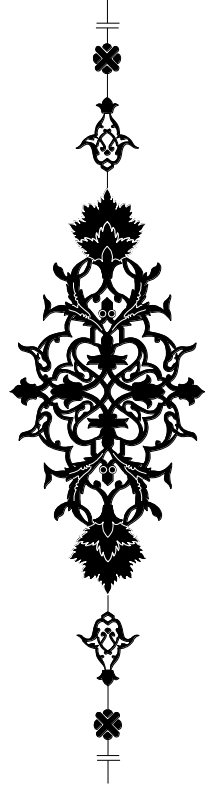

نفس رسنه طاهر رسنه
دم رقص عزیز با کجائی

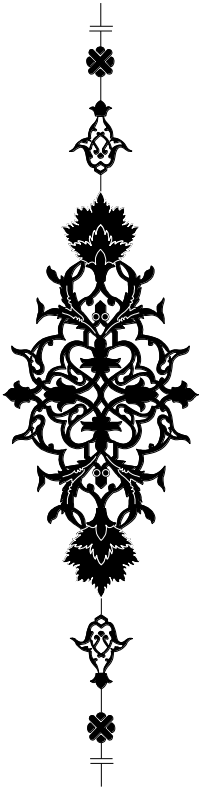

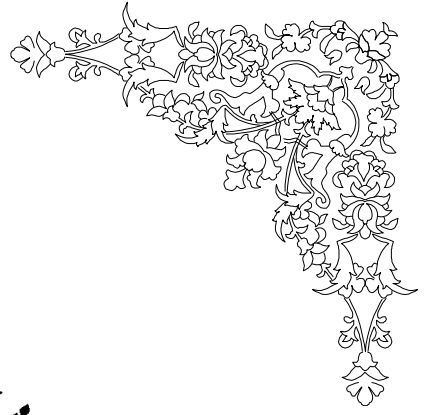

خوش بختی مهربانی ہر دوسرے
پر کبھی مہربانی دوسرے

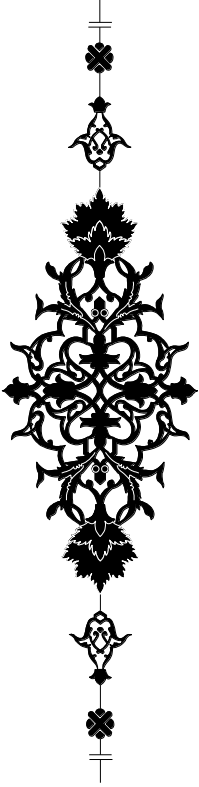

اگر محزون دل سو ریہہ داشت
دل کی آرزو سو ریہہ ہے

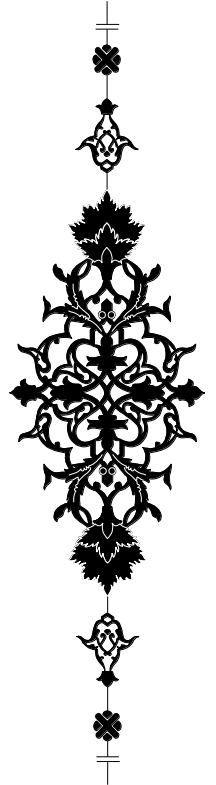

شبهتین بی
 شمع که اسکناس
 من آن سوزی حاش، مین بی
 کر

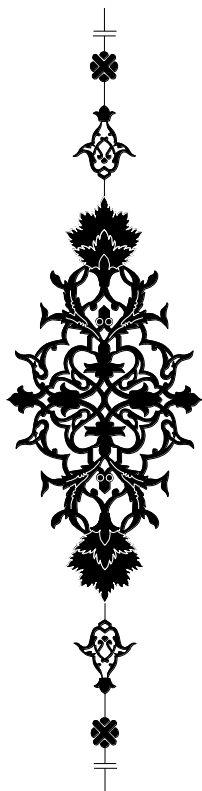

شبهتین بی
 شمع که اسکناس
 من آن سوزی حاش، مین بی
 کر

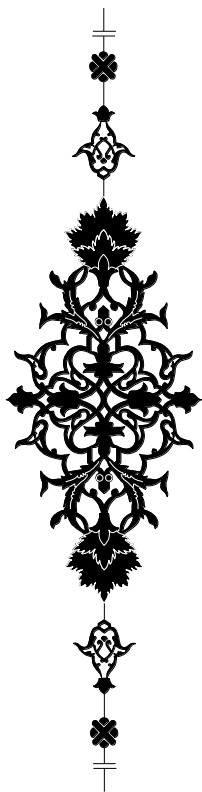

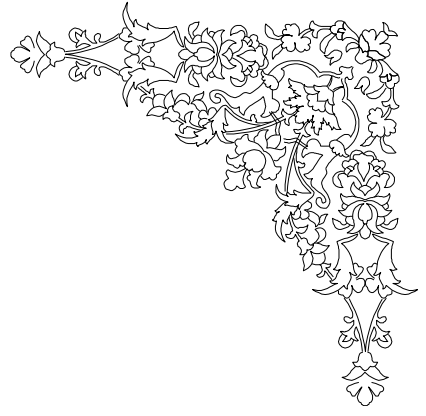

اگر دردم کی کمی بودی چه بودی
و اگر غم از کسی بودی چه بودی

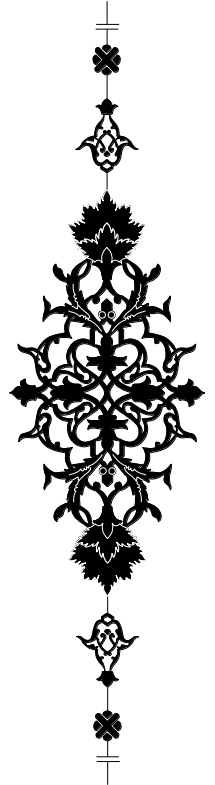
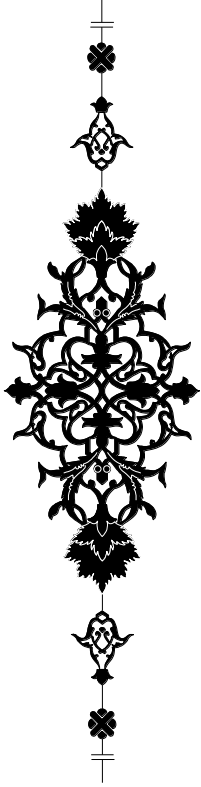
سهمی پیای چه بودی
ازین سر دو کی بودی چه بودی

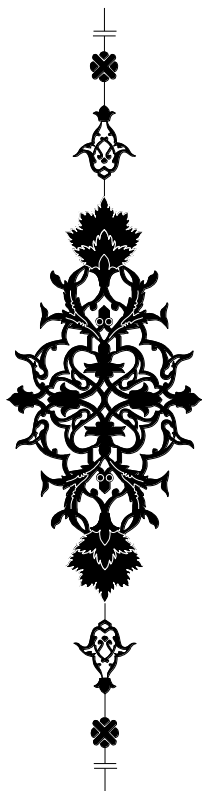
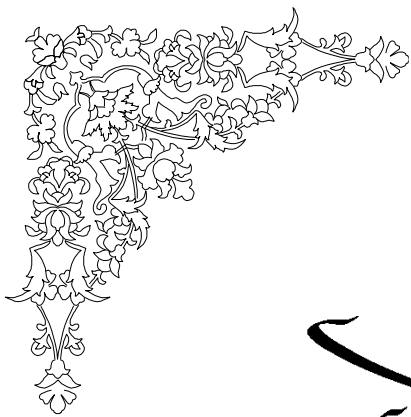

کرم خوانی و رسم رانی یہ دانے
کرم درس، سوزانی یہ دانے

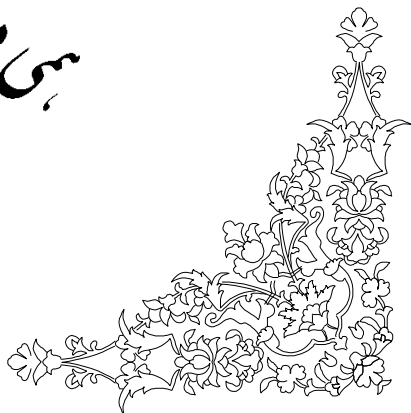
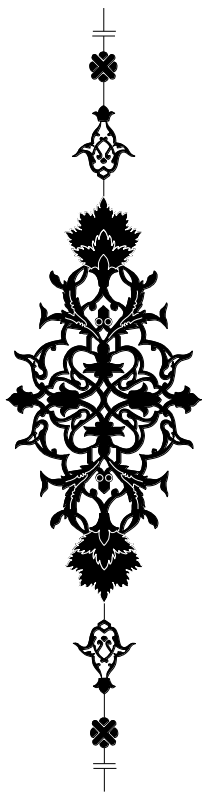
ورم بہ زنی الودوینے
بہی و احمر حیدراجانی یہ دانے

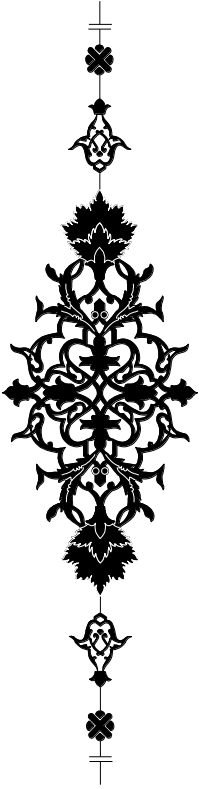
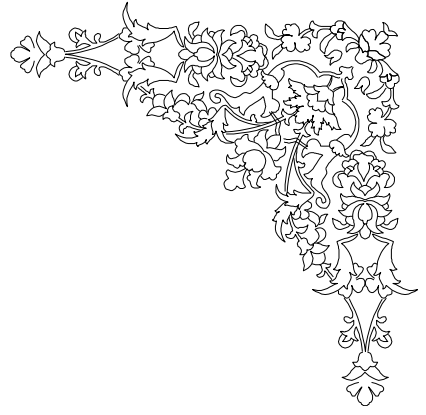

نگارینا دل و جانم به دیر
بمید او چه نام به دیری

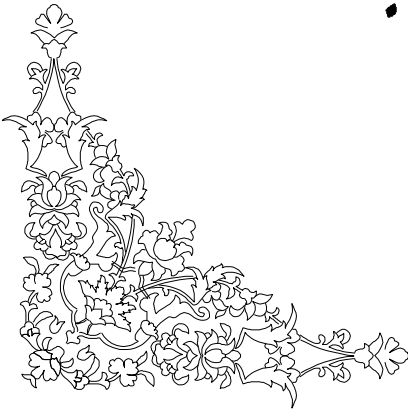
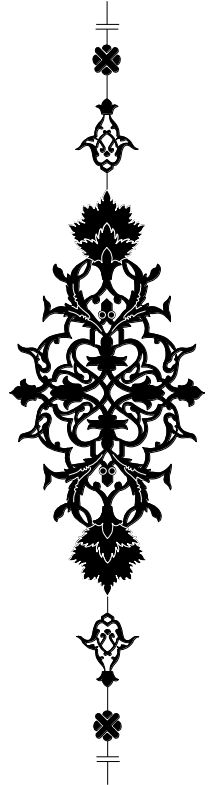
نمیدم که این در داز که دیرم
بمی دادم که در نامم به دیر

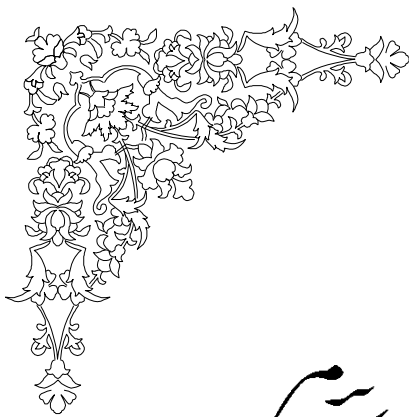

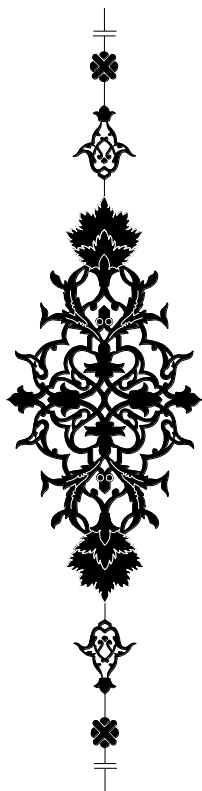
نصیم
 محنت کش حسرت پی
 موان کرد هر ملک و هر سهری غیریم

من
 سوزی که آبی نصیم
 بوی مرده از، بحب بییم

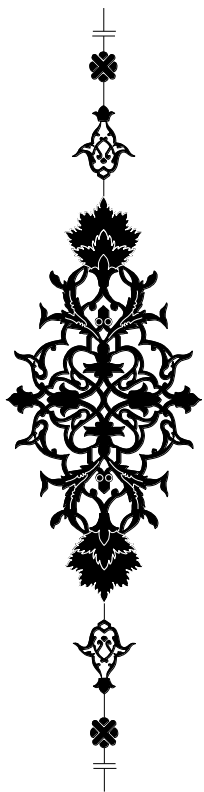

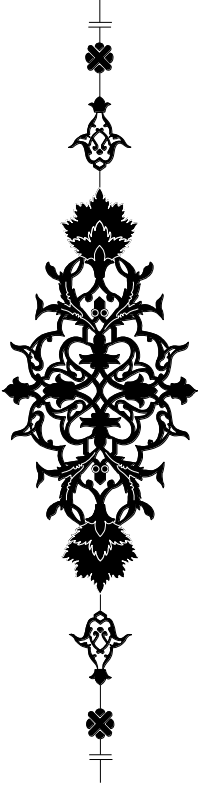
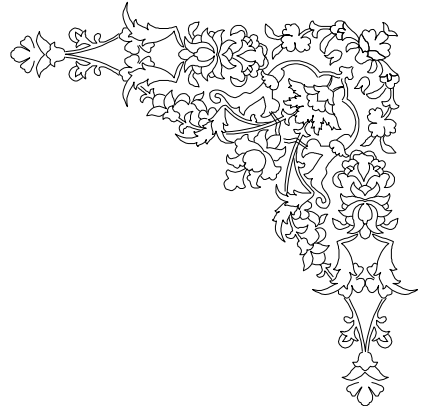

نفسه در گریه می‌دیدیم
با غمخیزی سروکاری می‌دیدیم

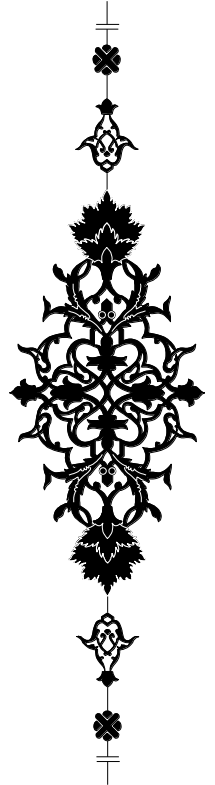
بدگان نه آن کاست عم
که اسرار وی بازاری می‌دیدیم

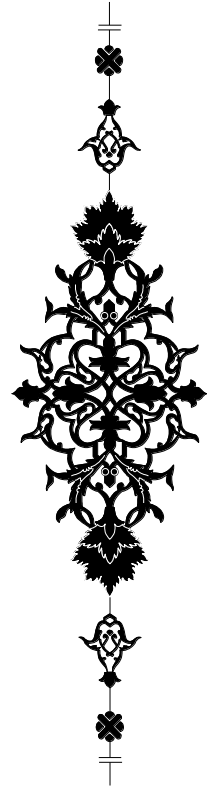

بوره جاناکه جانام توستے تو
بوره یاراکه حکام توستے تو

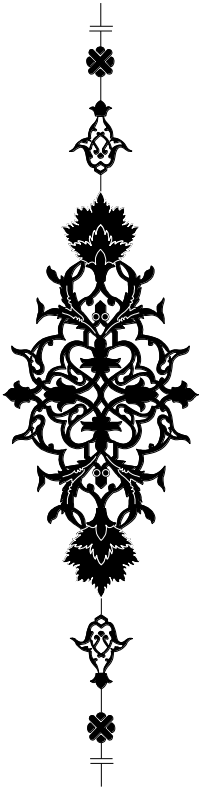
تہ دونی خودکے موتر توندوم
بوره بوره کہ اجام توستے تو

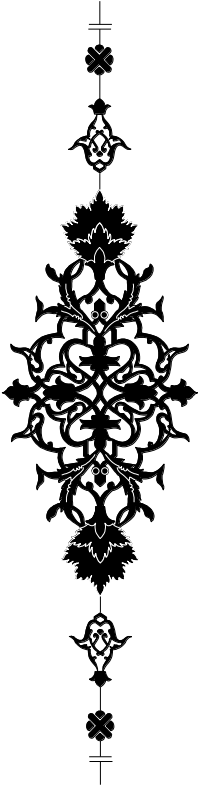
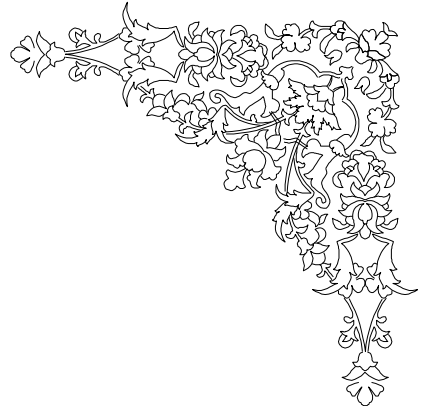

ولی دریم تو مود و دوازده و دهنک
 زده ایستیم بر نام بر سنگ

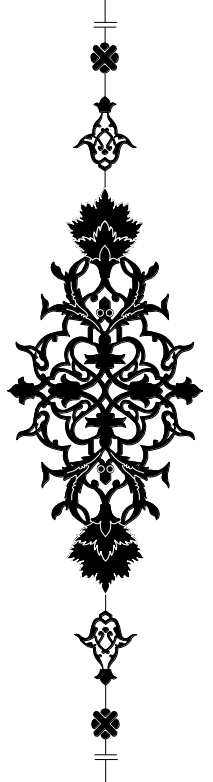
ممود است که پیام و نسک
 بر آن یارش توئی چه نام و چه سنگ

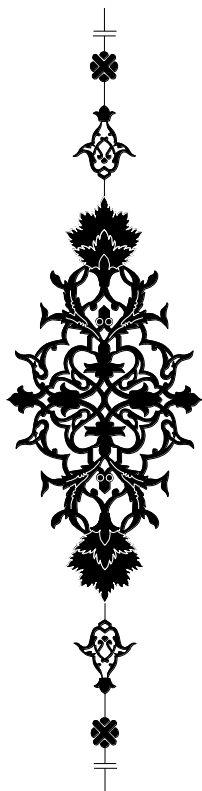
سر ماہین شہزادہ
دل جرسوں پہ شہزادہ

سہ دورازتہ ہر کس سر ماہین
سہ زباہین بر مدارہ
الہی

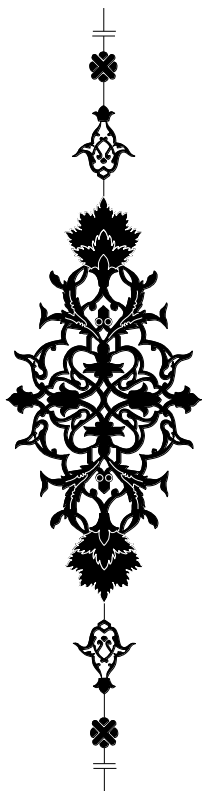

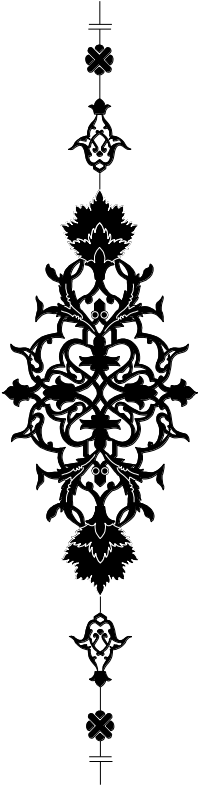
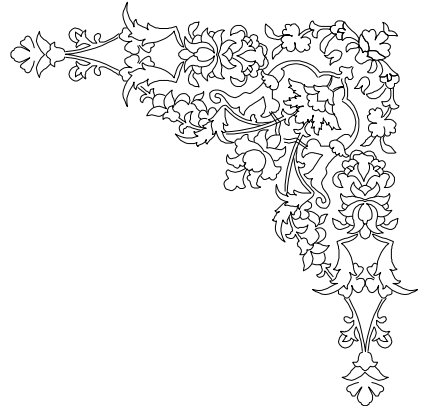

وای آن روحی که در قلمم بند شد
با لایم بند بست و گل و سنبل

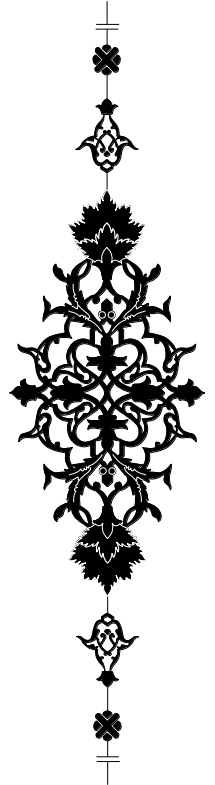
نیاید که بگریزم ز ماران
بدرست آن که با موران

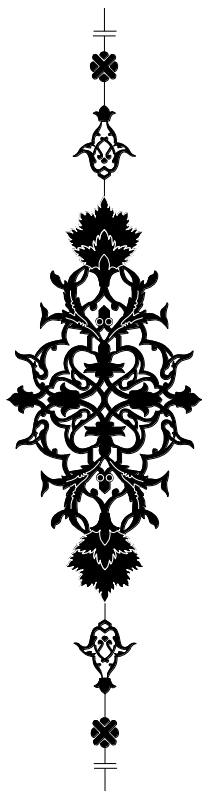
بیل چون بادم از نوم و بر آو
شکم خود از چشم بر آو

از ان چشم من بر گشته دوران
سر عمدم در غری بر آو

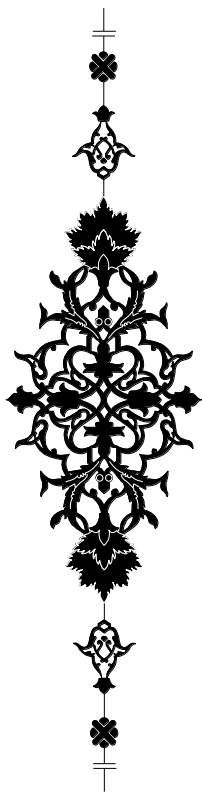

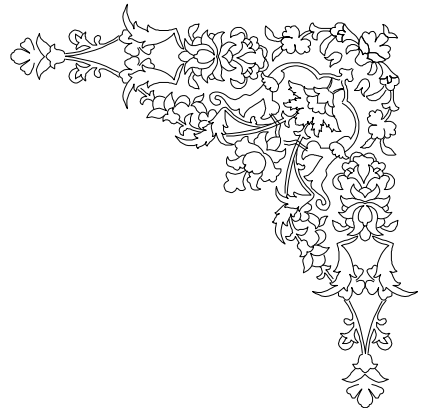

ز دست چرخ گردون دادیم
هزاران ناله و فریادیم

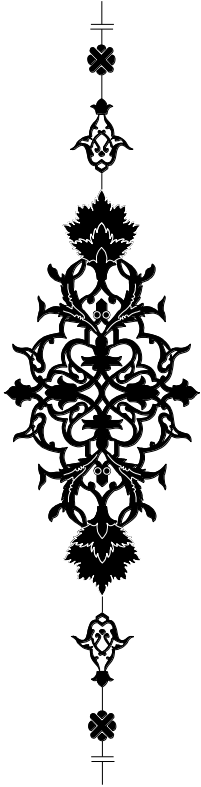

نشند و ستانم باخس و خار
چگونه خاطر خود یادیم

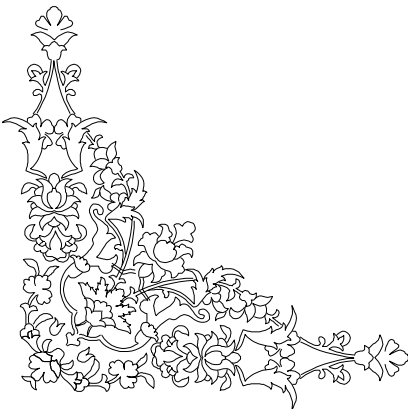
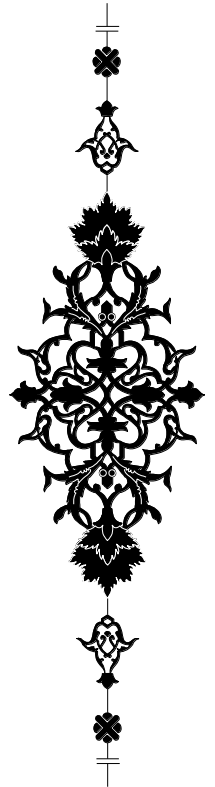

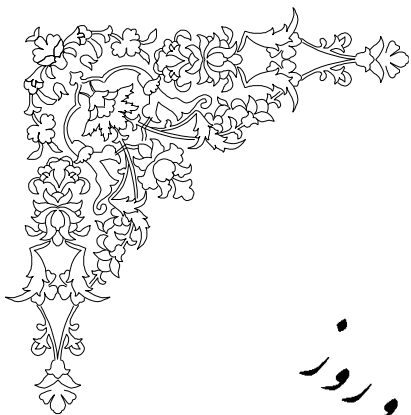

دلاره تو بر خار و خار بی
درین راه روشنیهای
کمتر کن بی

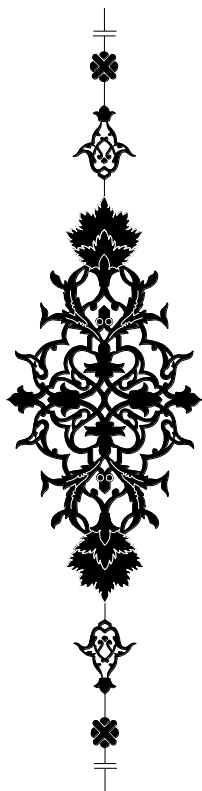

گر از دست بر آید دوست ازین
ببین تا که بار است
کمتر کن بی

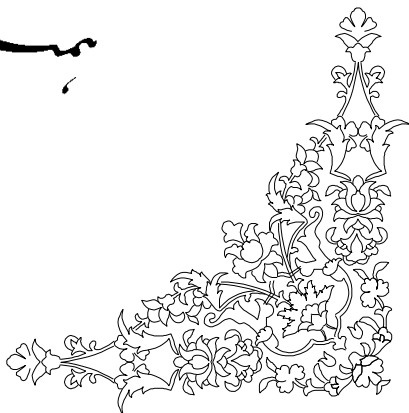
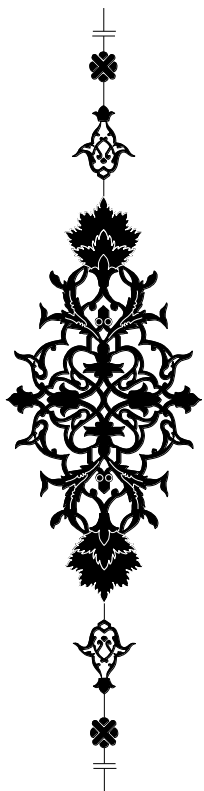

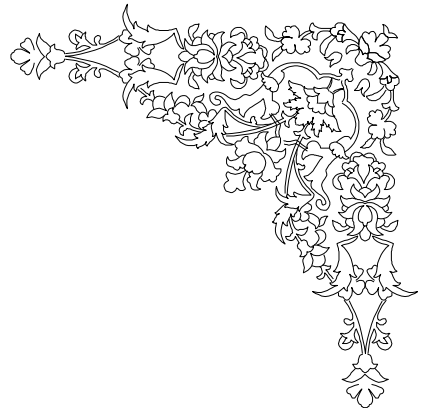

بی‌تابی در سپاهم سووروز
سرکش از دیده بارانم سووروز

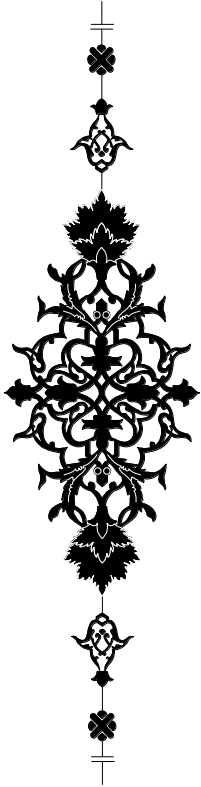

بیمبارم نه جامی که می‌درد
بمبارانم که مالانم سووروز

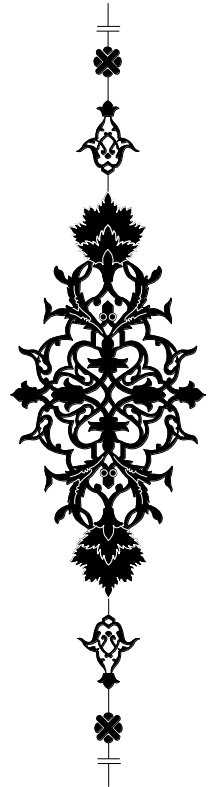

همه روزم فغان و سقراری
چون بیداری و فریاد و زاری

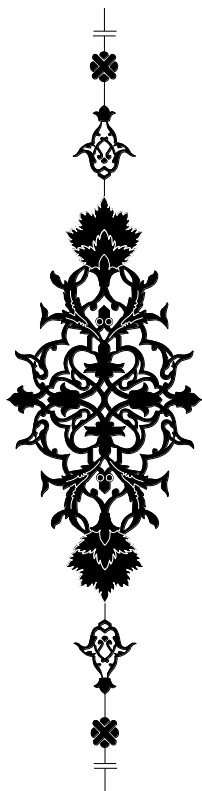

موسج دلی هر دور و نزدیک
تاز سکنیدی پرواندار می

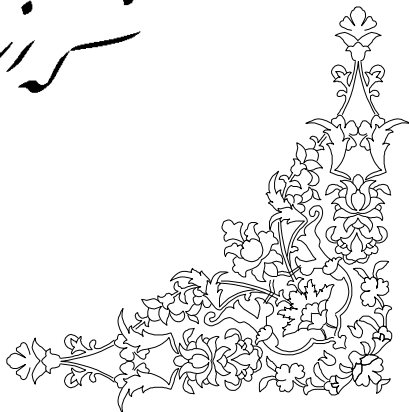
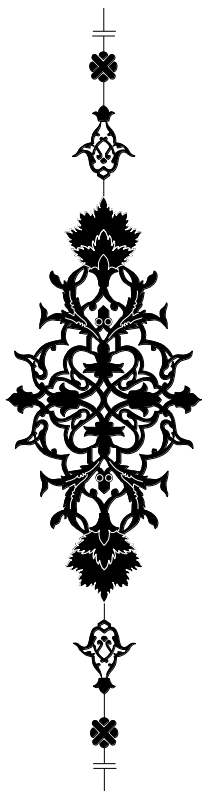

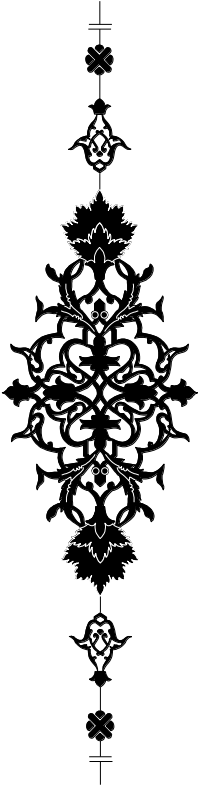
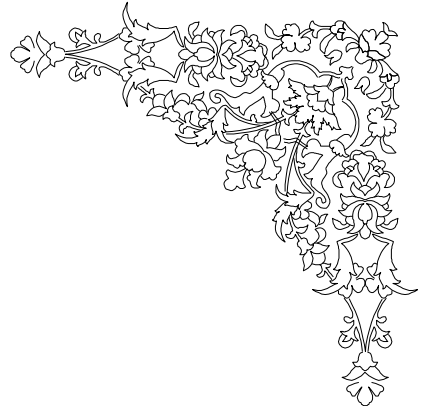

سر راه را از بس
مهر نامه
تو سینه

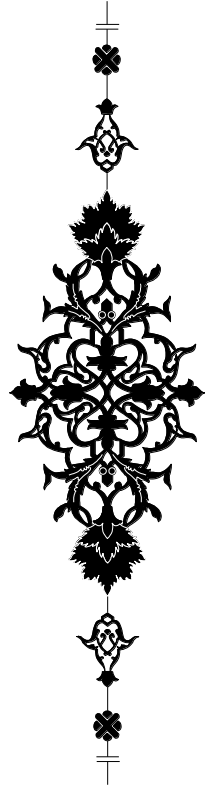
کر از موست
جامه اش
عفت بوحد
سکینه

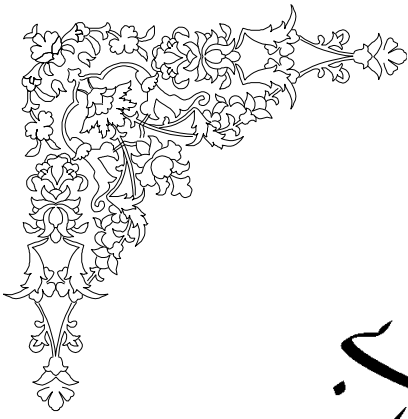

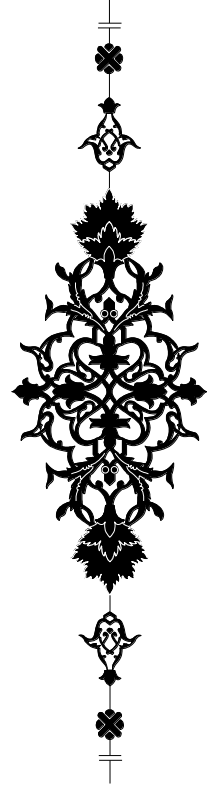
نصیبی
 الا که کوبه ساران،
 نصیبی
 کن ساران،
 نصیبی

شیر و
 مادی سیکره شرو
 نصیبی
 کعبه زاران،
 وفای

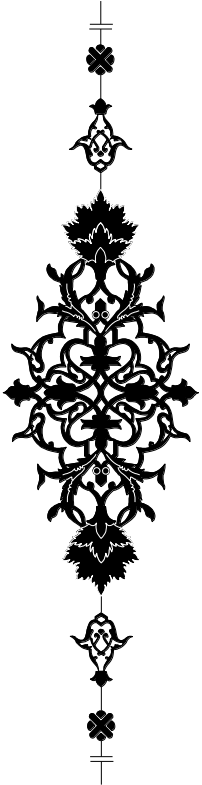

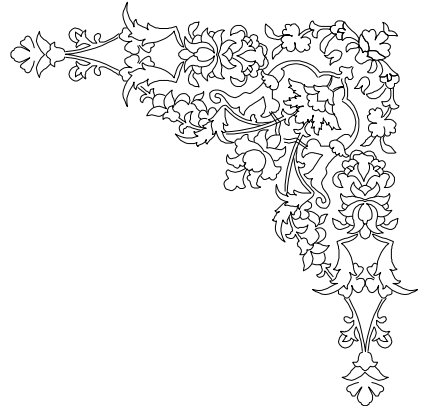

اِسی دِل بِلَا مِی دِل بِلَا
کے خِشَمَان کَر دِل مِیلا ہے

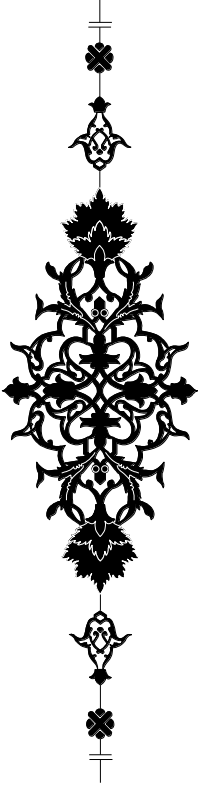

اگر کِی خِشَمَان کِردی دیدہ بانی
کے داند دِل کِ خِوَان دِکھا ہے

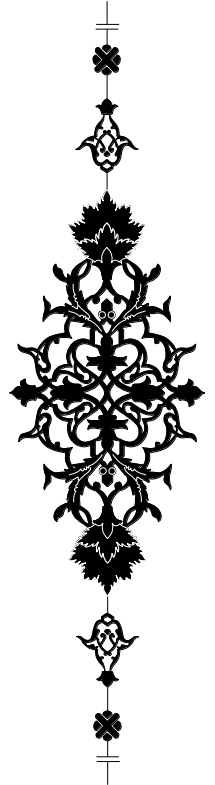

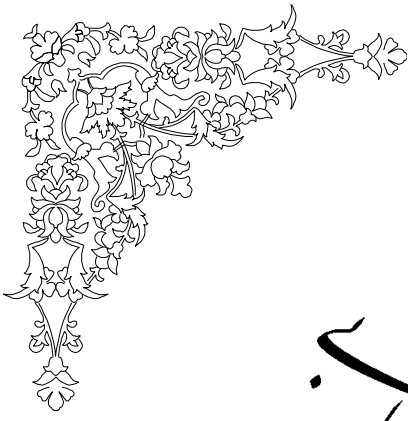

یکت مازده چمان سرمه سائے
یکت زیننده بالاد لربا

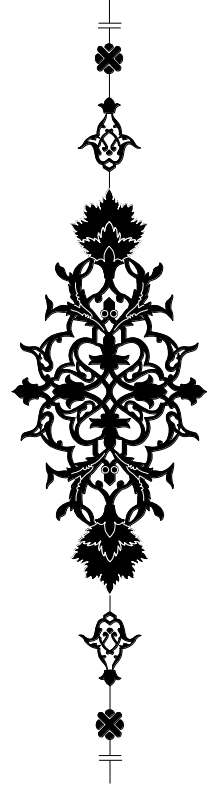

یکت مسکین دویدر قنائے
بمواجی که کردان چرا

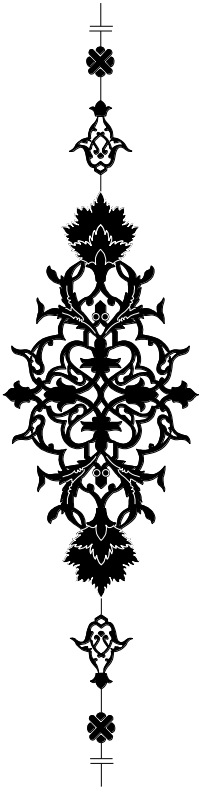

جهان سون از دکان ما ہے
گل غم قسمت دکان ما ہے

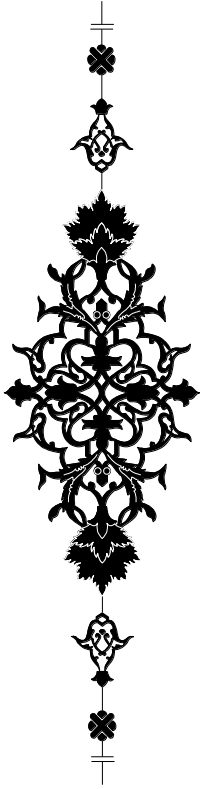

نہم کر تو بہ و محنت ما ہی اوب ہے
ہم کر تو بہ نصیب جان ما ہے

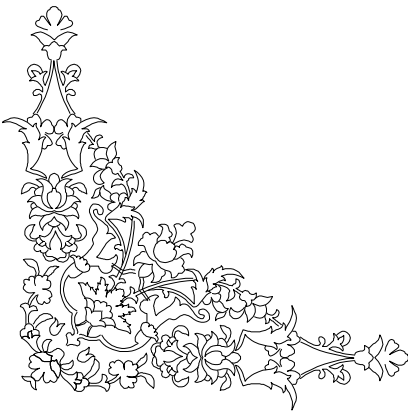
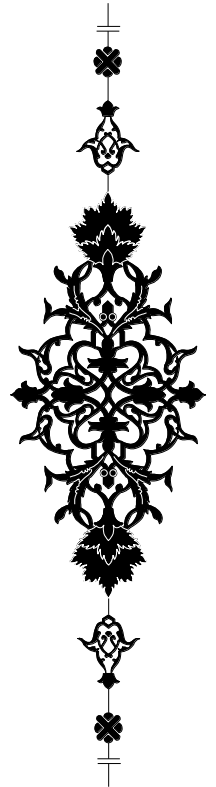

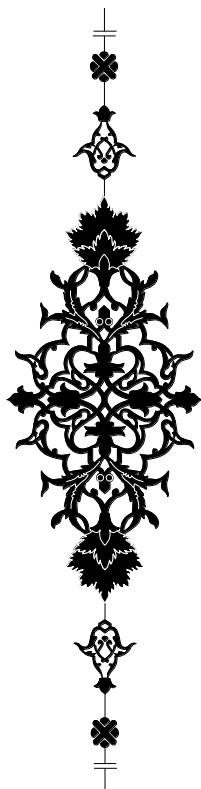
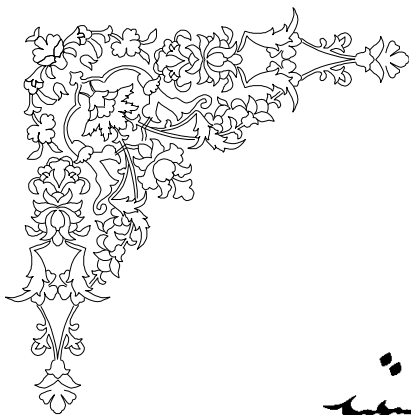

خوش آن ساعت که بار از در آو
شوی، چو آن روزم سر آو

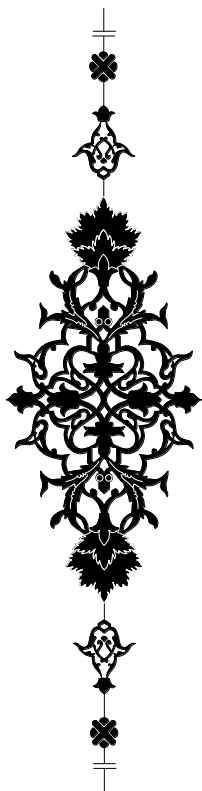

ز دل بیرون کنم جابر الصدوق
همی و اجبم که جایش دیگر آو

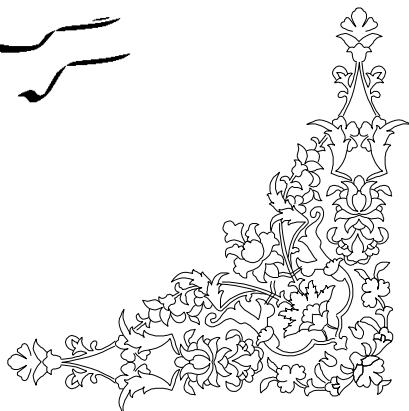

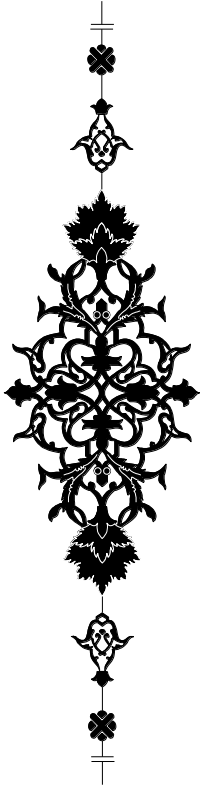

خوشترانه با بهشت
میسباده دل

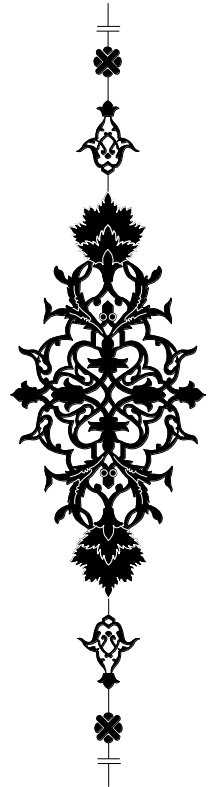
مبین بی رسم عشق و عشق از می
گر شکارگاه ایند و پند

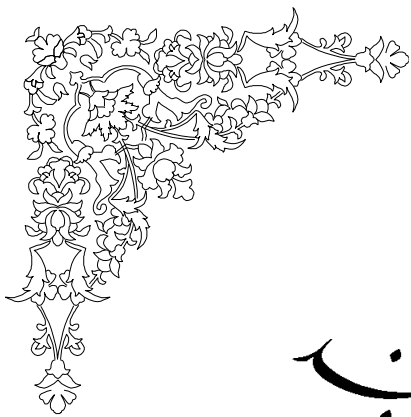

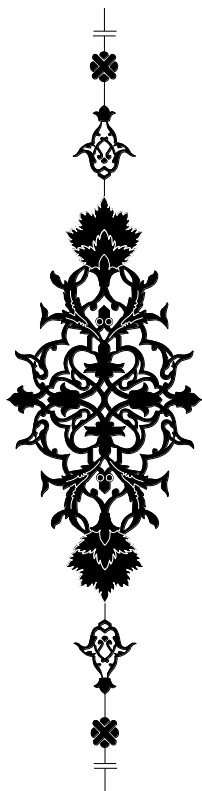
شوان اسارگان کیمک شمارا
براست تا سحر در ایتن ارم

س از ننه شوان که تیشائی
ز دیده اسکت چون باران بارم

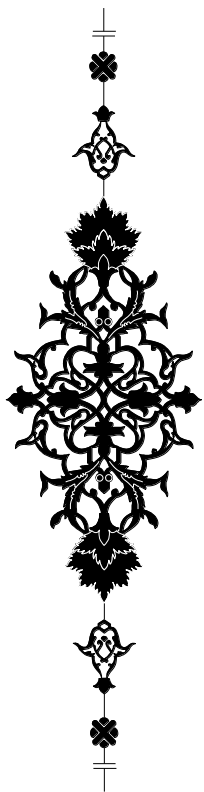

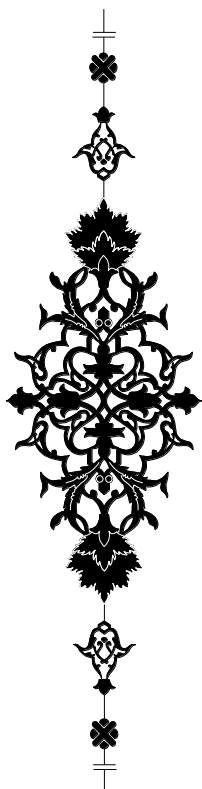
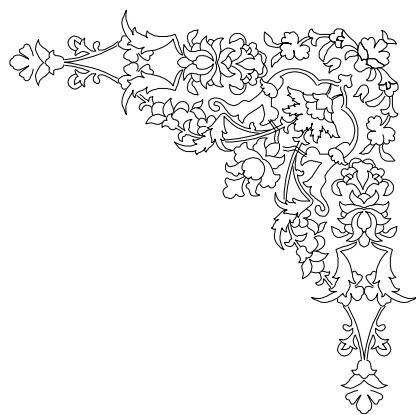

خوش از آنکه هر از سر بد
ز حرفی و انویسند و نه خوانند

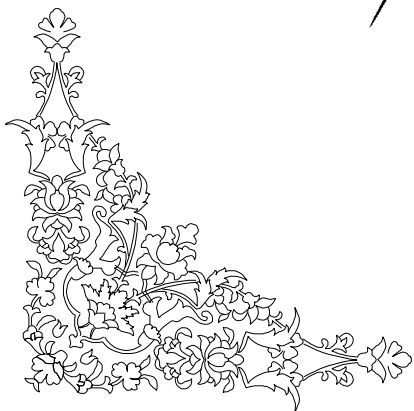
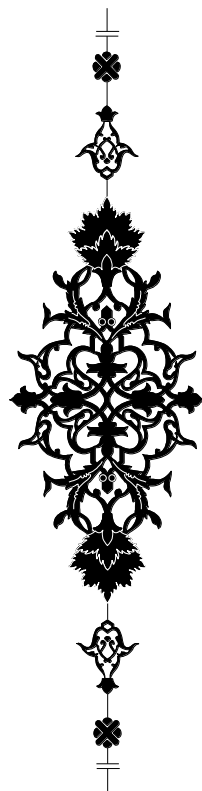
خوب چون ز سر بد اندر سیاهان
از این کس گل رود آهو چرا

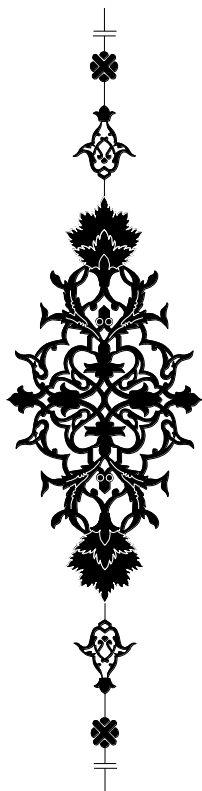
دلی دیر کره چشمه
چشمه دیر کره چشمه
چشمه دیر کره چشمه
چشمه دیر کره چشمه

دشمنه دشمنه دشمنه
دشمنه دشمنه دشمنه
دشمنه دشمنه دشمنه
دشمنه دشمنه دشمنه

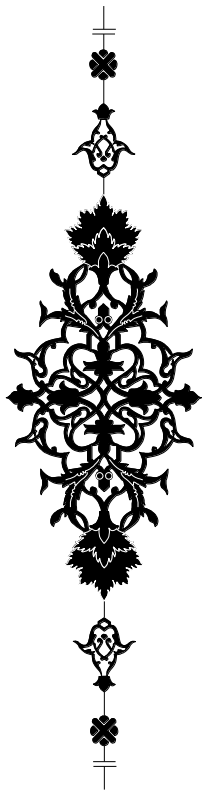

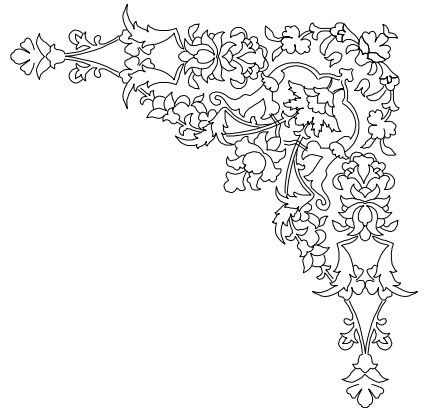

خدا یا واکیان تم واکیان تم
میدن چایمانی واکیان تم

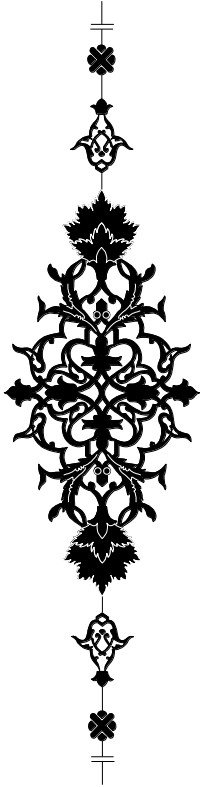

همه از در برانند رسوایم
یکه از در برانی واکیان تم

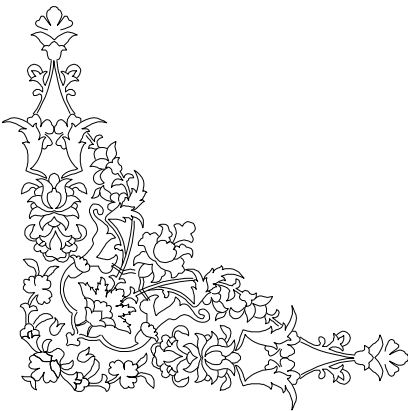
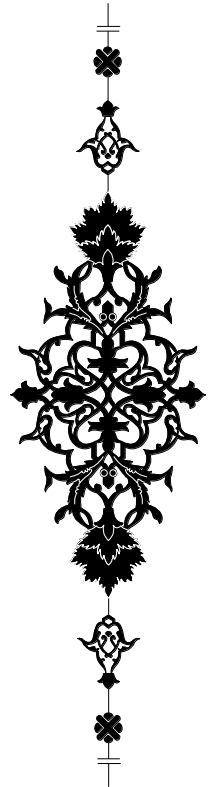

بهار آید بهر شاخ گل‌های بی
ببر لاله زار ان بلبل‌های بی

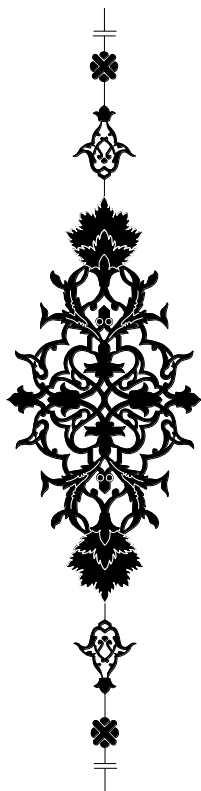

بهر مری نیارم باغ‌ها را
مبوسه ز سوز دل‌های بی

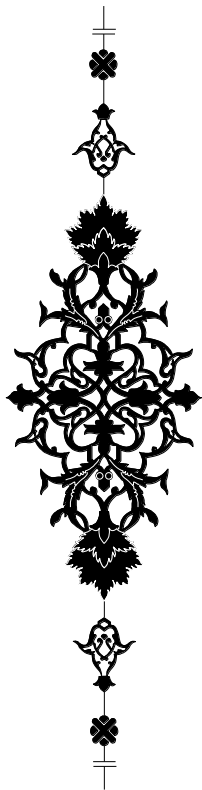

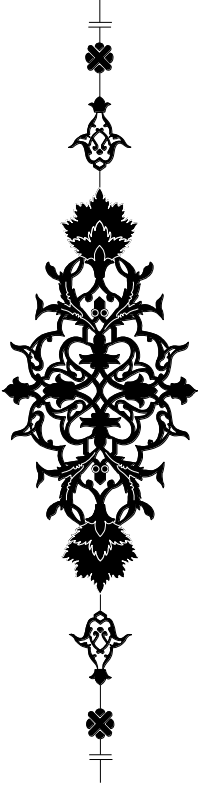
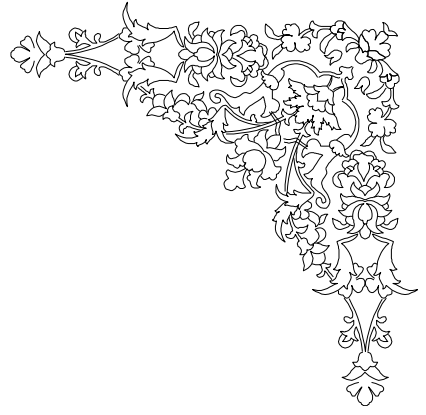

سپاسگاهان اول پروردگرموین
شیرت سخ و زوی زردموین

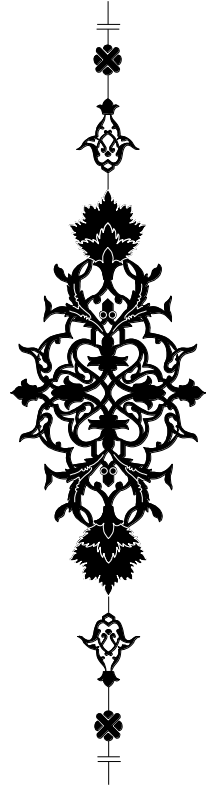
نعم خوری آورد صورتی
بم بر جان پروردگرموین

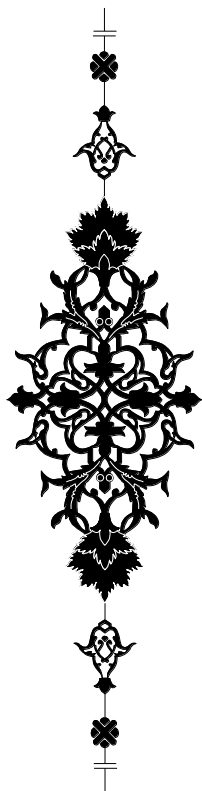
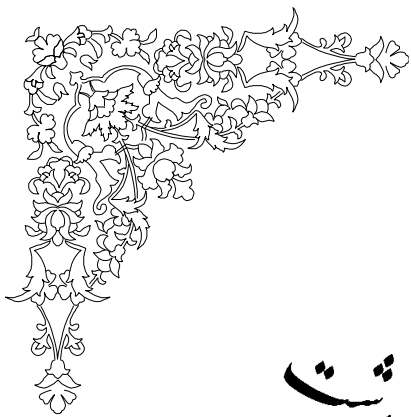

ز روی زلف تو هستم ای گل
ز زلف تو هستم ای گل

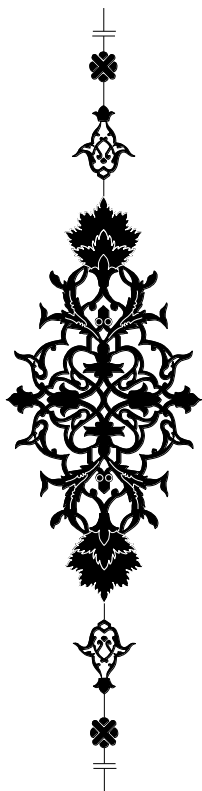
من عاشق ز عشقت بی قرارم
من رسی و من مجنوم ای گل
تو چون ی

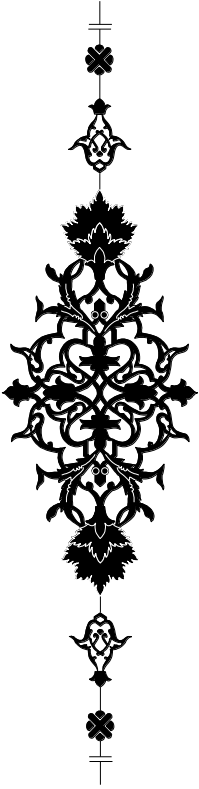
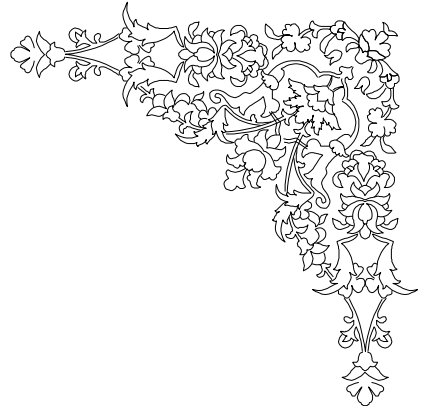

بهار آید، صحرا او درود است
جوانی هم بهاری بود و بگذشت

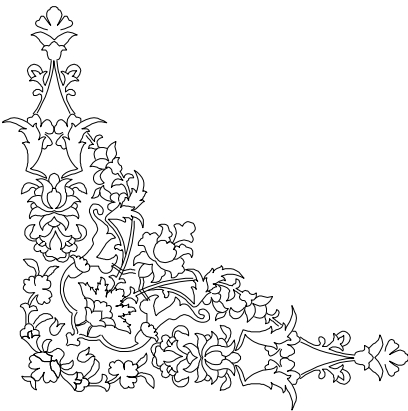
قصر جوانان لاله رویه
دی که گلرخان آید، گلگشت

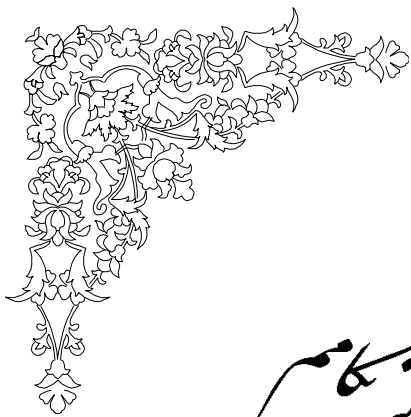

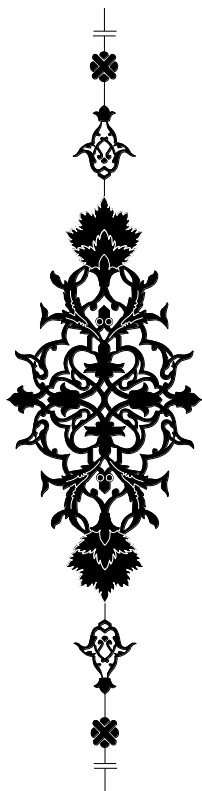
بسیار
 اگر ساهین، پس کن از کینه
 سزوف یاد مرگ از کینه

اگر صد سال در دنیا مانده
 در آخرتت زیر زین

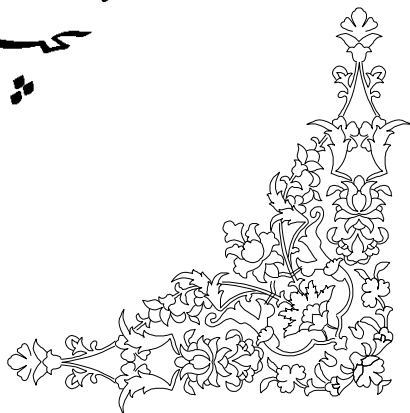
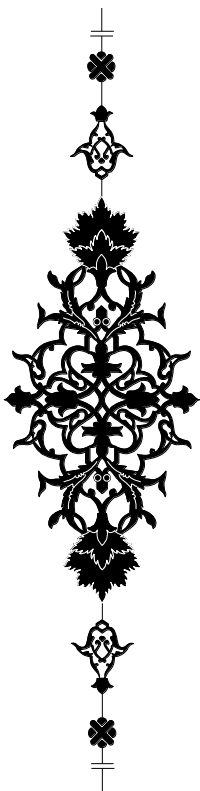

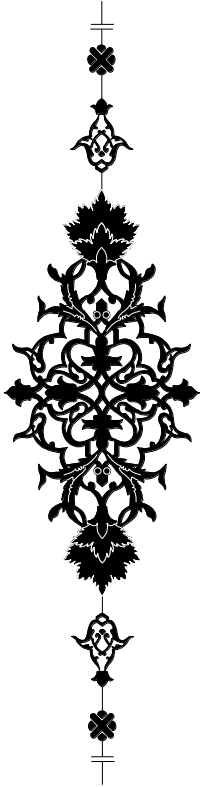
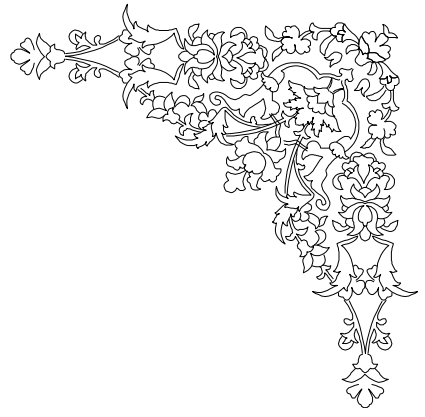

وای ازین دل که نمی‌هرگز کامم
وای ازین دل که آزار و دمامم

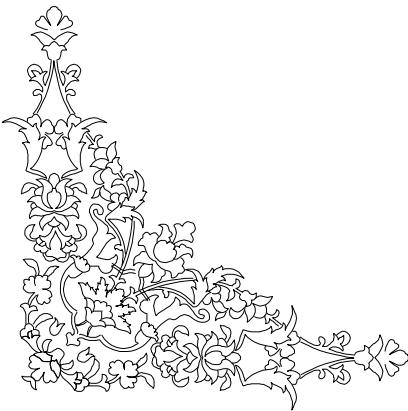
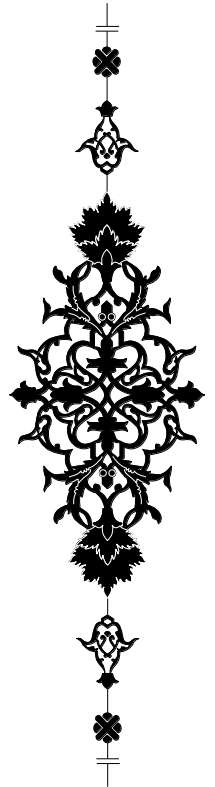
وای ازین دل که چون مرغان وحشی
بچسبده دانه‌ها را از دیدامم

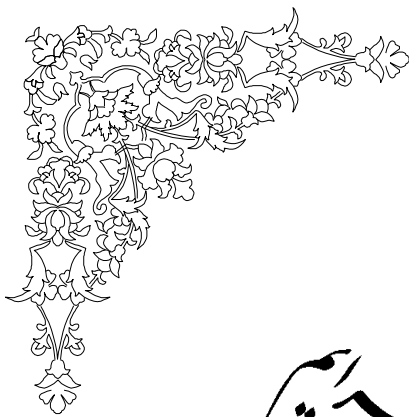

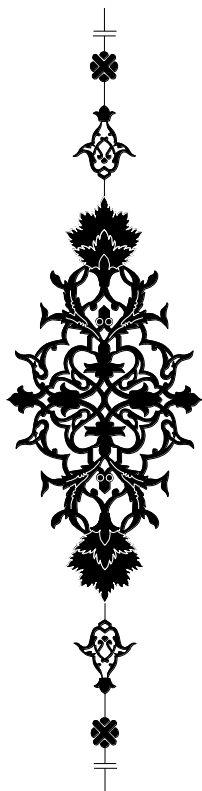
مویه یارم سیه یاری ندره
مویه دردم سیه یاری ندره

عمه واحن که یار است خواب ناره
چه خواب است این که بیداری ندره

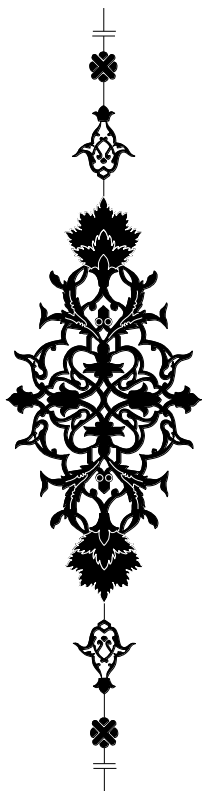

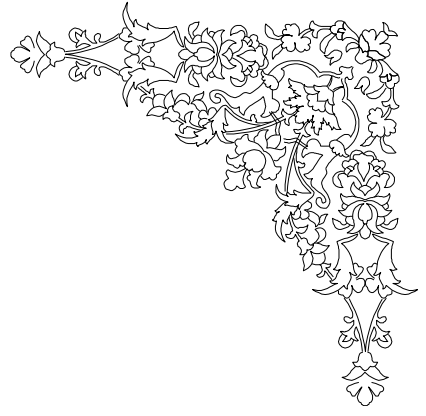

نمیدانم که سرگردان چه ایم
کسی مالان کسی گریبان چه ایم

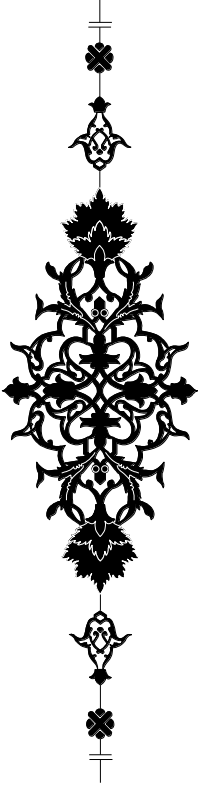

بمده دردی بدوران یافت درمان
بمده موی که بیدرمان چه ایم

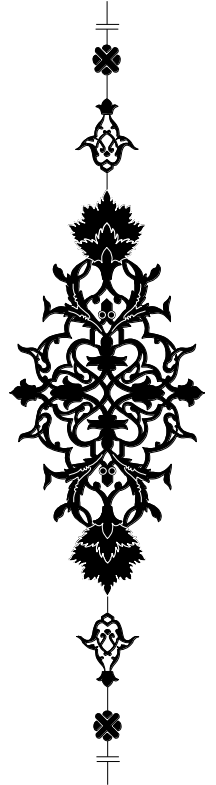

دل از دست غمت ز رو بر لب
خجیان اسکم از خون جگر بی

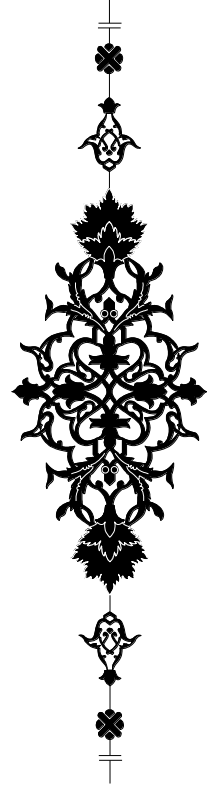

هر آن یاری چو مور مار دیره
دش پر عصه جاس پر سر لب

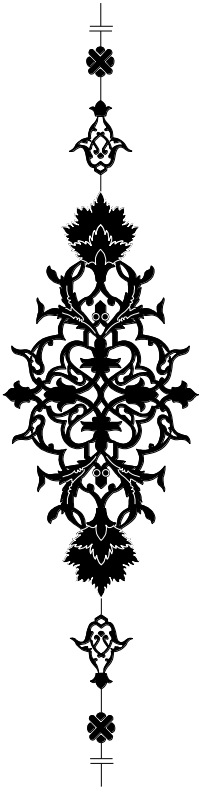

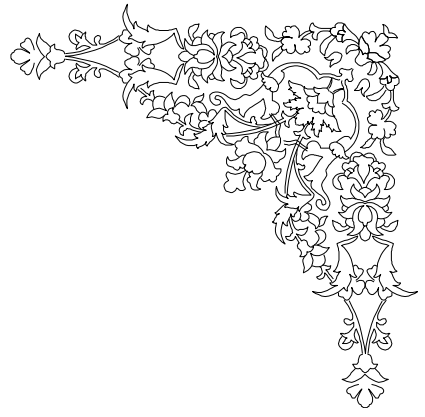

بدینا ہی دنیٰ کی ماہی بی
کہ دامن برہان افسانہ بی

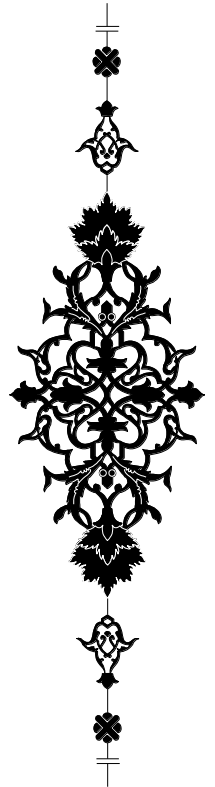
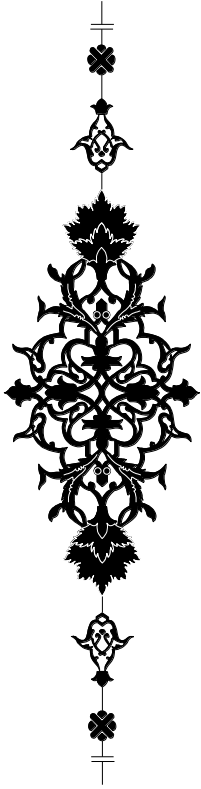
ہی لا تصطوا خوالی
دلایا ویلہ اسم خواندنی بی

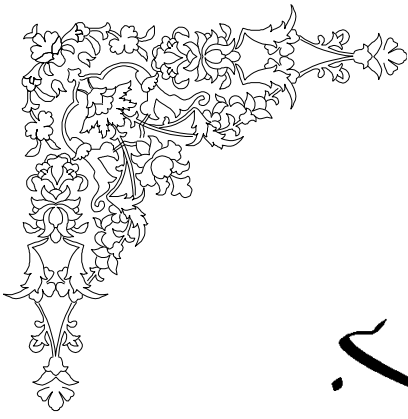

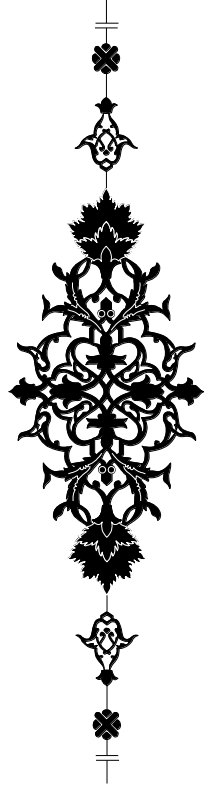
از آن روزیکه ما را آفریدی
بصفتی حریفی ندیدم
غیر از

خداوندی حق بست و حارت
زما بگذریدی دیدی

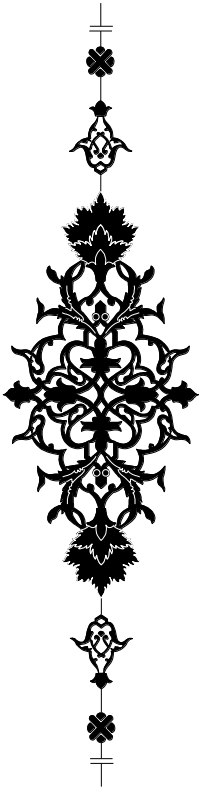

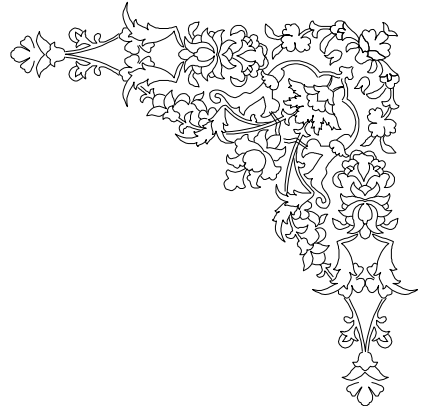

صدائی کہ مکاش لاسکان ہے
صفا بخش جمال گدھان ہے

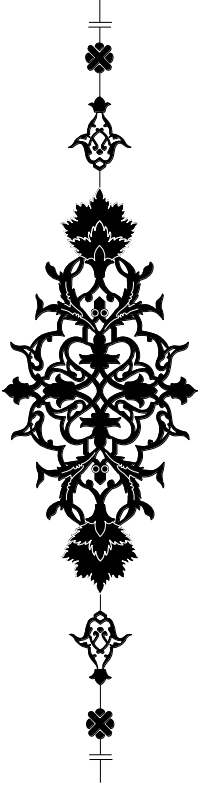

مدید آرزو روز و شب و خلق ہے
کہ بہر سبب راہ اور روزی رسان ہے

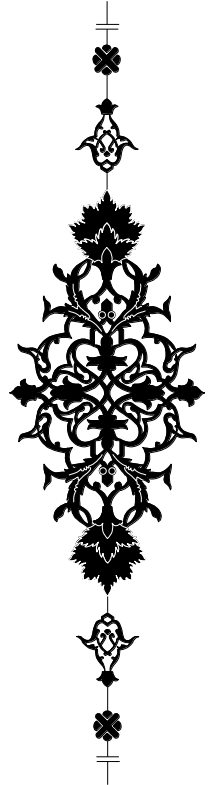

دل از شقت نزاره مرده او لے
روان بی درد عشق افسردہ او لے

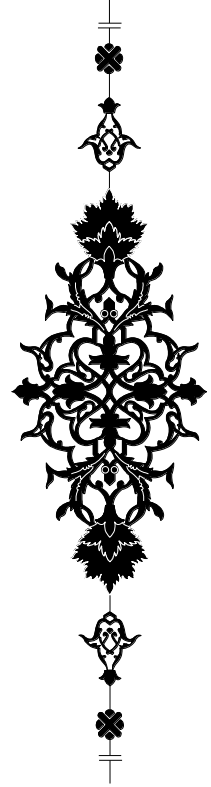

حسرت ز زرد گلشن آواز
سر کھل بی عشق پی بر مرده او لے

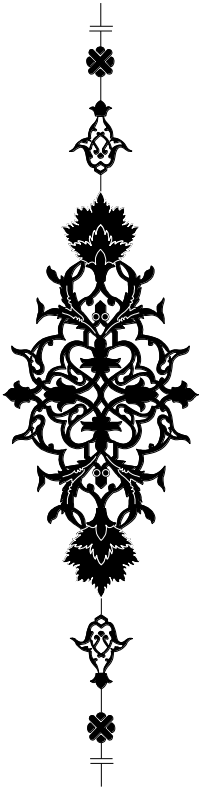

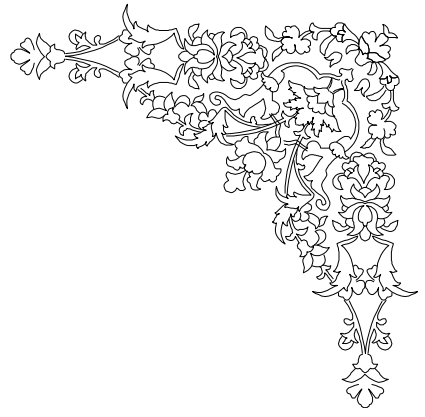

ہزاران لالہ و گل در جہان ہے
بہ زیبا چشم و پیکر ان ہے

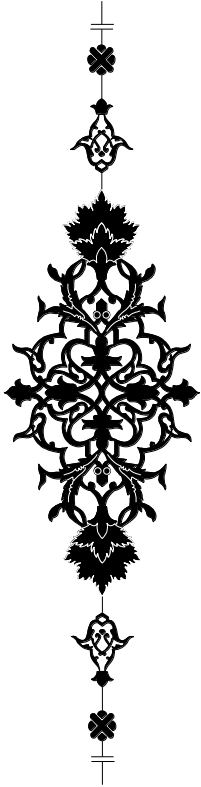

غ
الہ موزنی سائی در این باب ہے
سرافند از ہمہ آلالیان

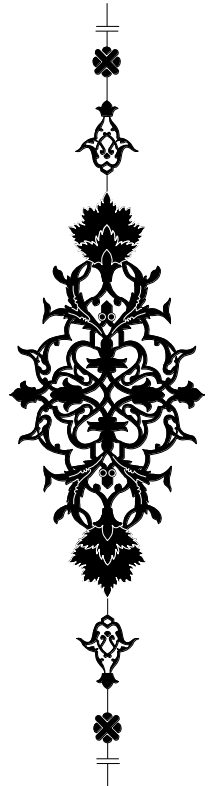

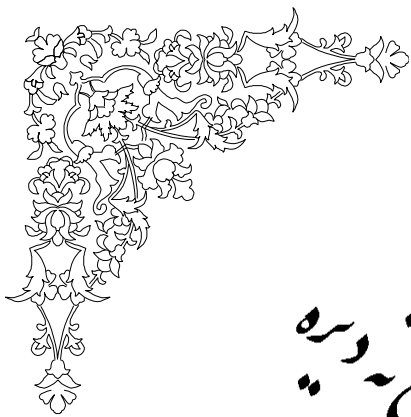

دل عاشق به بیغامی سازد
خمار آلوده با جامی سازد

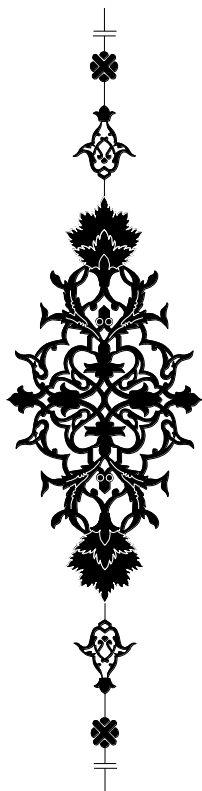

کنفت چشم تو کافیت
مرا کس پیش بیادامی سازد
ریاضت

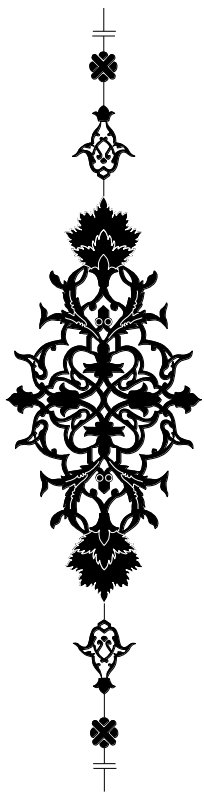

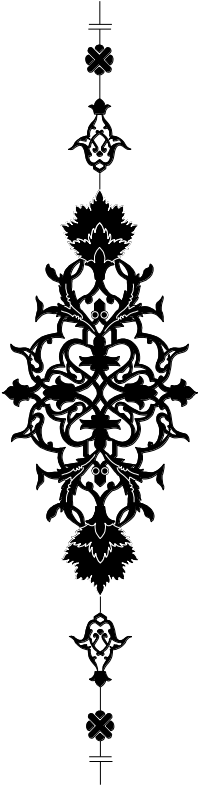
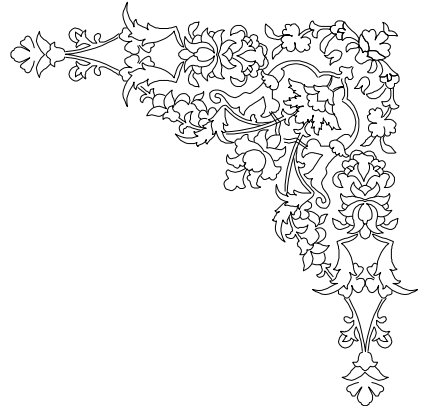

دوم سید ام داغ دیره
دوم سید ام داغ دیره

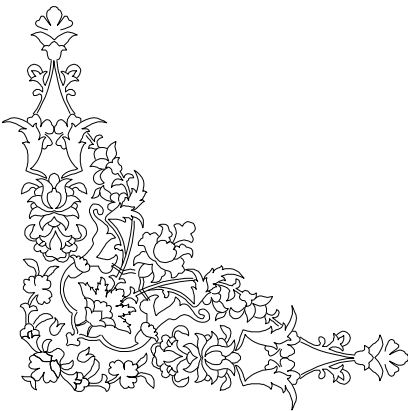
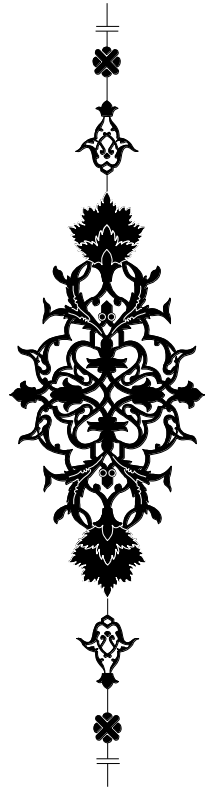
دوم سید ام داغ دیره
دوم سید ام داغ دیره

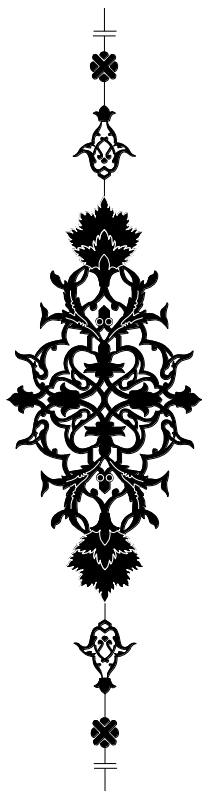
عممت محبتی و مزاردم عمم
عممت و مزاردم عمم

عممت مهله که موتهها
میرزا بارک الله مر حب عمم

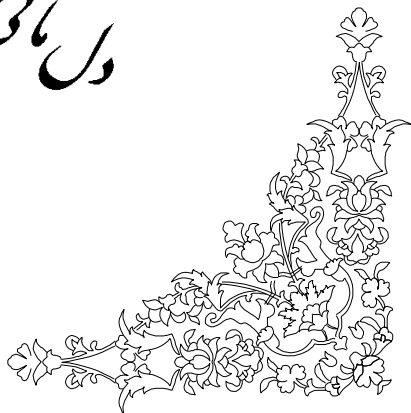
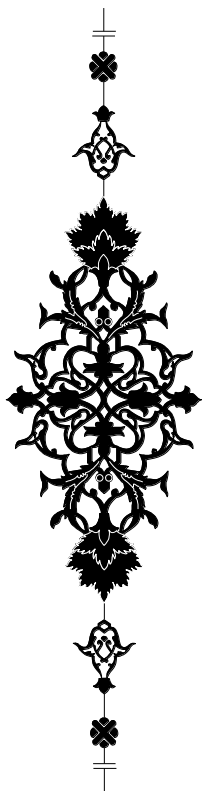

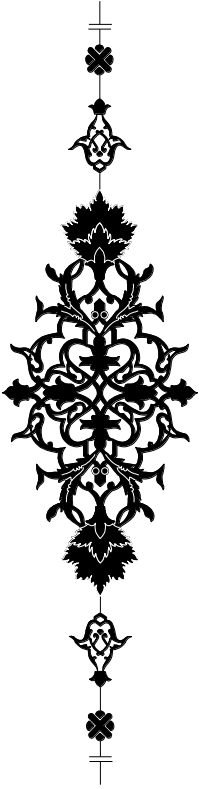
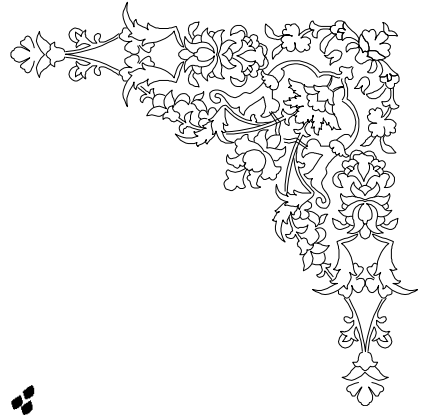

غم الم نصیب جان مایی
بدور ما فراغت کیمیایی

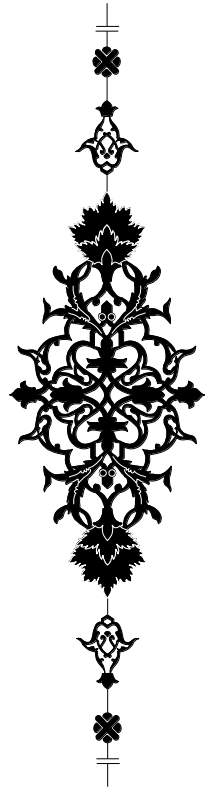
رسد آرزوی بدردمان در دهر کس
دل مایی که در دیش بی دوا بی

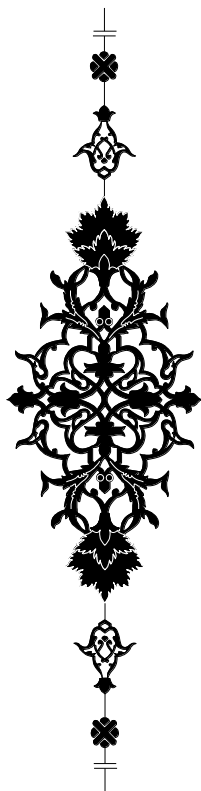
ششم سرت
عزیزا کاسه چشم جایی پاست
میان

از آن رسم که فغانی تو
شش هزاره کاسه پاست

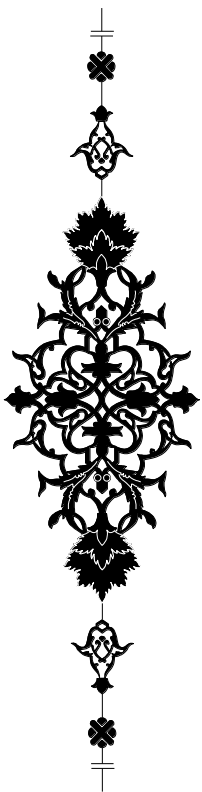

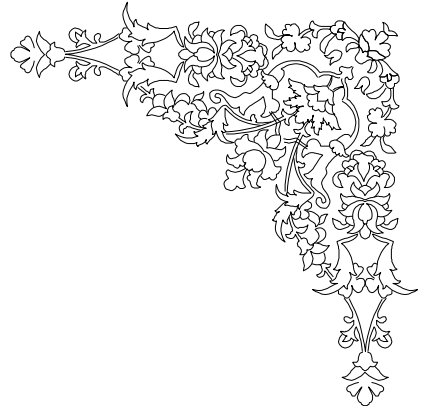

ز دست دیده و دل بر دو فریاد
که بر چه دیده . . . کند یاد

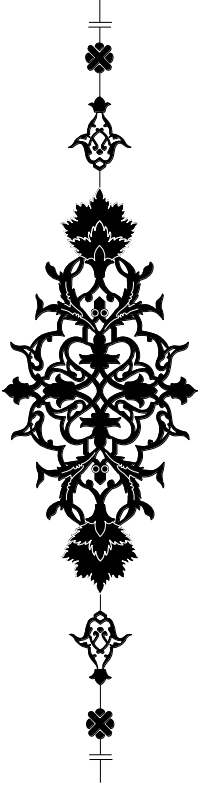

نشانی ز فولاد
سازم خجری که کرد اراد
ز مبر دیده تا دل کرد اراد

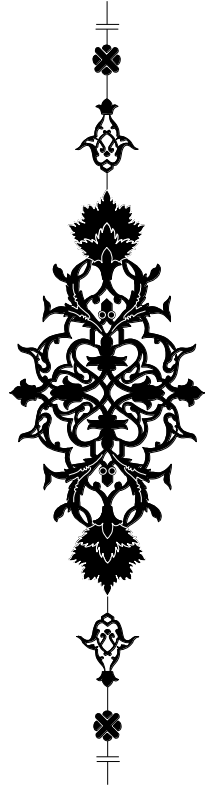

دیده یار بستمان گل مرویاد
 و کرد روید پیش بر سر نمویاد

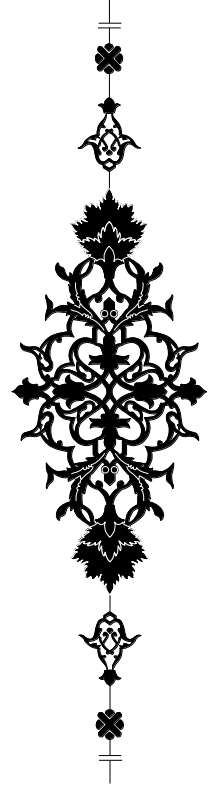

دیده یار بستمان گل مرویاد
 و کرد روید پیش بر سر نمویاد

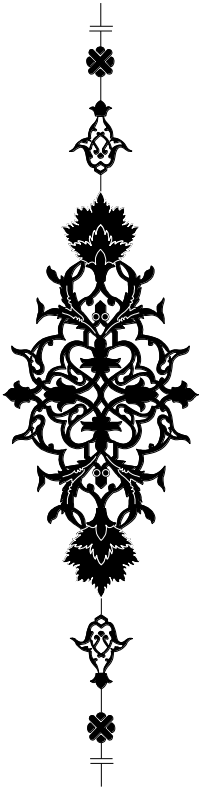

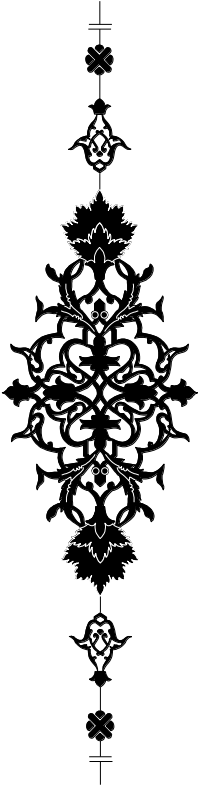
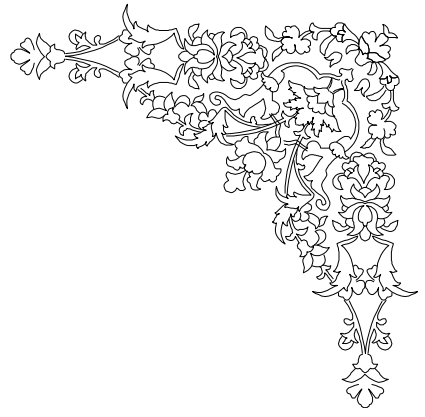

کہ جسے موحارہ بیت کرم روج
کہ این باریک سوار چون کرم روج

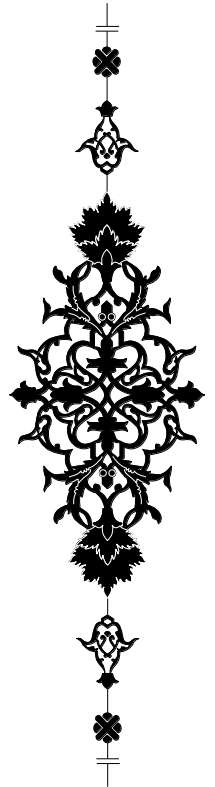
کسی و احسن کہ کمی این روج آو
کسی و احسن کہ کمزوانہ روج

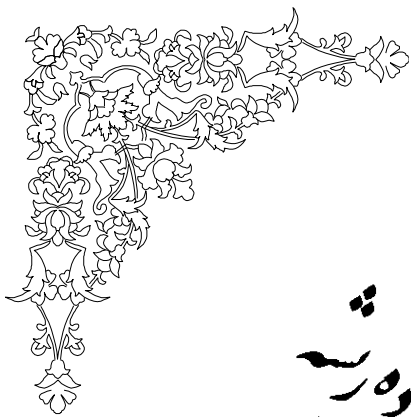

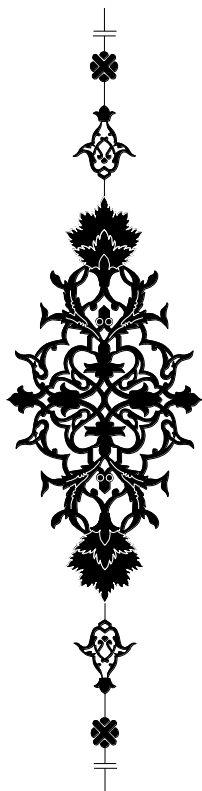
میاں دوست ازین عالم بداریم
میاں پاپے دل ارسل براریم

میاں سرداری پش ساریم
میاں نبی کوئی کاریم
میاں محم

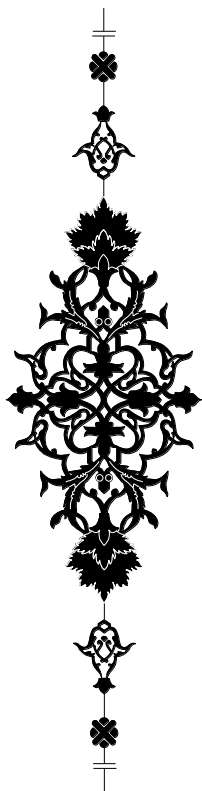

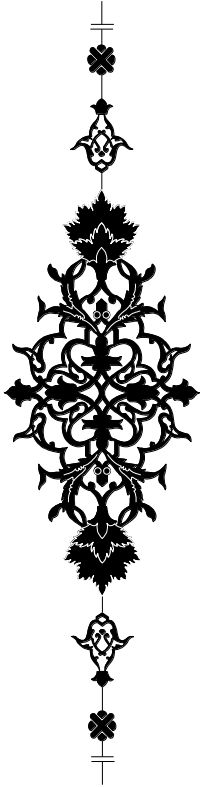
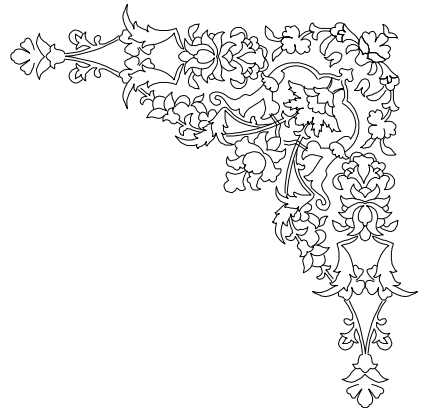

دخست غم، جام کرده است
بدرگاه حشر را نامر، میس

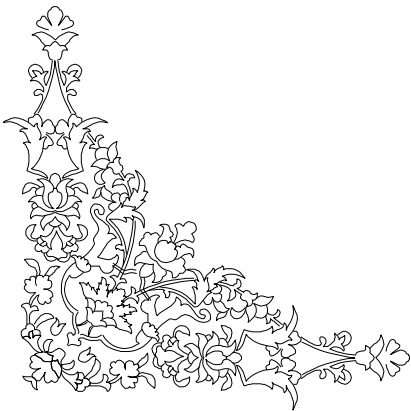
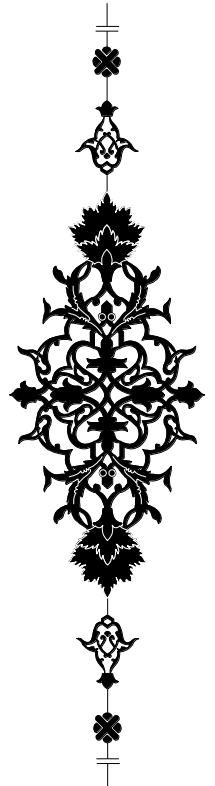
ز قیان قدر یکدیگر بدانند
این سنگت و آدم شس

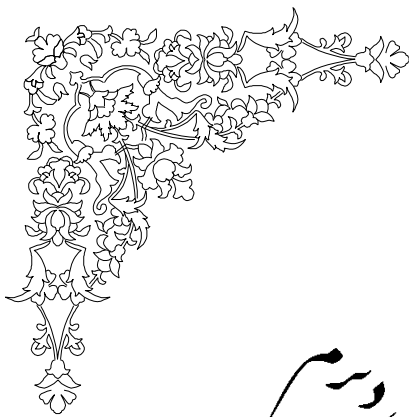

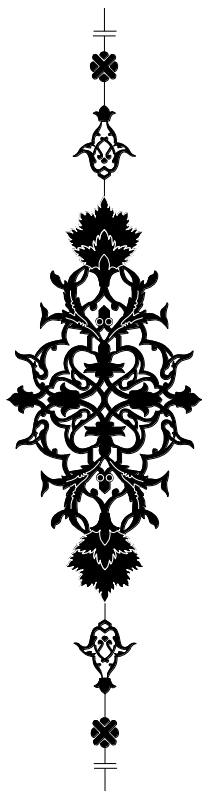
شکر دیرم
 دلی نازک سان
 شکر دیرم
 شکر دیرم
 اگر آهی

شکر بود خونین عجب نیست
 سرگرم که بنسرد خون را
 موان حکم

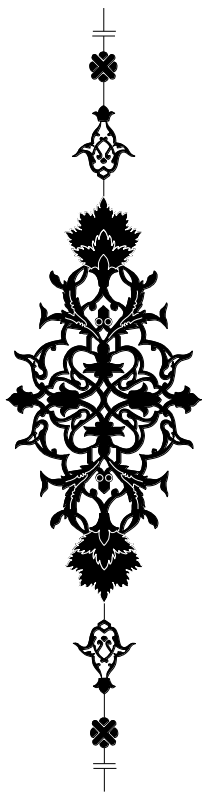

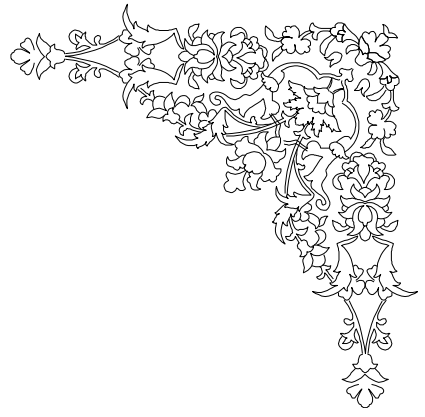

موزقاولو ایللی توش دیریم
گنه از برکن و باران میں دیریم

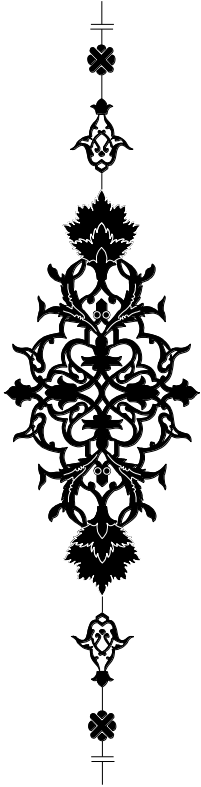

اگر لا تقطو دستم
موزایا دیکت از دسه دیریم

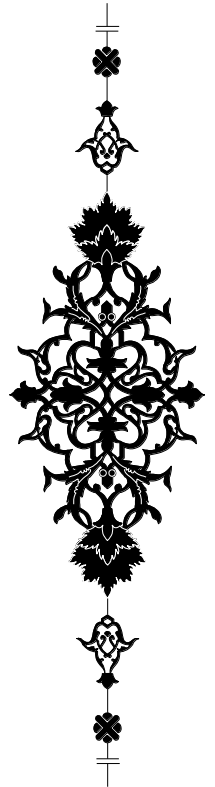

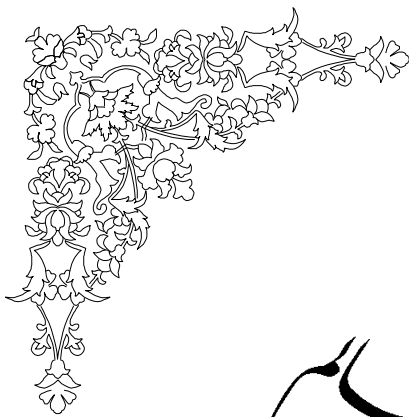

حد از روست ای ماه دل افروز
نه روز از سوسن هم نه سوار روز

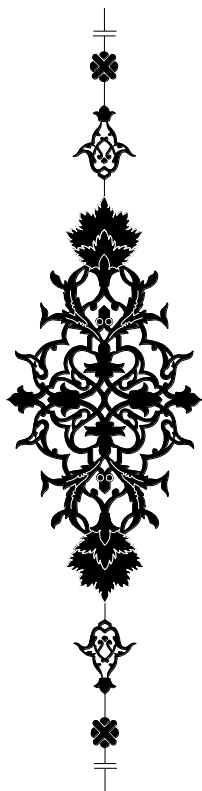

وصالت کرم کردد
همه روزم بود چون عید روز

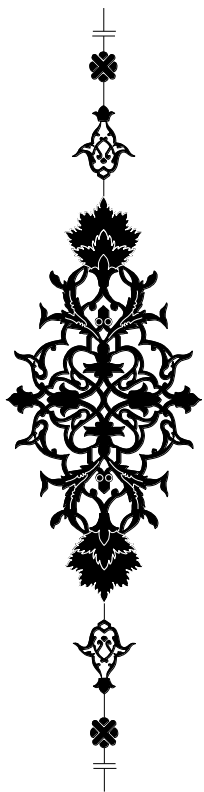

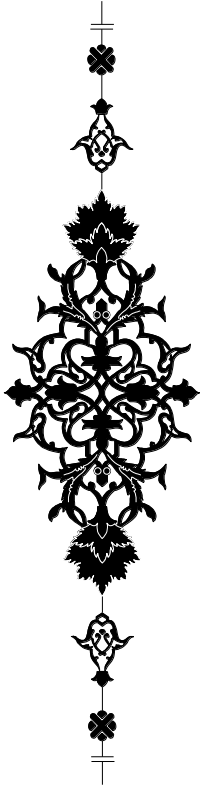
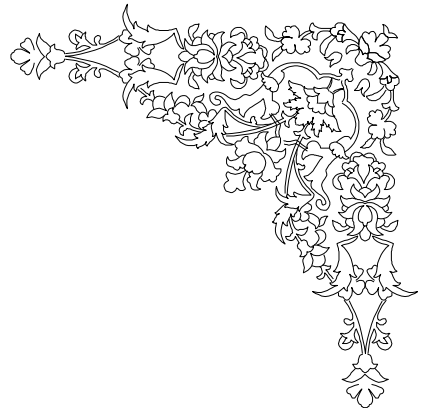

موزونو دلام چون نالم
موزونو حاصللام چون نالم

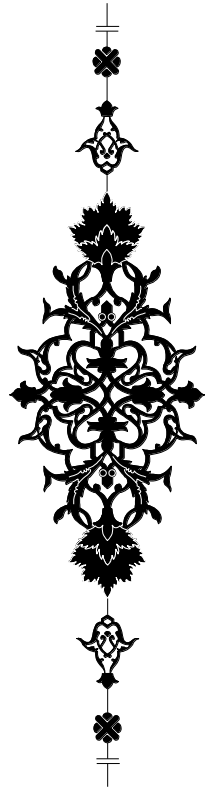
سگن بلبین شند از مالده
موکه دور از کلام چون نالم

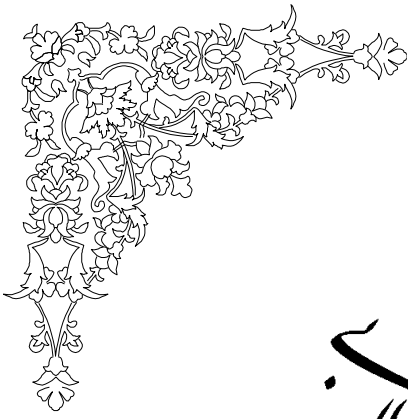

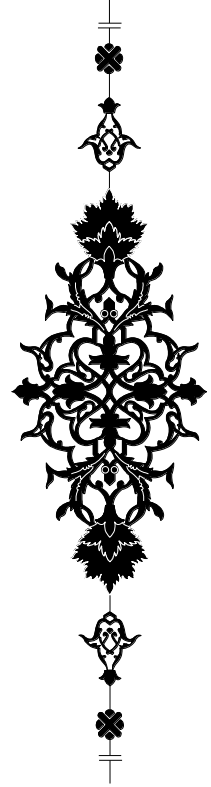
گر آئی جانست و انواجم
و گر نمانی بجز انست که اجم

بهر دردی که داری سردم
بسیر مایه سوختم بایه اجم

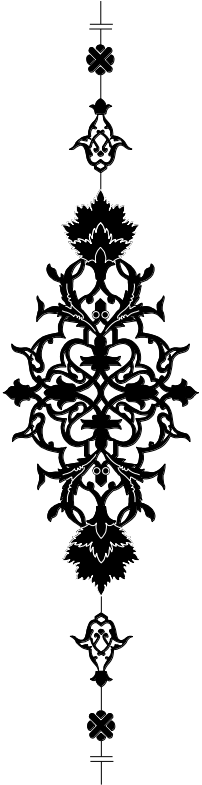

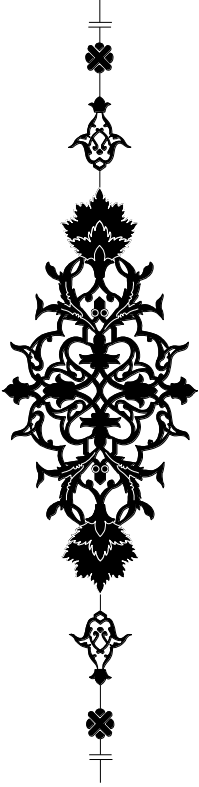
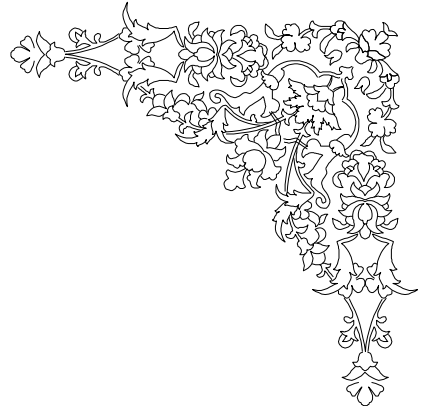

عاشقِ ان بے کہ دائم در بلا
ایوبِ اساکبرمان . مہلا

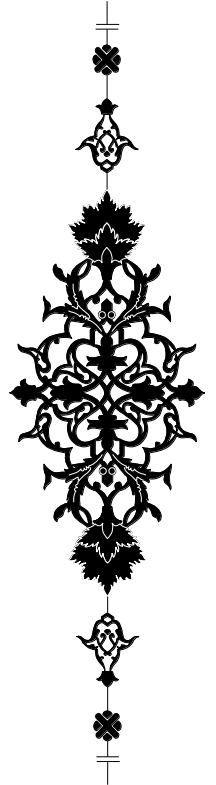
حسنِ اسادش کاسہ زہر
حسینِ اسادیت کربلا

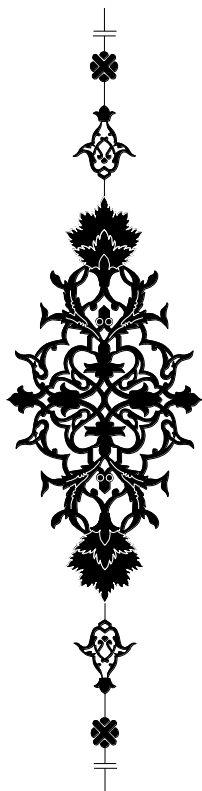
دلم از دست خویمان که چو ویج
مزه بر لبم زخم خویمان برید

دل عاشق سال چو برب
سری سوجه سری خویمان برید

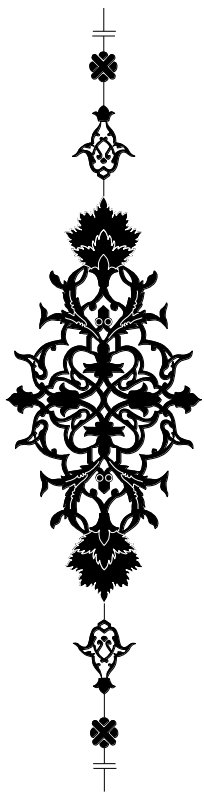

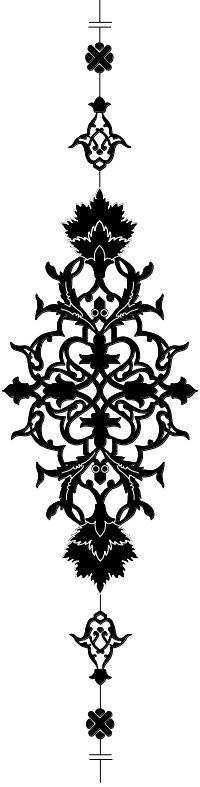
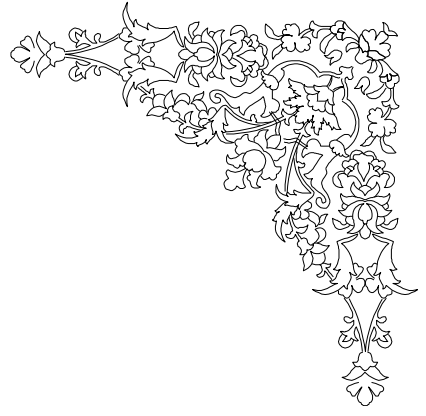

پس کون بی
پس کون بی
پس کون بی
پس کون بی

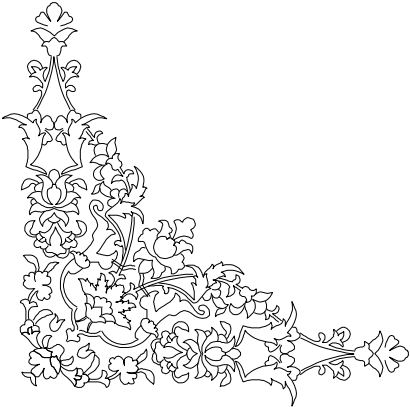
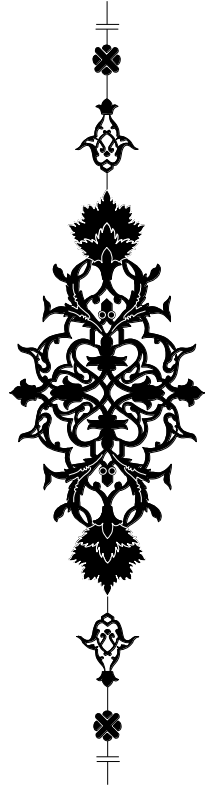
شدم آواره کوی محبت
ز دست دل که یارب غرقه خون

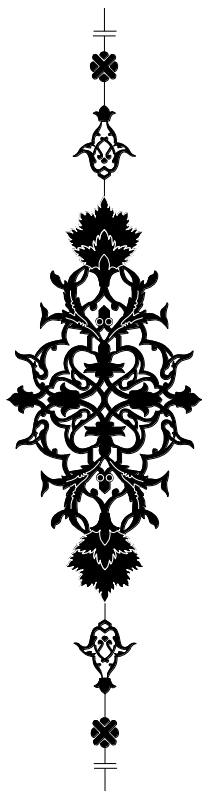
سیدو
پیشو دلم
سیدو
ومی
کران

سیدو
مزاران
زما
سیدو
سیدو

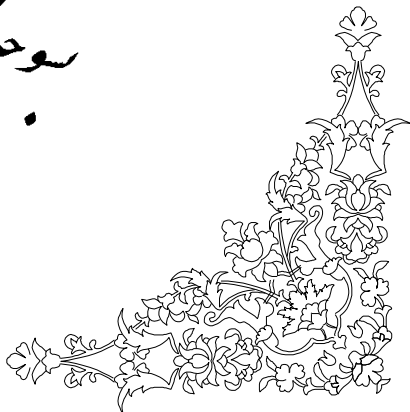
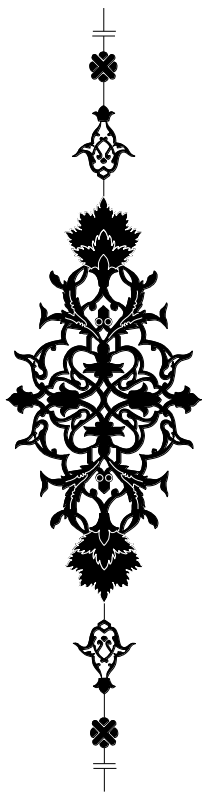

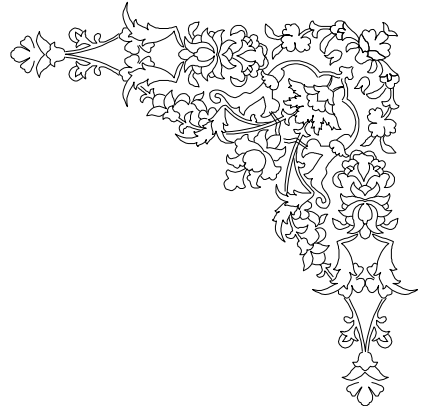

مواضع آن آدرین مرغی که فی الحال
بوجوم عالم آرزویم ز نیم با

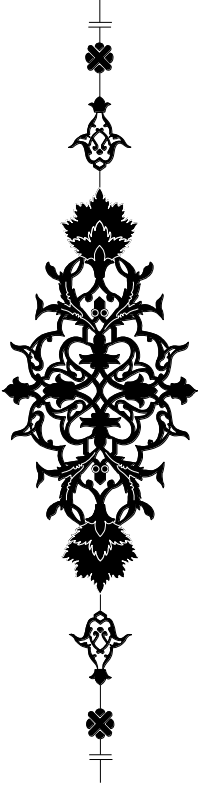

مصور کرد تقسیم گلشن
بوجه گلشن از تاپ تپ تپ

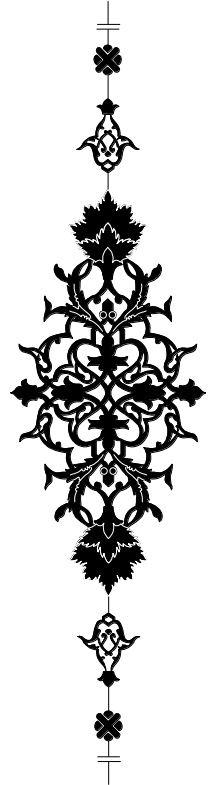

درامم دل پر آه و دیده را
شراب عیشم از خون جگر

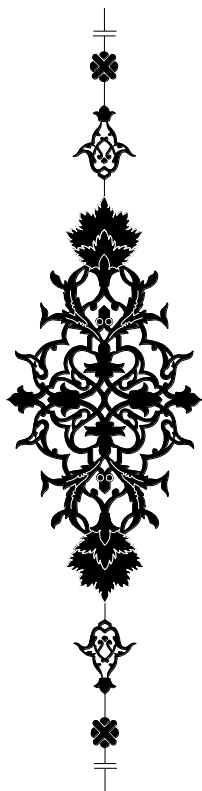

سویت زندگی با مپس از مرگ
پس را که بر سر حاکم کز زبی

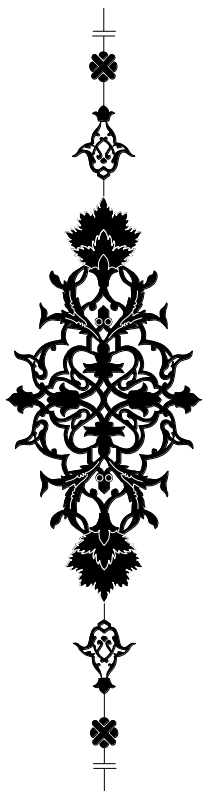

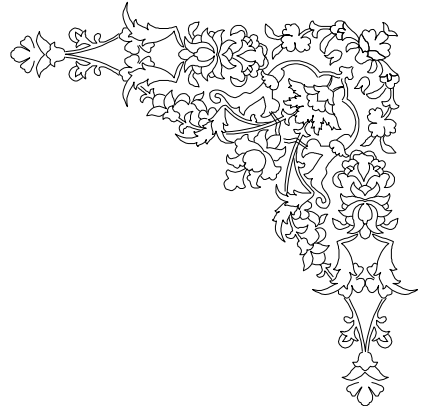

تقریبان کز مردم کم پیش
دیدم تقریبان در پیش

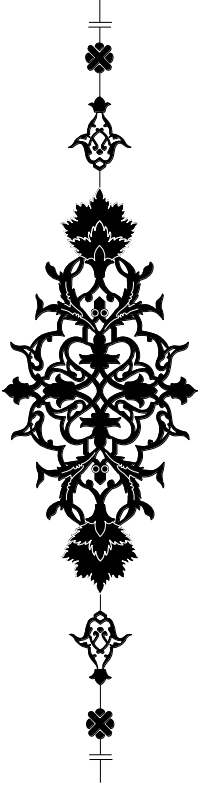

تقریبان سخن در خاک رفت
دیدم تقریبان در کفن پیش

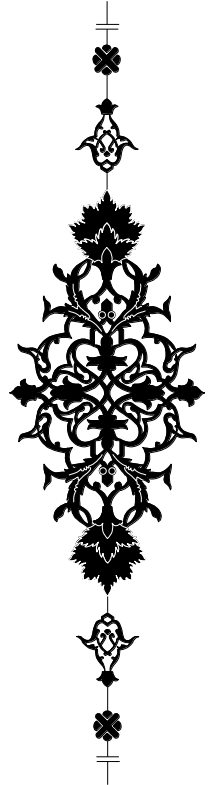

تیرہ نوں نئی پیسہ چھرا
کہہ پارم نئی پیسہ چھرا

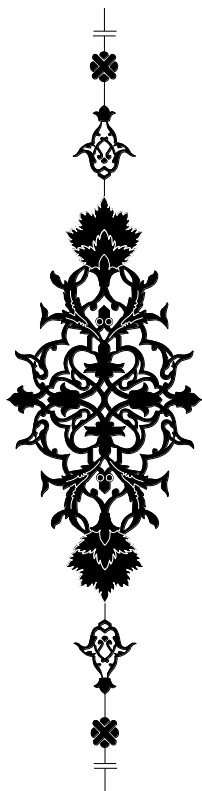

تیرہ مسم نئی برداغ ریشہ
سہ پاس دل ریشہ چھرا

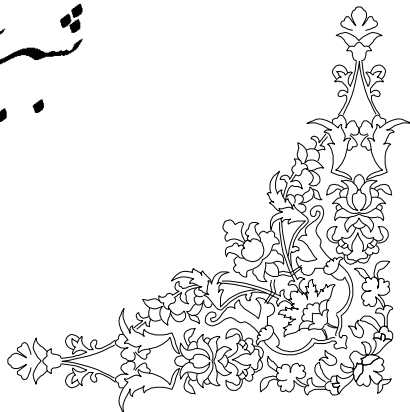
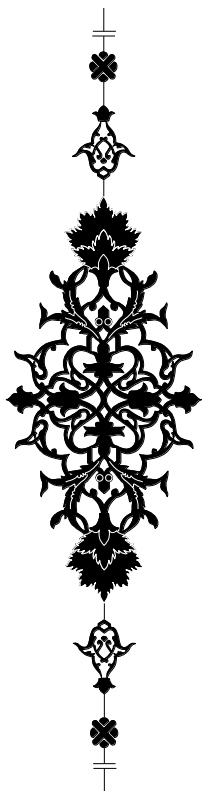

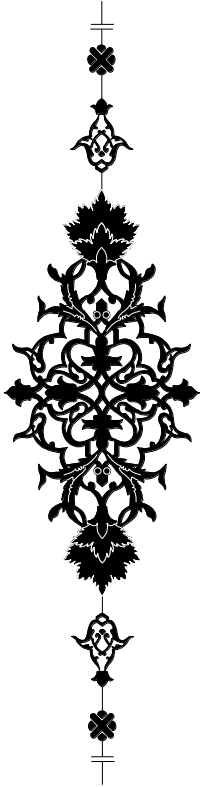
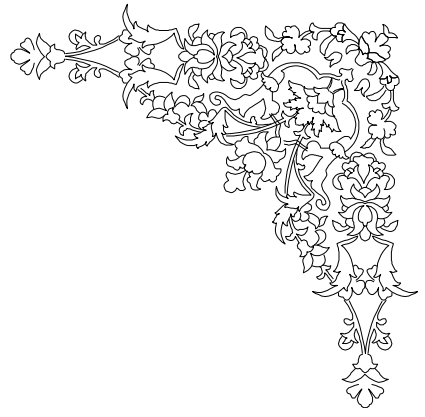

هر آنکس مال و جاهش پیوسته
دش از درد دنیا رست پیوسته

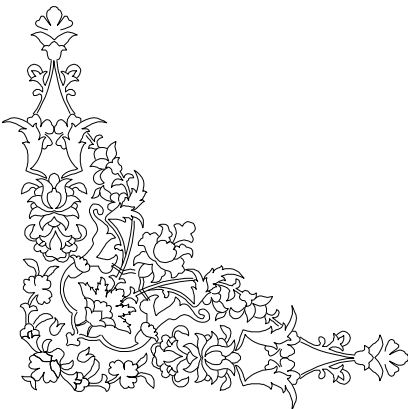
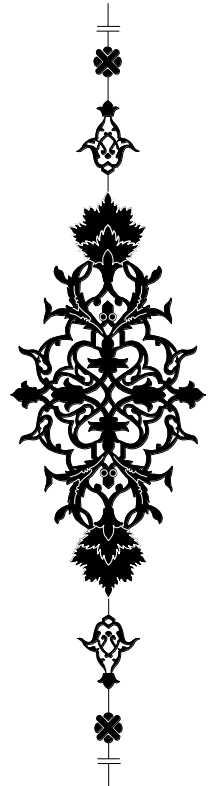
هر که بر سر نهی چون خسروان مانج
شیرین جانت آخرت پیوسته

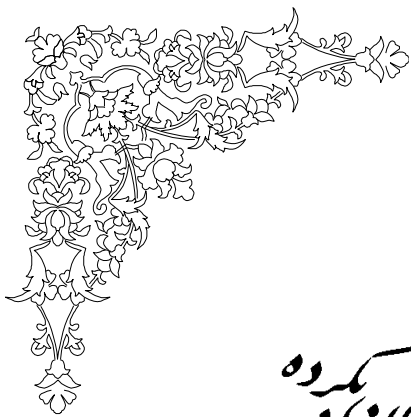

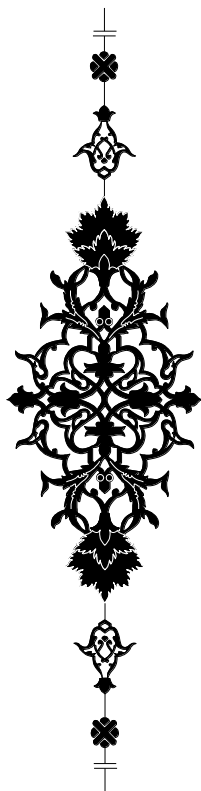
پیکدم دلم خرم مانی
گر رویت یوم غم مانی

گر درد دلم قیمت مانی
ولی بی غم دین عالم مانی

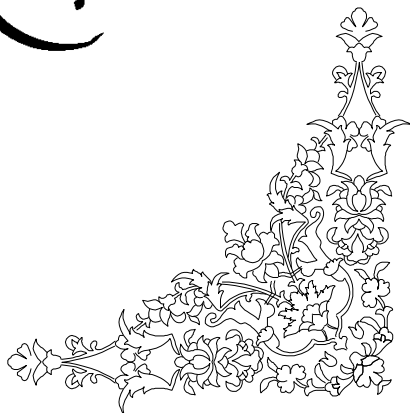
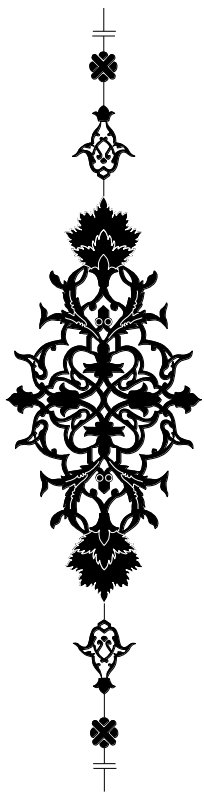

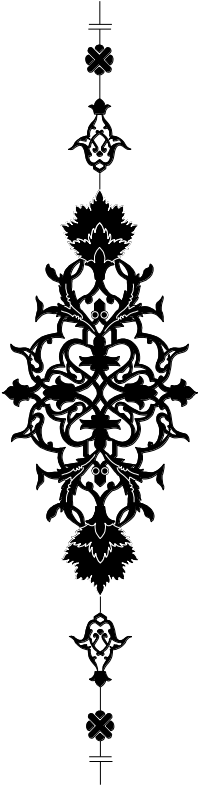
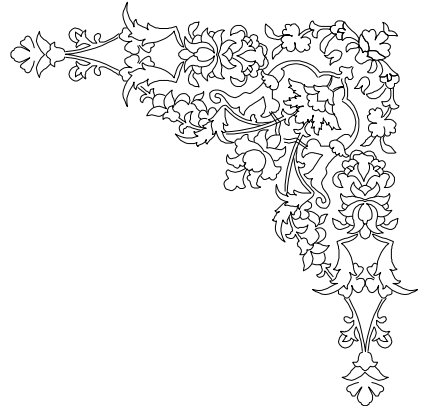

سرمه چون کوی در میان کبرده
دلم از است در میان بر کبرده

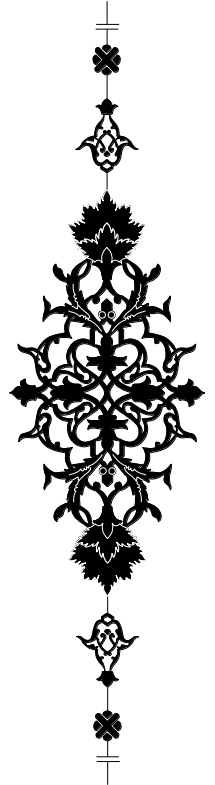
اگر دوران بن اعلان جان
نیشتم تا که این دوران کبرده

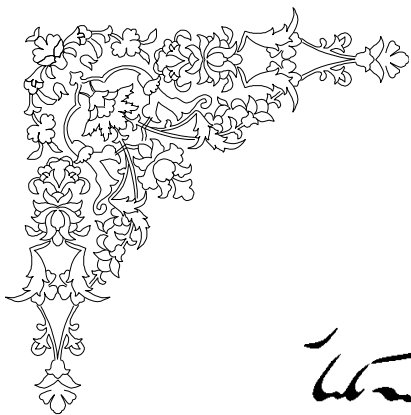

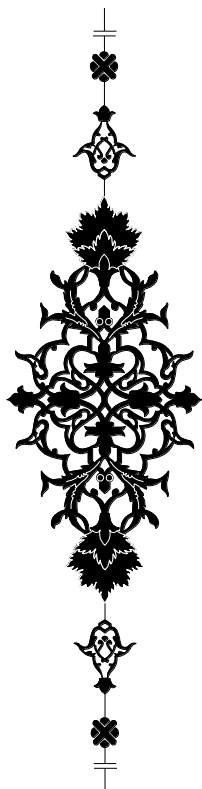
دلبر از دست تو دایم غمناک
بیا این دوستی و بر سر
بیا این

همین جرمم که موته دوست دیر که
که برکت دوست دیره حالش!

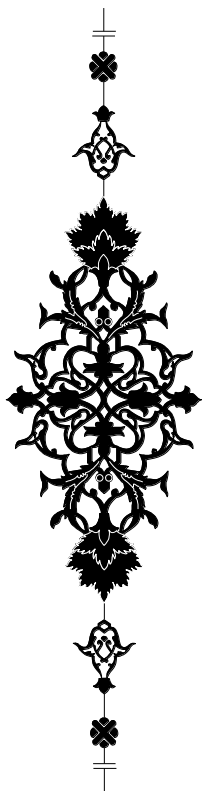

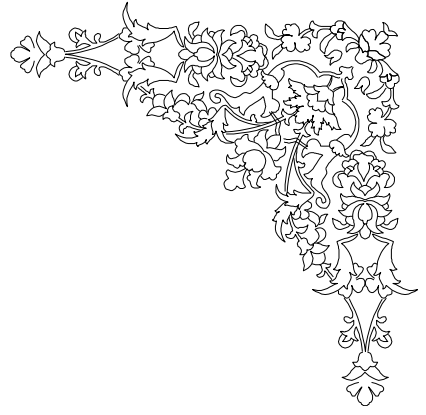

درد او بجز نامم، هر یکبار
غریبی و اسپری و عمر یار

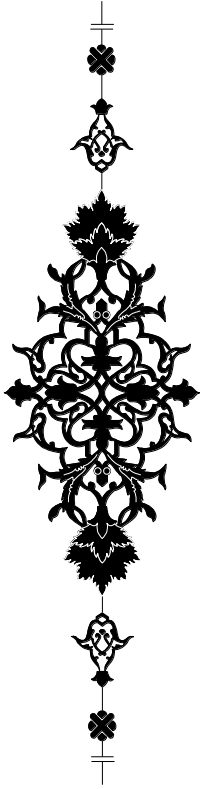

غریبی و اسپری چاره دیره
عمر یار و عمر یار و عمر یار

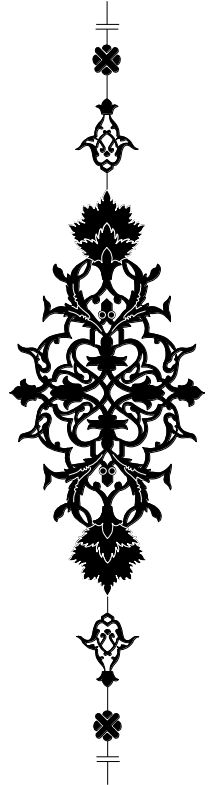

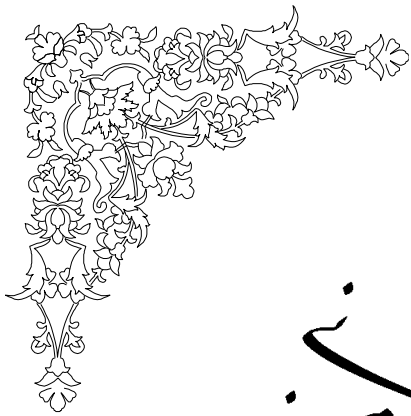

دل من از سوز عشق آتش جان می
 کلامم ز زبان پست و دهن می

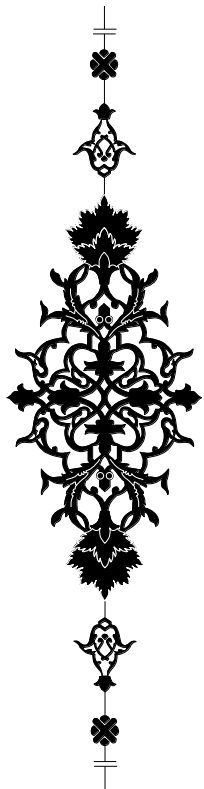

جان و تن که با به می بگردن
 کز نومر خون بس زبان می

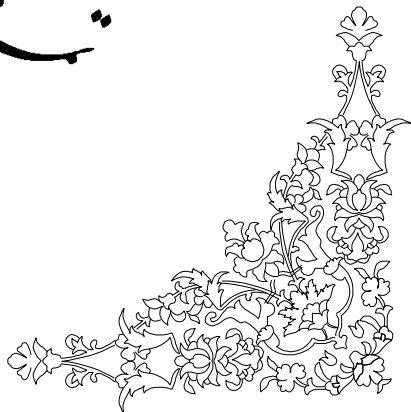
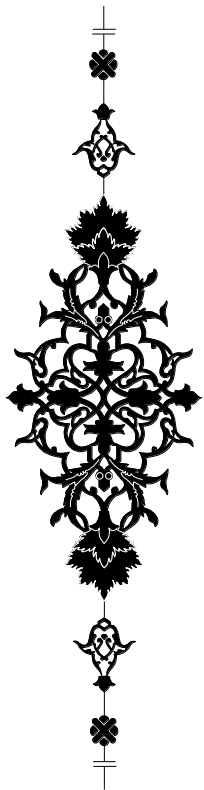

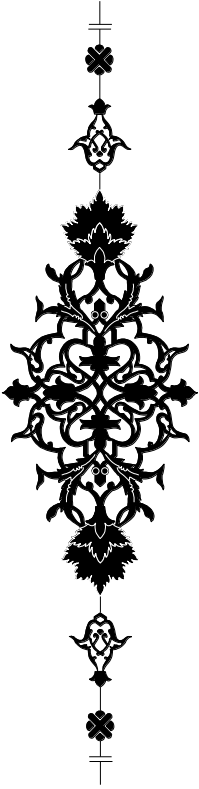
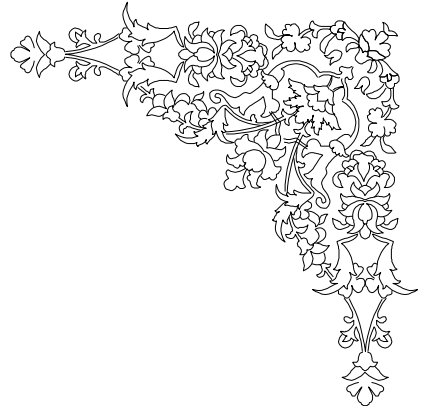

یکه دور از منی دل از برم نه
بوی غم و صلت در سرم نه
بوی

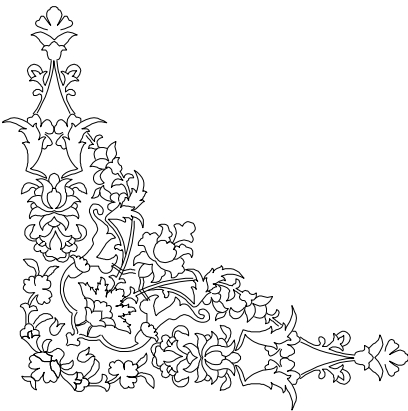
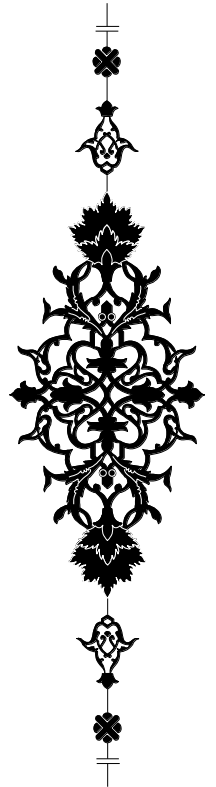
جانیت دل را که زبرد و عالم
بشنای در جز در سرم

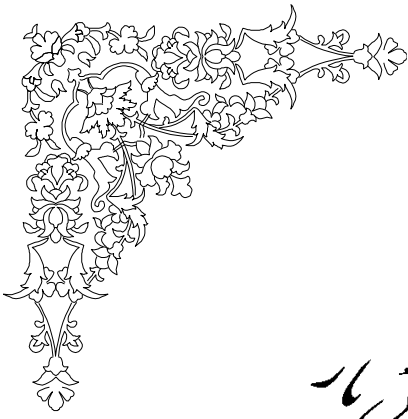

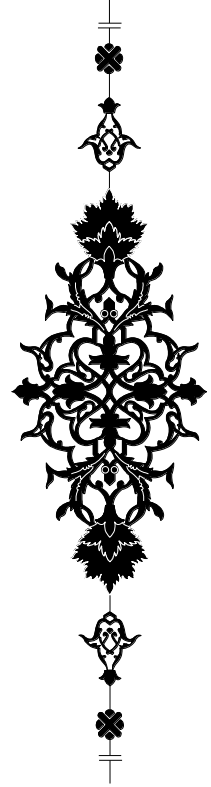
دلم بویل - شاد می بینا
 زرد و نخت از آدمی بینا

خواب آلودل - تقدیر تو
 آری - سر آلودی بینا

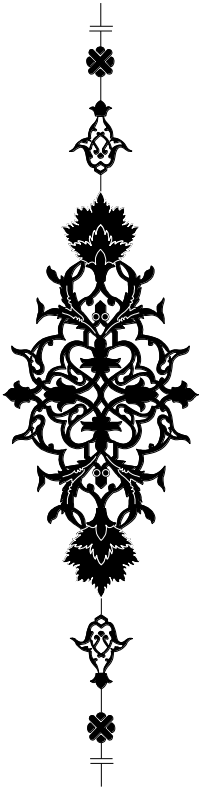

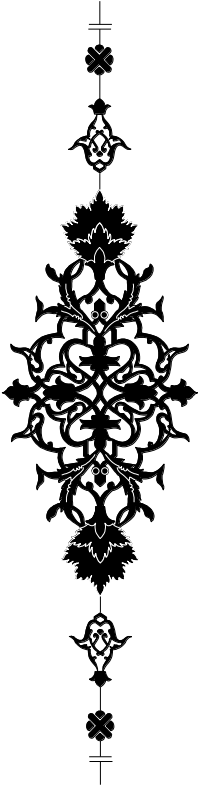
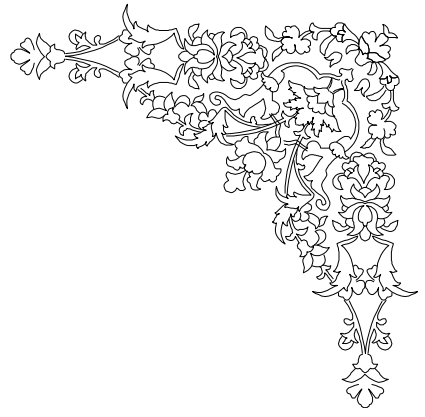

اللہ کو ہمارا نام توئی یار
بوسہ جو ہمارا نام توئی یار

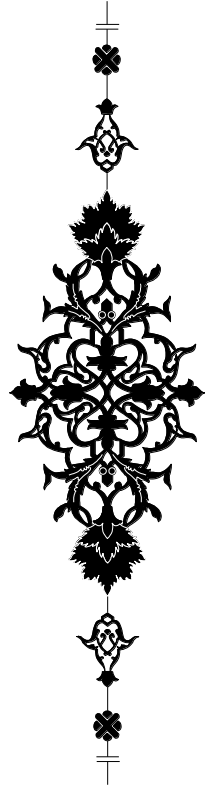
اللہ کو ہمارا ان بختیاری
امید روزگار نام توئی یار

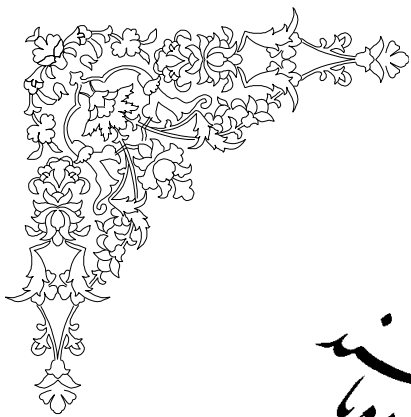

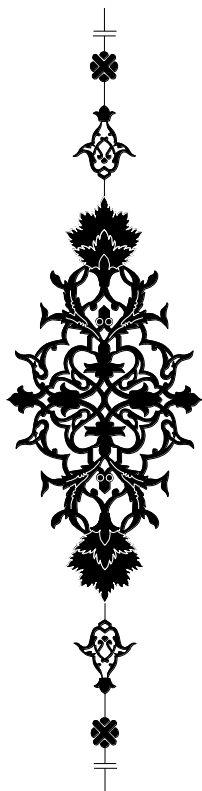
نمیدانم دلم دیوانه کیست
 کتب آواره و در خانه کیست

نمیدانم دل سرکش
 اسیر کس شاه کیست

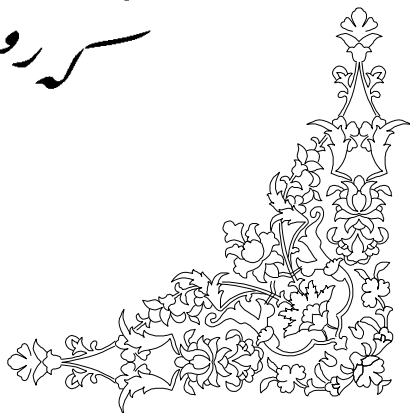
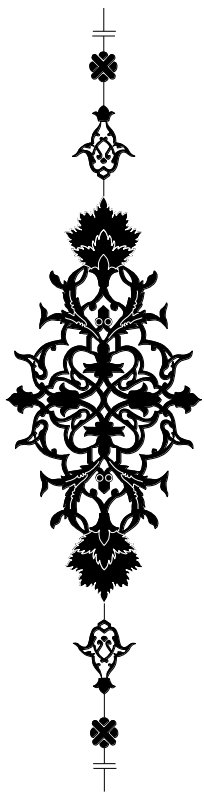

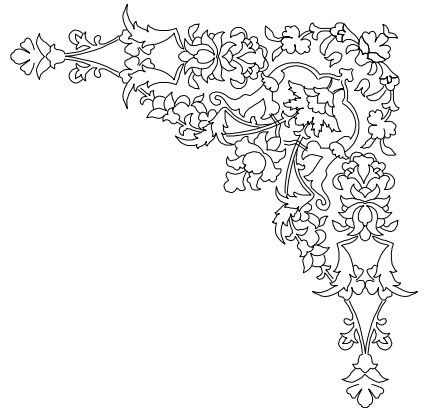

چو آن حکیم که بارش خورده باشد
چو آن ویران که بخش برده باشد

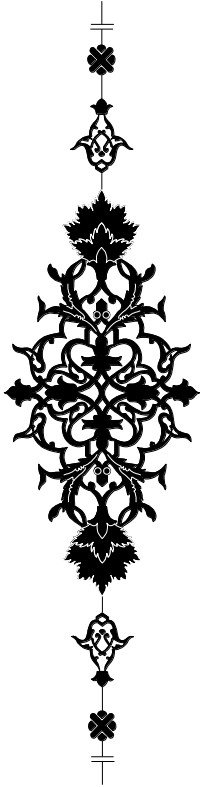

چو آن پادشاهی نام در اندشت
که رود آن عزیزش مرده باشد

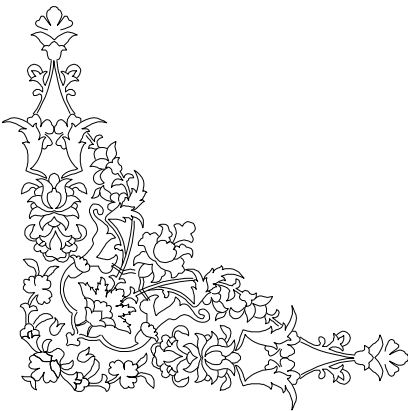
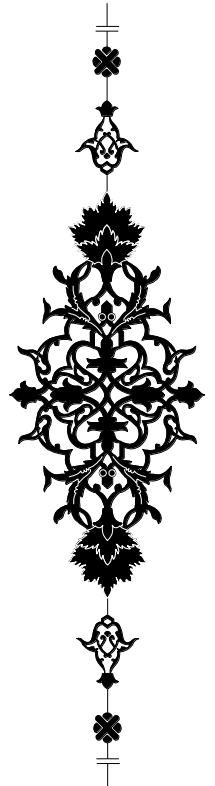

خدایا خسته و زارم ازین دل
شور و زان درازم ازین دل

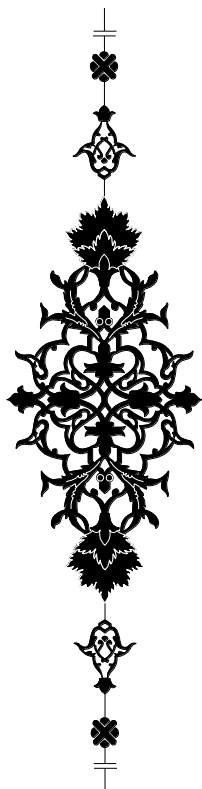

مواز دل نالم و دل نالک از مو
ز بوستان که نزارم ازین دل

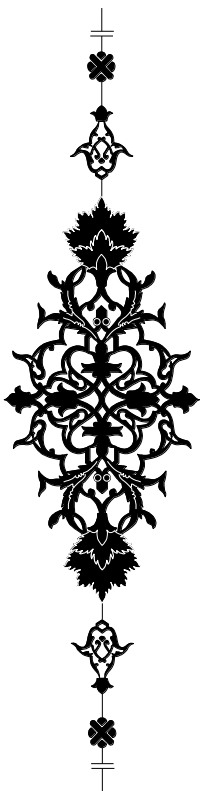
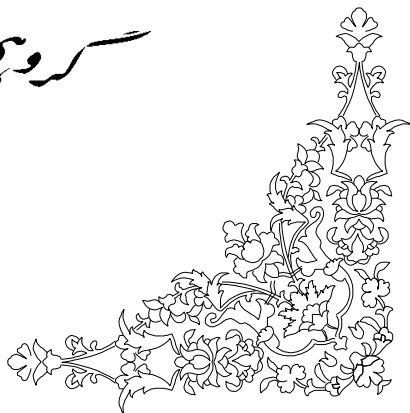

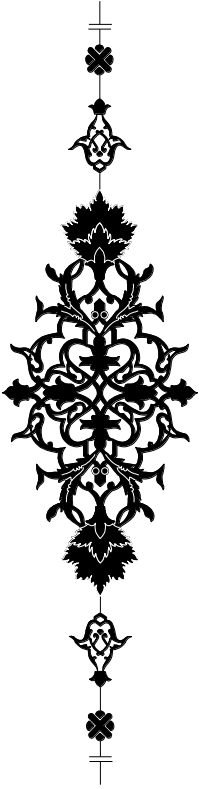
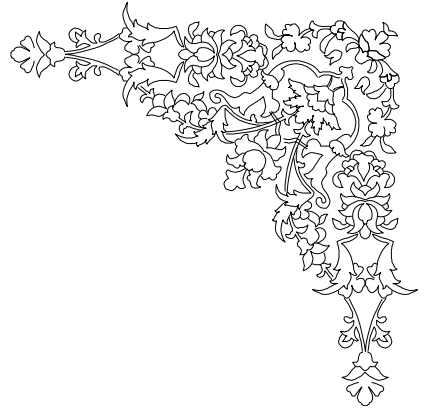

دلاخومان دل خوین پسندند
پس که خوبان این پسندند
دلاخون

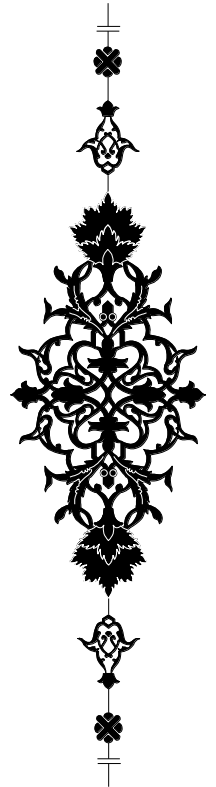
کهنه و دین بی شری نیست
تساع که گروهی این پسندند
گروهی ان

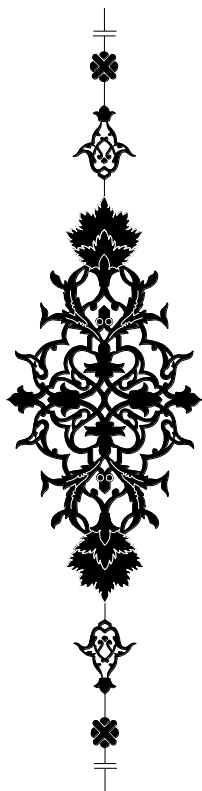
بروی ماهیت ای ماه ده و حار
سروقت ای زینند رخسار

که جرعت خیالی در دلم نی
بیداری دیدم موپ و کار

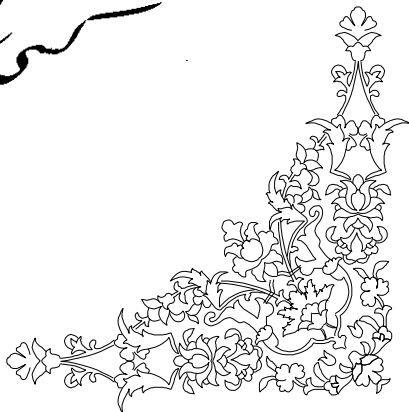
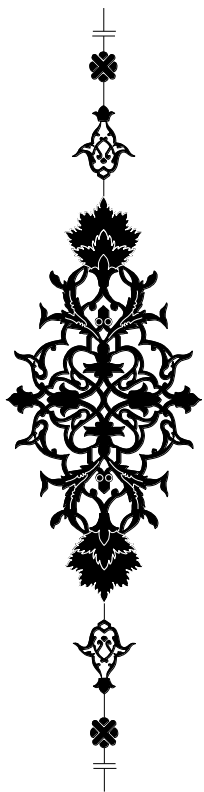

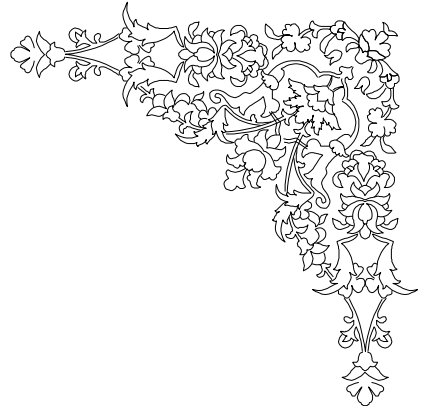

کسی که ره به دست پیادم بردنی
خبر بر سر و از آدم بردنی

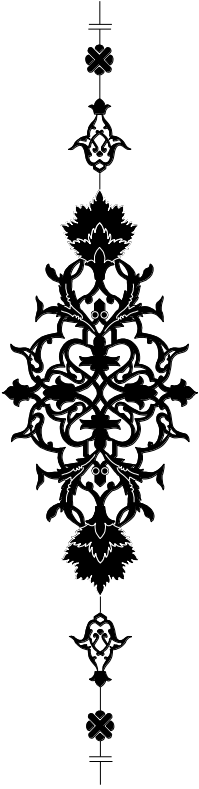

ممنوعان عالم به جمع کردند
کسی که یادت از پیادم بردنی

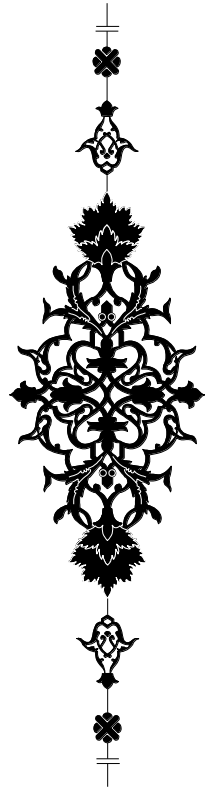

بر شام و حاکم کرم پیر زنی
که جاری سازم زهر دیده بونی

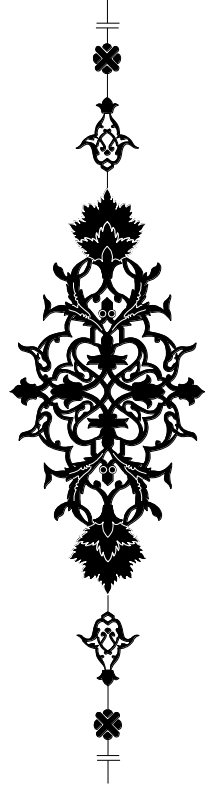

موانی بطالع در باغ عالم
که گل کارم بجایش خار رومی

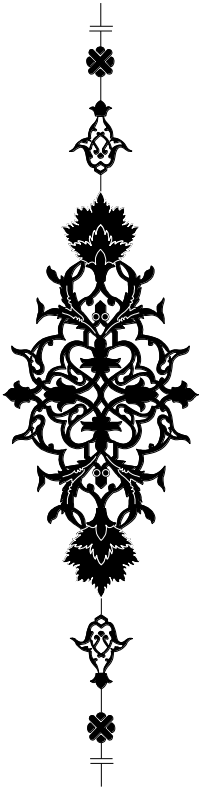

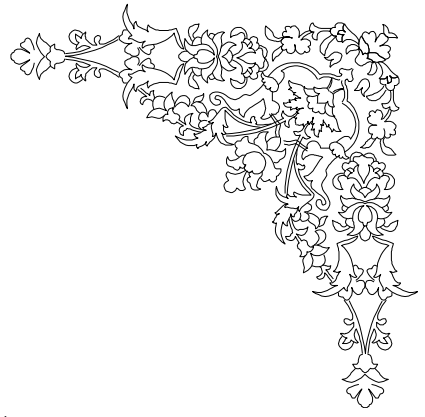

تسکیر نام
تسکیر نام
ز جور بار و چرخ
تسکیر نام

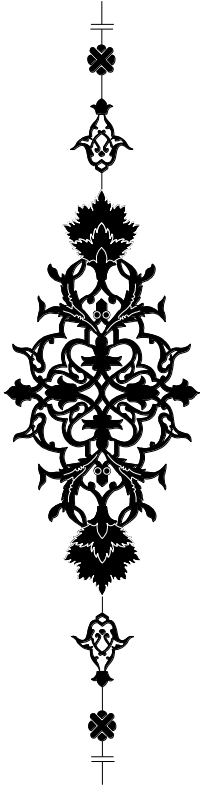

سخت تر خورده
سخت تر خورده
سخت تر خورده
سخت تر خورده

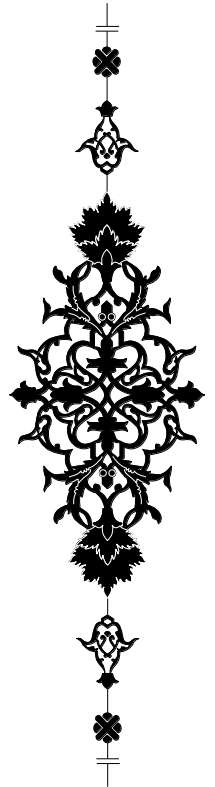

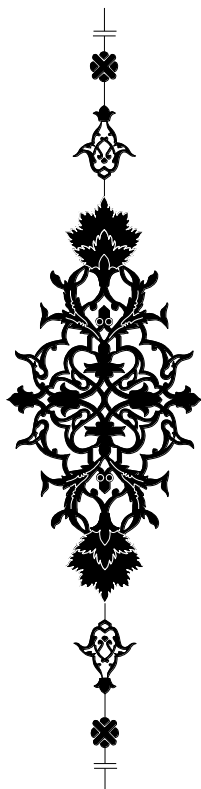
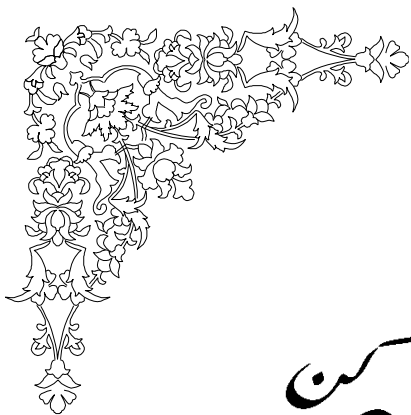

دل از مهرت نوزده برده ارزه
گفت آن دل که مهر تو نوزده

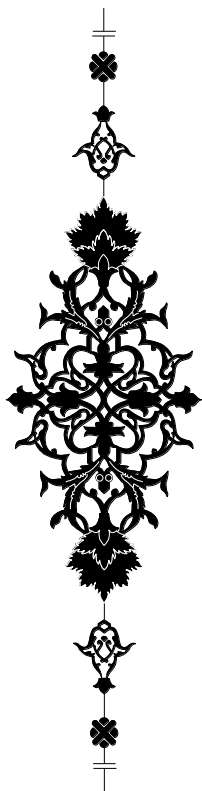
کریانی که از عشقت شود چاک
بیک عالم کریبان وایرزه

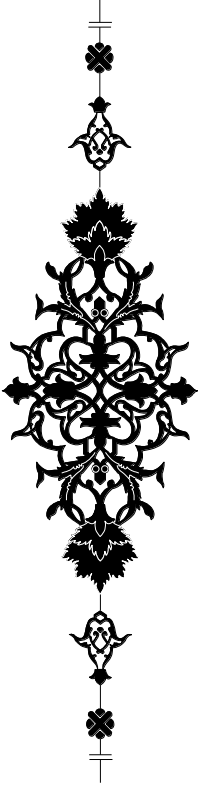
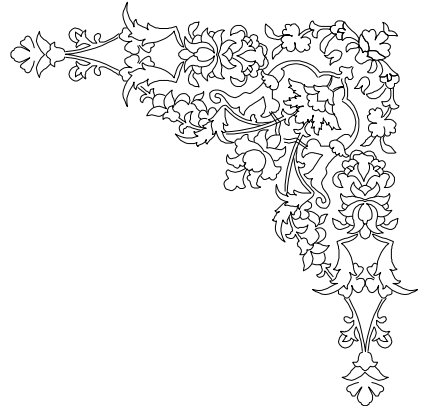

دل را سیم
از پی زودت بیشتر کن
نیست . نیست .

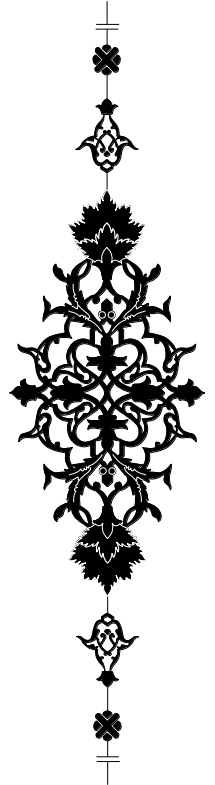
ازین غم کرد می فاع
بجامم صد هزاران
نیست . نیست .

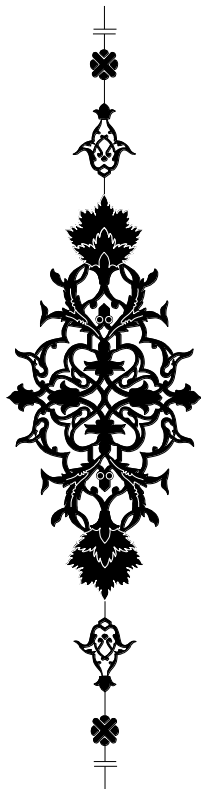
نعمتِ جید و دردم‌بی‌شماره
فغان کاین درد مودرمان نذاره

خداوند اندوه‌ناح‌مو
گرونی‌یاد و لم‌بی‌اختیاره

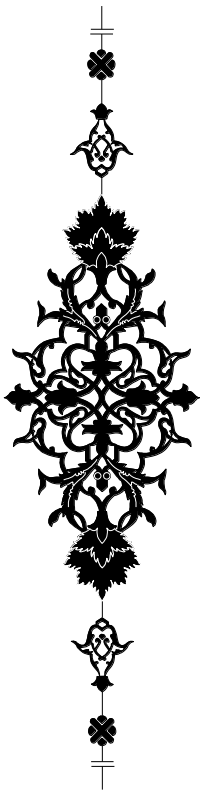

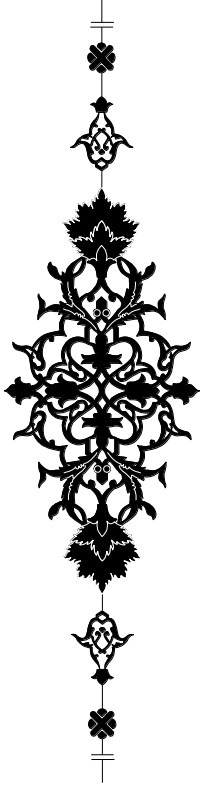
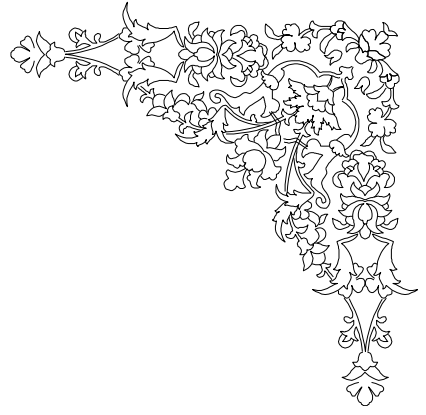

دل مویز و زار و پیتراره
حس از زار مویز و زار مویز

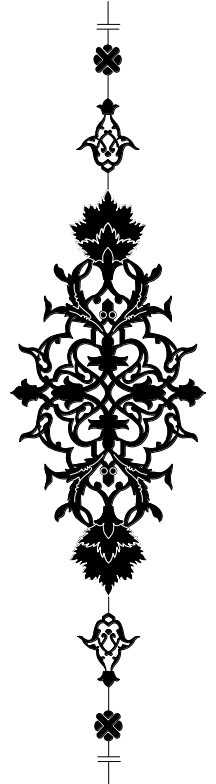
زنددستان بسرون طفل بدنو
بدر و هجرت این روزگار

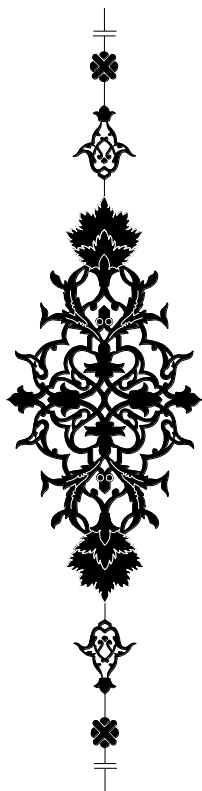
خداوند! من پادشاهم رس
تو یاری یکسان موندی بی کس

همه گویند در ظاهر کس ندارد
من در ایام موچه حاجت کس

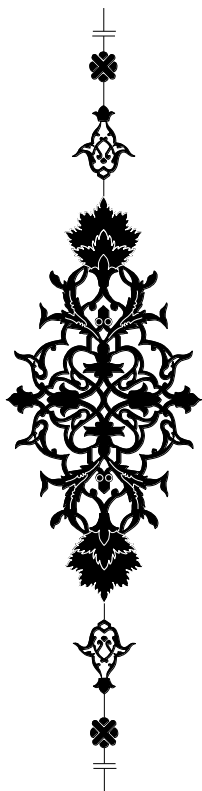

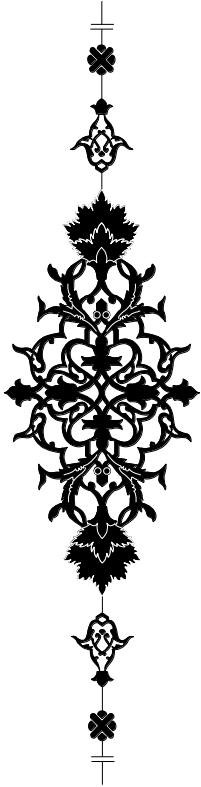
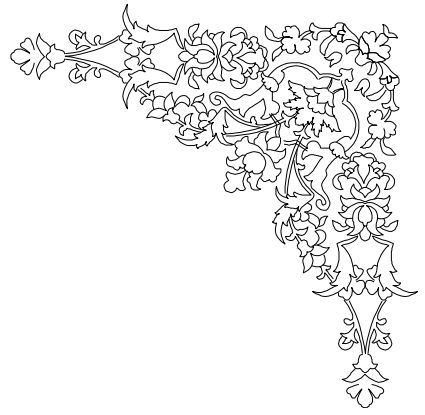

دلی درم دلی دیوانه و دهن
زدستم که چه ناموس بر سینه

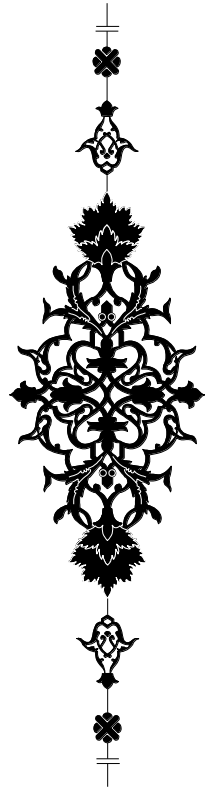
ازین دیوانگی روزی برآیم
که در دلمان دست بر زخم چاک

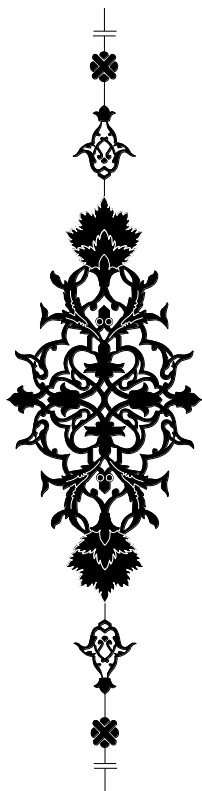
همه عالم را از کرد و چو سازم
 تو بودی هستی را از دروچه سازم

بستم نسبی دامن الود
 هموار طالعمر زرد چو سازم

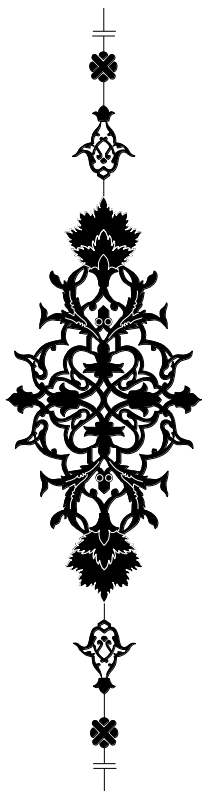

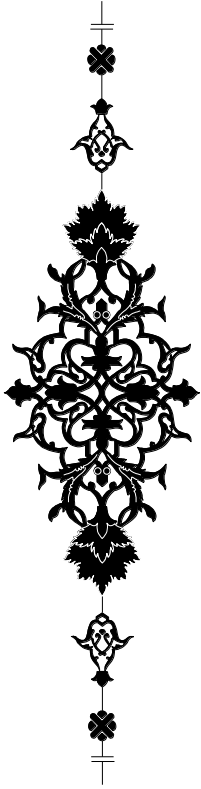
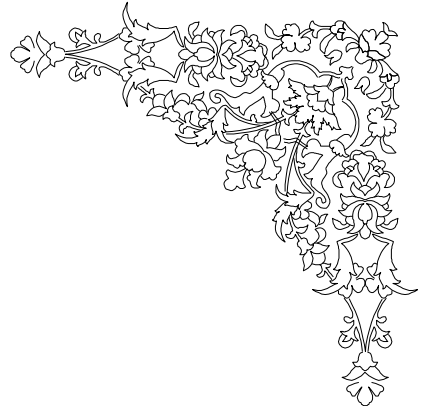

قدح بر کرم و سرگلان پشم
بطرف سیره و آب روان پشم

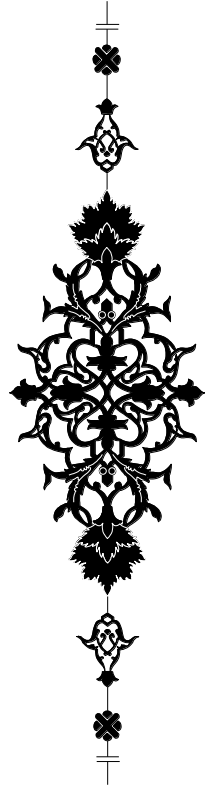
دو سه جامی ز نم با پشاد کامی
ست و سیرالالبان پشم
دامیر

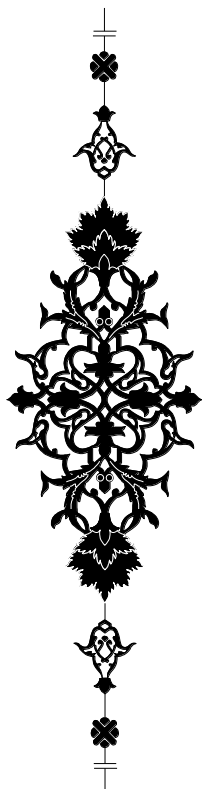
مواز جورستان دل ریش دریم
زلاله داغ بر دل ریش دریم

خوش در نامه خوانان نامه خوانند
چشمه منده سر در پیش دریم

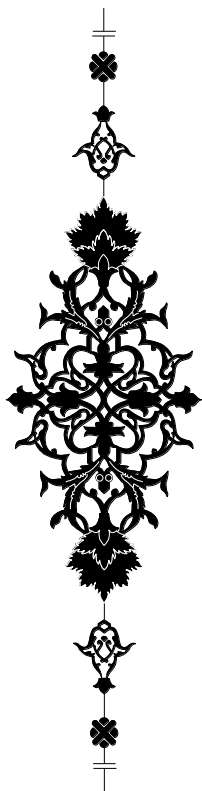

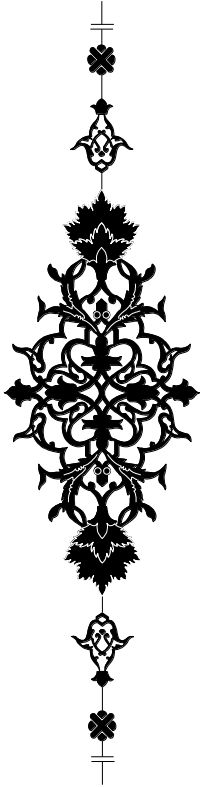
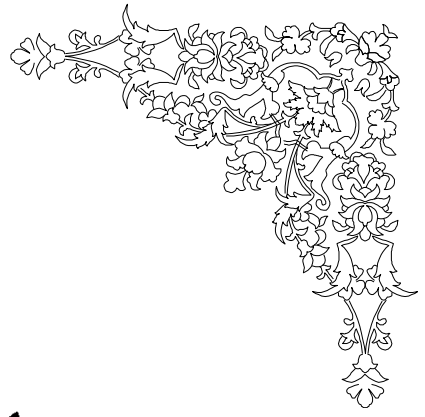

قدم دایم ز بار غصه خمر بی
چو موخوین دلی در دهر کم بی

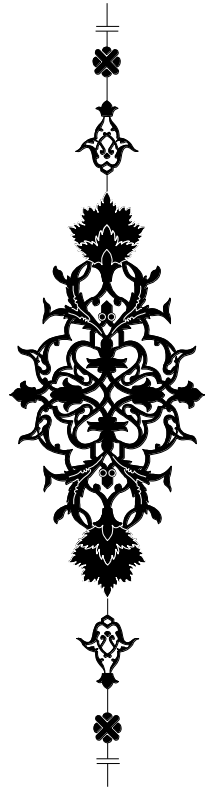
ز غم یکدم موزادی ندیرم
حیاره موه عمه بی
دل بی بی

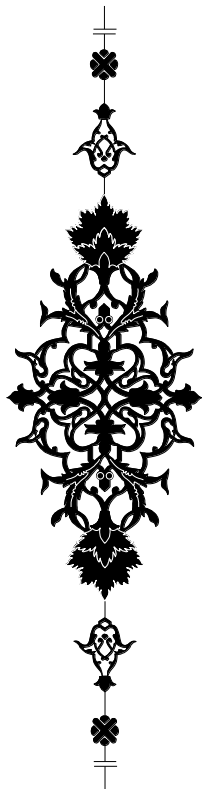
ز هجرانت هزاران شادیم
در سینه‌هایم
میسازیم

ز ماسازی بخت و گردش چرخ
فغان و آه و زاری پیوسته
دریم

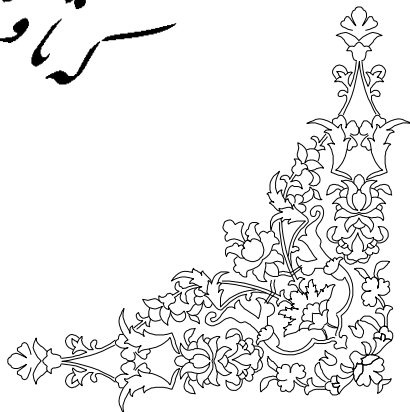
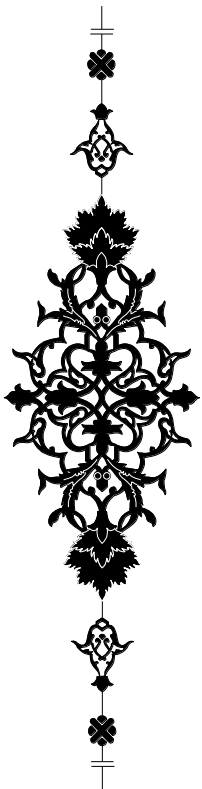

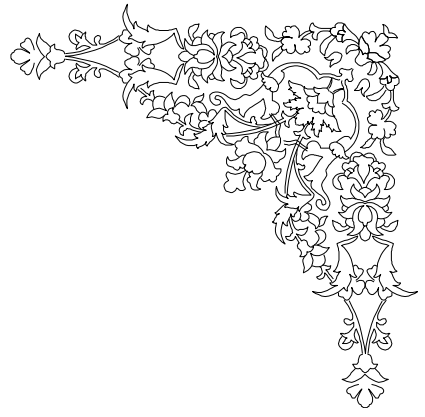

پس بی درم ز هجرت ما تارو
گرفته مجلسین و خارو

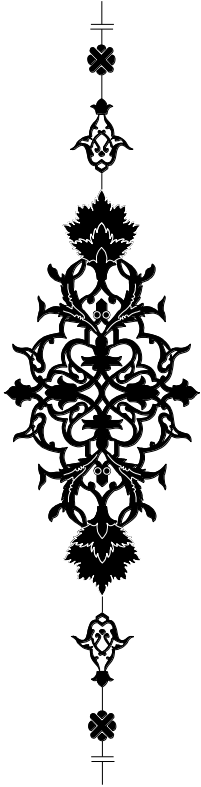

خداوند ادم را روشنی ده
که ما ویم به است و چارو

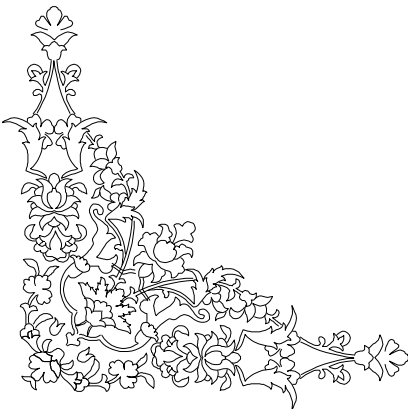
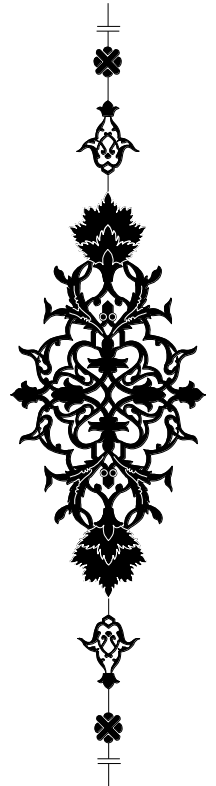

بهار است و کرگان میزندش
دور لغات جمیل کن بوره پیش

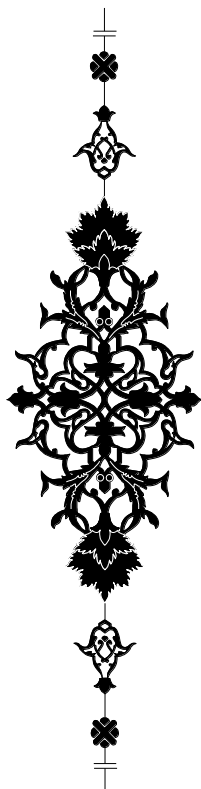

از آن کنج بیت بوسی نموده
گبوره خند ادا دم بدرویش

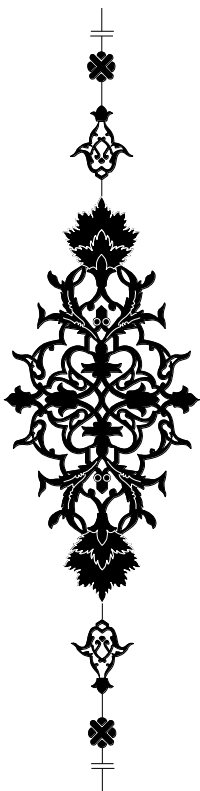
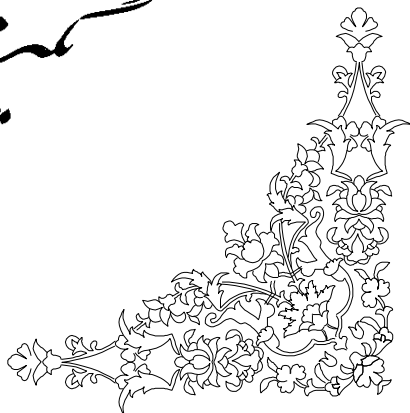

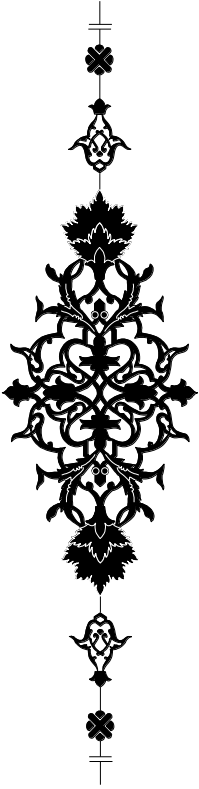
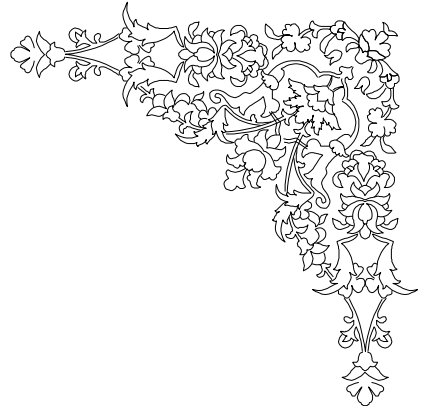

بختیگر که بر آرزو دیدگانم
در آس که بودند اسخوام

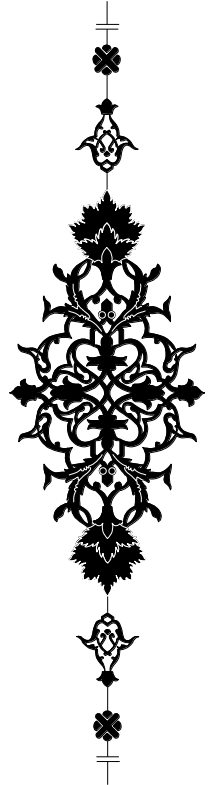
گر که بر باختم منی بگویند
سنگمیرم دل زیار منم

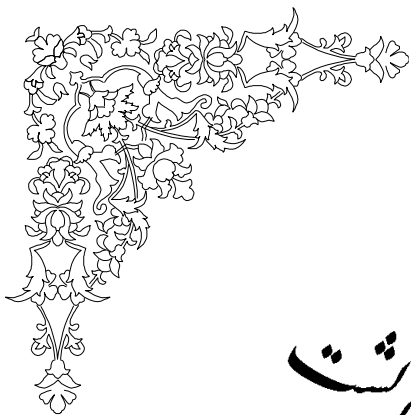

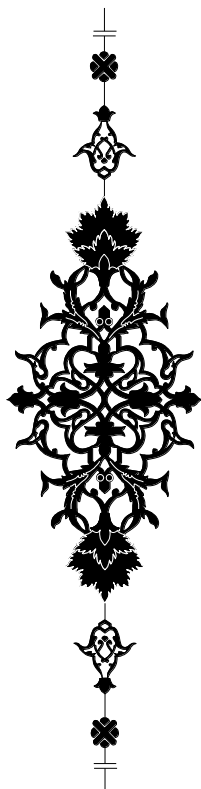
موان زدم که عصیان پیشه داریم
بستی جام و دسی پیشه داریم

اگر تو یکسایه ای رو ملک تو
من از تو او ادم رایه داریم

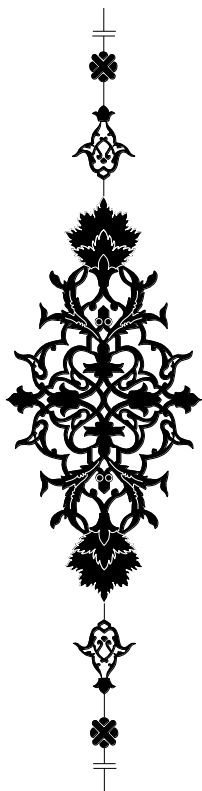

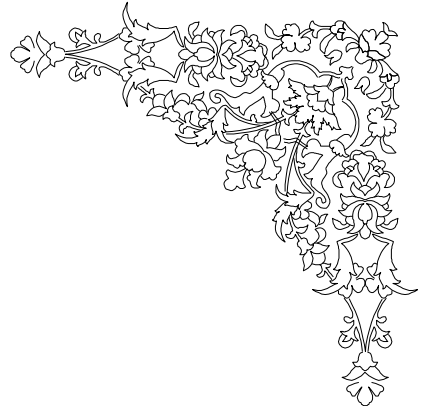

سپاهی دو چنانست مرا کشت
درازی دور زلفت مرا کشت

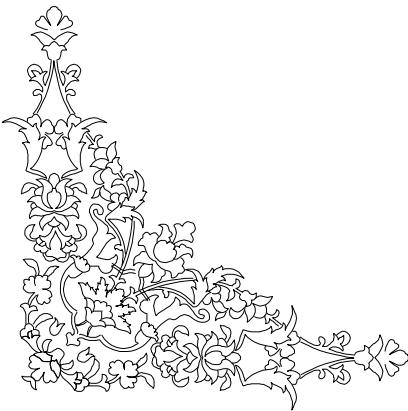
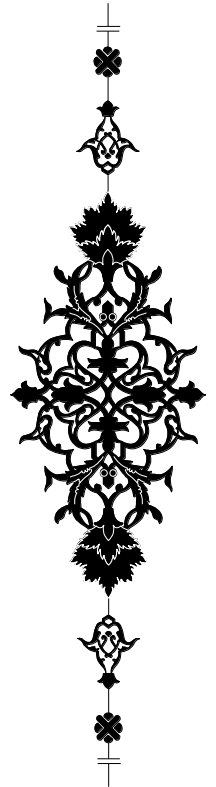
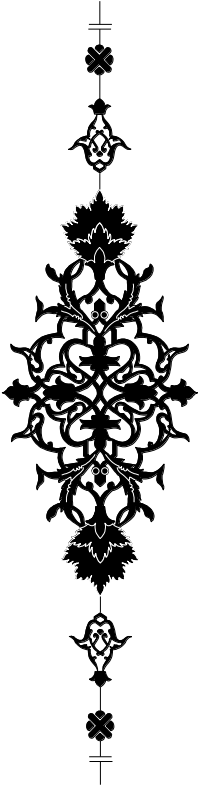
تسلم حاجت سرو کمانست
خمر آبرو و مرگانست مرا کشت

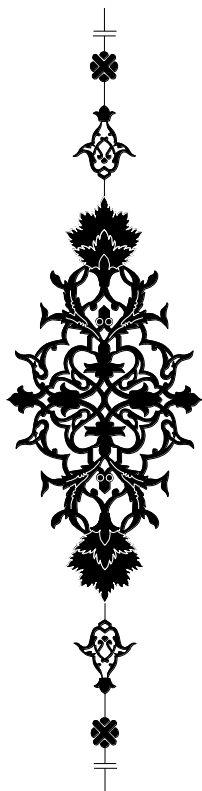
بلا ریزی ز باهای بهایش
خون سری ز سودای بهایش

صورت آفرینم این سگان بی
سرخشان در تماشای بهایش

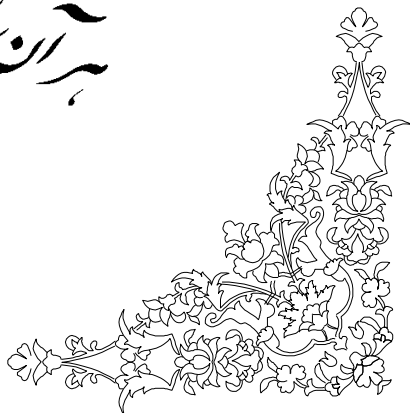
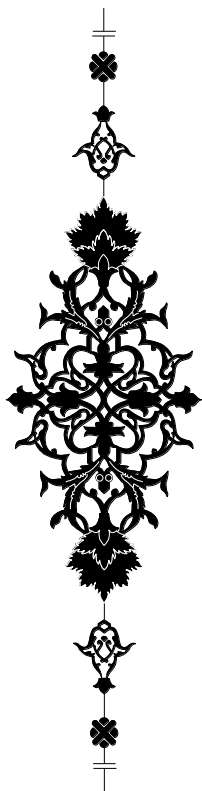

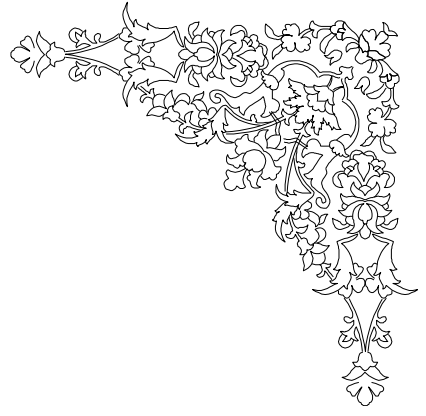

ما سوره دلان کردیم
سخن ما و اکرمیم
وز ما تمیمیم

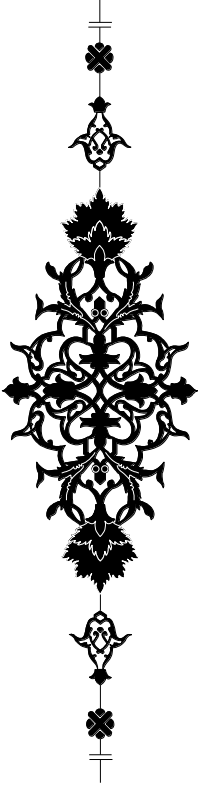

تراز و اوریم
سخن ما
هر آن سوره بریم
وزین بر ایمیم

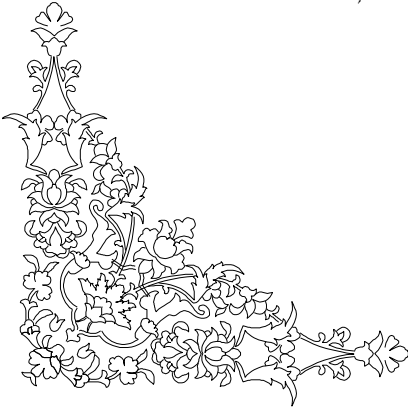
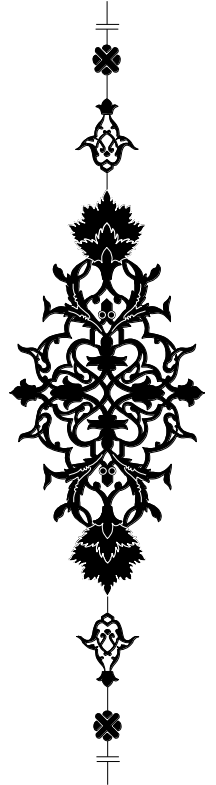

ز شور گمتری طرح و فلک بی
که دایم پر تخم پرست بی

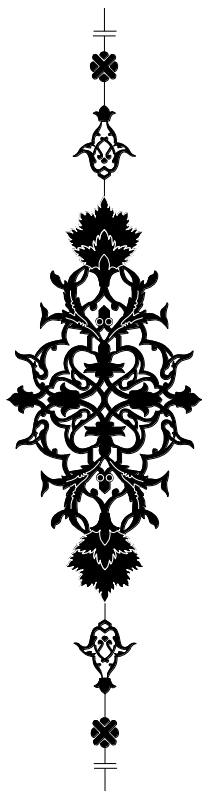

تا ما بی
دادم دودا پرست بی
پیاییل اسلم تا ما بی

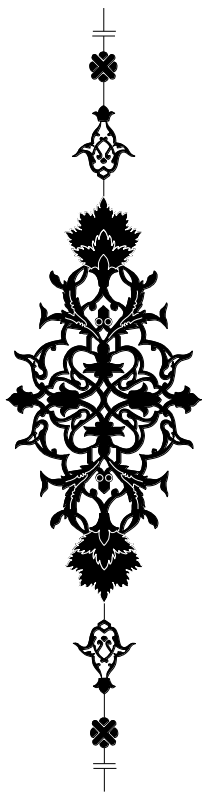

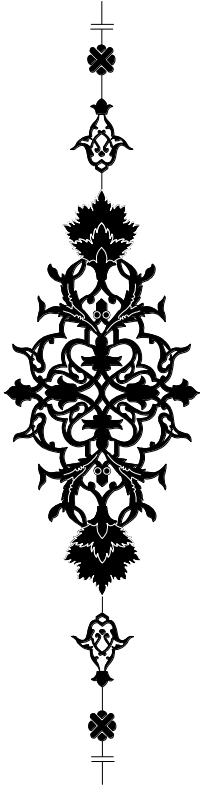
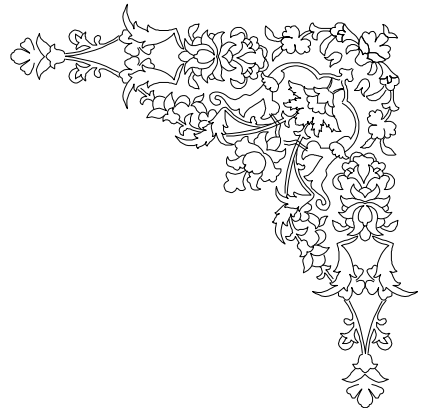

سخن از برچه واحم و ائشان بی
حدیث از پیش وارکم و ائشان بی

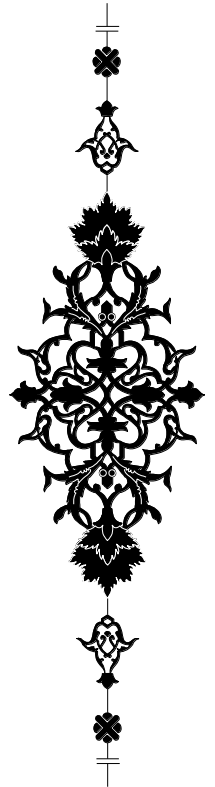
بدریا که روم کو، سب بر ارم
هر آن کو هر که ویم و ائشان بی

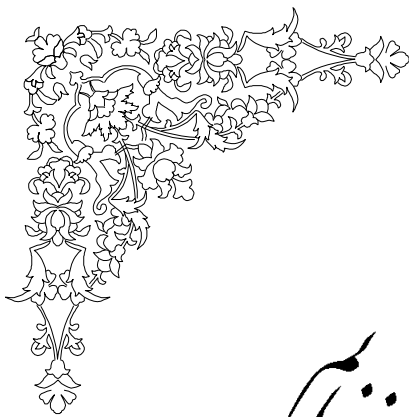

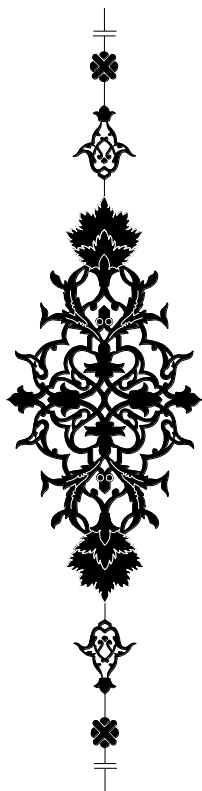
دلی دیرم دمی بی عشق
 نمی دیرم که هرگز کم نیاید

نظمی دیرم موز خوبان عالم
 که یار یوسف است درم نیاید

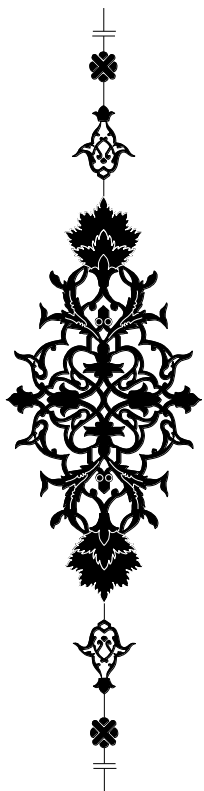

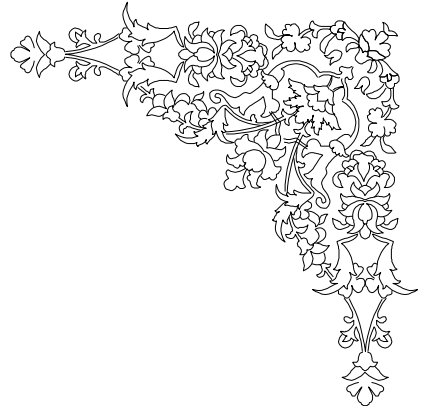

شرفست عالم چه نام
مکه شریف و با هم چه نام

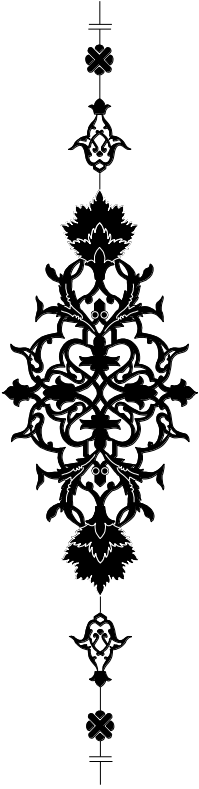

مکه گویند خلائی چه نام
تو ای در حرم چه نام

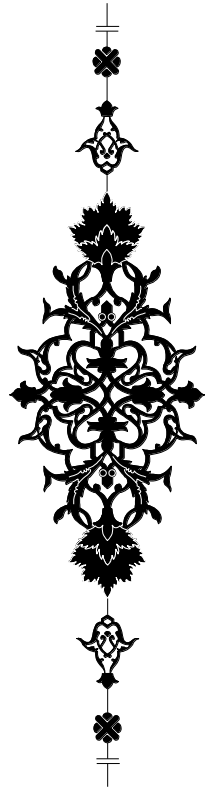

دل شاد از دل زارش خرمی
تن سالم ز بیمارش خرمی

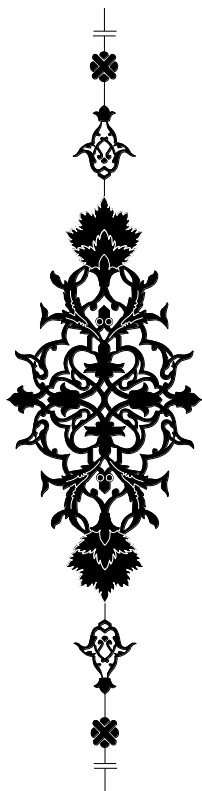

تقصیر که این رسم قدیمه
کز اراد گرفتار خرمی

بما یوم کرم باغ و چین بی
کرم وطن بی

نخون دیر زه نون دیر زه نون
دم مردن پرو با لم کفن بی

